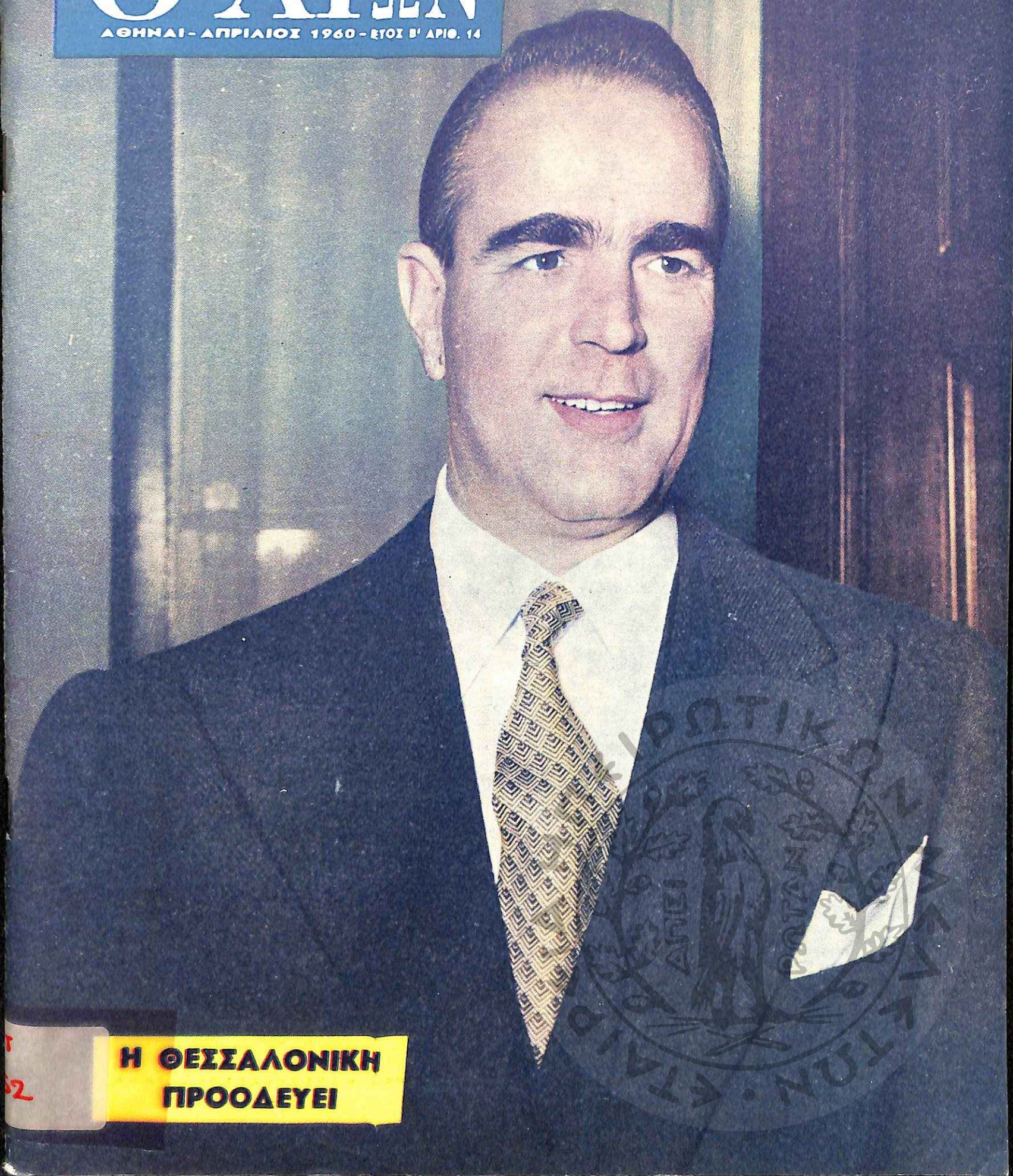

Ο ΑΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1960 - ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 14

**Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ**

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: Α. Ε. ΧΕΛΜΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΑΘΗΝΑΙ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΤΖΙΑ

136 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ — 6, OLD JEWRY, E. C. 2

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 24, RUE CHERIF PACHA

ΚΑΪΡΟΝ — 15, RUE TALAAAT HARB PACHA

ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ — RUE AL COUMHOUBIA

ΚΥΠΡΟΣ: ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΛΕΜΕΣΟΣ, ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

ATLANTIC BANK OF NEW YORK, NEW YORK

THE SOUTH AFRICAN BANK OF ATHENS, JOHANNESBURG ΚΑΙ CAPE-TOWN

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ φρ. Τ. Σ. 1062
ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-92
ΑΡΙΘ. 45669

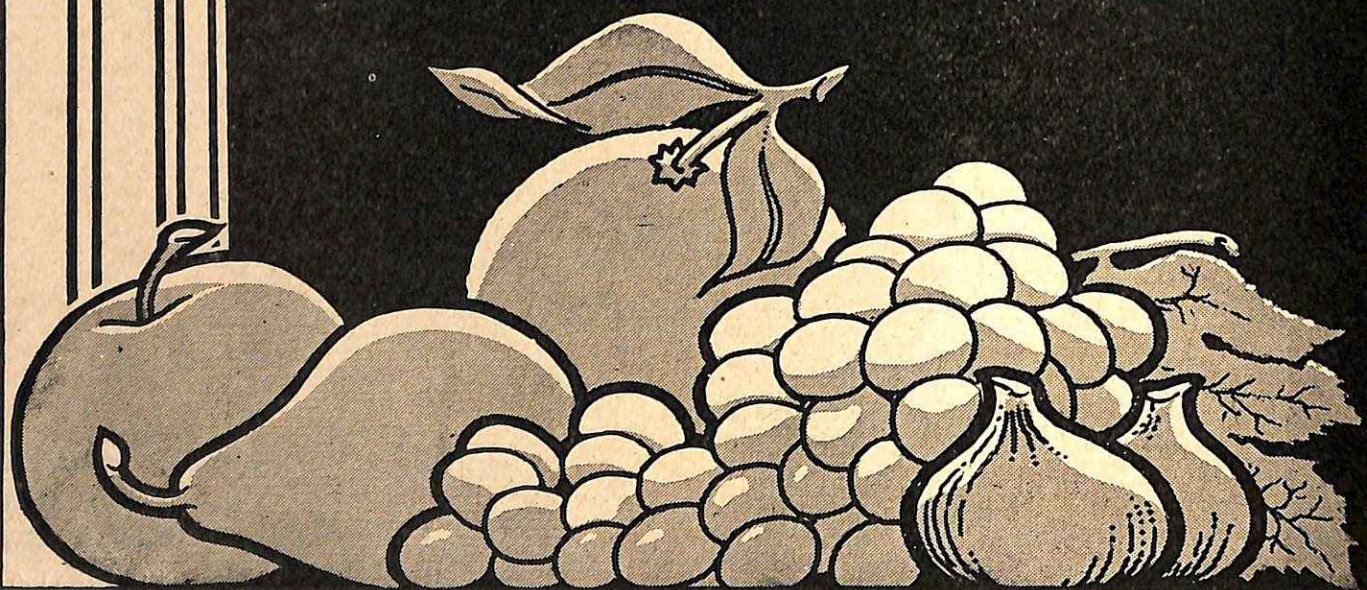
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ ΟΛΥΜΠΟΣ
ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦ. 33-381

ΙΡΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΦΡΟΥΤΩΝ Ε.Π.Ε.

HELLENIC FRUIT
EXPORT AND PROCESSING
COMPANY LTD.

ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 25.445 - ΤΗΛΕΓΡ. Δ/ΣΙΣ: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ - ΑΘΗΝΑΣ
6 DRAGATSANIOU ST. - TEL. 25.445 - TELEGRAMS: TETENESOTO - ATHENS

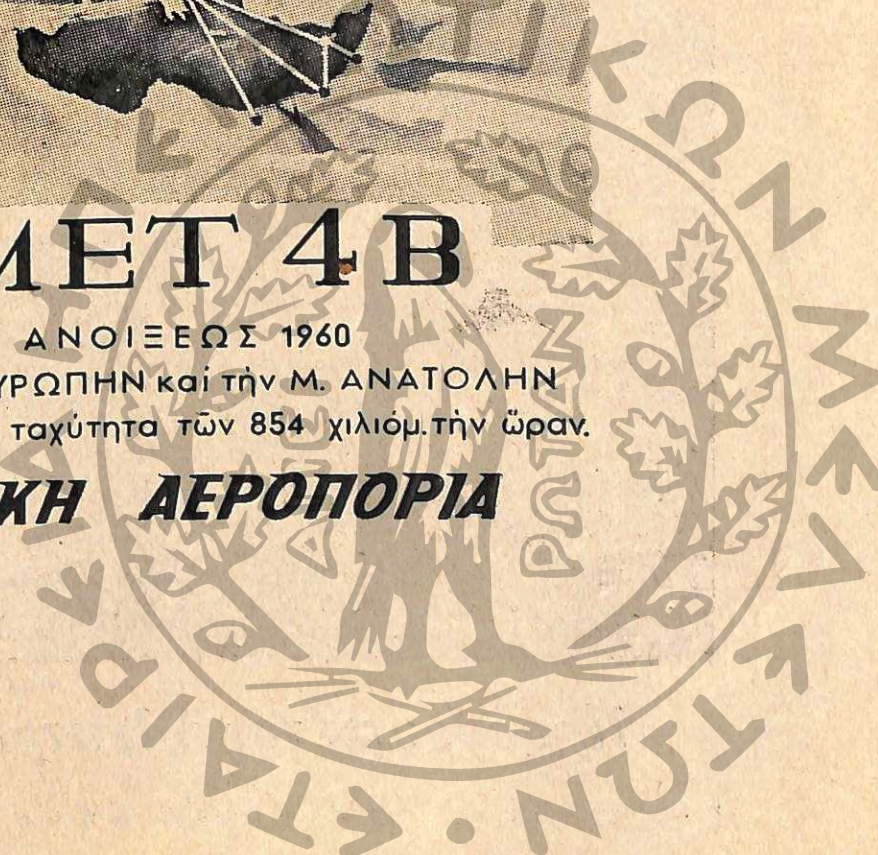
Τά πλέον
δοκιμασμένα
τετρακίνητηρια
αεριωδούμενα

COMET 4B

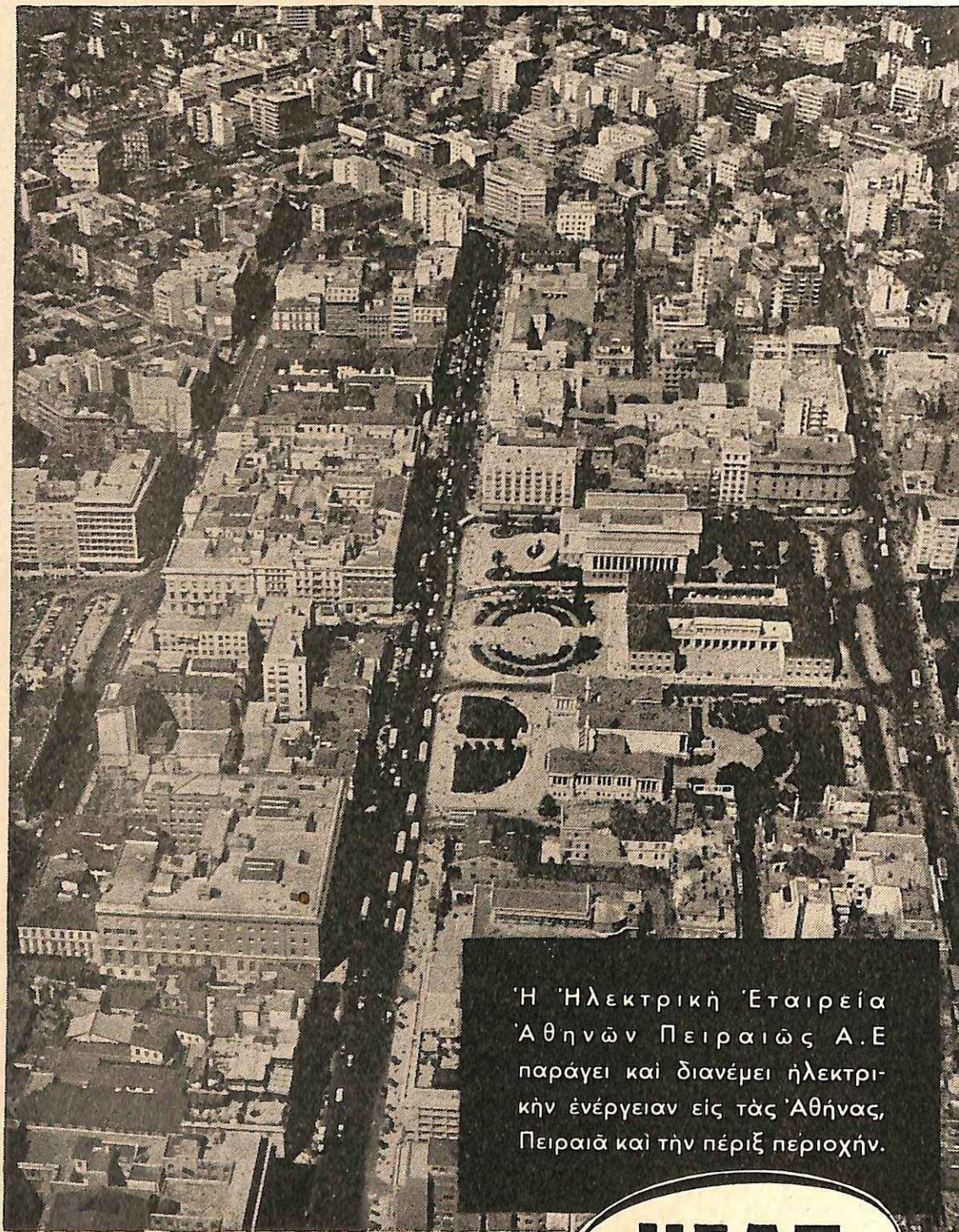
από της ΑΝΟΙΞΕΩΣ 1960

θα συνδέουν την ΕΥΡΩΠΗΝ και την Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΝ
μέ την καταπληκτικήν ταχύτητα των 854 χιλιομ. την ώρα.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ἡ ΑΘΗΝΑ σήμερα εἶναι μιὰ μεγάλη πόλις

Ἡ Ἡλεκτρικὴ Ἑταιρεία
Ἀθηνῶν Πειραιῶς Α.Ε.
παράγει καὶ διανέμει ἠλεκτρι-
κὴν ἐνέργειαν εἰς τὰς Ἀθήνας,
Πειραιᾶ καὶ τὴν πέριξ περίοχὴν.

ΗΕΑΠ

Πρόοδος μετὸν ἠλεκτρισμὸν

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 613 - 663 — 614 - 885 ΑΘΗΝΑΙ

Τυπογραφείον: Κεραμικοῦ 40 - Τηλ. 522-512

Τιμὴ τεύχους Δρχ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δυναμικὴν Δημοκρατίαν	7
Τὰ περιθώρια ἐλιγμῶν ἐξαντλοῦνται ὑπὸ κ. Κ. Α. Ρουσσέν	8
Τὶ ἐπιθυμοῦν οἱ ξένοι ὑπὸ κ. Ν. Καραλοπούλου	10
Ποῦ ὀφείλεται ἡ συγκοινωνιακὴ ἀνε- πάρκεια ὑπὸ κ. Ι. Κολιάτσου	12
Ἀλλεπάλληλα σχέδια ποῦ ἐματαιώ- θησαν ὑπὸ κ. Δ. Σκουζέ	14
Ἡ διάσπαση τοῦ αποκλεισμοῦ ὑπὸ κ. Ἀγγ. Προκοπίου	15
Τὰ ἀποτελέσματα τῶν συνομιλιῶν τῶν Παρισίων ὑπὸ κ. Τ. Πηλείδη	16
Ὁ ἡγέτης τοῦ Κογκο διὰ τὸν ἐκεῖ Ἑλληνισμόν ὑπὸ κ. Σ. Λιπιδιώτη	18
Ἡ δυνατότης τοῦ βάμβακος ὑπὸ κ. Β. Νικολοπούλου	19
Πρὸς πυρηνικὴν συμφωνίαν	22
Διείσδυσις εἰς τὴν Ἀφρικήν	24
Ἡ Θεσσαλονικὴ προοδεύει	26
Κεφάλαιον καὶ ἐργάτης	30
Ἡ γυναίκα εἰς τὴν Σοβ. Ἑνώσιν	31
Ἡ ἐκατόμβη τῆς Σάραβελλ	33
Τὰ ρωσικὰ ὀφέλη ἐκ τῆς «συνυπάρ- ξεως»	34
Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἰς τὴν ἐ- ξαγωγὴν τῶν φρούτων ὑπὸ Κ. Γ.	35
Ἡ Ἐκάλῃ συνδέεται μετὰ τὴν θάλασσαν Γύρω ἀπὸ τὸν «φράχτην»	37
ὑπὸ κ. Χ. Εὐαγγελάτου	39
Ὁ κόσμος τῆς τέχνης	41

Συνδρομαί: Ἰδιωτῶν ἔτησίᾳ Δρχ. 100	
ἑξαμήνου » 65	
Τραπεζῶν, Ἀνω. Ἑ- ταιρειῶν, Ν.Π.Δ.Δ. ἔτησίᾳ » 200	
ἑξαμήνου » 140	
Ἐξωτερικοῦ μετὰ τελῶν ἀ- ποστολῆς \$ 18	

Ἐμβάσματα:
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ
Πανεπιστημίου 34—ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ:

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος
κ. Κ. Καραμανλῆς

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 14

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1960

ΔΥΝΑΜΙΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ

Τὴν προσφιλεῖ εἰς αὐτὴν τακτικὴν τῶν προκλήσεων συνεχίζουσα ἡ Ἀκρὰ Ἀριστε-
ρά ὀργάνωσε καὶ διεγέρχῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μίαν
ἀκόμη μάχην καί, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, τὴν ἔχασε. Δὲν κατελήφθη βεβαίως ἀπὸ ἐθνι-
κὴν ἀνησυχίαν ὁ ἑλληνικὸς κομμουνισμὸς διὰ τὰς ἐπὶ τῇ ἐπιμέλῃ τῆς ἐθνικῆς
συνήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς
θέσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως. Καὶ δὲν ἐδοκίμασεν
ἀγωνίαν διὰ τὴν τύχην τῆς χώρας ἐν ὅφει τῶν παγκοσμίων ἐξελίξεων καὶ τῆς προσε-
χούσας διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτῳ ἐπιπέδῳ. Ἐξώθησεν ὅμως τὰ πρόγματα μέχρι τῆς
καταθέσεως προτάσεως δυσπιστίας ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ ἐκβίασιν τὴν
συνήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως.

Ἡ Βουλὴ, ἡ ὁποία θὰ ὄφειλε νὰ ἐπιδωθῇ ἀμέσως εἰς τὸ χρέος, εἰς τὸ ἀπα-
ραίτητον ἔργον τῆς τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς, ὑπεχρεώθη νὰ ἀσχοληθῇ
ἐπὶ πέντε συνεχεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν συνήτησιν τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως. Καὶ νὰ μὲν ἡ
συνήτησις ἔκλεισε μετὰ ψηφοφορίαν πλὴροῦς ἐπιδοκιμασίας τῆς ἐθνικῆς
ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ποῦ ἀκολουθεῖ ἡ κυβερνήσις, ἡ πρόκλησις ὅμως αὐτῇ καθ'
ἐαυτὴν καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀσχημαί τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀκρᾶς Ἀριστεράς, ἔδωσαν εἰς
εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν.

Κατ' ἀρχὴν οὐδεὶς κατέχευε ἀπὸ τὴν ἀγρίαν ἀφέλειαν ὥστε νὰ πιστεύσῃ
ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. ἐνήργησε μετὰ ἰδίαν βούλησιν. Ἐνήργησε καὶ πάλιν κατ' ἐντολήν.
Καὶ ὅσαι εἰς βάρος τῆς ἔγιναν ἀποκαλύψεις εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπρο-
σωπείας ἐπιβεβαιώνουν καὶ ἐδραμώνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. οὐδέποτε ὑπὴρ-
ξε κόμμα ἀποτελεῖ μετὰ ἰδίαν ὑπόστασιν καὶ μετὰ αὐτενέργειαν, ἀλλὰ ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς
ἐμφανισέως τῆς καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὁ ὁμιλῶν ἐν Ἑλλάδι πρὸς τὸν ἔθνον
τῆς ἐν παρανομίᾳ διαβιώσεως ἐκτὸς τῶν ἑλληνικῶν συνόρων ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε....

Ὅσα ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἀκρᾶς Ἀριστεράς εἶπον εἰς τὴν Βουλὴν
καὶ ὅσα θλιβερά ἐπεισόδια αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐδημιούργησαν μετὰ τὸν φιλοβουλγαρικὸν φα-
νατισμὸν ποῦ ἐπέδειξαν, τίποτε δὲν προσθέτουν εἰς ὅσα εἶναι ἤδη γνωστὰ δι' ἐκείνους
ποῦ κινῶν πίσω ἀπὸ τὸ παραπίεσμα τὴν δραστηριότητα τῶν ἐντοπιῶν πρακτόρων.
Αἱ συνταρακτικὰ πρόγματα ἀποκαλύπτει τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας
κ. Καλατζί, θεμελιώνουν τὴν πεποίθησιν τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης ὅτι ἡ Ε.Δ.Α.
εἶναι ξερόδουλον κόμμα, ἐργαζόμενον διὰ τὰς συμφέροντα τῶν ἐχθρῶν
τοῦ ἔθνους. Ὑπάρχει τρανωτέρα ἀπόδειξις ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἕνας κομμουν-
ιστὴς βουλευτὴς διανέμει εἰς τὴν ἐκλογικὴν τοῦ περιφέρειαν κοινάροδον μετὰ τὴν προ-
τομὴν τοῦ Δημητρώφ καὶ ἄλλας ἀνάμνηστικὰς τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ κομμουνι-
στικοῦ καθεστώτος εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1944.

Εἰς καμμίαν χώραν τῆς γῆς, οὔτε εἰς τὰς ὑποαναπτύκτους, τὴν Γκάναν ἢ τὴν
Νυασαλάνδην θὰ ἐγίνετο δεκτὴ μετὰ ὅσων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνοχὴν ἢ ἀποκάλυψιν
τῆς ἐθνικῆς προδοσίας. Εἰς τὸν τόπον ὅμως ὅπου ἐγενήθη ἡ Δημοκρατία, ἡρκεσαν
μερικά χρονία διαμαρτυρίας μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κοινοβουλίου διὰ νὰ τεθῇ
τέμα εἰς τὴν τρομακτικὴν ἀποκάλυψιν. Ἀλλὰ τὸ αἰσθητὸν αὐτὸ τῆς ἀνοχῆς ποῦ ὑπερ-
βαίνει κάθε ἐπιτρεπόμενον ὅριον δημιουργεῖ κινδύνους διὰ τὴν Δημο-
κρατίαν. Διὰ τὰ ἐπιβίωσιν καὶ νὰ προκόψῃ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ ὁ κοι-
νοβουλευτισμὸς ὀφείλει νὰ περιελθῇ δυναμισμόν, ἱκανὸν ν' ἀποκορύψῃ τοὺς κινήτους
αὐτοῦ. Ἄν δὲν διαθέτῃ τὸν ἀπαραίτητον δυναμισμόν, ἂν δὲν ὑπερασπίζεται ἐαυτὴν ἢ
Δημοκρατίαν καὶ ἀποεγκαταλείπεται, τότε φέρεται πρὸς μοιραίαν ἐξάντησιν καὶ βέ-
βαιον θάνατον. Τὸ παράδειγμα τῆς Δημοκρατίας τῆς Βαϊμάρης δὲν εἶναι τόσον πα-
λαιὸν διὰ νὰ λησμονηθῇ. Ἡ ἀνοχὴ ποῦ ἐπέδειξεν ἔδωκεν εἰς τὸν Χίτλερ τὴν ἐνέργειαν
νὰ τὴν συνιρῇ μετὰ μίαν κίνησιν τοῦ δακτύλου του. Προτοῦ ἀκόμη εἶναι πολλὰ ἀργά,
ἡ ἑλληνικὴ Δημοκρατία ὀφείλει νὰ ἀντιδράσῃ καὶ νὰ ἀπασπῇ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν
τῆς καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους. Οἱ ἀντίπαλοι εἶναι ἀδίστακτοι. Διὰ τὴν μεγάλην πλειο-
ψηφίαν τῶν Ἑλλήνων θὰ στέκῃ ἀδράνῃς διὰ νὰ ἀναμένῃ τὸν θάνατον ποῦ δὲν εἶναι
ἀναπόφευκτος.

Από της 23 Φεβρουαρίου, ημερομηνίας κατά την οποία επανήλθεν εις την Κύπρον, κατόπιν βραχείας προηγηθείσης επισκέψεώς του, ο Βρεταννός ύφυπουργός των Αποικιών κ. Τζούλιαν Έϊμερ, αι συνομιλίας διά την οριστικήν συμφωνίαν και την υπογραφήν της συνθήκης μεταβιβάσεως της κυριαρχίας, συνεχίζονται εις την Λευκωσίαν. Κατά το διάστημα του μηνός Μαρτίου, έπραγματοποιήθησαν συνομιλίας μεταξύ των Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και κ. Κιουτσούκ από κυπριακής και των κ.κ. Έϊμερ και Φούτ από βρεταννικής πλευράς, συνολικής διάρκειας 36 ώρων. Τελικώς, λήγοντος του Μαρτίου, ενώ οι πάντες ανέμενον την εξαγγελίαν επί τέλους της οριστικής συμφωνίας, συνεσσωρεύθησαν αι φνιδίως νέφη επικίνδυνα εις τόν κυπριακόν ορίζοντα.

Τὰ περιδώρα τῶν ἐλιγμῶν εἰς Κύπρον ἐξαντλοῦνται

Η άπορία διά την περίεργον αὐτήν τροπήν, αλλά και διά τήν εξαιρετικήν χρονικήν παράτασιν τῶν διαπραγματεύσεων είναι εύλογος. Δυνατόν ή Κύπρος νά άνήκη εις τήν περιοχήν της Έγγυς Ανατολῆς αλλά τόσον κλασσική μορφή «ανατολιτικοῦ παζαριού» μεταξύ τοῦ ὑπουργοῦ και τοῦ εκπροσώπου της κυβερνήσεως της Α.Μ. και τῶν εκπροσώπων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, πρέπει νά αναγνωρισθῇ ὡς μή συμφωνούσα ἀπολύτως πρό τὰ πράγματα.

Ἄπειρα προβλήματα ἐτακτοποιήθησαν

Βεβαίως κατά τās διαπραγματεύσεις αὐτάς δέν συνεζητήθη ἄπλως και δέν ἐπεδιώχθη μόνον ὁ καθορισμός της ἐκτάσεως τῶν βρεταννικῶν στρατιωτικῶν βάσεων εις τήν Κύπρον. Αὐτή είναι ή γενική και μᾶλλον ἐσφαλμένη ἐντύπωσις. Ὑπῆρξαν μύρια ὅσα θέματα και λεπτομέρειαι αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νά ρυθμισθῶν κατά τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀμφισβήτησεως, πρὶν καταλήξωμεν εις συμφωνίαν διά τὸ θέμα της ἐκτάσεως τῶν βρεταννικῶν στρατιωτικῶν βάσεων. Πράγματι, κατά τās διαπραγματεύσεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι δύνανται νά χαρακτηρισθῶν ἀξιολόγως συνομιλίας—μαμούθ, ἐλύθησαν ὅλα σχεδόν τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν ὅχι μόνον ἐκ της ὑπάρξεως, αλλά και ἐκ της λειτουργίας τῶν βρεταννικῶν στρατιωτικῶν βάσεων. Θέματα διοικητικῆς ἀρμοδιότητος ἐπὶ τοῦ ἐκχωρηθεσομένου χώρου, οἰκονομικά προβλήματα ἀνακύπτοντα ἐκ της ὑπάρξεως τῶν βάσεων, ὅπως λ.χ. τὸ ζήτημα τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν εἰδῶν καννίνας τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν καταυλισμῶν, ή δωσιδικία τῶν βρεταννικῶν στρατευμάτων ἐκτός τῶν βάσεων και τῶν Κυπρίων πολιτῶν τῶν ἐργαζομένων ή ἐν γένει ἀπασχολουμένων ἐντός τῶν βρεταννικῶν βάσεων, ή παραχώρησις διευκολύνσεων διά τās μετακινήσεις τῶν βρεταννικῶν στρατευμάτων πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκγυμνάσεως, τὸ ὕψος της παρασχεθεσομένης ἐκ μέρους της Βρεταννίας οἰκονομικῆς βοήθειας πρὸς τήν νέαν δημοκρατίαν και ή κατανομή αὐτῆς μεταξύ της ἑλληνικῆς και τουρκικῆς κοινότητος. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἀξίζει νά σημειωθῇ ὅτι τελικῶς ή Βρεταννία θά χορηγήσῃ εις τήν Δημοκρατίαν της Κύπρου ἐνίσχυσιν 10 ἑκατομμυρίων στερλινῶν ήτοι 28 ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἑκατομμύριον θά διατεθῇ διά τās ἀνάγκας της τουρκικῆς κοινότητος της νήσου. Διὰ νά γίνη ἐν γένει ἀντιληπτὴ ή δυσχέρεια μετὰ τήν ὁποίαν διεξήγοντο αἱ διαπραγματεύσεις, ἀρκεῖ νά σημειωθῇ ὅτι τὸ θέμα της εἰσαγωγῆς ὑπὸ της ΝΑΤΟ πρὸς χρῆσιν τῶν βρεταννικῶν στρατευμάτων, στυλογράφων διορκείας, κατηνάλωσε τρεῖς ἐκ τῶν 36 ὥρων τῶν συνομιλιῶν.

Τὸ ἀκανθῶδες σημεῖον

Εν τούτοις πάντα τὰ θέματα αὐτὰ ήχθησαν εις σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποίου ή συμφωνία δέν ἀπέχει παρὰ ἐλάχιστον και τὸ ἐλάχιστον αὐτό, ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἀπὸ τήν συμφωνίαν ἐπὶ της ἐκτάσεως τῶν στρατιωτικῶν βάσεων. Ἐπὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον και ἀφέθη ὅπως ἐξετασθῇ τελευταῖον, ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπέδειξαν ἀπόλυτον ἐμμονήν εις τήν ἀποψίν του ἑκάστον. Ἡ βρεταννική πλευρά ἐπέμενε και ἐξακολουθεῖ ἐπιμένουσα, ἀκολουθοῦσα ἐν τούτῳ τήν ἀποψιν τῶν Βρεταννῶν στρατιωτικῶν ἐμπειρογνομόνων, ὅτι ή ἐκτασις τῶν 120 τετρ. μιλίων ἀποτελεῖ τὸ ἐλάχιστον διά τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν βρεταννικῶν στρατιωτικῶν βάσεων τόσον ἐν εἰρήνῃ, ὅσον και ἐν πολέμῳ, τόσον ὑπὸ τās σημερινὰς ὅσον και ὑπὸ τās

κατὰ τὸ δυνάμενον νά προβλεφθῇ μέτρον, μελλοντικὰς στρατιωτικὰς συνθήκας. Τήν ἀποψιν αὐτὴν τῶν στρατιωτικῶν ἔχει ἀσπασθῇ ἀπολύτως ή βρεταννική κυβέρνησις και δι' ἕνα ἐπιπρόσθετον λόγον. Διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν περιφύμων «ἀδιαλλάκτων», της μερίδος δηλαδή τοῦ Συντηρητικῶν κόμματος ή ὁποῖα ἀντιτίθεται εις πᾶσαν ἐνέργειαν ἐνέργειαν συνεπαγομένην μείωσιν της ἰσχύος της βρεταννικῆς ἀποικιοκρατικῆς μηχανῆς. Ἐάν ὁ ὅρος «ἀποικιοκρατία» εις τήν προκειμένην περίπτωσιν δέν ἀποδίδει και δέν ἀποδίδει λόγῳ ἐκτροπῆς ἀπὸ της κυριολεκτικῆς ἐννοίας, δύνανται νά χρησιμοποιηθῇ ὁ ὅρος της «Κοινοπολιτείας». Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει, οὕτως ή ἄλλως ή βρεταννική κυβέρνηση, ἀντιμετωπίζουσα τήν ἐμμονήν τῶν στρατιωτικῶν της συμβούλων ἀφ' ἐνὸς και τήν ἀντίδρασιν τῶν συντηρητικωτέρων ἐκ τῶν κοινοβουλευτικῶν της ὁπαδῶν, τηρεῖται ἀμετακίνητος εις τήν ἀπαίτησιν τῶν 120 τετρ. μιλίων. Ἀλλά και ή κυπριακή ήγεσία εις τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐτηρήθη μέχρι πρότινος ἐνιαία εις τήν ἀρνήσιν της παραχώρησεως της ἐκτάσεως αὐτῆς, ἐμμένουσα εις τήν παραχώρησιν 80 τετρ. μιλίων, εις τὰ ὁποῖα τελικῶς κατέληξε, τῇ ἐπεμβάσει της τουρκικῆς πλευράς, ή ἀρχική παραχώρησις τῶν 36 τετρ. μιλίων τοῦ Αρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Ἡ ἀρνήσις ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν νά ἐγκαταλείψουν τās θέσεις εις τὸ θέμα αὐτό, ἀρνήσις ή ὁποῖα ὑπῆρξε ή κυρία αἰτία της συνεχοῦς ἀναβολῆς ὑπογραφῆς τελικῆς συμφωνίας διά τήν μεταβίβασιν της κυριαρχίας της νήσου εις τήν νέαν Δημοκρατίαν της Κύπρου. Ἡ ἀρχικῶς καθορισθεῖσα ἡμερομηνία της 19 Φεβρουαρίου, ἀνεβλήθη ἐπανελημμένως ἑκτοτε. Τὸ συμπέρασμα είναι ὅτι ὑφίσταται τήν στιγμήν αὐτὴν ἀπόλυτος διάστασις ἀπόψεων και ἐπομένως λύσις δέν είναι δυνατόν νά ἐπιτευχθῇ

Αἱ προσπάθειαι τοῦ Αρχιεπισκόπου εὐρίσκουν σύμφωνον τὸν κυπριακὸν λαόν. Ἡ νῆσος εἶναι μικρὰ και κάθε σπιθαμὴ τοῦ ἐδάφους της πολύτιμος.

παρὰ διά της παρεμβολῆς τρίτου, προτείνοντος μέσσην λύσιν. Μία τοιαύτη συμβιβαστική λύσις ἐμφανίζεται ἀπαραίτητος ἀλλὰ και ἐπείγουσα δεδομένου ὅτι πᾶσα καθυστέρησις ἐμπερικλείει κινδύνους δυσαρέστων ἐξελίξεων διά πάντα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη. Πρὸς τήν κατεύθυνσιν αὐτὴν φαίνεται ὅτι ἐκινήθησαν οἱ συμμετέχοντες εις τās διαπραγματεύσεις, δεδομένου ὅτι εὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πάντες ἐπιδιώσκουν ἐν πλήρῃ εὐλικρινείᾳ τὸν οριστικὸν τερματισμὸν της κυπριακῆς ἀνωμαλίας και τήν ἀνακήρυξιν της Δημοκρατίας εις τήν νήσον.

Τὰ αἷτια της βρεταννικῆς ἀκαμψίας

Εν τῇ οὐσίᾳ του πράγματι τὸ θέμα ἐμφανίζει ἀρκούντως δικαιολογούμενας ἀμφοτέρας τās ἀπόψεις. Δέν δύναται νά παροραθῇ ή ἀνάγκη τῶν βρεταννικῶν στρατευμάτων ὅπως ἔχουν εις τήν διάθεσιν τῶν ὠρισμένων ἐλάχιστον χώρον διά τήν ἐφαρμογὴν μιᾶς στοιχειώδους διασπορᾶς ή ὁποῖα τήν στιγμήν τοῦλάχιστον αὐτὴν και ἐφ' ἱκανὸν διάστημα εις τὸ μέλλον ἀποτελεῖ τήν κυρίαν ἀμυντικὴν συνταγὴν τῶν στρατιωτικῶν. Οὐτε ἐπίσης δύναται νά μὴ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ή διαφορά μεταξύ 80 και 120 τετρ. μιλίων—ή ὁποῖα είναι οὐσιαστικῶς διαφορά μετὰ 9X9 μιλίων και ἐκτάσεως 11X11 μιλίων—δέν είναι τοιαύτη ὥστε νά θεωρηθῇ συνιστώσα χάσμα ἀγεφύρωτων. Καὶ ἀπὸ της κυπριακῆς πλευράς ὁμως πρέπει νά ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἐδόθησαν σαφῇ δείγματα καλῆς θελήσεως. Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὰ 36 τετρ. μίλια ποῦ ὑπῆρξαν ή ἀρχικὴ θέσις Μακαρίου, εις τὰ σημερινὰ 80 τετρ. μίλια ὑπῆρξε και μεγάλη ἀλλά και δέν διηνύθη χωρὶς κόπον. Ἐάν ὑπάρχουν εις τήν Βρεταννίαν και εις τοὺς σημερινοὺς κόλπους της συντηρητικῆς πλειοψηφίας οἱ

Ὁ ἡγέτης τῶν Τουρκοκυπρίων δόκτωρ Κιουτσούκ ἔχει ἀποβάλλει τήν ἐριστικὴν διάθεσιν τοῦ παρελθόντος και ἐπιδιώκει τώρα με εὐλικρινείαν τήν τακτοποίησιν τῶν ἐκκερρομημένων.

Ὁ Βρεταννός κυβερνήτης ἐτέθη πρὸς στιγμήν εις τὸ περιθώριον. Ἡ ἀφίξις τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Αποικιῶν κ. Τ. Έϊμερ εις τήν νήσον ἐδημιούργησε τήν ψευδῇ ἐντύπωσιν ὅτι ή βρεταννική κυβέρνησις εἶχεν ἀποφασίσει νά δεχθῇ τήν λύσιν Μακαρίου.

ἀντιδρώντες κατὰ της συνδιαλλαγῆς, ὑπάρχουν και εις τήν Κύπρον, ἀλλά και εις τήν Ἑλλάδα οἱ ἀντιδρώντες κατὰ πόσης περαιτέρω παραχώρησεως ἐκ μέρους της κυπριακῆς ήγεσίας. Ὁ ἴδιος ὁ τέως ἀρχηγὸς της Ε.Ο.Κ.Α. ἀσφαλῶς δέν πρόκειται νά ἀφίσῃ ἀνεκμετάλλετον τήν εὐκαιρίαν τοιαύτης «παραχώρησεως» προκειμένου νά τήν χρησιμοποιήσῃ ὡς στήριγμα της παροδῆξως ἀναβαλλομένης, ἀναλόγως τῶν διακυμάνσεων τῶν Ἀγγλοκυπριακῶν συνεννοήσεων, ἐξερμήσει τς διὰ τήν κατάκτησιν ἐν Ἑλλάδι της πολιτικῆς ἐξουσίας. Ἀκόμη περισσότερον, ή ἑλληνοκυπριακή ήγεσία δέν ἠρνήθη τήν οὕτως ποταχωρουμένη ἐκτάσεως, πέραν τῶν 80 τετρ. μιλίων, ὑπὸ μέρφην μακροχρονίου ἐκμισθώσεως ή ἄλλως πῶς, χωρὶς τήν πλήρη κυριαρχίαν ή ὁποῖα ἐν τούτοις, ἐν τῇ οὐσίᾳ δέν ὑπάρχει εὐτε διὰ τήν παραχώρησιν τῶν 80 τετρ. μιλίων ἐφ' ὅσον ή συμφωνία ἐγκαταστάσεως και ή συμφωνία περὶ ἐσωτερικῆς δικαιοσύνης τῶν βάσεων και δωσιδικίας, ἔχει ἀφαιρέσει ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ σύνολον μιᾶς κυριαρχίας.

Τυπικὴ ἐπομένως πρέπει νά χαρακτηρισθῇ ή διαφωνία. Πρόκειται κυρίως περὶ διαφωνίας πολιτικῆς γνήτης, ή ὁποῖα και δέν παρακάμπτεται παρὰ διά της συμβιβαστικῆς προτάσεως τήν ὁποίαν ὑπέβαλεν ή διακόψουσα τήν ἐν τούτῳ ἐνότητά της εις τήν προβολὴν τῶν κυπριακῶν ἀπόψεων τς κυρικῆς ἐκπροσώπων. Αἱ πρῶται βολιδσκοπήσεις πρὸς τήν βρεταννικήν πλευράν διά τήν ἀποδοχὴν της συμβιβαστικῆς προτάσεως τοῦ κ. Κιουτσούκ περὶ 100 τετρ. μιλίων, χωρὶς νά ἔχῃ ἀκόμη τύχει της ἐπισήμου βρεταννικῆς ή ἑλληνοκυπριακῆς ἀπιδεχῆς, φαίνεται ὅτι θ' ἀποτελέσῃ τήν λύσιν. Ναυόγειν της προταθείας αὐτῆς, ἀσφαλῶς δέν προοιωνίζεται εἰς δέκατε καὶ ἐν τὸ κυπριακὸν μέλλον.

Κ. Α. ΡΟΥΣΣΕΝ

«Ο «Αιών» εύρεται εις την εύχριστον θέσιν τ'να πληροφορήση τους άγαπητους αναγνώστας του, ότι από του παρόντος τεύχους εξηφάλισεν την μόνιμον συνέργασιν του διακεκριμένου Οικονομολόγου κ. Νικολάου Καραλοπούλου. «Ο έν λόγω έκλεκτος επιστήμων, παραμείνας από του έτους 1948 εις τό έξωτερικόν και ιδίως εις την φίλην χώραν του Καναδά, ήσχο- λήθη μέ μελέτας της συγχρόνου οικονομικής επιστήμης. Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου McGill του Μοντρεάλ Canada ειδικεύθη εις τὰ θεωρητικά και έφηρμοσμένα προβλήματα της δυναμικής δημοσίας οικονομίας, συνεργασθείς μετά του παγκοσμίως γνωστού καθηγητού και συγγραφέως κ. Ben Higgins. «Ο κ. Ν. Καραλόπουλος εις τό παρόν άρθρον του ασχολεί- ται μέ τό σοβαρόν θέμα των ελληνικών εξαγωγών. Διά σειράς άρθρων θα έννημερώση τό αναγνωστικόν κοινόν περί των διεθνών οικονομολογικών εξε- λίξεων και ιδίως των αναπτυσσομένων εις την περιοχήν του δολλαρίου.

Κατά τὰ τελευταία έτη παρουσιάζεται συνεχιζόμενη αύξησις διεθνούς κατα- ναλώσεως τών προϊόντων χαρακτηρισθέν- των ως «πολυτελείας» κατά λόγον ανά- λογον της άνυψώσεως του βιοτικού επι- πέδου, λόγω της συνεχιζόμενης παγκο- σμίας αύξήσεως του κατά κεφαλήν έθνι- κοῦ εισοδήματος.

Πολλά από τὰ πρό έτών θεωρούμενα είδη πολυτελείας άποτελουν σήμερον συστατικών της καθημερινής ζωής και έχουν γίνει είδη πρώτης ανάγκης διά τόν συνεχώς αναπτυσσόμενον, εισοδηματι- κώς, καταναλωτήν ιδία της Βορειοαμε- ρικανικής Ηπείρου.

Η βασική αυτή Οικονομική Αρχή ένχει μεγίστην σημασίαν, καθ' όσον δεν είναι νοητή μέλλουσα αύξησης των εξα- γωγών ελληνικών προϊόντων άνευ προ- κλήσεως της ζητήσεως δι' αυτά από του- δε. «Ο χρονικός παράγον είναι πρωταρ- χικός διότι εις τό άμεσον μέλλον, πολλά γεωργικά και βιοτεχνικά προϊόντα, σή- μερον θεωρούμενα είδη πολυτελείας, θα καταστούν είδη καθημερινής ανάγκης και όποιο κράτος κατακτήση πρώτον την άγοράν θα έπωλεγήθη πληρέστερον τών καρπών της τοιαύτης έπεκτάσεως.

Πρόχειρον παράδειγμα άποτελεί τό ελληνικόν μέλι τό όποίον τόσον έκτι- μάται από τους έπισκεπτομένους την Έλλάδα ξένους και του όποίου καταφα- νής είναι ή άπουσία από τας γενικάς (υπό την έννοιαν εύρείας καταναλώσεως) άγοράς των 'Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά.

Τό μέλι τείνει νά καταστή μέρος του προγεύματος κάθε Αμερικανού και, άν δεν γίνει προσπάθεια κατάλληλου δια- φημίσεως, ή κατανάλωσις ελληνικού

μέλιτος εις την Βόρειον Αμερικήν πρό- κείται νά παραμείνη εις τό σημερινόν άνάξιον λόγου επίπεδον και ή άγορά θα άρεθί έξ ολοκλήρου εις την Γουατε- μάλαν ή όποια εξαγει τεραστίας ποσό- τητας, τόσον εις την Εύρώπην, όσον και εις την Βόρειον Αμερικήν.

Η ύποκειμενική οικονομική άρχή του Cössen μετατραπέσα εις την propensi- ty to consume του Keynes ίσχύει και εις τὰ άντικειμενικά προβλήματα της μαθηματικής ελαστικότητας της άγοράς. Έφ' όσον τό κατά κεφαλήν εισόδημα αύξάνει, ή ζήτησις διά περισσότερον έκλεπτισμένα άγαθά (μεταξύ των όποιών εξέχουσιν θέσιν κατέχουν και τὰ προϊόν- πολυτελείας) αύξάνει κατά άνάλογον λόγον.

Τό φαινόμενον των ύποαναπτύκτων χωρών εις άς ή ζήτησις άγαθών πολυ- τελείας είναι δυσανάλογος μέ τό κατά κε- φαλήν εισόδημα, είναι άκαταμάχητον σύμπτωμα της άσθενείας της Οικονομίας των, εις ήν οι παραγωγικοί συντελεσται έχουν μετατοπισθή έξαρθρωτικώς (Re- nement distocation) λόγω έλλείψεως έπιστημονικῶν προγραμματισμῶν.

Δισεκατομμύρια δολλαρίων διετέθησαν υπό άνευθύνων κρατικών διαχειριστών των οικονομικών των ύποαναπτύκτων χωρών, μετά τό πέρας του τελευταίου πολέμου, εις την δημιουργίαν βιομηχα- νιών έξυπηρετουσών μόνον την πολιτι- κήν ψευδαίσθησιν της εύμαρείας των μα- ζών (βιομηχανία πολυτελείας) είτε «τα- μειευτικών συναλλαγματικῶς» βιομηχα- νιών των όποιών ή μακροοικονομική χρη- σιμότης είναι άρνητική, καταλήγουσα πάντοτε εις έξάρθρωσιν των παραγωγι- κών συντελεστών λόγω της άνελαστι- κότητός των εις την διεθνή άγοράν.

Η σημασία των άγορών της βορείου Αμερικής

Δέν είναι ανάγκη νά επιχειρήσωμεν λε- πτομερή άνάλυσιν της σημασίας των χωρών της περιοχής του δολλαρίου διά την Έθνικην Οικονομίαν οιασδήποτε άλλης μέχρι τουδε χώρας μή πλήρως άνεπτυγμένης. Αρκεί νά ειπωμεν ότι δεν ύπάρχει κράτος έντεῦθεν ή εκείθεν του σιδηρού παραπετάσματος, τό όποιον νά μή προσπαθή είτε διά συνεχούς διαφη- μίσεως εις τόν άμερικανικόν τύπον και διά του άμερικανικοῦ Ταχυδρομείου, είτε μέ διοργανώσεως πλουσίαν θεαμά- των ή δι' άλλων μέσων έμπορευματι- κής διαθέσεως νά προσεταιρισθί μέγα μέρος των Αμερικανών καταναλωτών. Νομίζομεν ότι άν δεν καταρτισθί το-

μυρόν και έμπνευσμένον πρόγραμμα μέ πολλές νέας ιδέας, πᾶσα προσπάθεια βασιζομένη επί των παλαιών μεθόδων και γραφειοκρατικόν έλέγχων θα άπετέ- λη σπατάλην οιασδήποτε προσωρινής αύξήσεως παραγωγικότητας των συν- τελεστών παραγωγής ή όποια θα έδη- μιουργείτο προσωρινῶς διά τοιούτων μεθόδων. Διότι ή τοιαύτη αύξησις διά των παλαιών μεθόδων εις έλάχιστον χρονικόν διάστημα, λόγω έλλείψεως έλα- στικότητας προσαρμογής εις την διεθνή άγοράν, θα κατέληγε εις διαρκή καταστρο- φήν της δυναμικότητας εξαγωγής της Έλλάδος.

Ουδέν πρόγραμμα δύναται νά θεωρη-

θί ως έμπνευσμένον άν δεν δημιουργηθί εύφυής προώθησις των ύπερποντίων άγορών βάσει του αξιώματος ότι ή προώθησις δέον νά γίνει ούχι κατά τόν τρόπον που έπιθυμοῦν οι παραγωγοί αλλά κατά τόν τρόπον και έμφάνισιν που έπιθυμοῦν οι άγορα- σταί.

Πρέπει νά έχωμεν πάντο- τε έν νῶ ότι είναι μέγα σφάλμα νά πιστεύη τις ότι μόνη ή ύπαρξις σταθερών κυβερνήσεων δύναται νά διαγείρη τό ένδιαφέρον ξένων δι' είδη πολυτε- λείας, πριν ή δημιουργηθί κατάλληλος προπαρασκευή της άγοράς.

Αριστον παράδειγμα άποτελεί ή Γα- λία, της όποιας ή κυβερνητική άσθάθεια κατά την τελευταίαν δεκαεπταετίαν ύπήρξε πολύ μεγαλυτέρα της Έλλάδος.

Παρ' όλα ταῦτα τὰ γαλλικά άρώματα, ή γαλλική σαμπάνια, οι γαλλικοί οίνοι, και ή γαλλική ραπτική, όχι μόνον επέ- ζησαν της άσθαθείας, αλλά και λόγω της εύφους προώθησεως και διαφημίσεως την όποιαν ένήργησαν είτε ή γαλλική κυβέρνησις, είτε οι διάφοροι ιδιώται εισαγωγείς, καταλαμβάνουν ολοέν με- γαλύτεραν θέσιν εις την καθημερινήν ζωήν του Βορειοαμερικανού, άνεξαρτή- τως της τιμής διεθνώς του γαλλικοῦ φρά- γκου. Είναι πλέον σύνθηες εις τας 'Ηνω- μένας Πολιτείας ή τόν Καναδά, νά χρησι- μοποιούνται τὰ γαλλικά άρώματα ή νά καταναλίσκωνται οι γαλλικοί οίνοι. Τά δύο αυτά είδη τὰ όποια από δεκαε- τίας έθεωροῦντο ύπερπολυτελή, θεωροῦν- ται σήμερον ως είδη ανάγκης.

Είναι άκατανόητον διατί ή Έλλάς έπέδειξεν μέχρι σήμερον τόσην έλλειψιν κατανόησεως των έπιστημονικῶν μεθό- δων δημιουργίας άγορών εις Βόρειον Αμερικήν.

Προτεινόμεναι μέθοδοι κατακτήσεως της άγοράς

Αναρίθμητοι είναι οι τρόποι δι' ών δύ- νатаι τις νά έπηρέαση ψυχολογικῶς τόν Αμερικανόν καταναλωτήν. Η Έλλάς θα ήδύνατο νά διεγείρη την φαντασίαν των Βορειοαμερικανών, οι όποιοι ζητοῦν από την Εύρώπην τόν κλασσικόν πολι- τισμόν και τό έκλεπτυσμένον γούστο, των όποιων την έλλειψιν αισθάνονται. Έκ της άνωτέρω τοποθετήσεως του

προβλήματος έπεται ότι τό πρόβλημα δεν είναι ή υπό του εισαγωγέως άπ' εύθείας κατάκτησις των μαζών Καναδών ή Αμερικανών καταναλω- τών διά της δημιουργίας πολυεξόδων κρατικών ύπηρεσιών, αλλά νά έπηρεα- σθῶν εκείνοι οίτινες διδουν τόν τόνον και την μορφήν της ζωής του.

Είναι λίαν επιπόλαιον νά κρίνωνται αι άγοραι του έξωτερικοῦ από μίαν άπλήν έστω και μεσαιās διαρκείας, έπίσκεψιν εις τας χώρας εις άς έπιχειρείται ή εξαγωγή. Είναι άδύνατον, άν δεν ζήση κανείς έπ' άρκτεον διάστημα εις μίαν άγοράν, νά δώση έπιστημονικῶς όρθήν άνάλυσιν αυτής, όταν μάλιστα ή διαμόρφωσις των Supermarkets εις την Βόρειον Αμερικήν

Η διαφήμισις άπουσιάζει μονίμως

Οπισθεν κάθε έπιτυχούς προσπάθειας πρέπει νά ύπάρχουν οι έξής πρωταρ- χικοί σκοποί:

α) Μία πραγματική αισθηματική έλ- ξις, μία ΙΔΕΑ περί της Έλλάδος πρέπει ν' αναπτυχθί, ή όποια νά δύναται νά μεταφρασθί εις όπτικές παραστάσεις και λέξεις πειστικές.

Πρέπει νά εύρωμεν την εικόνα της Έλλάδος ή όποια θα έίλκυε περισσότερον την άμερικανικήν φαντασίαν.

β) Είναι άπαραίτητον ή εικών την όποιαν θα παρουσιάσωμεν νά είναι άλη- θής.

Η κυβέρνησις και οι επιχειρηματίαι, οι όποιοι θα ένδιαφερόντο διά την κί- νησιν αυτήν, πρέπει νά είναι διατεθει- μένοι νά καταβάλουν κάθε προσπάθειαν ώστε αυτά τὰ όποια ή διαφήμισις υπό- σκεται, νά μή άφίστανται της πραγμα- τικότητας. Π.Χ. ή καναδική έπαρχία του Κεμπέκ, έχει δαπανήσει πολλά χρή- ματα διά νά προσελκύση Αμερικανούς περιηγητάς, διαφημίζουσα την ώραίο- τητά της φύσεως εις τό Κεμπέκ, τό τοπι- κόν της χρώμα κ.λ.π. και έχει αναπτύξει τόν Τουρισμόν εις άστρονομικόν βαθμόν.

Συγχρόνως όμως κατεβλήθη μεγάλη προσπάθεια μεταξύ των ξενεδόχων και έστιάτορων ώστε, όταν έρχωνται οι πε- ριηγηται νά εύρίσκουν κατάλληλα κατα- λύματα, έξαιρετον τροφήν και εύγενή συμπεριφοράν τς προσώπικς. Η κυ- βέρνησις ένίχυνε πᾶσαν προσπάθειαν προς βελτίωσιν των όδών, της οδικής σημάσεως κ.λ.π.

Η έλβετική κυβέρνησις, πάντοτε έν συναρτήσει μέ την ιδιωτικήν πρωτεβου- λίαν, διεξάγει αυτήν την στιγμήν δια-

χει λάβει τοιαύτης μορφής εξέλιξιν, ώστε μόνον ό επί μακρόν διαμείνας έπιστήμων είναι δυνατόν νά εξηγήση πλήρως όλας τας πτυχάς της «ψυχολογικής έμπορευ- ματικής διαθέσεως» εις ήν πλέον έχουν άφελθί τὰ προϊόντα εις τας άγοράς της Βορείου Αμερικής.

Όθεν τό πρόβλημα έντοπίζεται εις την προσπάθειαν προσηλυτισμοῦ της μικρᾶς μερίδος εκείνης ήτις δύναται νά έπηρέαση σημαντικῶς τας άγοραστικές συνηθείας και την στάσιν της πολυαριθμου μέσης τάξεως, της αντιπροσωπευσύνης την άγοράν εύρείας καταναλώσεως. Πρέπει ή μικρά μερίς αυτή νά θεωρήση την Έλλά- δα και πᾶν τό συνδεόμενον μέ αυτήν ως «της μόδας».

φημιστικήν έστρατείαν προς γενικήν βελτίωσιν των άγορών της τς Έξωτε- ρικοῦ, της προώθησεως των νεωτερισμῶν, ως λ.χ. των άρίστων έλβετικών πλε- κτών, βαμβακερών και κεντημάτων, ως και των ώρολογίων και τυριών τὰ όποια κατέχουν ήδη περιλαμπρον θέσιν εις την άγοράν.

Η Ιρλανδική κυβέρνησις εργαζεται περίφημα μέσω της διαφημιστικής έκ- στρατείας των Ιρλανδών ποτοποιών και άρχίζουν νά καταλαμβάνουν και οι Ιρλανδοί θέσιν τινά εις την άγοράν των νεωτερισμῶν.

γ) Έμπορευματική εμφάνισις: Η καλ- λιτεχνική συσκευασία και ή δημιουργία ψυχολογικῶς έλκυστικῶν και εύ- φαντάστων περιτυλιγμάτων δέον νά διέπεται άπο κλειστικῶς από την βασικήν άρχήν της διηνεκῶς προσ- αρμογής και εξαρτήσεως της έμπορευ- ματικής εμφάνσεως από την διεθνή ζή- τησιν και μόνον από αυτήν, προσαρμοζομένη συνεχῶς προς τας ψυ- χολογικάς και δυναμικάς εξελίξεις των ξένων καταναλωτικῶν άγορών. Η μέχρι τςδε παραμέλησις αυτής της άρχης είναι και ή κυρία αίτία της πενιχρότητος των ελληνικών προϊόντων, όταν ταῦτα συγ- κρίνωνται από τόν ξένον καταναλωτήν μέ τὰ έλκυστικά του έγχώρια προϊόντα, και ή συνεχής έκτόπισις των από τας ξένας εύρείας άγοράς.

δ) Διαφημιστική προώθησις: Η δια- φήμισις εις την Βόρειον Αμερικήν είναι πολυεξόδος. Δέον όθεν πᾶσα προσπά-θεια προς αυτήν την κατεύθυνσιν νά έχη τυχέι έπιμελῶς πρσεργασίας. Πιστεύο- μεν ότι είναι άπαραίτητον νά ύπάρχη μία γενική εικών ή όποια νά άποτελή

συστατικόν τμήμα κάθε παραγομένου προϊόντος. Π.χ. πᾶσα διαφήμισις από ιδιωτικάς επιχειρήσεις έά έπρεπε νά διδοι την ιδίαν γενικήν εικόνα και αίσθησιν μέ τας κυβερνητικάς διαφημίσεις, ώστε νά άναγνωρίζεται άμέσως ως ελληνική εις τας Βορειοαμερικανικάς άγοράς. Άλλως μέγα μέρος των χρημάτων θα δαπανηθί άσκοπῶς. Τςτο ίσχυει δι' όλας τας δια- φημίσεις εις περιοδικά, έφημερίδας, επί πανώ, θα πρέπει δέ νά έπεκταθί και εις τας έτικέττας, τὰ σχέδια των συσκευα- σιών κ.λ.π. Αὐτός είναι ό άμεσώτερος τρόπος έπαφής και συγχρόνως ό εύκο- λώτερος, καθ' όσον ή διαφήμισις πλη- ρώνεται, άρα δύναται τις νά την έ- λέγχι.

Η διαφήμισις παρακολουθεῖται από εργασία πρσεώθησεως τς έμπρεψματος εις τὰ καταστήματα. Αυτή δύναται νά άποτελέσει σημαντικόν μέρος τς όλης έγχειρήματος. Τὰ καταστήματα άτινα θα πωλῶν προϊόντα ελληνικά δέον νά ένθαρρύνωνται εις τό νά τὰ έκθέτουν, νά τὰ διαφημίζουν, και τό δέ κοινόν δέον νά γνωρίζη καλῶς ότι τὰ προϊόντα της εκλογής του είναι παραδείτια άμέσως. Όφείλμεν νά τονίσωμεν έδῶ την σημα-σίαν τς τελευταίας τούτης σημείν. Έάν εισαγωγείς τις άνακαλύψη ότι δεν δύναται νά παραλάβη προϊόντα τὰ ό- πεία παρήγγειλε και διεφήμισε, σβραρά δυσκολία τὰ έπακλυσέσιν.

Δύνатаι νά όργανωθεῖν επιδείξεις μόδας, τροφίμων, καλλιτεχνικάς εκθέσεις, αναλόγως βεβαίως των προϊόντων και τς ειδους των καταστημάτων τὰ όπεία θα τὰ διαθέσουν. Καί έδῶ τὰ προϊόν- τα κρίνονται και πρέπει νά είναι έφάμιλ- λα των άμερικανικῶν ως προς την συ-σκευασίαν και εμφάνισιν.

Η ιδιωτική πρωτοβουλία θριαμβεύει

Η όλη ως άνω εργασία προσαρμογής της παραγωγής προς την ζήτησιν και μόνον, ως είναι έννόητον, είναι άδύνατον νά γίνει διά της δημιουργίας κρατικών ύπηρεσιών άπαρτιζόμενων από ύπαλ- λήλους της χώρας παραγωγής. Κάθε προσπάθεια λύσεως τς προβλήματος κατ' αυτόν τόν τρόπον είναι άυτεκατα- στρεπτική. Ουδείς είναι εις θέσιν νά γνω- ρίζη καλύτερον τας μεθόδους, γενικάς ή ιδιαιτούσης φύσεως, έμπορευματικής δια- θέσεως, από τας έταιρίας εκείνας εις τας ύπηρεσίας των όποιων καταφεύγουν άκόμη και οι έντόπιοι παραγωγοί της χώρας εξαγωγής.

Είναι ανάγκη όπως χρησιμοποιηθῶν αι δοκιμασμέναι και καθιερωμέναι μέ-θοδοι προώθησεως έμπρεψμάτων και άγορών και προς τόν σκοπόν αυτόν αι μόναι άρμόδια είναι αι έδραιωμέναι έται- ρίαι εις τας ξένας χώρας εξαγωγής, αι ύπηρεσίαι των όποιων έχουν γίνει άνα- πόσπαστον τμήμα αυτών τς των των έντοπίων παραγωγών και των όποιων ή πείρα είναι άναμφισβητήτως άνατι-κατάστατος.

Έάν ή Έλλάς έπιθυμή πραγματικῶς πρσεώσιν εξαγωγών και κατ' άκλυσ- θίαν αύξησιν τς Έθνικῆς της εισοδήμα- τος, πρέπει νά στραφί προς τόν μοναδι- κόν ρυθμιστήν τς προβλήματος, τόν ξένον καταναλωτήν και μόνον, υπό τας ως άνω πρσεπθέσεις.

Ν. ΚΑΡΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ συγκοινωνιακά προβλήματα τῶν μεγαλοπόλεων καὶ αἱ προσπάθειαι ἐπιλύσεώς των ἀπετέλεσαν ἀνέκαθεν διὰ τὰς κυβερνήσεις «σοβαροὺς μπελάδες». Ἐὰν μάλιστα ἔχουν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ πόλεις ὅπως ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας μας, τότε τὸ πρόβλημα γίνεται ὀξύτερον, διότι εἰς τὴν δυσκολίαν κινήσεως καὶ ρυθμίσεως μηχανῶν καὶ ἀντικειμένων προστίθεται καὶ ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ ἀνθρώπου πού, εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἀτίθασσος.

Ποῦ ὀφείλεται ἡ συγκοινωνιακὴ ἀνεπάρκεια

Τὸ συγκοινωνιακὸν μας πρόβλημα εἶναι χρόνιον. Τέτοιο ὥστε ἡ λύσις του, πρέπει νὰ εἶναι ριζικὴ. Ἐν τούτοις τὸ ἴδιον τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν εἶναι νὰ μὴ δίδουν ριζικὰς λύσεις, ὥστε ποτὲ νὰ μὴν ἀντιμετωπίζεται ὀριστικῶς ἓνα θέμα. Ἐστὶ ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ πού δὲ ἐπέρχονται θὰ ἔχουν κάτι νὰ «λύσουν». Σήμερον ὑπάρχει πολλὸς κόσμος πού ταλαιπωρεῖται μὲ τὰς συγκοινωνίας, εἴτε διότι τὰ λεωφορεῖα εἶναι ἀνεπαρκῆ, εἴτε διότι καὶ τὰ ὀλίγα πού ὑπάρχουν δὲν κινεῦνται, καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας αἰτίας. Ὑπάρχουν πρόαστις, ὅπως ἡ Φιλοθέη, π.χ., ὅπου οὐδέποτε τηροῦνται δρομολόγια καὶ τὰ τηρούμενα εἶναι ἀνεπαρκέστατα διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ὥραιας περιοχὰς τῆς πρωτευούσης.

Τελευταίως ἤρχισε νὰ καταβάλλεται μία προσπάθεια ἀναδιοργανώσεως τῶν διὰ λεωφορείων συγκοινωνιῶν. Ὁ Κρατικὸς Ὄργανισμὸς Αὐτοκινήτων, ὑπὸ τὴν μορφήν μιᾶς ἀνωνύμου ἐταιρείας καλεῖται νὰ ἀποτελέσῃ τὸν πυρῆνα διὰ τὴν κυβερνητικὴν ἐξόρμησιν πρὸς βελτίωσιν τῶν συγκοινωνιακῶν μεταφορῶν. Ἐνῶ ὅμως ἡ ἰδρυσίς του, εἰς τὰ χαρτιά, ἔχει γίνεαι ἀπὸ ἐξαμήνου περίπου, ἥδη εἶναι προβληματικὸν ἔαν θὰ δυνήθῃ νὰ λειτουργήσῃ ἐντὸς τοῦ 1960. Ἀκόμη εὐρισκόμεθα εἰς τὸ στάδιον τῶν δημοπρασιῶν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν λεωφορείων. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔγκρισις τῆς δημοπρασίας, μεταφορὰ ἐνταῦθα τῶν πλαισίων τῶν λεωφορείων, συναρμολόγησις των, ἐνταξίς των εἰς τὰ διάφορα δρομολόγια κ.λ.π. ἥτοι παράδοσις σημαντικοῦ χρόνου.

Οὕτω τὸ βασικὸν μέτρον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν συγκοινωνιακῶν ἀναγκῶν τῆς πρωτευούσης εὐρίσκειται ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν γραφειοκρατικῶν διατυπώσεων, ἐνῶ ἐπέρχεται τὸ θέρος καὶ αἱ γραμμαὶ αἱ ἐξυπηρετοῦσαι ἰδίως τὰς πρὸς τὴν θάλασσαν διαδρομὰς θὰ ἔχουν πάλιν ἔλπειν λεωφορείων καὶ τὸ κοινὸν θὰ ταλαιπωρηθῇ ἀφαντάστως. Ὅσοι ἔχουν τὴν ἀτυχίαν νὰ κινεῦνται πρὸς τὰς γραμμὰς αὐτὰς τὸ καλοκαίρι, γνωρίζουν τί ταλαιπωρία ὑφίσταται τὸ ἀνώνυμον πλῆθος πού δὲν διαθέτει Ι.Χ. δι' ἓνα θαλάσσιον λουτρόν. Τί ἔκαμε τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἀπὸ πέρυσι μέχρις ἐφέτος διὰ τὴν βελτίωσιν μιᾶς καταστάσεως πού ἀποτελεῖ αἶσχος καὶ ἐντροπὴν διὰ τὴν πρωτεύουσάν μας; Οὐσιαστικῶς οὐδὲν. Ἐπανεπαύθη ἐπὶ τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς Ὄργανισμοῦ ὅπου ἴσως θὰ τακτοποιηθοῦν ὀριζόμενοι «ἡμέτεροι», ἐνῶ τὸ κοινὸν ἐξακολουθεῖ νὰ στοιβάζεται εἰς τὰ λεωφορεῖα καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς νὰ ἀνακοινοῖ φερ' εἰπεῖν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν λεωφορείων τῆς γραμμῆς Πατησίων—Ἀμπελόκηπων (ὅπου ἡ κατάστασις εἶναι κυριολεκτικῶς τραγικὴ) θὰ αὐξηθῇ ἀλλὰ μέχρις ὀρισμένου σημείου διότι ὑπάρχει σχετικὴ δεσμευτικὴ διάταξις εἰς τὴν σύμβασιν μὲ τὴν Η.Ε.Μ.

Ὁ κρατικὸς ὀργανισμὸς

Ἀλλὰ καὶ πέραν ὧν αὐτῶν ποῖα ἄλλα μέτρα ἔλαβε ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ μειώσῃ τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ κοινού εἰς τὰς γραμμὰς ὅπου κυρίως σημειοῦται ἡ ζωνορὸν κίνησις; Ὁ νέος Κρατικὸς Ὄργανισμὸς Αὐτοκινήτων πρόκειται νὰ καλύψῃ τὰ κενὰ τῶν 6 Κ.Τ.Ε.Λ. τῆς περιφερείας πρωτευούσης. Ἐν τούτοις τοῦτο πρὸς τὸ παρὸν ἀναβάλλεται μέχρι τῆς πλήρους ὀ-

γανώσεως καὶ λειτουργίας του. Ἐὰν ὅμως εἶχε δοθῇ ἡ ἐντολὴ εἰς τὰ Κ.Τ.Ε.Λ. νὰ τοποθετήσουν καὶ νὰ συμπληρώσουν τὰ κενὰ, δὲν θὰ παρουσιάζετο τὸ φαινόμενον αὐτὸ σήμερον.

Ἡ κρατικὴ συγκοινωνιακὴ πολιτικὴ τείνει σήμερον νὰ περιορίσῃ τὸν λεωφορεῖον ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε ἐκμετάλλευσιν τοῦ λεωφορείου καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἓνα νέον καθεστῶς ἐλέγχου καὶ ἐποπτεύσεως ἐπὶ τῶν διὰ λεωφορείων ἐκτελουμένων μεταφορῶν. Ἡ σκέψις δὲν εἶναι κακὴ καὶ θὰ εὕρῃ πολλοὺς ὑποστηρικτὰς ἰδίως μεταξὺ τοῦ κοινού, τὸ ὅποιον οὐδέποτε ἐφρόντισαν οἱ αὐτοκινητιστὰ νὰ ἐνημερώσουν ἐπὶ τῶν συνθηκῶν κινήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐνὸς λεωφορείου. Οὕτω σήμερον εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου ὁ λεωφορεῖος εἶναι ἓνας ἐκμεταλλευτὴς, ἓνας ἀνθρωπος πού κερδίζει εἰς βάρος τοῦ συνόλου. Καὶ αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀπόλυτον. Διότι ὁ αὐτοκινητιστὴς δὲν παύει νὰ εἶναι ἓνας ἐπιχειρηματίας, καὶ καθὲ ἐπιχείρησις ἔχει τοὺς κινδύνους τῆς.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Μία ἴσως ὀρθὴ σκέψις θὰ ἦτο νὰ ἐνοποιηθοῦν ὅλα τὰ Κ.Τ.Ε.Λ. εἰς ἓνα ἐνιαῖον διὰ τὴν πρωτεύουσάν Κ.Τ.Ε.Λ. Ἰδοὺ τὰ πλεονεκτήματα μιᾶς τοιαύτης ἀποφάσεως. Ἀπὸ ἀπόψεως ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινού: Τὰ πρὸς μίαν κατεύθυνσιν κινούμενα λεωφορεῖα θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξυπηρετήσουν ὅλην τὴν περιοχὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν διέρχονται ὥστε νὰ μὴ ταλαιπωρηθῇ ἀναμένον τὸ κοινόν, ἐνῶ πολλὰκις τὰ λεωφορεῖα περνοῦν κενὰ. Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως: Εἶναι δυνατόν νὰ ἐλαττωθοῦν σημαντικῶς τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως διότι οἱ ὑπάλληλοι θὰ συμπτυχθοῦν ἀναλόγως. Ἀπὸ κρατικῆς ἀπόψεως: Θὰ εἶναι δυνατόν νὰ διεξάγεται εὐχερέστερον ἓνας οἰκονομικὸς ἐλεγχος εἰς ἓνα ἐνιαῖον Κ.Τ.Ε.Λ. παρὰ εἰς ἕξ. Οἱ αὐτοκινητιστὰ εἶναι ἴσως οἱ μόνοι πού θὰ ἀντιδράσουν, διὰ λόγους ἐσωτερικοῦ, διότι ὀρισμένα Κ.Τ.Ε.Λ. ἔχουν παθητικόν, ἄλλα ὀχι κ.λ.π.

Οἱ αὐτοκινητιστὰ ὑπακούουν

Τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἐσκέφθη τὴν λύσιν αὐτὴν, ἀλλὰ φαίνεται... ὅτι ἀκόμη τὴν σκέπτεται! Οὐδεμία ἀπόφασις ἐλήφθη σχετικῶς καὶ ἡ ἰδέα φαίνεται ἐγκαταλειφθεῖσα. Καὶ θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἡ τοιαύτη ἐγκατάλειψις ἔαν ἀντ' αὐτῆς ὑπῆρχε πρὸς μελέτην καὶ πιθανὴν ἐφαρμογὴν ἄλλη λύσις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν μεταφορῶν. Ἀλλὰ ἐπικρατεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἄκρα σιγὴ!

Εἰς τοὺς αὐτοκινητιστὰς ἐτέθησαν προσφάτως ὀρισμένοι ὅροι ἐκτελεστέοι τὸ ταχύτερον. Δύο ἦσαν βασικῶς: α) Ἡ βαθμιαία ἀντικατάστασις τῶν λεωφορείων διὰ καινουργῶν καὶ β) ἡ ἀνεγερσις σταθμῶν διανυκτερεύσεως καὶ ἐλέγχου τῶν λεωφορείων (γκαράζ). Ὡς γνωστὸν εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ προαστίων ὑπάρχουν 6 Κ.Τ.Ε.Λ. Τὰ 4 ἀποτελοῦν τὰ Κ.Τ.Ε.Λ. τοῦ ἐλάσσονος τύπου (2ον, 3ον, 4ον καὶ 5ον) καὶ τὰ 2 τοῦ μείζονος τύπου (1ον καὶ 6ον). Ἡ ὀνομασία τῶν προήλθε ἀπὸ τὸν τύπον τοῦ λεωφορείου τὸν ὅποιον διέθεταν. Οὕτω τὰ 4 πρῶτα διέθεταν μέχρι πρό τινος λεωφορεῖα τῶν 42 συνολικῶς θέσεων (ἐλάσσων τύπος) ἐνῶ τὰ ἄλλα 2, τῶν 60 θέσεων (μείζων τύπος Υ). Ὁ διαχωρισμὸς αὐτὸς ἐγένετο διότι τὰ δύο «μεγάλα» Κ.Τ.Ε.Λ. ὅπως ἐλέγοντο, ἐξυπηρετοῦν περιοχὰς μὲ μεγαλύτερον τουριστικὸν ἐνδιαφέρον (Βάρκιζα, Βουλιαγμένη, Φάληρα, Ἐκάλη, Κηφισιά, Φιλοθέη, Ἀμαρούσιον κ.λ.π.) ὥς καὶ

τὰς μεγαλύτερας καὶ κυριωτέρας γραμμὰς τοῦ Κέντρου, γνωστὰς ὡς ἐστρωμέναις γραμμὰς (Πατήσια, Ἀμπελόκηποι, Παγκράτι, Κυψέλη, Βεῖκου, Φιλοπάππου, Ν. Σμύρνη, Καλλιθέα κ.λ.π.). Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἀντικαταστάσεως τῶν λεωφορείων λόγω παλαιότητος (κίνησις 10—12 ἐτῶν) ἀπεφασίσθη ὅπως ὑπάρξῃ κοινὸς τύπος δι' ὅλα τὰ Κ.Τ.Ε.Λ. ὁ μείζων τύπος Α. ἔχων μεταφορικὴν ἱκανότητα 60 θέσεων (36 καθημένων καὶ 24 ὀρθῶν). Ἡ ἀντικατάστασις τῶν λεωφορείων ἤρχισε τὰς ἀρχὰς τοῦ 1958. Συνεπληρώθησαν ἤδη δύο ἐτῆ ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀντικατεστάθησαν περὶ τὰ 850 λεωφορεῖα ἐπὶ συνόλου 1.300 περίπου ἀστικῶν λεωφορείων ἥτοι ποσοστὸν 60%. Τὰ δύο μεγάλα Κ.Τ.Ε.Λ. (1ον καὶ 6ον) ἀντικατέστησαν τὰ λεωφορεῖα τῶν εἰς ποσοστὸν 40% λόγω τοῦ ὅτι τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἤδη καινουργῆ. Τὰ λεωφορεῖα ἐλάσσονος τύπου ἀντικατεστάθησαν κατὰ ποσοστὸν 80% καὶ ἡ ἀντικατάστασις των συνεχίζεται μὲ ρυθμὸν ὁ ὁποῖος προδικάζει τὴν πλήρη ἀλλαγὴν των μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Τὰ 4 Κ.Τ.Ε.Λ. ἐλάσσονος τύπου παρουσιάζουν τὴν ἐξῆς εἰκόνα ἀπὸ ἀπόψεως ἀντικαταστάσεως τῶν λεωφορείων των, τὴν 31ην Μαρτίου ἔ.ε.:

Κ.Τ.Ε.Λ.	Δύναμις λεωφορείων	Ἀντικατα- σταθέντα
2ον	209	184
3ον	226	180
4ον	215	185
5ον	246	208
Σύνολον	896	757

Ἡ ἀντικατάστασις τῶν λεωφορείων ἀπετέλεσεν μιαν σοβαρὰν προσπάθειαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὁρῶν μεταφορᾶς τοῦ ἐπιβατικοῦ κοινού τῆς ἀστικῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν. Ἡ προσπάθεια ὅμως αὕτη θὰ ἔμενε ἀσυμπλήρωτος ἔαν δὲν συνδυεῖτο καὶ ἀπὸ τὸν δεύτερον ἐκτελεστέον ὅρον ἥτοι, τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν σταθμῶν διανυκτερεύσεως καὶ ἐλέγχου τῶν λεωφορείων. Ἀπὸ διετίας καὶ πλέον ὅλα τὰ ΚΤΕΛ κατήρτισαν ἰδίους συνεταιρισμοὺς σκοπούντας ἀκριβῶς τὴν καλύτεραν παρακολούθησιν τῶν λεωφορείων ἀπὸ ἀπόψεως κινήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεως. Ὄρισμένα Κ.Τ.Ε.Λ., λόγω τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν λεωφορείων των, ἱδρυσαν ἡ πρόκειται νὰ ἱδρύσουν δύο συνεταιρισμοὺς.

Ἡ ἰδρυσις σταθμῶν λεωφορείων

Τὴν ἐπετεύχθη ἀπὸ ἀπόψεως ἰδρύσεως τῶν σταθμῶν αὐτῶν: Τὸ 1ον Κ.Τ.Ε.Λ.: ἔχει ἀγοράσει εἰς τὴν λεωφόρον Κηφισίας οἰκόπεδον πλησίον τοῦ Παραδείσου ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θὰ κατασκευασθῇ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους μεγάλος σταθμὸς διανυκτερεύσεως λεωφορείων δυνάμενος νὰ περιλάβῃ ἄνω τῶν 130 ὀχημάτων. Εἰς τὸν σταθμὸν αὐτὸν θὰ ὑπάρχῃ πλήρης συνεργεῖον ἐπισκευῆς καὶ γενικῶς ἐλέγχου τῶν λεωφορείων. Τὸ 2ον Κ.Τ.Ε.Λ. ἔχει ἤδη κατασκευάσει μικρὸν σταθμὸν πλησίον τοῦ σταθμοῦ ἐλέγχου αὐτοκινήτων τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν παρὰ τὸν Χολαργόν, δυνάμενος νὰ περιλάβῃ 40 λεωφορεῖα. Ἡδη δὲ ἤρχισε σχετικὴν προετοιμασίαν διὰ τὸν κατασκευὴν δευτέρου μεγάλου σταθμοῦ

ὁ ὁποῖος θὰ δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ 180 λεωφορεῖα. Τὸ 3ον Κ.Τ.Ε.Λ. ἔχει δύο συνεταιρισμοὺς. Ὁ πρῶτος συνεταιρισμὸς τοῦ ἤρχισε ἤδη τὴν ἀνεγερσιν σταθμοῦ εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἱερὰν Ὀδὸν οἰκόπεδόν του, ὁ ὁποῖος θὰ δύναται νὰ περιλάβῃ 180 λεωφορεῖα. Ὁ σταθμὸς θὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ λειτουργήσῃ ἐντὸς τοῦ 1960. Ὁ δεύτερος συνεταιρισμὸς πρόκειται συντόμως νὰ ἀρχίσῃ τὴν κατασκευὴν καὶ δευτέρου σταθμοῦ. Τὸ 3ον Κ.Τ.Ε.Λ. ἱδρύσε καὶ σχολὴν ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ. Τὸ 4ον Κ.Τ.Ε.Λ. ἔχει ἤδη ἀνεγείρει σταθμὸν ὀπισθεν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου εἰς τὴν λεωφόρον Βουλιαγμένης, ἱκανοῦ νὰ ἐξυπηρετήσῃ περὶ τὰ 50 λεωφορεῖα. Τὸ ἴδιον ΚΤΕΛ θὰ ἀνεγείρῃ εἰς τοποθεσίαν παρὰ τὴν ΕΛΚΑ (λεωφ. Βουλιαγμένης) καὶ δεύτερον σταθμὸν εἰς τὸν ὅποιον θὰ διανυκτερεύουν καὶ θὰ ἐλέγχωνται ἄνω τῶν 120 λεωφορείων. Τὸ 5ον ΚΤΕΛ ἐπίσης ἔχει προγραμματίσει τὴν ἰδρυσιν δύο σταθμῶν εἰς τὴν ὁδὸν Θηβῶν τοῦ Πειραιῶς. Ἡ κατασκευὴ τοῦ πρῶτου ἤρχισε ἤδη, θὰ δύναται δὲ οὗτος νὰ ἐξυπηρετήσῃ περὶ τὰ 40 λεωφορεῖα. Συντόμως θὰ ἀρχίσῃ ἡ κατασκευὴ καὶ τοῦ ἄλλου, πολὺ μεγαλύτερου, σταθμοῦ εἰς τὸν ὅποιον θὰ δύνανται νὰ στεγασθοῦν 180 λεωφορεῖα. Τέλος τὸ 6ον ΚΤΕΛ ἀνεγείρει μεγάλον σταθμὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ, παρὰ τὸν Ἰππόδρομον, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ἔτοιμος ἐντὸς τοῦ 1960. Εἰς τὸν σταθμὸν αὐτὸν θὰ δύνανται νὰ παραμένουν 120 λεωφορεῖα. Ὅλοι οἱ σταθμοὶ διανυκτερεύσεως καὶ ἐλέγχου τῶν λεωφορείων θὰ διαθέτουν τέλεια ὄργανα ἐλέγχου καὶ ἐπισκευῆς εἰς τρόπον ὥστε τὸ λεωφορεῖον νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ αὐτοὺς πλήρως ἡλεγκμένον.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ αὐτοκινητιστὰ δίδουν σήμερον ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος «καλῆς ἐφαρμογῆς ὑποχρεωτικῶν τινῶν ὁρῶν καὶ ὑπακοῆς εἰς τὰ κυβερνητικὰ κελεύσματα». Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ νὰ εὕρῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὀργανώσῃ τὸ ἐπαγγελματικὸν λεωφορεῖον μὲ εὐρεῖαν ἀντίληψιν καὶ προοπτικὴν διὰ τὸ μέλλον τῶν μεταφορικῶν ἀναγκῶν τῆς πρωτευούσης. Ἀντὶ τούτου ἀρκεῖται νὰ ἐκδίδῃ ἀποφάσεις περὶ ἐπεκτάσεως ὀρισμένων μικρῶν γραμμῶν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν μικρῶν ὁμάδων ἀτόμων.

Αἱ ὑπεραστικαὶ γραμμαὶ

Ἀλλὰ ἡ κρατικὴ συγκοινωνιακὴ πολιτικὴ δὲν χωλαίνει μόνον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῶν ἀστικῶν συγκοινωνιῶν μας. Ἀναδιοργανώσιν χρειάζονται καὶ τὰ ὑπεραστικὰ λεωφορεῖα, διότι καὶ εἰς αὐτὰ παρουσιάζεται μία ἀνησυχητικὴ χαλαρότης. Ἡ μόνη ὀργανωμένη περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἀπόψεως ὑπεραστικῶν λεωφορείων εἶναι ἡ Πελοπόννησος. Ἰσως λόγω τῆς ὑψηλῆς κινήσεως νὰ παρουσιάζεται ἡ ὀργάνωσις αὐτῇ. Ἀντιθέτως εἰς πολλὰ ἄλλα σημεία τῆς χώρας ἡ συγκοινωνία εἶναι δραματικὴ ἀκόμη καὶ εἰς γραμμὰς συνδεόμενας ἀμέσως μὲ τὴν πρωτεύουσάν. Τὸ χαρακτηριστικὸν εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν εἶναι ὅτι οὐδεὶς ἐλεγχος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου γίνεται εἰς τὰς ὑπεραστικὰς γραμμὰς. Μία προσπάθεια καταβάλλεται ὑπὸ τῶν νομαρχῶν δι' ὀρισμένα τοπικὰ δρομολόγια, ἀλλὰ ἡ ἀρμοδιότης των δὲν ἐκτείνεται εἰς τὰς γραμμὰς αἱ ὁποῖαι συνδέονται μὲ τὴν πρωτεύουσάν. Ἐπὶ πλέον ὑπάρχουν καὶ ὀριζόμεναι βασικαὶ γραμμαὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἐξυπηρετοῦνται διὰ λεωφορείων, ὅπως εἶναι π.χ. ἡ διαδρομὴ Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης. Πρέπει κανεῖν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κοζάνην καὶ ἐκεῖ νὰ ἀλλάξῃ λεωφορεῖον διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Τὴν ἀδυναμίαν αὐτὴν ἐξεμεταλλεύθησαν πολλὰ τουριστικὰ γραφεῖα καὶ ἔθεσαν εἰς τὴν γραμμὴν πούλμαν. Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω.

Δύο βασικὰ σημεία ἔχουν κυρίως ἀνάγκην προσοχῆς διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὑπεραστικῶν συγκοινωνιῶν: α) Ἡ ἀντικατάστασις τῶν πεπαλαιωμένων λεωφορείων καὶ β) ἡ τήρησις τῶν δρομολογίων συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ μεταφερομένου κοινού καὶ ὀχι εἰς συνάρτησιν πρὸς ἄλλους παράγοντας. Κυκλοφοροῦν σήμερον εἰς πολλὰς ὑπεραστικὰς γραμμὰς ὀρισμένα λεωφορεῖα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς «παράβαλα». Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἐπιτρέπεται εἰς τὰ λεωφορεῖα αὐτὰ νὰ κινεῖνται καὶ νὰ θέτουν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν τῶσαν ἀνθρώπων. Οὐδεὶς κρατικὸς ἐλεγχος διενεργεῖται. Τοῦτο κυρίως εἰς μικρὰς γραμμὰς ὅπου ἡ κίνησις εἶναι μᾶλλον περιορισμένη, χωρὶς ὅμως τοῦτο νὰ ἀποτελῇ καὶ λόγον δρομολογήσεως ἐπικινδύνων λεωφορείων.

Τὰ ἴδια δρομολόγια μὲ τοὺς ΣΠΑΠ

Τὰ δρομολόγια, ἂν καὶ τηροῦνται, πολλὰκις δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ μετακινούμενου κοινού ἀλλὰ εἰς τὸν οἰκονομικὸν συνδυασμὸν τῶν ὁρῶν κινήσεως τῶν λεωφορείων μὲ τὰς ἀντιστοίχους τοῦ σιδηροδρόμου κατὰ τοιοῦτον τρόπον (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 32)

Εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα μας, ἐξηγήσαμεν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ πρωτεύουσα τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, δὲν κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ ὀριστικὸν σχέδιον, παρὰ τὰς κατὰ καιροὺς ἐκπονηθείσας μελέτας, ἀλλὰ νὰ ἐξαπλωθῇ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς, χωρὶς κανένα πραγματικὰ ὀρισμένον σχέδιον, οὔτε καμμίαν προοπτικὴν καλῆς μελλοντικῆς ἐξελίξεως.

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ἡ ἱστορία προκαλεῖ τὴ Δύση μὲ ἓνα δίλημμα: Νὰ κερδίσῃ ἢ νὰ χάσῃ τὴ συμπάθεια καὶ τὴ συνεργασία τῶν νέων λαῶν, ποὺ ἐγείρονται ἀπὸ τὸν ὕπνο τους στὴν Ἀσία καὶ στὴν Ἀφρική καὶ διεκδικοῦν μιὰ θέσιν ἰσοτιμίας μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐλευθέρων λαῶν τῆς γῆς.

ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΑ ΣΧΕΔΙΑ ΠΟΥ ΕΜΑΤΑΙΩΘΗΣΑΝ

III

Ἐτσι ἐπέρασαν ἑκατὸ σχεδὸν χρόνια, ἡ Ἀθῆνα μας ἐμεγάλωνε καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἠγωνίζετο ν' ἀνταπεξέρχεται πρὸς τὴν δημιουργουμένην κατάστασιν καὶ τὰς μελλοντικὰς ἀπαιτήσεις τῶν δημοτῶν. Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Μικρασιατικῆς συμφορᾶς. Καλὴ—κακή, ἡ πρωτεύουσά μας ἦτο περιωρισμένη εἰς ἑκτασίαν καὶ κάπως νοικοκυρεμένη. Ὑπῆρχαν, δηλαδή, ἀκόμη ἐλλείψεις ὅτι κάποτε εὐαρίσκειτο ὁ ἐμπνευσμένος καὶ δυνατὸς ἀναμορφωτής, ὁ ὁποῖος, σάν τὸν Νομάρχην Παρισίων Housmann θὰ κατώρθωνε ὅχι μόνον νὰ καταρτίσῃ τὸ συντονισμένον καλὸν σχέδιον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ βαθμιαίως, ὥστε μιὰ μέρα νὰ γίνῃ ἡ Ἀθῆνα μας ὅπως τὴν οὐρεῖται ὅσοι τὴν ἀγαποῦν καὶ τὴν θέλουν νὰ εἶναι ἀνταξία τῶν Ἀθηναίων τοῦ Περικλέους. Βεβαίως, ἐπὶ τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως συνετελέσθησαν πλείστα καὶ ἀξιολογώτατα ἔργα, τὰ ὁποῖα οἱ παλαιότεροι Ἀθηναῖοι, οὔτε κἀν ἦσαν δυνατόν νὰ διανοηθῶν, καὶ μὲ τὰ ὁποῖα ἡ πόλις ἤρχισε νὰ προσλαμβάνῃ μορφήν μεγαλουπόλεως. Τὸ δυστύχημα ὅμως εἶναι ὅτι, τὰ σημερινὰ ἔργα ἀρχίσαν νὰ ἐφαρμόζονται πολὺ ἀργά, καὶ σὺν ταύτῃ, ἐκτίσθησαν ἓνα πλῆθος πολυκατοικιῶν, ἐκτὸς τῶν ἐφαρμοζομένων σήμερον πολεοδομικῶν διατάξεων.

Τὸ πρόβλημα τῶν προσφύγων

Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν προσετέθησαν εἰς τὸ πλῆθος τῆς πρωτεύουσας, διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος, 150.000 περίπου ἀδελφοὶ πρόσφυγες. Ἡ ἀπότομος αὕτης αὔξησης τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηναίων, ἦτο ἓνα καίριον πλῆγμα εἰς τὴν πολεοδομικὴν ἐξελίξιν τῆς. Χωρὶς νὰ ἔχουν προετοιμασθῇ αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι, ἀλλὰ κυρίως χωρὶς ὀργάνωσιν διὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τέτοια καταγίγδια, ἔχσαν μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τοὺς τὴν διοίκησιν τῆς ἀστικῆς αὐτῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Ἐτσι ὅλο τὸ πρόβλημα ποὺ ἦτο συνυφασμένον μὲ τὰ γενικά προβλήματα τῆς πόλεως, ἐλύθη καὶ πάλιν ἐπιτερικὰ καὶ πρόχειρα εἰς βάρος τῆς, ὑπὸ ποικιλοῦν ὑπηρεσιῶν, χωρὶς κανένα σύστημα καὶ καμμίαν μέθοδον, χωρὶς κανένα συσχετισμὸν πρὸς ἓνα οἰοδήποτε σχέδιον καὶ τελείως ἀντίθετα πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν μορφήν τῆς πρωτεύουσας.

Ἐτσι, παρήλθον δώδεκα ἔτη καὶ ἡ Ἀθῆνα ἀγκομαχοῦσε μὴ δυναμένη ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς νέας συνθήκας ποὺ ἀντεμετώπιζε. Τὸ 1934 συνεστήθη ἀπὸ

τὸν αἰνυμένο ὑπουργὸ Πέτρο Ράλλη, ἡ Ἀνωτάτη Πολεοδομικὴ Ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας εἶχα τὴν τιμὴ νὰ εἶμαι μέλος, μὲ Πρόεδρον τὸν γνωστὸ φιλαθῆναιον ἀρχιτέκτονα Ἀναστάσιον Μεταξᾶ. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη εἶχε ὡς σκοπὸν τὴν τὴν ἀσκήσιν ἐλέγχου εἰς αἰσθητικὰ καὶ πολεοδομικὰ ζητήματα. Ἐπειδὴ ὅμως εἰργάσθη εὐσυνείδητα καὶ μὲ δικαιοσύνην, ἐδημιούργησε δυσαρεσκίας καὶ ἀντιπαθείας, ὅπως συμβαίνει συνήθως, ὅταν θίγονται ἰδιωτικά συμφέροντα ἀντίθετα πρὸς τὸ γενικὸν καλόν, καὶ δι' αὐτὸ ἡ κατόπιν κυβερνήσις τοῦ Ι. Μεταξᾶ, ὑπακούουσα εἰς τὰς ἀντιδράσεις τῶν θιγόντων, διέλυσε τὴν Πολεοδομικὴ Ἐπιτροπὴν, ποὺ εἶχε πραγματικὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὰς Ἀθῆνας.

Τὰ αἷτια ἀνευρέθησαν ἀλλὰ δὲν ἐθεραπεύθησαν

Τὸ 1935 ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, μὲ ἓνα ἐκλεκτὸ ἐπιτελεῖον τεχνικῶν, ἀνέλαβε νὰ μελετήσῃ καὶ πάλιν τὸ πρόβλημα τῆς Ἀθῆνας, ὅπως ἐδημιουργήθῃ καὶ ὅπως ἐνεφανίζετο. Ὁ τότε Δημάρχος, μετεκάλισε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν καὶ τὸν περίφημον πολεοδόμῳ Δρ. Μάρτιν Βάγνερ, διὰ νὰ δώσῃ τὰς πολυτίμους συμβουλὰς του. Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς προσπάθειας πρέπει νὰ συγχαρῶμεν ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐργάσθησαν καὶ ἰδιαιτέρως τὴν τότε Γενικὴν Διεύθυνσιν τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Δυστυχῶς ὅμως διαπιστώνομε, μὲ λύπη μας, ὅτι ἐλείπε καὶ ἀπὸ τὰ σχέδια αὐτὰ ἡ ἀναγκαία καὶ ὁλοκληρωτικὴ, ἀπ' ὅλας τὰς πλευρὰς, συστηματικὴ μελέτῃ τῶν ζητημάτων, ποὺ εἶναι, ὅπως εἶπα, προϋποθέσις τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὅλου ἔργου. Ἐνῶ δηλαδή ἐξηκριβώθησαν τὰ αἷτια ποὺ κατεδίκαζαν κάθε φορὰ σὲ ἀποτυχία τὰ σχέδια, τίποτε δὲν ἐγίνε διὰ τὴν ὀριστικὴν λύσιν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν προβλημάτων.

Νομίζω, μ' ἄλλα λόγια, ὅτι τὸ τεχνικὸν ἐπιτελεῖον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ποὺ κατέστρωσε τὸ σχέδιον τὸ 1935 ἐργάσθη μὲ τὸν ἀπαιτούμενον ζῆλον, ὅπως φανερῶνται ἀπὸ τὰς μελέτας ποὺ ἐδημοσίευσθησαν καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἐγίναν. Ἀπὸ ὅλα ὅμως αὐτὰ ἐλείφεν ἡ συμβολὴ ἐνὸς οἰκονομικοῦ καὶ νομικοῦ ἐπιτελείου ποὺ θὰ ἔλυνε πρῶτα τὰ ἀκρογωνία ζητήματα. Ἐκεῖνα δηλαδή ἀκριβῶς ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ κάνουν πραγματοποιήσιμα τὰ σχέδια τῶν τεχνικῶν. Συνέβη δηλαδή, τότε, διὰ νὰ περισθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν σχεδίων, νὰ ἐρευνηθοῦν καὶ πάλιν μονόπλευρα τὰ ζητήματα ἀπὸ τὴν τεχνικὴν τοὺς μόνον ἀποψιν, ἐνῶ τὰ οἰκονομικὰ καὶ πρὸ παντὸς τὰ πολιτικὰ προ-

βλήματα, ποὺ ἀποτελεῦσαν τὴν ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν, παρέμειναν ἀνεξέταστα καὶ ἄλυτα.

Διὰ τὸν λόγον, λοιπόν, αὐτόν, ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι ἐνῶ μπορεῖτε ἀπὸ τὸ 1936, λόγω τῶν γνωστῶν συνθηκῶν, νὰ προκύψουν πραγματικὰ αἱ προϋποθέσεις ποὺ ἀνέφερα δι' ἓνα ἔργο καὶ μιὰ ἀναδημιουργία μεγάλης πνεύσεως, δὲν ἐπετεύχθησαν, δυστυχῶς, ἀνάλογα ἀποτελέσματα πρὸς τὰς ὑπαρχούσας τότε δυνατότητας. Τονίζω δὲ τὴν παρατήρησιν μου αὐτήν, διότι εἶμαι πεπειμένος ἀπόλυτα ὅτι, ἐάν εἶχαν μελετηθῇ πλήρως αἱ προϋποθέσεις τῆς ἀναδημιουργίας, ὑπῆρχε πράγματι εἰς τὸν Δημοτικὸν ἀρχοντα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ δύναμις νὰ γίνῃ ἀναμορφωτής τῶν Ἀθηναίων ὅπως ὁ Housmann τῶν Παρισίων. Ἡ ἐλλείψις ὅμως καὶ τότε τῆς ὁλοκληρωμένης μελέτης καὶ μὴ δόσις ἐπιπολαϊότητος, λόγω ὑπερβολικοῦ ἐγωισμοῦ τοῦ τότε παντοδυνάμου Ἀνωτάτου Ἀρχόντος τῆς πρωτεύουσας, ἦτο ἡ αἰτία ἐνεκα τῆς ὁποίας καὶ τὰ σχέδια αὐτὰ παρέμειναν ἀπραγματοποίητα κατὰ τὸ πλεῖστον ὅπως καὶ ὅλα τὰ προηγούμενα. Καὶ αὐτὸ ἐγίνε γιὰτὶ ὅλα ἦσαν καταδικασμένα ἀπὸ τὴν γένεσιν τους, ἀφ' οὗ ἡ ἀτεγκτος πραγματικότης δὲν συγχωρεῖ ἐπιπολαίους ὁρατισμοὺς καὶ χιμαιρικοὺς ἀκρεβασίας. Τὸ σημερινόν, λοιπόν, κράτος, σὴν νῆα περίοδο τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, εἶναι ἀναγκαζόμενο, διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ ἐπὶ τούτοις 10ετηρίδας γενόμενα σφάλματα, νὰ δαπανῇ μεγάλα χρηματικά πρσά, πρσβαῖνον εἰς ρυμοτομίας καὶ κατεδαφίσεις πολυπόρων κτιρίων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχε δοθῇ ἀδεια ἀνεγέρσεως.

Αἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν

Βεβαίως, διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς πρωτεύουσας ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς σημερινῆς πραγματικότητος, χρειάζεται, κατὰ πρῶτον, ἡ ὑπαρξίς ἐξησφαλισμένης οἰκονομικῆς ἀνοχῆς καὶ ἐνὸς μακροπύου τεχνικοῦ καὶ πολεοδομικοῦ προγράμματος. Ἀς βασίσωμεν τό, ὑπὸ τὸν καλὸν οἶκον, ἀρξάμενον ἔργον ἐπὶ γερῶν θεμελίων καὶ ὡς οἰκοδομικὸν σιγά—σιγά, καὶ ἰδίως κατὰ διατεταγμένους ἐκτὸν προτέρων τομεῖς, λαμβάνοντες πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὸ ἱστορικὸν παρελθόν τῆς πόλεως, τὸ παρὸν καὶ πρὸ παντὸς τὴν μελλοντικὴν τῆς ἐξελίξιν.

Τὰ μεγάλα ἔργα δὲν εἶναι ἔργον μίος ἀνθρωπίνης ζωῆς. Εἶναι ἔργον πολλῶν γενεῶν ἢ καὶ αἰώνων. Καὶ τέτοιο ἔργο μακρὰς πνοῆς εἶναι τὸ ἀρξάμενον ἡδὴ διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τῶν Ἀθηναίων.

Δ. ΣΚΟΥΖΕΣ

Ἡ διάσπαση τοῦ ἀποκλεισμοῦ

Τοῦ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

Τὰ ἀποικιακὰ συστήματα ποὺ ἐφήρμοσαν οἱ εὐρωπαϊκὲς αὐτοκρατορικὲς δυνάμεις στὴν διακυβέρνηση τοῦ κόσμου, μετὰ τὸν 17ον αἰῶνα, ἐδημιούργησαν μιὰ κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνισότητα μεταξὺ ἀποικιακῶν καὶ μητροπολιτικῶν λαῶν. Ἡ ἀνισότητα αὕτη ἐγίνε αἰσθητὰ ἀσυμβίβαστη στὴν ἐποχὴ μας, δύνανται νὰ εὐκολοκαὶ συχνὰ ταξίδια, ἡ διάδοση τοῦ ἐντύπου, τοῦ κινηματογράφου καὶ τῆς φωτογραφίας ἔφεραν στὴ γνώσιν τοῦ μεγάλου κοιντοῦ τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῶν ἀποικίων καὶ ἔκαμαν σ' αὐτὸ δυνατόν τὴ σύγκρισιν τῆς ζωῆς τους μὲ τὴ ζωὴ τῶν λαῶν ποὺ ἀνατρέφονται μὲ τὴς ἰδέας τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἡ κριτικὴ κατὰ τοῦ ἀποικιακοῦ καθεστώτος ἐκαλλιεργήσε ἓνα αἰσθημα ἐνοχῆς μέσα στὴς ἰδίαις τὰς τάξεις τῆς μητροπολιτικῆς κοινωνίας καὶ πρὶν πέσῃ ὁ θεσμός μὲ τὰ γεγονότα ἔπεσε στὴς ἐντιμες συνειδήσεις τοῦ δυτικοῦ κόσμου.

Τὸ πρόβλημα τῆς διαδοχῆς

Οἱ χειραφετημένοι λαοὶ τῶν παλιῶν ἀποικιακῶν χωρῶν δὲν ἔχουν δημιουργήσει στὴ θεωρίαν καὶ στὴν πράξιν ἓνα ἰδιαίτερον πολιτικὸν σύστημα ποὺ νὰ συναγνίζετῃ τὸ δημοκρατικὸ ἢ τὸ μονοκραματικόν. Εἶναι ὑποχρεωμένοι λοιπόν νὰ διαλέξουν ἓνα ἀπὸ τὰ δύο συστήματα ποὺ ἐπικρατοῦν στὸ λευκὸν κόσμον. Στὸ σημεῖον αὐτὸ ἀρχίζει ἡ πάλη μεταξὺ δημοκρατικῶν καὶ κομμουνιστικῶν ἰδεῶν. Εἶναι μιὰ πάλη διαδοχῆς. Οἱ Ρῶσοι ἔχουν κατορθώσει νὰ κερδίσουν ὅς τὴν ὥρην τὴν Κίνα, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ πείσουν τὴν Ἰνδία καὶ τὴν ἀραβικὴν χώραν γιὰ τὰ πλεονεκτήματα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου. Οἱ δυτικοὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν ἐξουσίαν τῶν χρεσινῶν τοὺς ὑποτελῶν καὶ νὰ τοὺς πείσουν πὺς ἡ διαφορά τῆς ἐδημερίας ποὺ παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν μητροπόλεων καὶ τῶν παλιῶν ἀποικίων τοὺς δὲν ἀφελῆται ἀπλῶς στὴν οἰκονομικὴ ἐκμετάλλευσιν, ἀλλὰ στὴν τεχνικὴ πρόδοον ποὺ ἐπέτυχε ἡ Δύσις ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ μεσαίωνα καὶ τῆς Ἀναγεννήσεως, πρόδοος ποὺ ἦταν συνάδτηση τοῦ θρησκευτικοῦ, πνευματικοῦ καὶ πολιτικοῦ τρόπου ποὺ εἶχε ἀποδεχθῇ ὁ λευκὸς ἀνθρωπος ἀπὸ τὴν ἑλληνορωμαϊκὴ ἀρχαιότητα ὡς σήμερον. Ἡ λεγομένη ἀποικιακὴ περίοδος ἀντιπροσωπεύει ἓνα μικρὸ, χρονικῶς, στάδιον αἰώνων, στὴν ἱστορίαν τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ

ἀρχίζει πραγματικὰ στὸν 6ον π.Χ. αἰῶνα, στὰ ἑλληνικὰ παρὰ τῆς Ἰωνίας καὶ προχωρεῖ μὲ μιὰ συνεχῆ ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ, πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐξέλιξιν σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπην καὶ τὴς Ἠνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, μὲ κέντρο τῆς πάντοτε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου.

Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς ἀποδέχεται τὸ μερίδιον τῆς ἐθνήτης του γιὰτὶ ἀφῆσε σὲ ὕλην καὶ πνευματικὴ καθυστέρησιν τοὺς ἐγχρόνους λαοὺς, ἀλλὰ μόνον στὸν αἰῶνα μας ὁ παραγωγικὸς του μηχανισμὸς ἔχει ἀναπτυχθῇ σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ μὴ ῶν νὰ καλύπτῃ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος σὲ παγκόσμια κλίμακα. Καὶ ἀκριβῶς τὴν ὥρην αὕτη, ὁ δυτικὸς κόσμος παραχωρεῖ στὴς παλιὰς ἀποικιακὰς χώρας τὴν ἐλευθερίαν τους, χωρὶς νὰ χρησιμοποιοῖ τὴν πολεμικὴν του ὑπεροχὴν γιὰ νὰ τὴς συγκρατήσῃ, ὅπως οἱ Ρῶσοι τὴν Οὐγγαρίαν. Καὶ προσφέρεται νὰ τὴς βοηθήσῃ γιὰ νὰ ἐπιτύχουν καὶ αὐτὲς στὸ μέλλον τὴν ἐδημερίαν.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀντίθετα ἀποσιωποῦν τοὺς ἱστορικοὺς λόγους τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ὑπεροχῆς τῆς Δύσεως ἀπέναντι τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἐντοπίζουν τὴν κριτικὴν τοὺς στὴν περίοδο τοῦ ἀποικισμοῦ, διὰ νὰ ἀδείξουν τὸ μῖσος τῶν φτωχῶν κατὰ τῶν πλουσίων λαῶν, μὲ συνθήματα ἐξολοθρεύσεως ἀνθρώπων καὶ καταστροφῆς ἀγαθῶν.

Ἡ συμμαχία κομμουνισμοῦ καὶ ἀντιδυτικοῦ ἐθνικισμοῦ εἶναι ὡστόσο μόνον ἀρνητικὴ. Συμφωνοῦν καὶ οἱ δύο στὴν πολεμικὴν τους κατὰ τῶν χρεσινῶν τους κυβερνητῶν καὶ χαρακτηρίζουν χωρὶς διάκρισιν ὅλους τοὺς δυτικοὺς λαοὺς ὡς ἀποικιοκράτες, ἐνῶ τὰ ἀποικιακὰ καθεστώτα τεύουν νὰ καταργηθοῦν σήμερον παντοῦ, ἔπειτα ἀπὸ τὴς συζητήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν κοινοβουλίων τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν καὶ ἀκόμη ἔπειτα ἀπὸ τῆς κρίσεως ποὺ διατυπώθηκαν ἐλεύθερα στὸν Τόπον καὶ στὴς καθημερινὰς συζητήσεις τῆς κοινῆς γνώμης. Παρὰ τὴν συμφωνίαν ὅμως τῶν φορέων τοῦ ἀντιδυτικοῦ ἐθνικισμοῦ μὲ τοὺς κομμουνιστὰς ὡς πρὸς τὴς ἐθνικές τῆς Δύσεως, παραμένει πάντα ἀνοιχτὸ τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας τῶν δύο αὐτῶν ἀντιδυτικῶν δυνάμεων στὸ στάδιον τῆς ἀνιοκοδομήσεως τῶν χειραφετημένων χωρῶν. Γιὰτὶ οἱ λαοὶ αὗτοι δὲν θέλουν νὰ κυβερνηθοῦν ἀπὸ τὴν Δύσιν, ἀλλὰ δὲν θέλουν νὰ κυβερνηθοῦν καὶ ἀπὸ τὴν Ρωσίαν.

Ἐχουν δημιουργήσει, στοὺς ἀγῶνες ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τους, μιὰ γενιὰ

ὠρίμων, πολιτικῶν, στελεχῶν ποὺ ἀποκροῦν κάθε μορφή ἀποικιακῆς ἢ ἐθνικῆς ὑποτελείας, εἴτε αὕτη προέρχεται ἀπὸ τὸ Λονδίνο καὶ τὴν Χάγη, εἴτε ἀπὸ τὴ Μόσχαν. Καὶ σ' αὕτην ἀκόμη τὴν κομμουνιστικὴν Κίνα, ὁ ἐθνικισμὸς εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸ λενιστικὸν δόγμα καὶ ἡδὴ διαγράφονται οἱ πρῶτες ἀντιθέσεις μεταξὺ τῆς ἡγεσίας τοῦ Πεκίνου καὶ τοῦ Κρεμλίνου. Τὰ παραδείγματα τοῦ Νεχρού, τοῦ Τίτο, τοῦ Νασέρ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὰ γιὰ τὸ αἰσθημα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ποὺ κυριαρχεῖ στοὺς ἡγέτες τῶν χωρῶν, ποὺ ἀποκοτὴν τὴν ἐλευθερίαν τους ἀπέναντι στὴς μεγάλες δυνάμεις.

Ἡ ἐθνικὴ ἀντίστασιν τῶν χωρῶν αὐτῶν κατὰ τῆς Ρωσίας διασπᾷ τὸν ἀντιδυτικὸν κλοιόν, ποὺ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς δημιουργίας αὐτῆς κατὰ τὸν δυτικὸν κόσμον, ἀπὸ τὴν ἐπομένην τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Ἄν ὁ κλοιὸς αὗτος σχηματιζόταν θὰ ἦταν πραγματικὰ φοβερός, γιὰτὶ στὰ 800 ἑκατομμύρια τῶν Ρώσων καὶ τῶν Κινέζων κομμουνιστῶν θὰ εἶχαν προστεθῇ καὶ ἄλλα 700 ἑκατομμύρια ἀντιπάλων ψυχῶν. Σήμερον ὅχι μόνον τὰ 700 ἑκατομμύρια ἔχουν ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὴν σοβιετικὴν ἐπικρασίαν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀντιθέσεις Ρωσίας καὶ Κίνας δημιουργοῦν μιὰ ἀμφίβολη σταθερότητα στὴ μονολυτικὴ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου.

Αὐτὰ εἶναι τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐθνικιστικοῦ προβλήματος τῶν ἡμερῶν μας. Ἡ ἱστορία προκαλεῖ τὴ Δύσιν μὲ ἓνα δίλημμα: Νὰ κερδίσῃ ἢ νὰ χάσῃ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν νέων λαῶν, ποὺ ἐγείρονται ἀπὸ τὸν ὕπνον τους στὴν Ἀσίαν καὶ στὴν Ἀφρική καὶ διεκδικοῦν μιὰ θέσιν ἰσοτιμίας μεταξὺ τῶν ἄλλων.

Τὰ νέα διεθνή κέντρα

Ἀναλύσαμε τὸ φαινόμενον τῆς γεωγραφικῆς συστολῆς τῆς δυτικῆς ἐπικρατοῆς στὴν Ἀσίαν καὶ στὴν Ἀφρική, ποὺ τὸ προκαλοῦν δύο ἀντιδυτικὰ ρεύματα: Ὁ ἀσιατικὸς κομμουνισμὸς καὶ ὁ ἀντιαποικιακὸς ἐθνικισμὸς. Τὰ δύο αὐτὰ ἀποθητικὰ ρεύματα ἐνῶ ἀντιδρῶν κατὰ τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ συγχωρευθοῦν σὲ κοινὴ κοίτη, γιὰτὶ οἱ ἐθνικιστὰς τῆς Ἀνατολῆς δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ γίνουν ζῶν σοβιετικῆς ἐπικρατοῆς καὶ νὰ καταστήσουν ἔτσι τὰ νεοσύστατα κράτη τους δορυφόρους τῆς Μόσχας. Ἡ

→

Ἡ διάσπαση τοῦ ἀποκλεισμοῦ

προσπάθεια τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας νὰ χειραγωγήσῃ, μὲ τὴν ἐξωτερικὴ πίεση καὶ τὴν ἐσωτερικὴ ὑπονόμηση, τὰ ἔθνη κατὰ τῆς Ἀνατολῆς, προκαλεῖ τις ἐντονέστες ἀντιδράσεις τῶν κυβερνήσεών τους. Ἔτσι ἀρχίζουν νὰ σχηματίζονται στὴν Ἀνατολή, ἀπέναντι στὰ δύο μεγάλα κέντρα τῆς Οὐράσσιγκων καὶ τῆς Μόσχας, καὶ ἄλλα κέντρα βάρους διεθνούς πολιτικῆς πρωτοβουλίας.

Στὸ τέλος τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου τὸ διεθνὲς σχῆμα φαινόταν πολὺ ἀπλό. Ἡ βορειοανατολικὴ κοινότητα καὶ ὁ σοβιετικὸς συνασπισμὸς ἔδιναν τὴν εἰκόνα ἐνὸς πολιτικοῦ σχίσματος τῆς γῆς σὲ δύο κέντρα πολιτικοῦ βάρους: τὴν Οὐράσσιγκων καὶ τὴν Μόσχα. Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἰνδιάν, τῆς Κίνας καὶ τῶν ἀραβικῶν χωρῶν, μᾶς ἔδινε στὴν ἀρχὴ τὴν ἐντύπωση πὼς τὸ βασικὸ δικέφαλο σχῆμα δὲν ἐπρόκειτο νὰ μεταβληθῇ, γιὰ τὴν νέα κράτη, ἀλλοιούμενα ἀπὸ τὸν ἀντιδυτικὸ φανατισμὸ τους, ἀρὰ ἢ γρήγορα, θὰ ἔπαιναν νὰ εἶναι οὐδέτερα ἀπέναντι τῶν δύο παλιῶν κέντρων καὶ θὰ ἀκολουθοῦσαν τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτά.

Πιθανῶς τὸ κέντρον τῆς Μόσχας. Τὰ γεγονότα διέφεραν τὴν σχηματικὴν αὐτὴ ἀντίληψη καὶ μᾶς ὑποχρεοῦνουν σήμερον νὰ τὴν ἀναθεωρήσωμε. Τὸ Πεκίνο, χωρὶς νὰ διασπᾷ ἀκόμη τοὺς δογματικούς δεσμούς του μετὰ τὴν Μόσχα, τείνει νὰ καταστῇ ἕνα τρίτο κέντρο πολιτικῆς πρωτοβουλίας στὴν Ἀσία. Ἡ εἰσβολὴ τῶν Κινέζων κομμουνιστῶν στὸ Θιβέτ καὶ στὴν ἰνδικὴ ἐπαρχία Λαντάχ, γιὰ τὴν κατάληψη τῆς στρατηγικῆς ὁδοῦ Γκαρτόν—Γουαγκάν, τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού ὁ Κροῦστσεφ ἐπιζητοῦσε νὰ δαλεῖσθαι τὴ Δύση μὲ τις προτάσεις τοῦ διεθνούς ἀφοπλισμοῦ καὶ τὰ συνθήματα τῆς ὑφέσεως, ἀποτελεῖ μὴ διάφρεση τῆς ἐξωτερικῆς ρωσικῆς πολιτικῆς μὲ γεγονότα καὶ ἐπεισόδια. Εἶναι πιθανόν τὸ Κρεμλίνο νὰ εὐδύνει στὴν ἀρχὴ τὴν ἐπέκτασιν τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας στὴν Ἰνδία, ἀλλὰ ἡ βασικὴ ἐνέργεια τῆς εἰσβολῆς ἔβλαψε τὸ διπλωματικὸ ἐλιγμὸ τῶν Ρώσων. Ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη ἐσχμάτισε τὴν ἐντύπωση πὼς ἂν ὁ Κροῦστσεφ δὲν ἔλεγε ψέμματα τότε ὁ Μάο Τσέ Τσούγκ ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ φίλου του ἀπέναντι στὸ δυτικὸ κόσμον.

Ὁ Κροῦστσεφ ἔσπευσε νὰ συναντήσῃ προσωπικὰ τὸ Μάο Τσέ Τσούγκ, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τις Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀναισθησίαν, πού ἐδημιούργησε ἡ συνάντησις τῶν δύο κομμουνιστῶν ἡγετῶν γιὰ τὸν τεταταμένον τῶν συνοριακῶν ἐπεισοδίων μεταξὺ Κίνας καὶ Ἰνδιάν, ἡ κατάστασις παραμένει ρευστή. Ὁ πρωθυπουργὸς τῶν Ἰνδιάν Νεχρὸς, ἔδωσε τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς κρίσιμης καταστάσεως τῶν συνόρων σὲ πολλὰς δηλώσεις του ἀπὸ τότε. Ἀφοῦ ἐτόνισε πὼς ἡ ἀλληλέγγυα πολιτικὴ θέση τῶν Ἰνδιάν κομμουνιστῶν μετὰ τὸν Κινέζον εἶναι ἔθνη ἀνεπίτρεπτα, ἐκάλει τὸ λαὸν του νὰ ἐτοιμασθῇ γιὰ μὴ πολεμικὴ ἀντιμετώπισιν τῆς Κίνας. Ἔτσι μετὰ τὸ Πεκίνο παρουσιάζεται τὸ Νέο Δελχί σὰν ἕνα τέταρτον κέντρο πολιτικῆς πρωτοβουλίας. Τὰ γεγονότα τοῦ Λαντάχ εἶναι πολὺ σημαντικὰ γιὰ τις κεντρικὰς δυνάμεις

πὺ ἀναπτύσσονται τὴ στιγμὴ αὐτὴ στὴν Ἀσία, δυνάμεις πού διαφεύδουν τὴν ἐπικρατοῦσα ἐντύπωση, πὼς τὸ κέντρο τοῦ πολιτικοῦ βάρους τοῦ σημερινοῦ κόσμου μοιράζεται μεταξὺ τῆς βορειοανατολικῆς κοινότητος καὶ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ.

Ἡ σοβιετικὴ ὑποχώρησις

Στὴν παρατήρησίν μας γιὰ τὴν ἐδαφικὴ συστολὴ τῆς δυτικῆς ἐπιρροῆς πρέπει νὰ προσθέσωμε πὼς ἀνάλογη γεωγραφικὴ συστολὴ σημειώθηκε καὶ εἰς βάρος τῆς ρωσικῆς ἐπιρροῆς. Ἡ ἀποσκίρτησις τοῦ Τίτο, ἡ τάσις ἀνεξαρτησίας τοῦ Μάο Τσέ Τσούγκ καὶ ἡ ἀνοιγτὴ πλέον ἀντίθεσις τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς στὴν Μέση Ἀνατολή, ἀποτελοῦν τις ἀποδείξεις. Ἡ ἀμυντικὴ θέση τῆς Αἰγύπτου κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἀπειλῆς στὸ Ἰράκ, ἐπιβεβαιώνει τὸν ὀριστικὸ διαφορισμὸ μεταξὺ τοῦ ἀραβικοῦ ἐθνικοῦ καὶ τῆς σοβιετικῆς ἐπεκτάσεως στὸν ἀραβικὸν κόσμον. Δημιουργεῖ συνάμα ἕνα πέμπτον κέντρο πολιτικῆς πρωτοβουλίας στὴν Ἀνατολή, τὸ Κάιρο, πού θέλει νὰ εἶναι ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοδύναμον ἀπέναντι τῶν τεσσάρων ἄλλων κέντρων πού ἐσημειώσαμε.

Ἡ διάσπασις τοῦ διπολικοῦ κόσμου πού ἐγέννησε τὸ τέλος τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου καὶ σὲ ἄλλα τέσσαρα κέντρα, τῆς Μόσχας, τοῦ Πεκίνου, τοῦ Νέου Δελχί καὶ τοῦ Καίρου, ἐξασθενίζει τὸν κυλιωτικὸ ἀποκλεισμὸ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως, ἀνοίγει προσοπτὴν ἀνακατατάξεων στὴν Ἀσία καὶ στὴν Ἀφρική, νέων συμμαχιῶν πρὸς ὄφελος τῆς βορειοανατολικῆς κοινότητος, ἐνῶ δημιουργεῖ τις προϋποθέσεις ἀναξωρονομήσεως τῶν παλιῶν πολιτισμῶν τῆς Ἀνατολῆς, πού εἶχαν ὑποχωρήσει ὅσο ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς μεσορρυνόσσε.

ΑΓΓ. Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς Κυρίους Συνδρομητάς τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητάς μας, ὅπως μεμνήσωνται διὰ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ μας τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς των. Ἡ τακτοποιήσις των ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, διευκολύνει τὰ μέγιστα τὴν ὁμαλὴν διεκπεραίωσιν καὶ τὴν ἀπόστολὴν καὶ ἑκάστον μῆνα ἀποστολῇ τοῦ «ΑἰΩΝΟΣ» πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συνδρομητάς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: American Dol. 18.—English pounds 6-07.-00—D.M. 77.

Παρὰ τὴν φιλικὴν

ὑποδοχὴν

τοῦ κ. Κροῦστσεφ

εἰς Παρισίους

Ἡ δωδεκαήμερος ἐπίσκεψις καὶ περιοδεία τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἔληξεν ἄνευ οὐδενὸς ἐπεισοδίου καὶ δολοκλήρου τὸ πρόγραμμα ὑποδοχῆς ἐξετελέσθη συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις. Ὁ γαλλικὸς λαὸς ὑπεδέχθη τὸν Σοβιετικὸν πρωθυπουργὸν μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ περιέργειαν.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς κατῴρθησεν ἀμέσως νὰ ἀντιληφθῇ τὴν φύσει ἱερωνικὴν διάθεσιν τῶν Γάλλων καὶ ἀπέφυγε τὰς ὑπερβολὰς εἰς τὰς ὁποίας ἐπέδωθε ἄλλα καὶ ὑπέστη κατὰ τὴν περιόδειαν του εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτεῖας. Ὅλοι οἱ ἐπίσημοι μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρόεδρον Ντέ Γκώλλ, ὁ ὁποῖος ἔδωκεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τόνον ἀπόγυ καὶ ἀξιοπρεποῦς συμπεριφορᾶς εἰς ἀρχηγὸν ξένου κράτους, ἐτήρησαν αὐστηρὰν ἐθιμοτυπικὴν στάσιν, γεγονὸς πού ἐπηρέασεν τὸν Σοβιετικὸν πρωθυπουργὸν νὰ μὴ υπερβῇ τὰ ὅρια τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως. Βεβαίως ἡ συνάντησις καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπασιμῶν μετὰ τοὺς ἡγέτας τοῦ Γαλλικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καθὼς καὶ ἡ μακρὰ διατριβὴ του ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεοράσεως ὑπὲρ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος ἀπήρσαν εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῶν Γάλλων, ἀλλὰ ἡ προπαγανδιστικὴ ἀξία τῶν ἐπιδείξεων τούτων δὲν ὑπερέβη τὰ πλαίσια τῶν ὁπαδῶν τοῦ Κ.Κ.Γ. καὶ δὲν ἐπείσε παρὰ τοὺς πεπεισμένους. Ἡ γενικὴς μετρημένη αὐτὴ στάσις τοῦ κ. Κροῦστσεφ ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ἰκανότητά του νὰ ἐπαυξάνῃ τοὺς κύκλους τῆς ἄλλω τοῦ περὶ τὸ πρόσωπόν του θρύλου ἐδημιούργησαν ὑπὲρ αὐτοῦ μᾶλλον εὐνοικίαν ἐντύπωσιν. Οἱ Γάλλοι συνεκράτησαν τὴν εἰκόνα ἐνὸς ἀποφασιστικοῦ ἀνθρώπου, ἔχοντος πλήρη συνείδησιν τῆς ἰσχύος τῆς χώρας του καὶ πεπεισμένον ὅτι κρατεῖ τὰς κλειδὰς τῆς εὐτυχίας τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ παραλλήλως μετὰ συμφιλωτικὰς τάσεις καὶ ἰκανοῦ νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ὑπάρχουν ὀρισμένοι πραγματικότητες ἐνώπιον τῶν ὁποίων, ἔστω προσωρινῶς, πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ.

Τὸ μόνον θετικὸν σημεῖον

Ἐν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ψυχολογικὴν καὶ ἐντυπωσιακὴν πλευράν τῆς ἐπισκέ-

Πενιχρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν συνομιλιῶν

ψεως, τὰ ἄμεσα διπλωματικὰ ἀποτελέσματα εἶναι λίαν πενιχρά. Εἶναι πιθανώτατον ὅτι ὁ Κροῦστσεφ ἀναχωρῶν ἐκ Μόσχας δὲν εἶχε πολλὰς αὐταπάτας ὅσον ἀφορὰ εἰς τὴν δυνατότητα μεταβολῆς τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς ἐναντι τῆς χώρας του καὶ τοῦ συνασπισμοῦ τοῦ ὁποίου ἡγεῖται.

Ἐὰν ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς εἶναι ἀναμφισβητήτως μίαν προσωπικότητος πρώτης τάξεως καὶ διακρίνεται διὰ τὴν ἐτοιμότητα τοῦ πνεύματος καὶ τὴν διπλωματικὴν εὐστροφίαν του, ὁ συνομιλητὴς του πρόεδρος Ντέ Γκώλλ εἶναι ἐπίσης ἐξ ἴσου σημαντικὴ προσωπικότης μετὰ ἰσχυρὰν θέλησιν καὶ ἐσχηματισμένας πολιτικὰς πεποιθήσεις καὶ διπλωματικὰς ἀπόψεις. Αἱ συζητήσεις μεταξὺ τῶν δύο ἡγετῶν διεξήχθησαν εἰς τόνον ἐλευθεροστόμου ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων—ὅπως ἐτονίσθη ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν—ὁ εἰς ἐξήγησε τὰς ἀντιλήψεις του ἐπὶ τῆς διεθνούς καταστάσεως εἰς τὸν ἄλλον μετὰ εὐκρίνειαν καὶ σαφήνειαν, ἀμφοτέροι ἐπέδειξαν καλὴν θέλησιν εἰς τὴν κατανόησιν τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν βλέψεων τῶν χωρῶν των καὶ ἀπεχωρίσθησαν φιλικῶς, διατηροῦντες ἑκαστος τὰς ἀπόψεις του. Ἀλλὰ ἡ μακρὰ αὐτὴ ἐπαφὴ ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς συνομιλητὰς νὰ σχηματίσουν ἀντιστοιχῶς σαφὴ ἀντίληψιν τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων ἐπιδιώξεων ἑκάστου καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ πλέον θετικὸν σημεῖον ἐκ τῆς συναντήσεως, δοθέντος ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ διάσκεψιν ἀπασιμῶν τῆς 16ης Μαΐου εἰς Παρισίους, τὸσον ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς ὅσον καὶ ὁ Γάλλος πρόεδρος θ' ἀντιμετωπίσουν ἀλλήλους ἐπὶ ρεαλιστικῶν δεδομένων.

Ἐὰν ἀπὸ τὰ δεδομένα αὐτὰ εἶναι ὁ σημερινὸς προσανατολισμὸς τῆς Γαλλίας πρὸς στενὴν οικονομικὴν καὶ πολιτικὴν συνεργασίαν μετὰ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν. Ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς ἀντελήφθη ὅτι ἐὰν ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη δὲν ἀκολουθεῖ ὁμοφώνως τὸν πρόεδρον Ντέ Γκώλλ ἐπὶ τοῦ Ἀλγερινῶν ἢ ἄλλων ἐσωτερικῶν προβλημάτων, ἐγκρίνει ὅμως καθ' ὅλοκληρίαν τὴν πολιτικὴν τῆς συμφιλίωσης μετὰ τὴν παλαιὰν ἀντίπαλον.

Ἀναμόχλευσις ἀναμνήσεων

Ὅπως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Κροῦστσεφ νὰ διασπᾷ τὴν συνεργασίαν τῆς Γαλλίας μετὰ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ἀπέτυχεν ἀπολύτως. Κατόπιν τούτου ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς ἐστράφη πρὸς τὴν κοινὴν

γνώμην μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀναμοχλεύων τὰς νωπὰς ἀκόμη ὀδυνηρὰς ἀναμνήσεις ἐκ τῆς ναζιστικῆς κατοχῆς θὰ ἐπετύγχανε ν' ἀφυπνίσῃ τὴν πατροπαράδοτον δυσπιστίαν καὶ φοβίαν τῶν Γάλλων ἐναντι τῶν Γερμανῶν. Εἰς πάντα σχεδὸν λόγον του ὑπενθύμιζε τὰς φοβερὰς καταστρο-

Σκίτσο τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ ἐμπνευσμένο ἀπὸ ἔργο τοῦ Σενζάν πού ἐδημοσιεύθη κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσα.

φὰς πού ὑπέστησαν ἡ Σοβιετικὴ Ἐνῶσις καὶ ἡ Γαλλία ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ προσεπάθησε ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Καγκελλαρίου Ἀντενάουερ ἐκκολάπτεται νέον πνεῦμα ναζιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ καὶ ἀντεδιδικήσεως. Δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἀπόπειρα αὐτὴ τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἀπέτυχεν ἐντελῶς, ἔστω καὶ ἐὰν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, αἱ συνέπειαι τῆς δὲν ἐκδηλωθῶν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου. Πάντως ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀπέφυγε καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ νὰ δώσῃ ὀξύτητα, τὸ μὲν ἀπὸ λόγους διακριτικότητος πρὸς τὸν πρόεδρον Ντέ Γκώλλ, τὸ δὲ διὰ νὰ μὴ δημιουργηθῇ βαρεῖα ἀτμόσφαιρα εἰς βά-

ρος τῆς διεθνούς ὑφέσεως καὶ μάλιστα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς διασκέψεως κορυφῆς.

Ἐὰν αἱ ἐπὶ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Βερολίνου ἀπόψεις τῶν δύο συνομιλητῶν παρέμειναν ἀμετάβλητοι, διεπιστώθη ὁμως σύμπτωσις ἀντιλήψεων ἐπὶ τοῦ προβλήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἀλλὰ ἡ αὐτότης αὐτὴ δὲν πρόκειται νὰ ὑπερβῇ τὸ πλαίσιον τῆς θεωρητικῆς ὁμοφωνίας, δεδομένου ὅτι τὸ κεφαλαῖῳδες τοῦτο πρόβλημα παρουσιάζει ἀνυπερβλήτους σχεδὸν δυσχερείας.

Ἡ ἐπίσκεψις ἔληξε μετὰ τὴν ὑπογραφὴν δύο τεχνικῶν συμβάσεων διὰ τῶν ὁποίων ἡ Γαλλία καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνῶσις ἀπεφασίσαν νὰ συνεργασθοῦν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἱατρικῆς, τῆς φυσικῆς καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν τομῶν δι' ἀνταλλαγῆς πληροφοριῶν καὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας δι' εἰρηνικοῦ σκοποῦς. Ἐπίσης, ὅπως ἀναφέρει τὸ ἀνακοινωθέν, αἱ ἀρμόδια ὑπηρεσίαι τῶν δύο χωρῶν θὰ διαπραγματευθοῦν τὴν σύναψιν, ἐντός τοῦ τρέχοντος ἔτους, συμφώνου διαρκείας πέντε ἐτῶν διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν.

Διὰ τὴν παγίωσιν τῆς ὑφέσεως

Τὸ συμπέρασμα ἐκ τῆς συναντήσεως Κροῦστσεφ-Ντέ Γκώλλ εἶναι ὅτι ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργὸς χωρὶς νὰ διατηρῇ ψευδαισθήσεις ὅσον ἀφορὰ εἰς τὴν δυνατότητα νὰ διασπᾷ τὸ δυτικὸν μέτωπον—παρὰ τὰς ὑφισταμένας οὐσιώδεις διαφορὰς τοῦ Γάλλου προέδρου μετὰ τοὺς συμμάχους του—ἐπέδιώξεν, ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ ταξιδία του εἰς ξένους χώρους, νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ παγιώσῃ μίαν ἀτμόσφαιραν διεθνούς ὑφέσεως μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μακροπρόθεσμως θ' ἀπαλυνθοῦν αἱ διαφοραὶ καὶ ὅτι τελικῶς θὰ εἶναι δυνατόν νὰ κρυσταλλωθῇ ἕνα σταθερώτερον καὶ ὑγιέστερον «μόνους βιβέντι» τῶν δύο ἀντιπάλων κόσμων. Ἡ πρόθεσις αὐτὴ τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἐξάγεται σαφῶς ἀπὸ τὴν λίαν χαρακτηριστικὴν προσπάθειάν του νὰ ἐμφανίσῃ, τὸσον εἰς τὰς ὁμιλίαις του ἐν Γαλλίᾳ, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐν Μόσχᾳ, τὰς συνομιλίας του μετὰ τὸν Γάλλον πρόεδρον ὡς στεφθεῖσας ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἡ ἐρμηνεία αὐτῆς τῆς προθέσεως τοῦ Σοβιετικοῦ ἡγέτου πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποκλειστικὴ, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ ἰκανοποίησις του ἀπὸ τὰ ἐπιτευχθέντα ἰσχυρότατα ἀποτελέσματα.

Τ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ

Η ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΓΚΟ ΔΕΝ ΘΑ ΒΛΑΨΗ ΤΟΥΣ ΕΚΕΙ ΕΛΛΗΝΑΣ

—Μωύση Τσόμπε, ο δυναμικός μαύρος, που θα κυβερνήσει το Κογκό από το προσεχές Ιουνίου.—'Ανοικτή ή θύρα διά το ελληνικόν εμπόριον και τους Έλληνες —'Αποβλέπομεν με αγάπην εις τους 7.000 Έλληνες της χώρας μας»

Είχα την ευκαιρία πρό ημερών να γνωρίσω εις το αεροδρόμιον του Έλληνικου, όπου παρέμεινε περί την μίαν ωραν, τον δυναμικόν μαύρον ηγέτην του Βελγικού Κογκό, Μωύση Τσόμπε. Είναι ένας νέος άνθρωπος 41 ετών, εύφυς, ακριβολόγος, θετικός, γεμάτος ενδιαφέρον για τα προβλήματα ανάπτυξεως του απεραντο Κογκό και ανησυχία για τα θέματα των φυλετικών διακρίσεων στην υπόλοιπον Αφρικήν. Κατέχεται από αισθήματα αγάπης προς την Ελλάδα και τους Έλληνες, όμιλει δέ με εκτίμησιν διά τους Έλληνες του Κογκό, μεταξύ των οποίων έχει πολλούς ιδιαιτέρους φίλους. Ο κ. Τσόμπε είναι αρχηγός του μεγαλύτερου Κόμματος της χώρας, της «Κονακάτ», πρόκειται δέ στις 31 Ιουνίου να πάρη στα χέρια του την τύχην της άχανοῦς πατρίδος του καθορίζων και το μέλλον των εκεί βιούντων και εύτυχούντων 7 και πλέον χιλιάδων όμογενών, οι όποιοι κατέχουν τας πρώτας θέσεις εις την οικονομικήν ζωήν του Βελγικού Κογκό. Όμιλει, εις ώραιαν γαλλικήν, με θερμήν για την υποδοχήν που του έπεφύλαξαν οι Έλληνες με την παρουσίαν του κ. Γ. Σέκερη, νέου γενικου προξένου της Ελλάδος στο Κογκό, ως αντιπροσώπου του υπουργού των Έξωτερικών, του κ. Ανδρ. Δερδεμέζη, βουλευτού, ως εκπροσώπου του «Έλληνικου Έθνικου Όργανισμού» και επίλεκτων Έλλήνων εκ του Βελγικού Κογκό. «Έπέστρεψα ακοιβώς,—μās είπε—άπό την διάσκεψιν Στρογγύλης Τραπεζής, που έλαβε χώραν εις τας Βρυξέλλας υπό την προεδρίαν του Βασιλέως και του πρωθυπουργού του Βελγίου, και είναι εύτυχής, διότι από τον Ιούνιον κυβερνήται το Κογκό θα είναι οι ίδιοι οι Κογκολέζοι, εργαζόμενοι πλέον έντατικώς για την αξιοποίησιν της χώρας των. Μεταξύ των Ευρωπαίων—τονίζει με έμφασιν,—την συμπάθειάν μας άκραίαν έχουν οι Έλληνες και προς αυτούς θα αποβλέψωμεν ως εις σταθερούς συνεργάτας και ελικρινείς, που έζησαν πολύ κοντά μας και έγνώρισαν τους πόθους μας, όπως και μες κατενόησαμε τα μεγάλα προσόντα τους. Οι Έλληνες του Βελγικού Κογκό,—και

να το υπογραμμίσετε αυτό, μάς λέγει ο κ. Τσόμπε—είναι άδελφοί μας. Αυτοί έστάθησαν παράπλευροι μας και πάντοτε μάς ενίσχυσαν ήθικώς. Διά τούτο, τώρα που έμεις παίρνουμε τα ήνία της κυβερνήσεως θα τους βλέπωμεν ως συνεργάτας και θα τους δώσωμε το χέρι διά μίαν άνοδικήν προσπάθειαν εις το Κογκό. Διαβεβαιώσατε τον ελληνικόν λαόν ότι το ελληνικόν στοιχείον εις την χώραν μας θα τύχη πάσης συνδρομής και θα άπορβή ό δεξιός παραστάτης μας. Είμεθα

βαίως με τους αυτόχθονας. Η θύρα του Κογκό θα είναι άνοικτή διά τους Έλληνες που θέλουν να εργασθύν και να άποδώσουν. Τους έκτιμώμεν και τους προτιμώμεν. Θέλωμεν έμπορικά ανταλλαγάς με την Ελλάδα, έπιθυμώμε να στείλωμε δημοσιογράφους μας έκλεκτούς, όπως ο Κίμπα τού «Έσσορ» της Έλισαβετβίλ και να υποδεχώμεν εκεί Έλληνες συναδέλφους σας. Παρακαλούμε με αγάπην το έργον της Έκκλησίας σας εις το Κογκό και άγαπούμε και θαυμάζομεν τον Όρθό-

Ο μαύρος ηγέτης Μωύση Τσόμπε, που αναλαμβάνει από τας 31 Ιουνίου την διακυβέρνησιν του «Βελγικού» Κογκό. Δεξιά αυτού ο γενικός ποδόχους της Ελλάδος εις το Κογκό κ. Σέκερης και Έλληνες του Κογκό και άριστερά, ο βουλευτής κ. Ανδρέας Δερδεμέζης Γεν. γραμμ. του Έλλην. Έθνικου Όργανισμού και ο κ. Στέφ. Λιπιώτης.

άποφασισμένοι να κυβερνήσωμεν με πνεύμα άνεξικακίας, δικαιοσύνης και άνεξίτηρσκείας, χωρίς φυλετικές διακρίσεις ή μισαλλοδοξίας. Ημείς οι μαύροι εις το Βελγικόν Κογκό έχομεν άρκτην πείραν και ή ζωή ήκόνθησεν την αίσθησίν μας, ώστε να γνωρίζωμεν ότι με μίση και πείσματα δεν πάει τίποτε μπροστά. Είμεθα ένάντιον των άντεκδικήσεων και των αντιποίνων και υπέρ της συνεννόησεως και της δημιουργικής εργασίας. Το Κογκό είναι πλούσιον, μέγα, ισχυρόν. Μπρεΐ να δώση εύτυχίαν σε εκατοντάδας χιλιάδας ξένων, έφ' όσον δεν θα ζητούν να το άπομυζήσουν άλλα να το έννοήσουν και το άγαπήσουν, έπωφελούμενοι άμοι-

δοξον Άρχιεπίσκοπόν σας κ. Κυπριανόν, ό όποιος έχει εύρείας άντιλήψεις και εργάζεται με ένθουσιασμόν και ίκανότητα.

Καθ' όλην την διάρκεια της συνομιλίας μας, ο κ. Τσόμπε επανέλαμβανε την ανάγκην άμοιβαίων έπισκέψεων Έλλήνων και Κογκολέζων, έμπειρων ανταλλαγών, πνευματικής έπικοινωνίας και οικονομικής συνεργασίας. Δέν είμεθα πλέον μακριά—μάς λέγει. Το άεροπλάνον συντόμευσε το ταξίδι εις 12 ώρες και τώρα με τα «τζέτ» εις 7. Ο κόσμος έμίκρυνε. Πρέπει να συνεργασθώμεν και όφελή-ώμεν άμοιβαίως».

Σ. Λιπιώτης

Ο βάμβαξ είναι το προϊόν με τας πλέον ευοίωνους εξαγωγικάς προοπτικάς. Ένθ διά τα καπνά, την σταφίδα και τα λοιπά γεωργικά προϊόντα καθίσταται συνεχώς μεγαλύτερα αι δυσχέρειαι εξαγωγής των, διά τον βάμβακα υπάρχει τοιαύτη ζήτησις, ώστε να μη δύνανται να την ικανοποιήσουν αι προς εξαγωγήν ποσότητες. Άρκεί να άναφερθή ότι ό κόσμος όλόκληρος νύνεται κατά 66 % με βάμβακα, 11 % με μαλλι και 23 % με τεχνητάς ίνας, διά να καταδεχθί ή σημασία του βάμβακος και αι εξαγωγικά δυνατότητές του.

Η δυνατότης του ελληνικού βάμβακος

Γεγονός είναι ότι μέχρι του 1951 διά να καλύψωμεν τας ανάγκας μας εις βάμβακα εισάγομεν εκ του έξωτερικού σημαντικάς ποσότητας. Από του έτους όμως αυτού ο βάμβαξ παρουσίασε καταπληκτικήν εξέλιξιν και κατέστη δυνατόν, ώστε ή έγχωρία παραγωγή να καλύπτη τας ανάγκας της ελληνικής βαμβακοβιομηχανίας και να άφήσιν πλεόνασμα δι' εξαγωγήν άνελθόν κατά το παρελθόν έτος εις το σημαντικόν ύψος των 44.991 τόννων, άξίας 30 εκατομμυρίων δολλαρίων περίπου. Άκριβώς έπειδή ο βάμβαξ άποτελεί το προϊόν του μέλλοντος εις το καταρτισθέν πένυσι πενταετές άγροτικών πρόγραμμα, προβλέπεται αύξησης της βαμβακοκαλλιέργειας από 1.630.000 στρέμματα εις 2.500.000 έως 4.500.000 στρέμματα. Διά να καταστή τοϋτο δυνατόν έπίβάλ-λεται να αύξηθουν αι άρδευόμεναι έκτά-

σεις έντός της πενταετίας από 3.600.000 στρέμματα εις τα διπλάσιον τουλάχιστον. Προς τον σκοπόν αυτόν έκτελούνται ήδη εις διαφόρους περιοχάς μεγάλα έγγειο-βελτιωτικά έργα και έχει προγραμματισθί σειρά άλλων.

Η παραγωγή βάμβακος, συμφώνως προς το πενταετές πρόγραμμα, προβλέπεται ότι έφ' όσον αύξηθί ή καλλιέργεια εις 2.500.000 στρεμ., κατά το 1964 θα άνέλθι από 192.000 τόννων συσπόρου βάμβακος εις 332.000 τόννους, δηλαδή ή παραγωγή έκκοκισμένου βάμβακος θα άνέλθι εις 110.000 τόννους, εκ των οποίων 80.000 τόννοι περίπου θα είναι διαθέσιμοι προς εξαγωγήν και θα άποφέρουν συναλλαγμα του ύψους των 60 εκατομμυρίων δολλαρίων περίπου. Η πραγματοποίησις της επιδιώξεως αυτής πρέπει να θεωρηται βεβαία.

Η καλλιέργεια

Ο βάμβαξ προσιδιάζει οικολογικώς εις το περιβάλλον των περισσότερων περιοχών της χώρας μας αλλά και εις την οικογενειακήν έκμετάλλευσιν, λόγω της δημογραφικής συνθέσεως του πληθυσμού και του μικρού κλήρου. Άλλωστε εις την Ελλάδα καλλιεργείται από του 2ου μ.Χ. αιώνος. Η καλλιέργεια του βάμβακος είναι έντατική και ως τοιαύτη άπορροφά σημαντικών αριθμόν εργατικών ήμερομισθίων, αξιοποιούσα μέγα μέρος των πλεονάζουσών εις την ύπαιθρον εργατικών χειρών. Εις την χώραν μας 130.000 γεωργικά οικογένεια άσχολούνται με την καλλιέργειαν του βάμβακος, ή όποια διδαι μεγάλην άκαθάριστον πρόσδοον έν συγκρίσει με τα άλλα φυτά μεγάλης καλλιέργειας. Αι κλιματικά έδαφικά συνθήκαι της χώρας προσφέρονται επίσης εξαιρετικώς διά την καλλιέργειαν του βάμβακος. Η επέκτασις της βαμβακοκαλλιέργειας έξ άλλου θα ύποβοηθήσιν σημαντικώς την ανάπτυξιν της κτηνοτροφίας. Έκ της παραγωγής συσπόρου βάμβακος τα 2/3 άποτελούνται από σπόρον, όστις έπεξεργαζόμενος άποδίδει 78% πλακούντα, με ύψηλήν περιεκτικότητα εις πρω-

τεΐνας, των οποίων ή έλλειψις είναι αισθητή εις την διατροφήν των ζώων.

Ποιοτικώς ο ελληνικός βάμβαξ έμφανίζεται μεταξύ των καλύτερων του άμερικανικού τύπου. Η ποιότης της ίνός του από πλευράς λευκότητος και άντοχής είναι άριστη και δι' αυτό απέκτησεν εξαιρετικήν φήμη εις όλας τας χώρας εις τας όποιās έξήχθη. Έν τούτοις είναι δυνατή ή παραγωγή άκόμη καλύτερας ποιότητος προς έπίτευξιν προϊόντος μεγαλυτέρας άντοχής, διά της βελτιώσεως των ποικιλιών και των καλλιεργητικών μεθόδων. Πρέπει να σημειωθί όμως ότι ή άνάμιξις των ποικιλιών ύποβιβάζει την έμπορικην άξίαν του.

Τερσασία είναι επίσης ή σημασία της καλλιέργειας του βάμβακος διά την άμειψισποράν των καλλιεργειών, δηλαδή την έναλλαγην των καλλιεργειών διά την καλήν συντήρησιν της γονιμότητος του έδάφους.

Αι καλλιεργούμεναι ποικιλίαι βάμβακος εις την Ελλάδα είναι αι Άκάλα, Κόκκερ και 10Ε. Η σπορά άρχίζει τον τρέχοντα μήνα. Διά την έπίτευξιν όμοιομόρφου παραγωγής βάμβακος προτάσει της βα-

σικής έπιτροπής πρώτογενούς παραγωγής ή χώρα έχει διαίρεθί εις μεγάλας ζώνας, έντός των οποίων καλλιεργούνται προκαθορισμένα ποικιλία.

Ανανέωσις έγκαταστάσεων

Σημαντικά πρόδοι έπετεύχθησαν κατά τα τελευταία έτη εις τον τεμέα της έκκοκίσεως του βάμβακος. Διά την ταχείαν και ένδεδειγμένην έκκόκισιν της συνεχώς αύξανόμενης παραγωγής βάμβακος, ιδρύθησαν νέα έκκοκιστήρια και έξωπλίσθησαν με τας τελευταίας τύπου άμερικανικάς μηχανάς των 80-90 και 120 πριονίων. Τα παλαιά επίσης έκκοκιστήρια άνανέωσαν έξ ολοκλήρου τον μηχανικόν έξοπλισμόν των. Πλείστα των έκκοκιστηρίων έφωδιάσθησαν με ξηραντήρια διά την μείωσιν της ύγρασίας του βάμβακος κατά την έκκόκισιν. Σήμερον ύπάρχουν έν λειτουργία 85 έκκοκιστήρια. Πάντως ο αριθμός των έγκατεστημένων έν Ελλάδα πριονίων κρίνεται υπό των ειδικών ως άνεπαρκής διά την έπίτευξιν ταχείας και καλής έκκοκίσεως του προς εξαγωγήν βάμβακος. Τα ύπάρχοντα πριόνια άνέρχονται εις 12.080 έναντι των απαιτούμενων 18.000.

Το έργον του Όργανισμού

Η ταξινόμησις του ελληνικού βάμβακος διενεργείται επί τη βάσει των άμερικανικών διεθνών προτύπων βάμβακος. Διά την διεκδύσιν των συναλλαγών μετά του έξωτερικού και εις το έσωτερικόν όλόκληρος ή ελληνική παραγωγή βάμβακος ταξινομείται δέμα προς δέμα. Το κράτος έχει αναθέσει την ταξινόμησιν εις τον Όργανισμόν Βάμβακος, ό όποιος εξασφαλίζει διά του ειδικευμένου προσωπικού του άπογον και άμερόληπτον ταξινόμησιν. Ο αύτός όργανισμός έχει αναλάβει την παραγωγή της καλλιέργειας, έκκοκίσεως και έμπορίας του βάμβακος.

Τι πρέπει να γνωρίζουν

Όλα τα άνωτέρω σύνηγορεύουν σαφώς εις την επέκτασιν της καλλιέργειας, αλλά διά να καταστή τοϋτο δυνατόν πρέπει να

Ἡ δυνατότης τοῦ ἑλλ. βάμβακος

καταπολεμηθῇ ἡ νοοτροπία τῶν ἀγροτῶν ὅπως ἀποφεύγουν τὰς ἐντατικές καλλιέργειας. Ὁ βάμβαξ εἶναι τὸ προϊόν τῶν μικροκαλλιεργητῶν. Προσφέρει συνεχῆ ἀπασχόλησιν καὶ δίδει μεγάλον εἰσόδημα.

Ἐνθαρρύνεται ἡ ἐπέκτασις τῆς καλλιέργειας

Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐξήγγειλε περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου τὸ πρόγραμμα ἐνισχύσεως τῶν βαμβακοκαλλιεργητῶν διὰ τὸ 1960 καὶ ἐνθαρρύνσεως τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καλλιέργειας. Τὰ μέτρα αὐτὰ εἶναι ἡ ἐπιδότησις τῆς καλλιέργειας τοῦ βάμβακος με 80 δρχ. κατὰ στρέμμα τῆς ποτιστικῆς καὶ με 50 δρχ. τῆς ξηρικῆς. Τὰ ποσὰ αὐτὰ ἀποτελεῦν ἀσφαλῶς ἀξίολογον κίνητρον ἐπὶ τῆς καλλιέργειας καὶ μετὰ τὰς ποτιστικὰς καλλιέργειας ἀντιπροσωπεύουν τὰ συλλεκτικὰ ἐξόδα, διὰ δὲ τὰς ξηρικὰς αἱ 50 δρχ. ἀντιπροσωπεύουν ἀναλογιστικῶς μεγαλύτεραν ἐνίσχυσιν, διότι ὁ μέσος ὅρος παραγωγῆς εἶναι διὰ τὰ ξηρικά 70 κιλά συσπύρου βάμβακος κατὰ στρέμμα, ἐναντι 166 διὰ τὰ ποτιστικά. Τὰ μέτρα αὐτὰ ἐλήφθησαν εἰς εὐνοϊκὴν περίοδον διότι εἶχε προηγηθῇ ἡ ἀμερικανικὴ ὑπόσχεσις εἰς τὴν Διεθνή Ἐπιτροπὴν Βάμβακος, ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι θὰ ἀκολουθήσουν πολιτικὴν συντρίψεως τῶν τιμῶν τοῦ προϊόντος. Διότι, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἡ μείωσις τῆς καλλιέργειας κατὰ τὸ 1959 εἰς 1.316.000 στρεμ. ἐναντι 1.627.000 τοῦ 1958, ἦτοι κατὰ 311.000 στρεμ. ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 237.000 ἦσαν ξηρικά, ὠφέλιμο εἰς τὴν κάμψιν τῶν τιμῶν τοῦ βάμβακος ἐσοδείας 1958. Τὰ μέτρα αὐτὰ βεβαίως θὰ ἀποδώσουν ἂν δὲν συμψηφισθοῦν αἱ ἐπιδοτήσεις με ὀφείλεις τοῦ παραγωγοῦ πρὸς τὴν ΑΤΕ. Ἐπίσης ἡ ἐπιδότησις πρέπει νὰ εἶναι ἀσχετος πρὸς τὰ καλλιεργητικὰ δάνεια ἢ τὰ δάνεια κατα-

Εἶναι ἡ κυριώτερα καλλιέργεια διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων. Ὁ σίτος δίδει ἴσως εὐκόλον εἰσόδημα ἀλλὰ δὲν συμφέρει εἰς τοὺς παραγωγούς καὶ πρέπει νὰ ἀντιληφθῶν τοῦτο.

πολεμήσεως ἀσθενειῶν καὶ συγκομιδῆς. Ἐφ' ἐκείνῃ προβλέπεται ὅτι ἡ σπαρτισμένη διὰ βάμβακος ἐκτασις θὰ εἶναι κατὰ 25% μεγαλύτερα τῆς περυσινῆς.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καλλιέργειας τοῦ βάμβακος εἶναι βεβαίως συνδυασμένον με τὴν ἀπορροφητικότητα τῆς διεθνούς ἀγορᾶς. Σχετικῶς με τὸ θέμα αὐτὸ ἡ διεθνὴς ἐν Ὑσσαιγκτῶν Ἐπιτροπὴ Βάμβακος προέβη εἰς λίαν ἐνθαρρυντικὰς προβλέψεις. Ἡ ἐπιτροπὴ προβλέπει λίαν ἱκανοποιητικὴν κατανάλωσιν βάμβακος εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν κόσμον. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1959 ἡ κατανάλωσις βάμβακος ἐκτιμᾶται διὰ τὴν περίοδον 1959-60 εἰς 30,5 ἑκατ. μπάλλες διὰ τὰς ἐκτὸς τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ χώρας. Συγκεκριμένως ἡ πραγματοποιηθεῖσα κατανάλωσις βάμβακος κατὰ τὰς περιόδους 1957-1959 ὡς καὶ ἡ προβλεπόμενη διὰ τὸ 1960 ἐκτὸς τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν ἔχει ὡς κατωτέρω, εἰς ἑκατομμύρια μπάλλες:

ΧΩΡΑΙ	1957	1958	1959	1960
Ἡν. Πολιτεῖαι	8,6	8,0	8,7	9,0
Εὐρώπη	7,6	7,5	6,9	7,4
Ἰνδία-Ἰαπωνία	7,4	6,8	6,8	7,2
Ἄλλαι χώραι				
1) Εἰσαγωγικαί	1,7	1,8	1,9	2,0
2) Ἐξαγωγικαί	4,3	4,4	4,8	4,9
Σύνολον	29,6	28,5	29,1	30,5

Αὐξάνει ἡ διεθνὴς ζήτησις

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἐνθαρρυντικὰ διὰ τὴν αὐξησιν τῆς ἰδικῆς μας παραγωγῆς. Πρέπει νὰ ἀναφερθῇ ὅτι αἱ ἐτήσιαι εἰσαγωγαὶ βάμβακος εἰς τὴν Εὐρώπην μόνον, κυμαίνονται εἰς μὲν τὴν Δυτικὴν εἰς τοὺς 1.500.000 τόννους εἰς δὲ τὴν Ἀνατολικήν, πλὴν τῆς Σοβ. Ἐνώσεως, εἰς τοὺς 350.000 τόννους. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ κατανάλωσις βάμβακος εἰς τὰς χώρας τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ αὐξάνει κατ' ἔτος. Αὐξησιν παρουσιάζει ἐπίσης ἡ παραγωγὴ βαμβακερῶν ὑφασμάτων εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἰαπωνίαν.

Ὅπως καὶ ἀνωτέρω ἀνεφέρθη αἱ προοπτικαὶ διὰ τὰς ἐξαγωγὰς τοῦ ἑλληνικοῦ βάμβακος εἶναι λίαν εὐόωνοι. Ἡ συναγωνιστικὴ ἱκανότης ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τὴν μεγάλην στρεμματικὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν προβλεπομένην περαιτέρω αὐξησιν αὐτῆς διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων καὶ τῆς ἐντατικοποιήσεως τῆς γεωργίας, ἀπὸ τὴν μορφὴν τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλεύσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦνται κατὰ 75% ἀπὸ μικρὰς αὐτοκαλλιεργουμένης ἰδιοκτησίας, ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα τοῦ προϊόντος καὶ ἀπὸ τὴν γειννίασιν εἰσαγωγικῶν χωρῶν βάμβακος.

Ἡ καλλιεργηθεῖσα διὰ βάμβακος ἐκτασις, ἡ παραγωγή, ἡ ἐγχώριος κατανάλωσις καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ κατὰ τὰ τελευταῖα

ἔτη ἐν συγκρίσει με τὸ 1938 ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς:

ΕΤΟΣ	Καλλιεργηθεῖσα ἐκτασις εἰς στρέμ.		Ἐξαγωγαὶ εἰς τόννους
	Ξηρικά	Ποτιστικά	
1938	484.660	262.610	21
1951	581.090	289.550	32,5
1958	698.040	292.230	38,7
1959	461.400	855.200	—
Σύνολον			
ΕΤΟΣ	15.720	18.257	—
1951	28.500	24.223	4.200
1958	62.300	28.923	38.185
1959	58.000	28.500	44.991

Ὅπως προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω μία σημαντικὴ ποσότης βάμβακος ἀνερχόμενῃ εἰς 28.000 περίπου τόννους ἐτησίως ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Ἡ ἑλληνικὴ βαμβακοφυτρία ὑπολογίζεται ὅτι ἐντὸς 5ετίας θὰ δύναται νὰ ἀπορροφᾷ 32.000 τόννους βάμβακος ἐτησίως. Τὸ γεγονός τούτο εἶναι ζωτικῆς σημασίας, διότι θὰ ἀπετέλῃ πλάνην ἡ

στήριξις τῆς ἐπεκτάσεως τῆς βαμβακοκαλλιέργειας μόνον εἰς τὴν ἐξαγωγιμότητα τοῦ προϊόντος. Ἄλλωστε ἀνεῦ τῆς βιομηχανίας εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ εἶχε σημειωθῇ ἡ ἐξέλιξις αὐτῇ καὶ τοῦτο συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς παραλλήλου ἀναπτύξεως τῆς κλωστοῦφαντουργίας. Περίπου 25-30.000 ἄνθρωποι ἐργάζονται σήμερον εἰς τὰς βαμβακς βιομηχανίας, ἦτοι τὸ 1/5 περίπου τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐν γένει. Ἐὰν εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν προστεθοῦν αἱ 130.000 ἀγροτικαὶ οἰκογένειαι ποὺ ἀσχολοῦνται με τὴν καλλιέργειαν καὶ οἱ ἀσχολούμενοι εἰς κλάδους συγγενεῖς πρὸς τὴν βαμβακοφυτρίαν, πλεκτικὴν, φανελλοποιίαν, καλτσοποιίαν, βαφεῖα κ.λ.π. δύναται κανεῖς νὰ κατανοήσῃ ποίας μεγάλης σημασίας προϊόν εἶναι ὁ βάμβαξ. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πρέπει οἱ ἀγρόται μασνᾶ πεισθῶν ὅπως ἐπεκτείνωσιν τὰς καλλιέργειας καὶ νὰ καταβάλωσιν προσπάθειας, ὥστε νὰ βελτιώσωσιν τὴν ποιότητα τοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον θὰ συμβάλλῃ ὀχι μόνον εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἰδικοῦ τῶν βιοτικῶν ἐπιπέδου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αὐξησιν γενικώτερον τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Β. Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠ' Ο,ΤΙ

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Θὰ ἦτο παράλειψις, ἐὰν δὲν σᾶς ἐξέφραζον τὰ εὐκαρινῇ μου συγχαρητήρια διὰ τὸ ὥραϊον καὶ σοβαρὸν περιοδικόν σας Ὁ Αἰὼν, ὅπερ ἀναγινώσκω μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος. Ὅντως τοῦτο πληροῦ πνευματικὴν ἀνάγκην τῶν μορφωμένων Ἑλλήνων ἀναγνωστῶν καὶ γενικῶς τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

Παναγ. Γ. Φαρμακόπουλος
Ἐπὶ ἀναρχοῦ ε.δ.

Θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὸ ἐκδιδόμενον παρ' ὑμῶν ἄριστον περιοδικόν σας.

Ἡ πρόεδρος Ὁ Διευθυντὴς τοῦ τῆς Σχ. Ἐφορίας
Ἀγ. Σ. Μελά Ἀ' Σχολ. Ἐκλῆς
Ἀ. Καραγκούνης

Δὲν φαντάζεσθε με πόση χαρὰ καὶ εὐχαρίστησιν διαβάζω τὸ περιοδικόν «Ὁ Αἰὼν». Εἶναι πράγματι μὴ ἀξιόλογος προσπάθεια πὸν τιμὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ θέματα τὰ ὅποια διαπραγματεύεται εἶναι τόσο ἐπὶ καὶ ἐκλεκτὰ πὸν τὸ καθιστοῦν ἓνα θαυμάσιο περιοδικόν.

Ἀνδρέας Κονναρῆς
ὁδὸς Πάφου 62
Λεμεσός—ΚΥΠΡΟΣ

Ὁφείλομεν νὰ σᾶς συγχαρώμεν διὰ τὴν πλουσίαν ὕλην καὶ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν τοῦ περιοδικοῦ σας καὶ χαίρομεν βλέποντας τὴν πρόοδον τὴν ὅποιαν ἐπετέλεσεν ἡ πνευματικὴ ἐργασία εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Kulukundis
Shipping Agency

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

Ἡ Διάσκεψις Ναυτικοῦ Δικαίου ἡ ὁποία διεξάγεται εἰς τὴν Γενεύην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν, ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη προσπάθειαν ρυθμίσεως ἐνός προβλήματος τοῦ ὁποίου ἡ λύσις παρ' ὅλας τὰς προσπάθειας ποὺ κατεβλήθησαν δὲν ἔχει μέχρι στιγμῆς εὐρεθῇ. Ἡ Ἑλλάς ἔχει κάθε λόγον νὰ ἐπιθυμῇ τὴν ἐξέυρεσιν λύσεως, διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς κατὰ καιροὺς ἐχθρικές ἐνεργείας τῶν τουρκικῶν περιπολικῶν εἰς βάρος Ἑλλήνων ἀλιέων εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ εἰς τὰς ἐκ τούτων δημιουργουμένας σοβαρὰς περιπλοκάς.

Πρόκειται διὰ τὴν σύναψιν συμφωνίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐκτάσεως τῶν χωρικῶν ὑδάτων καὶ τῶν ἀλιευτικῶν ὁρίων. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ πρόβλημα καθαρῶς νομικῆς ἢ ἀκαδημαϊκῆς φύσεως. Διαφωνοῦν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω θέματος, ἰδιαίτερος ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀλιευτικὰ δικαιώματα δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς δυσαρέστους φιλονικίας ὅπως λ.χ. εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἡν. Βασιλείου καὶ τῆς Ἰρλανδίας. Συνεπῶς τὸ θέμα ἐξασφαλίσεως μιᾶς διεθνούς συμφωνίας εἶναι πρακτικὸν καὶ ἐπείγον. Πρὸς τὸ παρὸν ὑφίσταται μία χαώδης κατάστασις, ἕνας κυκεὼν ἀξιώσεων ἐκ μέρους διαφόρων χωρῶν διὰ τὴν ἀσκήσιν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ποὺ περιβρέχουν τὰς ἀκτὰς τῶν Αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ ποικίλλουν ἀπὸ 3 ἕως 200 μίλια ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῶν. Εἶναι βεβαίως γενικῶς ἀνεγνωρισμένον ὅτι ἕκαστον ναυτικὸν ἔθνος ἔχει ἀνάγκην καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσῃ ἐλέγχον μέχρις ἐνός ὁρίου ἐπὶ τῶν «γειτονικῶν του ὑδάτων». Ἀλλὰ αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ ποικίλλουν διὰ διαφόρους λόγους. Ὑφίσταται τὸ πλῆρες δικαίωμα κυριαρχίας—λ.χ. ἡ χρησιμοποίησις τῶν παραλιακῶν ὑδάτων δι' ὅλους τοὺς σκοποὺς ὡς ἔαν νὰ ἦσαν ἀναπόσπαστον μέρος τῶν ἐδαφῶν τοῦ κράτους, μολοντὶ ὑπὸ τὸν γενικὸν παραδεδειγμένον ὅρον ὅτι ἰσχύει τὸ «δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου διάπλου» διὰ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα τῶν ἄλλων χωρῶν. Ὑφίσταται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως ἐλέγχου διὰ τελωνειακοῦς λόγους. Ὑφίσταται τὸ δικαίωμα περιορισμοῦ ἢ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀλιείας ὑπὸ ξένων πλοίων. Ὑφίσταται τὸ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ πετρελαίου ἢ τῶν ὀρυκτῶν τῶν εὐρισκομένων ὑπὸ τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. Ὑφίστανται ἐπίσης καὶ ἄλλαι περιπλοκαί.

Τὸ τηλεβόλον καὶ τὰ χωρικὰ ὕδατα

Ἡ «κλασσικὴ» θεωρία εἶναι αὕτη ποὺ διευτυπώθη πρὸς τὸ τέλος τοῦ 18ου αἰῶνος ὅτι δηλ. «ἡ ἐκτασις τῶν χωρικῶν ὑδάτων εἶναι τρία μίλια ἀπὸ τῶν ἀκτῶν». Αὕτη ἐβασίζετο εἰς τὴν ἀποψιν ὅτι εἰς τρία μίλια περιορίζεται ἡ ἀκτὶς βολῆς ἐνός τηλεβόλου καὶ ὅτι, κατὰ τὴν διατύπωσιν ἐνός περιφήμου νομομαθοῦς, «ἡ κυριαρχία μιᾶς χώρας τελειώνει ἐκεῖ ὅπου τελειώνει καὶ ἡ ἰσχύς τῶν ὀπλων τῆς». Ἡ θεωρία αὕτη ἔγινε ἀποδεκτὴ εὐρῶς ἀλλὰ ὀχι καὶ διεθνῶς. Ἡ Ἰσπανία λ.χ. ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη ἠγείρεν ἀξιώσεις ἐξ ὀκτωμυρίων. Αἱ Σκανδιναβικαὶ χώραι τεσσάρων μιλίων. Ἐπίσης ἡ Γερμανία τὸν 19ον αἰῶνα ἐπρότεινε ὅτι τὸ ὅριον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπεξετεινέτο ὅσον ἤξανετο ἡ ἀκτὶς βολῆς τῶν πολυβόλων—πράγμα ποὺ φαίνεται περιέργον κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν διηπειρωτικῶν βλημάτων. Ἡ Βρετανία μαζί με πολλὰς ἄλλας χώρας, θεωρεῖ μεγίστης σημασίας τὸ θέμα τοῦ καθορισμοῦ τῆς πλείους κυριαρχίας ἐπὶ τῶν παρακτῶν ὑδάτων. Ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας εἶναι ὅτι ἡ ἐκτασις τῶν τριῶν μιλίων εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ὅτι αὕτη θὰ πρέπει νὰ ἐπικρατῇ εἰς ἕξ ἢ δώδεκα μίλια. Ἐντούτοις ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις πάντοτε ἀντετίθετο εἰς μίαν αὐξησιν τῆς ἐκτάσεως τῶν χωρικῶν ὑδάτων πέραν τοῦ ὁρίου τῶν τριῶν μιλίων. Ἐντούτοις δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἀλλῶς παρὰ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας τῆς διασκέψεως.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ ἑλλειψις συμφωνίας ἐπὶ ὀρισμένου ὁρίου ἐκτάσεως τῶν χωρικῶν ὑδάτων, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐγερθεῖν ποικίλαι ἀξιώσεις αὐξήσεως τῆς πατροπαράδοτου

ἐκτάσεως τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῶν τριῶν μιλίων. Ἀρκεταὶ μονομερεῖς διεκδικήσεις διὰ μεγάλας περιοχὰς ἀνοικτῆς θαλάσσης διευτυπώθησαν ὑπὸ ἐνός ἀριθμοῦ κρατῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς: τὸν Ἰούλιον τοῦ 1947, ἡ Χιλή διεκίρυνεν «προσταςίαν καὶ ἐλέγχον» τῆς θαλάσσης εἰς ἀπόστασιν 200 μιλίων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς. Παρομοίως μορφῆς ἀξιώσεις ἠγείρεν τὸ Περού (Αὐγούστος 1947), ἡ Κόστα Ρίκα (Ἰούλιος 1948), τὸ Σαλβαντόρ (Σεπτέμβριος 1950). Τὸν Ὀκτώβριον 1946 ἡ Ἀργεντινὴ ἐδήλωσεν ὅτι τὰ ὕδατα τὰ καλύπτοντα τοὺς ἡπειρωτικούς τῆς ὑφάλους ὑπέκειντο εἰς τὴν ἐθνικὴν τῆς κυριαρχίαν. Τὸ 1958 καὶ 1959 κατόπιν τῆς διαφωνίας εἰς τὴν πρώτην Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου ἡ Κίνα, τὸ Ἰράκ, τὸ Ἰράν, ἡ Λιβύη, ὁ Παναμᾶς, ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία καὶ ἡ Ἡνωμ. Ἀραβικὴ Δημοκρατία ἀνεκοίνωσαν αὐξησιν τῆς ἐκτάσεως τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῶν εἰς 12 μίλια. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1957 ἡ κυβέρνησις τῆς Ἰνδουσίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἠγείρεν ἀξιώσεις δι' ἑκτασιν χωρικῶν ὑδάτων 12 μιλίων. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς ἔαν ἀνεγνωρίετο θὰ ἦτο ὅτι εἰς τὰ χωρικά ὕδατα τῆς Ἰνδουσίας θὰ περιλαμβάνετο ἐκτασις 500.000 τετρ. μιλίων ἀνοικτῆς θαλάσσης. Εἰς τὰς 2 Ἰουνίου 1958, ἡ κυβέρνησις τῆς Ἰσλανδίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1958 ἡ Ἰσλανδία θὰ ἠγείρεν ἀξιώσεις ἀποκλειστικῶν δικαιωμάτων ἀλιείας εἰς περιοχὴν 12 μιλίων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς. Ἡ διεκδικήσις αὕτη δὲν ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ κράτη τῶν ὁποίων τὰ πλοῖα ἐκ παραδόσεως ἀλιεύουν εἰς τὴν περί τῆς Ἰσλανδίας θάλασσαν.

Ἀνάγκη διεθνούς συμφωνίας

Ὅτω ὁ πυρὴν τοῦ προβλήματος εἶναι ὁ ἐλέγχος τῆς ἀλιείας. Εἰς ποίαν ἐκτασιν πέραν τῶν χωρικῶν ὑδάτων ἓνα κράτος ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαγορεύῃ, νὰ περιορίσῃ ἢ νὰ ἐλέγξῃ τὴν ἀλιείαν τῶν ξένων ἀλιευτικῶν; Διότι τοῦτο ἔχει πολλὰς πρακτικὰς καὶ οικονομικὰς συνεπείας. Ἡ παλαιὰ θεωρία τοῦ ὁρίου τῶν τριῶν μιλίων θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν χωρῶν ὡς ἀπαραίτητη. Ἀλλὰ ἐὰν καταργηθῇ θὰ πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ μιᾶς διεθνούς συμφωνίας ἡ ὁποία νὰ σέβεται τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἐντούτοις ἐκεῖνο τὸ ὅποιον προκαλεῖ ἀνησυχίαν εἶναι τὸ χάος ποὺ δημιουργεῖται ὅταν ἕκαστη χώρα καθορίζῃ καὶ ἀλλάζῃ κατὰ βούλησιν τὸ ὅριον τῶν χωρικῶν τῆς ὑδάτων εἴτε δι' ἀλιευτικούς εἴτε δι' ἄλλους σκοποὺς. Ποῖα εἶναι αἱ πιθανότητες ἐπιτυχίας τῆς παρουσῆς διασκέψεως; Κατὰ τὴν τελευταίαν διάσκεψιν πρὸ διετίας παρετηρήθησαν ὀρισμένα ἀπούμεις τῶν ἀκρῶν. Ἐντούτοις ἐγέναν καὶ ὀρισμέναι συμβιβαστικαὶ προτάσεις αἱ ὁποῖαι ἐστρέφοντο περί τῶν ἐξῆς τύπων: «Ἐς συν ἕξ» δηλ. ἕξ μίλια διὰ τὴν ἐκτασιν τῶν χωρικῶν ὑδάτων καὶ ἕξ ἐπὶ πλέον, δώδεκα ἐν συνόλῳ, διὰ τὸν ἀλιευτικὸν ἐλέγχον. Ἐγγύτερα εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς ἀπαραίτητου πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων ἐφάσεν μία ἀμερικανικὴ πρότασις: «Ἐς συν ἕξ» με τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι τὰ ἀλιευτικὰ τῶν χωρῶν ποὺ ἐκ παραδόσεως ἀλιεύουν εἰς τὰ ὕδατα αὐτὰ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα ἀλιείας μεταξὺ τῶν ὁρίων ἐξῆ καὶ τῶν δώδεκα μιλίων. Ἡ πρότασις τελικῶς ἀπετυχε νὰ συγκεντρώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν καὶ ὡς ἐπὶ τοῦτο νῆαι προτάσεις διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην διὰ νὰ ἐπὶ λύσιν εἰς τὸ ἐπίμαχον πρόβλημα.

Δεξιά: 'Ο Γεν. Γραμματέας του υπουργείου Παιδείας κ. Ν. Καρούλης και ο κ. Σαλβατόρε Κονασιμόντο.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ Κ. ΚΟΥΑΣΙΜΟΝΤΟ

Ο Γεν. Γραμματέας του υπουργείου Εθνικής Παιδείας κ. Νικ. Καρούλης έδεχθη τον Ιταλόν ποιητήν Κονασιμόντο, βραβευθέντα πέρσει με το βραβείον Νόμπελ της Φιλολογίας. 'Ο κ. Κονασιμόντο εξέφρασε την χαράν του διότι ευρίσκεται εις την Ελλάδα. Προσφωνών αυτόν ο κ. Καρούλης είπεν μεταξύ άλλων: Είς το πρόσωπόν σας χαιρετίζω όχι μόνον τον διαπρεπή ποιητήν αλλά και τον άριστον γνώστην των Ελληνικών Γραμμάτων. Το έργον σας δεν χαρακτηρίζεται μόνον από μίαν βαθείαν άνάγκην ανανεώσεως των παραδομένων μορφών, αλλά και από ελκρινή πίστιν εις τον άνθρωπον και το πεπρωμένον του. Πέραν από την σχέσην του αίματος, με την Ελλάδα σας συνδέει αυτή η κοινή πίστις και η βεβαιότης ότι η ποίησις είναι γλώσσα που δύναται να την εκφράση πληρέστερα. Σας υποδεχόμεθα εις την Ελλάδα ως Έλληνα, συμφώνως προς τον περίφημον αρχαίον λόγον: «Έλληνας καλούμεν τους της παιδείας της ήμετέρας μετέχοντας».

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ

Εις έκτέλεσιν αποφάσεως της Διοικούσης Επιτροπής του Έλληνικού Έθνικου Όργανισμού, έπεδόθη υπό του κ. Όθωνος Κ. Λέφα-Τετνεύ εις τον κ. Κωνσταντίνον Γεωργακόπουλον, πρόεδρον του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού, η άνωτάτη τιμητική διάκρισις του Όργανισμού (Χρυσούς Σταυρός) εις άνανώρισιν των πολλαπλών προς την Έλληνικήν Πατρίδα υπηρεσιών του.

«ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ:

- ΖΩΗΣ
- ΠΥΡΟΣ
- ΘΑΛΑΣΣΗΣ
- ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
- ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
- ΚΛΟΠΗΣ
- ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ
- ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ ΚΕΡΔΟΥΣ
- ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
- ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
- ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ
- ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
- ASSANSEURS
- ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ

Κ. Τ. Α.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ

&

Δ. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγάτσανίου 6

Τηλ. 20-549, 21-950

Αι συζητήσεις... του Αμερικανού Προέδρου και του κ. Μάκ Μίλλαν διά τον άφοπλισμόν.

ΠΡΟΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

Η μετάβασις του Βρεταννού πρωθυπουργού κ. Μάκ Μίλλαν εις Ούασινγκτωνα όπου είχε διημέρους—από της 29ης μέχρι της 30ης Μαρτίου—συνομιλίας μετά του προέδρου Αϊζενχάουερ εις το «Κάμπ Νταϊνβιντ» αποτελεί νέαν θετικήν συμβολήν της άγγλικής πολιτικής εις την προετοιμασίαν τού έδάφους διά την διασκέψιν κορυφής της 16ης Μαΐου. 'Ο πρωτεργάτης—από δυτικής πλευράς—της πολιτικής της διεθνούς ύφεσεως, άνήσυχος πρό του άδιεξόδου των διασκέψεων διά τας πυρηνικάς δοκιμάς και τού άφοπλισμού, από τας όποιας εξαρτάται, έν πολλοίς, η επιτυχία της επί ανωτάτου επιπέδου διασκέψεως, έζήτησε πιεστικώς να προσκληθι από τον Αμερικανόν πρόεδρον προκειμένου να τον πείση διά την αναγκαιότητα και την δυνατότητα συνάψεως συμφώνου περί διακοπής των πυρηνικών πειραμάτων. Πρέπει να σημειωθι ότι η πρωτοβουλία του κ. Μάκ Μίλλαν ύπεροβηθη τα μέγιστα από την ύψιστης σπουδαιότητος ανακάλυψιν των Βρετανών ατομικών επιστημόνων ότι είναι δυνατόν τεχνικώς ν' άνιχνευθοϋν και να προσδιορισθοϋν έπακριβώς—άνευ ουδεμιός συγχύσεως με τους φυσικούς σεισμούς—αί ένδεχόμεναι μυστικά ύπόγειοι εκρήξεις δοκιμής νέων πυρηνικών όπλων. Το πρόβλημα τούτο, επί του όποιου

διαφωνοϋν ριζικώς οι Αμερικανοί και οι Ρώσοι έμπειρογνώμονες, άποτελει, ως γνωστόν το κυριώτερον—όμού με τας διαδικαστικάς λεπτομερείας του έλέγχου—έμπόδιον διά την συμφωνίαν διακοπής των πειραμάτων. Παραλλήλως το θέμα τούτο άπετέλεσε τον άξονα διαφωνίας έντός των κόλπων της αμερικανικής κυβερνήσεως με άποτέλεσμα να διστάζη ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ ν' άπαντήση εις τας σοβιετικάς προτάσεις της 19ης Μαρτίου.

Αί σοβιετικάς προτάσεις

Διά των προτάσεων αυτών η Σοβιετική Ένωσις έπρότεινε την άπαγόρευσιν όλων των πυρηνικών πειραμάτων, των μέν μεγάλης έντάσεως διά παντός, των δέ ύπογείων έστω μικράς έντάσεως διά διάστημα πέντε έτών, κατά την διάρκειαν των όποίων θα έξευρίσκετο διά κοινής προσπάθειας των τριών δυνάμεων άποτελεσματική μέθοδος άνιχνεύσεως και των ύπογείων εκρήξεων εις τρόπον ώστε ν' άποφευχθαι η σύγχυσις των με τους σεισμούς. Τα δεδομένα ταϋτα καθώς και το γεγονός ότι, έν όψει των προσεχών προεδρικών εκλογών, η παρούσα αμερικανική ήγεσία διστάζει πρό διεθνών δεσμεύσεων, παρεκίνησαν τον Βρεταννόν πρωθυπουργόν να επιδιώξη πρόσκλησιν του με την πεποίθησιν ότι η παρουσία του θ' άπαμβλύνη τας έν προκειμένω διαφοράς αντίληψεων μεταξύ Βρεταννών και Αμερικανών και θα βοηθήση τον πρόεδρον Αϊζενχάουερ να έξουδετερώση τας έντόνους αντιδράσεις στοιχείων του Πεν-

ταγώνου και της Επιτροπής Ατομικής Ένεργείας τα όποια φοβούνται ότι—λόγω της σημερινής σοβιετικής ύπεροχής εις τα πυρηνικά μέσα—η διακοπή των πειραμάτων θα ήτο δυνατόν ν' άποβη εις βάρος της άμυντικής ισχύος και της ασφαλείας της χώρας.

Αί άγγλοαμερικανικάς προτάσεις

Τα έπιτευχθέντα άποτελέσματα εκ των διημέρων συνομιλιών έδικαίωσαν τας προσδοκίας του κ. Μάκ Μίλλαν, ο όποιος κατώρθωσε να κερδίση έν μέρος τον πρόεδρον Αϊζενχάουερ ύπέρ των άπόψεων, του, ένώ οι σύμβουλοί του και ίδίως ο επί των ατομικών προβλημάτων σερ Ούίλλιαμ Πέννεϋ—ο άνακαλύψας και την μέθοδον άνιχνεύσεως των ύπογείων δοκιμών—κατώρθωσαν να κάμψουν τας αντίρρήσεις των Αμερικανών επιστημόνων. Η πραγματοποιηθείσα συμφωνία μεταξύ των κ.κ. Μάκ Μίλλαν και Αϊζενχάουερ δέν συμπίπτει βεβαίως με τας σοβιετικάς προτάσεις, έπιτρέπει όμως την συνέχισιν των διαπραγματεύσεων εις την διάσκεψιν της Γενεύης διά την συνάψιν συμφώνου περί διακοπής των πειραμάτων, το όποιον πρέπει να συναφθι έντός τριών μηνών. 'Ο Αμερικανός πρόεδρος έπέστη ότι μία συμφωνία επί των πυρ-

νικών όπλων είναι δυνατόν να διανοίξη την όδον του γενικού άφοπλισμού. Η άποψις αυτή άποτελει σημαντικήν επιτυχίαν του Βρεταννού πρωθυπουργού, ο όποιος πιστεΐει ότι αι επί μέρους συμφωνία είναι δυνατόν να διασφαλίσουν σταδιακώς την προσέγγισιν Ανατολής και Δύσεως.

Αί ύπόγειοι δοκιμαί

Όπως προκύπτει σαφώς από το κοινόν ανακοινωθέν το όποιον έξεδόθη μετά το πέρας των συνομιλιών, αι Ήνωμένοι Πολιτείαί και η Μεγάλη Βρεταννία είναι άποφασισμένοι:

1) Να συνάψουν συμφωνίαν μετά της Σοβιετικής Ένωσεως επί των πυρηνικών δοκιμών μεγάλης έντάσεως δηλαδή άνω των 20 κιλοτόνων. 2) Ν' αναλάβουν μαζί με τους Ρώσους ένα πρόγραμμα έπιστημονικών έρευνών διά την ασφαλέστεραν άνιχνεύσιν των μικράς έντάσεως ύπογείων εκρήξεων.

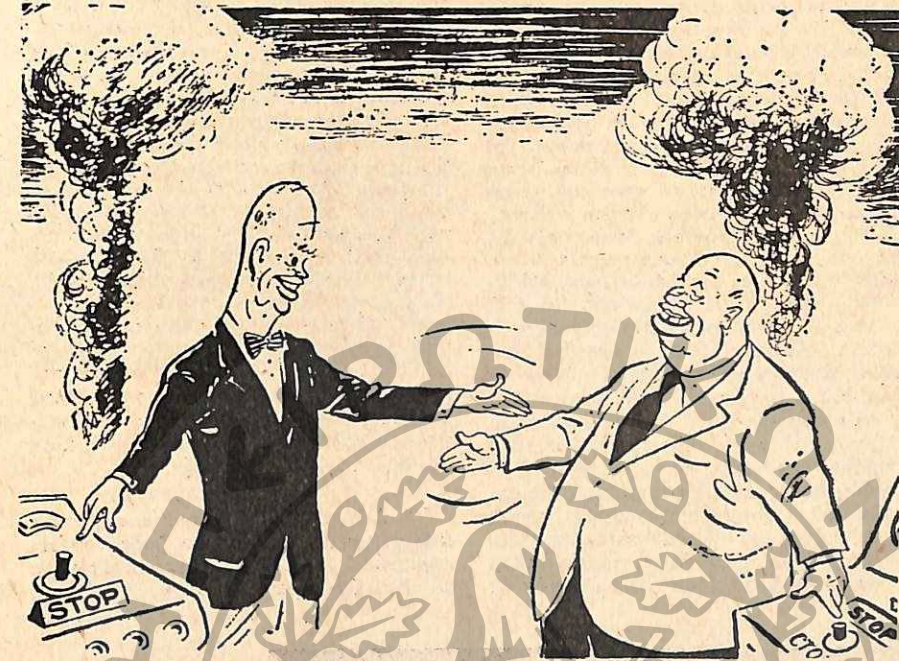
Το κοινόν άγγλοαμερικανικόν ανακοινωθέν αντιπαρέχεται όμως έν σιωπή μέγαν αριθμόν σημαντικών προβλημάτων, τα όποια θα κληθι να επιλύη η διάσκεψις της Γενεύης. Μεταξύ αυτών είναι:

α) 'Ο αριθμός των επί τόπου έπιθεω-

θη κατά το διάστημα τούτο κοινής άποδοχής μέθοδος ασφαλέως άνιχνεύσεως των ύπογείων δοκιμών, αι όποιαί, έν πάση περιπτώσει, αι άνευ συμφωνίας, θα ύπόκεινται εις το σύστημα έλέγχου που θα εφαρμοσθι όταν ύπογραφθι η συμφωνία διά τα πειράματα μεγάλης έντάσεως.

Κίνδυνοι και πλεονεκτήματα

Η προσέγγισις αυτή—χάρις εις την πρωτοβουλίαν του κ. Μάκ Μίλλαν—των δυτικών άπόψεων προς τας σοβιετικάς συνεπάγεται ώρισμένους κινδύνους αλλά και πλεονεκτήματα. Καί ο μέν κίνδυνος συνίσταται εις το γεγονός ότι η διακοπή των πειραμάτων γίνεται εις στιγμήν καθ' ην οι Ρώσοι κατέχουν άναμφισβήτητως ποιάν τινα ύπεροχήν έναντι των Δυτικών. Τα δέ πλεονεκτήματα δύνανται να συνοψισθοϋν ως ακόλουθος: α) Η άρνησις των Δυτικών να συνάψουν συμφωνίαν με τους Ρώσους επί της διακοπής των πειραμάτων θα έκθέσθι άνεπανορθώτως το γόητρον της Δύσεως έναντι του «τρίτου κόσμου» των ουδετέρων χωρών. β) Η έπίτευξις συμφωνίας διακοπής των δοκιμών θ' άνοίξη διά πρώτην φοράν τα σύνορα της Σοβιετικής Ένωσεως εις ένα σύστημα διεθνούς έλέγχου

— Μετά από σάς...

ρήσεων, διά τας όποιας οι Αγγλοαμερικανοί έπιμένουν ότι πρέπει να είναι τούλάχιστον είκοσι, ένώ οι Σοβιετικοί δέν δικυκλινουσιν έν προκειμένω τας άπόψεις των. β) Η σύνθεσις των επιτροπών έλέγχου διά τας όποιας οι Ρώσοι έπρότειναν εκπροσώπησιν εκ «τριών τρίτων»—ένα τρίτον Ρώσοι, ένα τρίτον Δυτικοί, ένα τρίτον ουδέτεροι—ένώ οι Δυτικοί δέν διέτυψαν ακόμη σαφείς προτάσεις.

Όσον αφορά την προθεσίαν των 4 ή 5 έτών που έταξαν οι Ρώσοι διά την συνάψιν συμφωνίας διά τας ύπογείους δοκιμάς, οι Αγγλοαμερικανοί άποκλίνουν, χωρίς να τα προσδιορίζουν εις το ανακοινωθέν, εις την άποδοχήν ενός ή δύο έτών μετά την παρέλευσιν των όποίων αι συμβαλλόμεναι δυνάμεις θ' αναλάβουν έλευθερίαν δράσεως, έφ' όσον δέν έξευρε-

και έπιθεωρήσεως, ένώ ταυτοχρόνως η πρώτη αυτή συμφωνία θα διανοίξη την όδον και δι' άλλας συμφωνίας και πρό παντός θα καταστήη ευνοϊκώτερον το κλίμα των μελλοντικών διασκέψεων κορυφής.

Εις στιγμήν καθ' ην η αμερικανική ήγεσία εύρίσκεται ήμισυπαράλυτος λόγω του προεκλογικού άγώνος, η διπλωματική πρωτοβουλία του κ. Μάκ Μίλλαν και τα έπιτευχθέντα άποτελέσματα έχουν ιδιόζουσαν σημασίαν διά την ενίαίν έμφάνισιν της Δύσεως εις την τράπεζαν της διασκέψεως κορυφής, από γενικωτέρας δέ άπόψεως δημιουργοϋν ευνοϊκήν ατμόσφαιραν διά τας έπικείμενας διαπραγματεύσεις μεταξύ των αντιπάλων κόσμων.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΕΙΣΔΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Ενώ η Σοβιετική Κυβέρνησις δέν δύναται νά ισχυρισθῇ ὅτι εἶχεν μεγάλης κλίμακος ἐπιτυχίαν μέ τήν πολιτικήν της διά τήν Ἀφρικήν, εἰδικευμένα Σοβιετικά ἰδρύματα ἐργάζονται ἐντατικῶς διά νά δημιουργήσουν ἐπαφάς μέ τās χώρας τῆς Ἀφρικῆς καί νά αὐξήσουν τās γνώσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως διά τās χώρας αὐτάς.

Μετά τὸ πέρας τῆς περιόδου του εἰς τās πρωτεύουσας τῆς Δύσεως μεταξύ τῶν ὁποίων περιλαμβάνετο ἡ Νέα Ὑόρκη, τὸ Λονδίνον καί ἡ Βόννη, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Γουινέας κ. Σεκού Τουρέ, ἐφθασεν εἰς τήν Μόσχαν τήν 19ην Νοεμβρίου. Λόγω ἀπουσίας τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἐγίνε δεκτός ἀπὸ τὸν κ. Βοροσίλωφ καί τὸν κ. Κοζλόφ. Ὁ κ. Βοροσίλωφ εἶπεν ὅτι θά κατεβάλετο πᾶσα προσπάθεια διά νά γνωρίσῃ ὁ κ. Τουρέ τήν ζωὴν εἰς τήν Ε.Σ.Σ.Δ. καί ὁ Πρόεδρος ἀπήντησεν ἐκφράζων τήν ἐκτίμησίν του διά τήν «ἠθικήν, πολιτικήν, διπλωματικήν καί ὑλικήν ὑποστήριξιν» τῆν ὁποίαν ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. προσέφερεν εἰς τὸ νεοσύστατον κράτος του. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ δευτέρα ἐπίσκεψις ἀντιπροσώπων τῆς Γουινέας εἰς τήν Ε.Σ.Σ.Δ. κατὰ τὸ 1959. Τὸν παρελθόντα Αὐγουστον, μία ἀποστολὴ καλῆς θελήσεως, μέ ἐπικεφαλῇ τὸν Σαίφουλάγε Ντιάλλο, ἐπεσκέφθη τήν Μόσχαν, ἐχορηγήθη δὲ εἰς αὐτὸν πίστωσις 13 ἐκατ. λιρῶν εἰς μετατρέπτῶν συνάλλαγμα. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αἰθιοπίας ὑπῆρξεν ὁ δεύτερος ὑψηλὸς ξένος προσερχόμενος εἰς Ἀφρικῆς ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη τήν Ε.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αἰθιοπίας Χαϊλέ Σελασιὲ ὑπῆρξεν εἰς ἓκ τῶν προσκεκλημένων τῆς Μόσχας κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐγκαινιάζει τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου φράγματος εἰς τὸν ποταμὸν Σένναρ εἰς τὸ Σουδάν ὅπου μετέβη δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν ἐπὶ ἡμερῶν, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐκ Μόσχας.

Σ.Σ.Δ. τὸ 1959. Καί εἰς αὐτὸν ἐχορηγήθη οἰκονομικὴ βοήθεια. Κατεβλήθησαν ἐπίσης προσπάθειαι δημιουργίας παρομοίων ἐπαφῶν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου μέ τήν Γκάνα, αἱ ὁποῖαι μέχρι στιγμῆς δέν εὔρον ἀπήχησιν. Τοιοῦτοτρόπως αἱ προσπάθειαι ἐπεκτάσεως τῆς Σοβιετικῆς ἐπιρροῆς εἰς τήν Ἀφρικήν ἐπὶ ἐπιπέδου Κυβερνήσεως εἶχον περιωρισμένην ἐπιτυχίαν. Ἐν τούτοις παρατηρεῖται σοβαρὰ δραστηριότης εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν ἡμι-ἐπισήμων ἐπαφῶν.

Ἡ προπαγανδιστικὴ πρῆσις αὐξάνει

Αἱ ἐκπομπαὶ τοῦ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Μόσχας πρὸς τήν Ἀφρικήν ἠυξήθησαν ἀπὸ 5 1/4 ὥρας ἑβδομαδιαίως τὸν Νοέμβριον τοῦ 1959. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον αἱ ἐκπομπαὶ εἰς τήν γαλλικὴν ἀνῆλθον εἰς 17 1/2 ὥρας ἑβδομαδιαίως. Δύο νέα προγράμματα ἐνεκαίνισθησαν. Τὸ ἓνα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐκπομπὴ τοῦ Σοβιετο-Ἀφρικανικοῦ Συνδέσμου Φιλίας πρὸς τήν Ἀφρικήν» τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὁ Ρώσος Δρ. Ι.Ι. Ποτέκιν εἰδικὸς ἐπὶ τῶν Ἀφρικανικῶν Ὑποθέσεων καί πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Φιλίας. Τὸ πρόγραμμα ἔχει ἀντι-Δυτικὸν χαρακτῆρα καί δίδει ἐμφασιν εἰς τήν ἀποικιοκρατίαν. Κυριώτερος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ προγράμματος εἶναι νά κολακεύῃ τās ἐθνικὰς φιλοδοξίας τῶν Ἀφρικανῶν καί νά παρουσιάζῃ τήν Ε.Σ.Σ.Δ. ὡς πιστὴν φίλην τῆς Ἀφρικῆς. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἀνεμίχθησαν καλῶς εἰς τὴν ὁμίλιαν τοῦ Δρος Ποτέκιν τῆς 30ης Ὀκτωβρίου:

Ὁ Σοβιετικὸς λαὸς δεικνύει τεράστιον ἐνδιαφέρον διὰ τὸν τρόπον ζωῆς τοῦ Ἀφρικανικοῦ λαοῦ... Οἱ Ἀφρικανοὶ πρέπει νά εἶναι ὑπερήφανοι ἐν συγκρίσει μέ τοὺς

ἄλλους λαοὺς τοῦ κόσμου. Κατὰ τὸ μακρὸν παρελθὸν πρὶν ἢ ἐμφανισθοῦν οἱ Εὐρωπαῖοι ἀποικιοκράται, οἱ λαοὶ αὐτοὶ εἶχον τὰ ἰδικά των κράτη. Τὰ ὀνόματα ὠρισμένων ἐξ αὐτῶν τῶν Κρατῶν ὅπως λ.χ. εἶναι ἡ Γκάνα καί ἡ Μάλι, ἐμφανίζονται καί πάλιν εἰς τὸν χάσπιν τῆς Ἀφρικῆς... Τὸ Σοβιετικὸν Κράτος ἔχει χορηγήσει καί θά χορηγῇ ἀνιδιοτελεῖ οἰκονομικὴν βοήθειαν εἰς τās Ἀφρικανικὰς χώρας αἱ ὁποῖαι ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τὴν ἀποικιοκρατίαν καί ἐδημιούργησαν τὰ ἐθνικὰ των Κράτη. Ὅλοι οἱ λαοὶ ποὺ ἀγωνίζονται διὰ τὴν εἰρήνην καί τὴν ἀνεξαρτησίαν καί ἰδιαίτερώς οἱ Ἀφρικανικοὶ λαοὶ εὐρίσκουν εἰς τήν Ε.Σ.Σ.Δ. ἓνα πιστὸν φίλον».

Τὸ δεύτερον νέον πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται «Πῶς οἱ Ἀφρικανοὶ βλέπουν τήν Ε.Σ.Σ.Δ.» δέν φαίνεται νά ἔχη κάμει μεγάλην πρόοδον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ἤρχισεν τὸν Ὀκτώβριον 1959. Αἰτία τούτου ἴσως εἶναι τὸ γεγονός ὅτι οἱ περισσότεροι σπῆκερ εἶναι Ἀφρικανοὶ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας οἱ ὁποῖοι δυσκολεύονται νά ἐγκλιματισθοῦν μέ τήν ζωὴν εἰς τήν Μόσχαν. Ἐκτὸς τῶν γλωσσικῶν δυσκολιῶν, λέγεται ὅτι ἀγανακτοῦν μέ τήν ἀκαμπτὸν ὀργάνωσιν τῶν Σοβιετικῶν ἰδρυμάτων καί τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κομσομόλ (τῆς Κομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως Νέων) εἰς τὴν ἰδιωτικὴν των ζωὴν. Ὁ Σοβιετο-Ἀφρικανικὸς Σύνδεσμος Φιλίας ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1959, ἀνεπτύχθη μέ γοργὸν ρυθμὸν διὰ νά δημιουργήσῃ ἐπαφὰς ὅλων τῶν εἰδῶν μέ τās Ἀφρικανικὰς χώρας. Ἐνας σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου Φιλίας ὁ ὁποῖος ἔχει τμήματα εἰς τὴν Γουινέαν, τὴν Τογκολάνδην, τὴν Σενεγάλην καί τὸ Σουδάν εἶναι «νά κάμῃ γνωστὴν τὴν ἀλήθειαν» σχετικῶς μέ τήν Ε.Σ.Σ.Δ. Τούτο πραγματοποιεῖ διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἀφρικήν Σοβιετικῶν βιβλίων, περιοδικῶν, δίσκων γραμμοφώνου, φωτογραφιῶν καί «ἄλλου ὕλικου».

Ὅπου ἐπιστρατεύεται καί ἡ ποίησις

Ἐνας ἄλλος σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου εἶναι νά καταστήσῃ γνωστὰς εἰς τὸ Σοβιετικὸν κοινὸν τās Ἀφρικανικὰς ὑπὲσσεις. Περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου ὀργάνωσεν εἰς τὴν Μόσχαν ἓνα βράδινον ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἀφρικανικὴν ποίησιν, πράγμα τὸ ὁποῖον ἀνεφέρθη εἰς τās Σοβιετικὰς ἐκπομπὰς πρὸς τὴν Ἀφρικήν καί εἰς τὸ «Σοβιετικὸν Δελτίον Τύπου» τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Πρεσβείας τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. τῆς Ἀντίς-Ἀμπέμπας. Τὰ ὠραία καί πρωτότυπα ποιήματα τὰ ὁποῖα ἤκούσθησαν τὸ βράδινον ἐκεῖνο, ἔγραψε ὁ ἀναποκριτὴς τοῦ «Δελτίου» ἀπὸ τὴν Μόσχαν, ἀπεκάλυψαν τὴν «ψυχὴν τῆς Ἀφρικῆς».

Ἀποκλειστικότης τοῦ «Αἰῶνος»

Ἡ ἑκατομὴ τῶν ἀξέπανε

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΩΑΝ ΓΗΝ

Ἐπιβαίνοντες τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» ἀφίχθησαν τὴν 2αν Ἀπριλίου, προερχόμενοι ἐξ Ἀμερικῆς, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐκδρομικὴν ὁμάδα τῆς ὀργανώσεως ΑΧΕΠΑ Ἑλληνοαμερικανοί, τοὺς ὁποῖους ὑπεδέχθησαν ἐπὶ τοῦ σκάφους ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆς, ὁ Γεν. Διευθυντὴς ὑπουργείου Τύπου κ. Ι. Μπέτος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ κ. Ὁθων Κ. Λέφας-Τετνεῆς, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ντεντιδάκης καί ὁ Κεντρικὸς Λιμενάρχης Πειραιῶς κ. Νταλιάνης. Ὡς γνωστὸν ἡ ὀργάνωσις ΑΧΕΠΑ πραγματοποιεῖ κατ' ἔτος, κατὰ τās ἡμέρας τοῦ

Ἐξ ἀριστερῶν: Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆς, ὁ Κεντρικὸς Λιμενάρχης Πειραιῶς κ. Νταλιάνης, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ κ. Ὁθων Κ. Λέφας-Τετνεῆς, ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανείου κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ΑΧΕΠΑ. Παρὰ πλεύρως ἡ ἑλληνοαμερικανὴ Δέσποινα Ταμάρα, ἐκπρόσωπος τοῦ Ὁμίλου «Κόρες τῶν Ἀθηνῶν» καί ὁ κ. Μάρκος Μαντᾶς τῶν «Υἱῶν τοῦ Περικλέους»

Πάσχα, ταξιδιωτικὴν ἐκδρομὴν πρὸς ἀπότισιν φόρου τιμῆς εἰς τὴν γενέτειραν. Εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ προγράμματος ὑποδοχῆς καί δεξιώσεων τῶν ἐκδρομῶν, τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας, συμπεριελήφθησαν πολλὰ πανηγυρικὰ ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τῶν ὁμογενῶν, ὡς δοξολογία εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως, κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, εἰδικαὶ κινηματογραφικαὶ προβολαὶ εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Παλλάς» ὅπου παρέστησαν ὁ κ. Ι. Μπέτος καί ὁ κ. Ὁθων Κ. Λέφας-Τετνεῆς, δεξίωσις ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου κ. Τρ. Τριανταφυλλάκου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Βασιλεὺς Γεώργιος», τελετὴ εἰς τὴν Δημαρχίαν Ἀθηνῶν καί διοργάνωσις ἐκδρομῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς, Ἰονικῆς, Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς κτλ. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐκδρομῶν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐφετινῆς ἐκδρομῆς καί ἡ κ. Λούκα ἐδεξιώθησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μ. Βρετανίας τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆν, τοὺς πρεσβευτὰς τῶν Ἑν. Πολιτειῶν καί Καναδᾶ καί ἄλλους ἐπισήμους, εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν

αἰσθημάτων θερμῆς φιλοξενίας ποὺ ἔτυχον κατὰ τās ἡμέρας τῆς ἐπισκέψεώς των εἰς τὴν πατρίδα. Κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονὴν των ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ, παρενυθεῖς εἰς ὅλας τās ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τῶν ΑΧΕΠΑ, εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νά ἀναπτύξῃ εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικοῦ στοιχείου τās ἀπόψεις τοῦ Ὀργανισμοῦ πρὸς ἐπίτευξιν ἐπὶ στενωτέρων σχέσεων Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ καί γενετήρας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ἀνυπολόγιστον ἐθνικὴν σημασίαν τούτου ἔργου περιορίζεται, λόγω τῶν μικρῶν δυ-

θείας του διὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖ ἐν παντὶ ἐξυπηρετήσιν σας, εἰς ζητήματα ποὺ ἔχουν σχέση με τὴν μητέρα πατρίδα εἴτε ταῦτα ἀπὸ τὸν κρατικὸν μηχανισμόν εἴτε καί τῶν σχέσεων σας πρὸς ἰδιωτικούς ὀργανισμούς, ὁμάδας ὀργανωμένας ἢ καὶ ἄτομα ἀκόμη. Ἐπιθυμοῦμεν νά ἀνοίξωμεν μαζί σας ἓνα διάλογον, νά μᾶς εἰπῇτε τὸν πόνον σας, τῆς λαχτάρης σας καί ἡμεῖς νά σᾶς ἐκθέσωμεν τās ἀπόψεις μᾶς καί νά σᾶς βοηθήσωμεν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ καί ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἀρμοδιοτήτων μᾶς.

Ἐφύγετε ἀπὸ τὴν μητέρα πατρίδα πρὸς ἀναζήτησιν καλυτέρας τύχης εἰς τὴν ξένην. Ἐσφίξατε τὴν καρδίαν σας κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ σας ἀπὸ τὴν γῆν ὅπου τὸ πρῶτον εἶδατε τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ἀπὸ τοὺς γονεῖς σας, ποὺ μέ τὸ αἶμα τους, τὸν ἰδρώτα τους, τās στερεῖσεις τους σᾶς ἀνέθρεψαν. Ἀπεχωρίσθητε προσφιλεστάτων προσώπων καί πραγμάτων ποὺ εἶχαν συνδεθῇ με τὰ ἀνεξάλειπτα βιώματα τῆς παιδικῆς σας ἡλικίας, ποὺ κάθε δένδρον, κάθε πονηράκι καί κάθε βράχος καί ξεροβούνι σᾶς μιλοῦσε τῇ μουσικῇ γλώσσᾳ τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀφοσιώσεως ποὺ μόνον σεῖς ἐνοιώθατε. Ἐγκαταλείψατε σεβαστοὺς διδασκάλους ποὺ σᾶς ἐμάθαν ὅτι «πατὴρ καί μητὴρ καί τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτερον καί ἀγιώτερον εἶναι ἡ πατρίς», καί σᾶς διδάξαν πῶς πράγματι ἡ λευτεριά τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἀπὸ τὰ κόκκαλά τους τὰ ἱερὰ βγαλμένα, γιατί τόσοι εἶναι οἱ ἀγῶνες καί αἱ θυσίαι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς χάριν τῆς ἐλευθερίας καί τῆς δημοκρατίας, ὥστε, ἐάν συνελέγοντο τὰ ἱερὰ ὅσα τῶν ἐνδόξων ἡρώων, τὴν γῆν τῆς Ἑλληνικῆς δόξης ἡνὲν θά κατεκάλυπτον. Ὅπως εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καί σεῖς οἱ νεώτεροι συνεχίζετε τὸ πνεῦμα τοῦ ἀποικιομοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον καί οἰκονομικῶς καί πνευματικῶς τόσα ὀφείλει ἡ Ἑλλάς. Ὅπως ἐκεῖνοι ἐτοῖοι καί σεῖς, φεύγοντες πῆρατε μαζί σας τὸ ἱερόν, ἀσβεστον πῦρ τῆς πατρίδος. Ἐστίας, τῆς Ἐστίας τῆς μητροπόλεως, ποὺ συμβολίζει τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς καί τὴν ἀθανάσιαν τῆς, ὅπερ δέν ἀρκεῖ νά ἀκτινοβολῇ μόνον εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀλλὰ καί εἰς τὴν νέαν, τὴν θετὴν σας πατρίδα. Μᾶς συνδέει τὸ ἱερόν πῦρ ποὺ πῆρατε μαζί σας τὴν ὥραν τοῦ ἀποχωρισμοῦ μᾶς. Φροντίσατε ὡς ἱερὰ ἐστιᾶδες νά τὸ διατηρήσετε ἀσβεστον, μένοντες πιστοὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν καί θρησκευτικὴν μᾶς παράδοσιν, παρὰδίδοντες ταύτην ὡς ἐθνικὴν σκηνὴν ζωῆς, ἐναργῇ, πανταχοῦ παρουσαν καί εἰς τὰ τέκνα καί τοὺς ἀπογόνους σας.

Ὡς καλοὶ Ἕλληνες μέ ἐπερήφανον τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα καί ζωὴν τὴν ἀνάμνησιν τῆς δημοκρατίας, ποὺ τὸ περιεχόμενον τῆς πρώτου οἱ Ἕλληνες ἐδίδαξαν εἰς τὸν κόσμον, πρέπει νά εἰσθε καί καλοὶ πολῖται τῆς θετῆς σας πατρίδος, διότι μόνον ἐτοῖοι θά τιμᾶτε καί τὸν ἑαυτὸν σας καί ἡμᾶς. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐπιθυμοῦμεν νά εἰμεθα συνεχῶς συμπαραστάται σας χωρὶς ὑστεροβουλίας, χωρὶς ἰδιοτέλειαν, μόνον καί μόνον διὰ νά σᾶς βοηθήσωμεν εἰς τὸν ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 44)

Ἡ Θεσσαλονίκη μεταβάλλεται πλέον εἰς μίαν σύγχρονον μεγαλοπόλιν ἀνταξία τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος της. Τὰ μεγαλότινα ἔργα, τὰ ἐκτελεσθέντα κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν καὶ τὰ ἀποπερατούμενα ἤδη ὅπως τὸ Καυτατζόγλειον στάδιον, τὸ Κυβερνεῖον τῆς πόλεως, ἡ πανεπιστημιούπολις καὶ τὰ ἄλλα διάφορα τουριστικά καὶ ἐξωραϊστικά ἔργα ἀλλάσσουν τὴν μορφήν τῆς Θεσσαλονίκης. Ἦδη δὲ τὰ ἀναγγελθέντα ἄλλα ἀπαράτητα συμπληρωματικά ἔργα ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως θὰ καταστήσουν τὴν Θεσσαλονίκη ἕνα πραγματικὸ «διαμάντι» τῆς Βαλκανικῆς, τόσον εἰς τὸν πολεοδομικὸν τομέα ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐκπολιτιστικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς.

Πράγματι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς παρούσης κυβερνήσεως, διὰ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης ὑπῆρξεν ἀμέριστον μέχρι τοῦδε καὶ συνεχίζεται ἀδιάπτωτον. Ἔργα 500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀνήγγειλεν κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν του εἰς Θεσσαλονίκη ν. κ. Καραμανλῆς. Ἀξίζει νὰ ἀναφερθῶμεν λεπτομερῶς εἰς τὰ νέα αὐτὰ ἔργα διότι ἐξ ὁλοκλήρου δὲν ἀποτελεῖν ἀπλὴν ἐπίδειξιν ἐνδιαφέροντος ἀλλὰ θέτουν τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους τῆς δημιουργίας μιᾶς ἰδανικῆς πόλεως.

Συντόμως πρόκειται νὰ ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως τοῦ μεγάλου τουριστικοῦ ξενοδοχείου τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεγερθῇ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ο.Τ.Ε. εἰς τὸν ὅριον ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη μετὰ πεζοδρομίου καὶ τῆς παραλιακῆς λεωφόρου. Τὸ ἐν λόγω ξενοδοχεῖον θὰ εἶναι δυνάμει 400 δωμάτων. Εἰς τὸ τελικὸν αὐτοῦ στάδιον ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ στοιχίσῃ ἄνω τῶν 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἐνα ἐπίσης δεύτερον ξενοδοχεῖον τουριστικὸν ἀπεφασίσθη νὰ ἀνεγερθῇ εἰς τὴν πλατείαν Ἀριστοτέλους, δυνάμει 200 κλινῶν. Τοῦτο θὰ ἀνεγερθῇ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Παιδείας. Τὸ ἀνωτέρω ξενοδοχεῖον θὰ στοιχίσῃ 35 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Πέραν τῶν δύο αὐτῶν ξενοδοχείων θὰ ἀνεγερθῇ καὶ ἕνα τρίτον β' τάξεως δυνάμει 100 κλινῶν. Ἐπίσης θὰ ἀνεγερθῇ τουριστικὸν περίπτερον εἰς Χορτιάτην καὶ θὰ δημιουργηθοῦν ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρέτησεως θαλαμηγῶν.

Πολεοδομικά καὶ ἄλλα ἔργα

Ἐκτὸς αὐτῶν προβλέπεται ὅτι θὰ εἶναι ἐτοιμία τὸν προσεχῆ Ἰούνιον ἡ Ἀστὴ Περαιᾶς ἡ ὁποία θὰ διασκευασθῇ εἰς λαϊκὴν πλάζ κατὰ τὸ πρῶτοτυπον τῆς πλάζ Βουλιαγμένης. Ἡ ὥς ἄνω πλάζ θὰ εἶναι ἐξωπλισμένη με ἐγκαταστάσεις δυνάμει νὰ ἐξυπηρετήσουν 5000 λουομένους. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἔδωκεν ἐπίσης ἐντολὴν ὅπως μελετηθοῦν ἐξωραϊστικά ἔργα τοῦ περιβάλλοντος χώρου τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τῆς πόλεως ἐν συνδυασμῷ με ἀναστηλώσεις αὐτῶν καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἀγ. Σοφίας, Ἀγ. Γεωργίου, Ἀγ. Ἀποστόλων, Ἀγ. Αἰκατερίνης, Προφήτου Ἡλίου, Ἀγ. Νικολάου Ὁρφانوῦ, Μονῆς Βλατάδων, ὡς καὶ τῶν τειχῶν.

Ἀπεφασίσθη α) ἡ διαπλάτυνσις καὶ ἀνακατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Λαγκαδᾶ ἀπὸ τῆς πλατείας Μεταξᾶ μέχρι τοῦ στρατοπέδου Παύλου Μελά. Ἡ ὁδὸς Λαγκαδᾶ ἀποτελεῖ τὴν πρόσβασιν ἐξ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας. Ἡ δημιουργουμένη νέα ὁδὸς

θὰ ἔχη πλάτος 14 μέτρων καὶ θὰ εἶναι τετραπλῆς κυκλοφορίας. Ἡ δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 16 ἑκατομμύρια δραχμῶν. β) Ἐλήφθη ὀριστικὴ ἀπόφασις διανοίξεως καὶ ἀνακατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Μοναστηρίου. Ἡ ὁδὸς αὕτη ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν εἰσόδον τῆς πόλεως. Ἀπὸ τοῦ σημείου Τρεῖς Γέφυρες μέχρι τῆς πλατείας Ἰωάν. Μεταξᾶ ἡ νέα ὁδὸς θὰ ἔχη πλάτος 28 μέτρων χωρίζομένη εἰς δύο καταστρώματα τῶν 10,5 μέτρων ἑκάστον καὶ διαχωριστικὴν νησίδα 7 μέτρων εἰς τὸ μέσον. Ἡ δαπάνη τῆς ὥς ἄνω διανοίξεως θὰ ἀνέλθῃ εἰς 16 ἑκατομμύρια δραχμῶν. γ) Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ Τσιμισκῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Κατσώνης μέχρι τῆς ὁδοῦ Σαλαμίνος. Ἦδη διετέθη ποσὸν 7 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὰς ἀπολλοτριώσεις. δ) Βάσει ἐκπονηθείσης μελέτης ἀπεφασίσθη ἡ κάμψις τοῦ χειμάρρου συνοικισμοῦ Ρήγα Φεραίου μετὰ τὴν κατασκευὴν ἀποχετευτικοῦ ἀγωγοῦ. ε) Ἀποπερατοῦνται ἤδη αἱ ἐργασίαι ἐπεκτάσεως τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Δημητρίου μέχρι τοῦ Ἐθνικοῦ σταδίου. Ἡ ὁδὸς αὕτη, διανοιγείσα ὑπὸ τοῦ Μ.Ο.Μ.Α. (μηχανικὸν στρατοῦ) προβλέπεται νὰ ἔχη ἀσφαλτωθῇ μέχρι τοῦ προσεχέως Σεπτεμβρίου. στ) Αἱ ἐργασίαι ἐπὶ τῆς παραλιακῆς λεωφόρου προχωροῦν κανονικῶς, θὰ ἔχουν δὲ ὁλοκληρωθῇ μέχρι τοῦ προσεχέως Αὐγούστου. Μεταξὺ τοῦ πεζοδρομίου καὶ τῆς παραλιακῆς λεωφόρου θὰ διαμορφωθῇ πάρκον με ἀναφυκτήρια, κέντρα ψυχαγωγίας, παιδικὴν χαρὰν κ.λ.π. ζ) Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἔδωκεν ἐντολὴν ὅπως μελετηθῇ ἡ διάνοιξις μιᾶς τῶν δύο παραλλήλων ἀρτηριῶν τῆς λεωφόρου Βασ. Γεωργίου—Βασ. Ὀλγας ἥτοι τῆς νέας διαγωνίου ἡ τῆς λεωφόρου στρατοῦ πρὸς ἀποσυμφορήσιν τῆς λεωφόρου Βασ. Ὀλγας. Ἡ νέα ὁδὸς θὰ καταλήγῃ εἰς τὴν ὁδὸν ἀεροδρομίου Μίκρας. η) Εἰς τὴν πλατείαν δικαστηρίων ἀπεφασίσθη ὅπως ἀνεγερθῶν τὸ δικαστικὸν Μέγαρον, τὸ Δημαρχεῖον, ἡ Πινακοθήκη καὶ ἡ Βιβλιοθήκη. θ) Ἰκανοποιητικῶς συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τοῦ νέου κτιρίου τῶν Σ.Ε.Κ. Ἐλπίζεται ὅτι μέχρι τοῦ Αὐγούστου θὰ εἶναι πλήρως ἀποπερατωμένα αἱ δύο πτέρυγες καὶ ἡ πρόσοψις τοῦ κτιρίου. ι) Παρεχωρήθη πίστωσις

Ἡ Θεσσαλονίκη προοδεύει

3,5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς τὸν Δήμον Θεσσαλονίκης προκειμένου δι' αὐτῶν νὰ ἀσφαλτοστρωθῶν διάφοροι ὁδοὶ τῆς πόλεως αἱ ὁποῖαι κατεσκευάσθησαν ἐκ τοῦ κονδυλίου ἀπασχολήσεως ἀνέργων. Τέλος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔδωκεν ἐντολὴν ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ καταρτιζομένου νέου πολεοδομικοῦ καὶ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιδιώκεται μετὰ τῶν ἄλλων ἡ διατήρησις τοῦ τοπικοῦ χρώματος καὶ ἡ βελτίωσις ἐν γένει τῆς αἰσθητικῆς ἐμφανίσεως τῆς πόλεως.

Ἀθλητικαὶ ἐγκαταστάσεις

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἔργων τῆς Θεσσαλονίκης ἔρχεται τὸ Καυτατζόγλειον Ἐθνικὸν στάδιον. Τὸ στάδιον τοῦτο τοῦ ὁποῖου αἱ ἐργασίαι ἔχουν ἀρχίσῃ ἀπὸ καιρὸν ὑπολογίζεται νὰ ἀποπερατωθῇ μέχρι τοῦ προσεχέως Ὀκτωβρίου. Τοῦτο θὰ περιλαμβάνῃ πλήρη στίβον 400 μ. καὶ γήπεδον ποδοσφαίρου με θέσεις δι' 25.000 θεατὰς. Θὰ εἶναι δὲ ἀπὸ ἀπόψεως ἀγωνιστικῶν ἐγκαταστάσεων τὸ τελειότερον τῆς χώρας. Ἦδη διετέθησαν δι' αὐτὸ μέχρι στιγμῆς 11,5 ἑκατομμύρια δραχμαὶ προβλέπεται δὲ ὅτι θὰ διατεθοῦν ἔτερα 10,5 ἑκατ. δραχμῶν μέχρι ἀποπερατώσεώς του.

Ἐναντὶ τοῦ νέου σταδίου ἀπεφασίσθη ὅπως ἀνεγερθῇ τὸ κλειστὸν γυμναστήριον τοῦ ὁποῖου ἡ δαπάνη ἔχει ὑπολογισθῇ εἰς 15 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐξ ἄλλου ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ἀνοικτὸν κολυμβητήριον κατασκευασθῇ εἰς τὸν ὅριον τοῦ στρατοπέδου Τσιρογιάννη εἰς τὴν συμβολὴν τῶν λεωφόρων Βασ. Γεωργίου καὶ Δεσπαιρῆ. Ἡ σχετικὴ μελέτη ἔχει ἤδη ἐκπονηθῇ ἡ δὲ δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 10 ἑκατ. δραχμῶν.

Ἔργα τοῦ Πανεπιστημίου

Ἀπεφασίσθη ἡ διάθεσις ποσῶ 112 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν συνέχισιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν σχολῶν Πολυτεχνικῆς, Φυσικομαθηματικῆς, Ἱατρικῆς καὶ τοῦ Νοσοκομείου Α.Χ.Ε.

Π.Α. τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀστρονομικοῦ καὶ Μετεωροσκοπείου, ὡς καὶ τῶν ἔργων ὁδοποιίας καὶ ἀποχετεύσεως τῆς Πανεπιστημιούπολεως. Τοιοῦτοτρόπως αἱ διατεθεῖσαι συνολικῶς πίστώσεις διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἀνέρχονται εἰς 170 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητον ὅτι χάρις εἰς τὸ σημαντικὸν αὐτὸ ποσὸν ἡ Θεσσαλονίκη ἀποκτὰ ἕνα πλήρες Πανεπιστήμιον με σύγχρονισμένας καὶ ἀρτιωτάτας ἐγκαταστάσεις διδασκαλίας καὶ ἐργαστηρίων.

Καταρτίζεται ἤδη μελέτη διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀρχαιολογικοῦ μουσείου τῆς πόλεως, διὰ τὸ ὁποῖον προβλέπεται δαπάνη 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

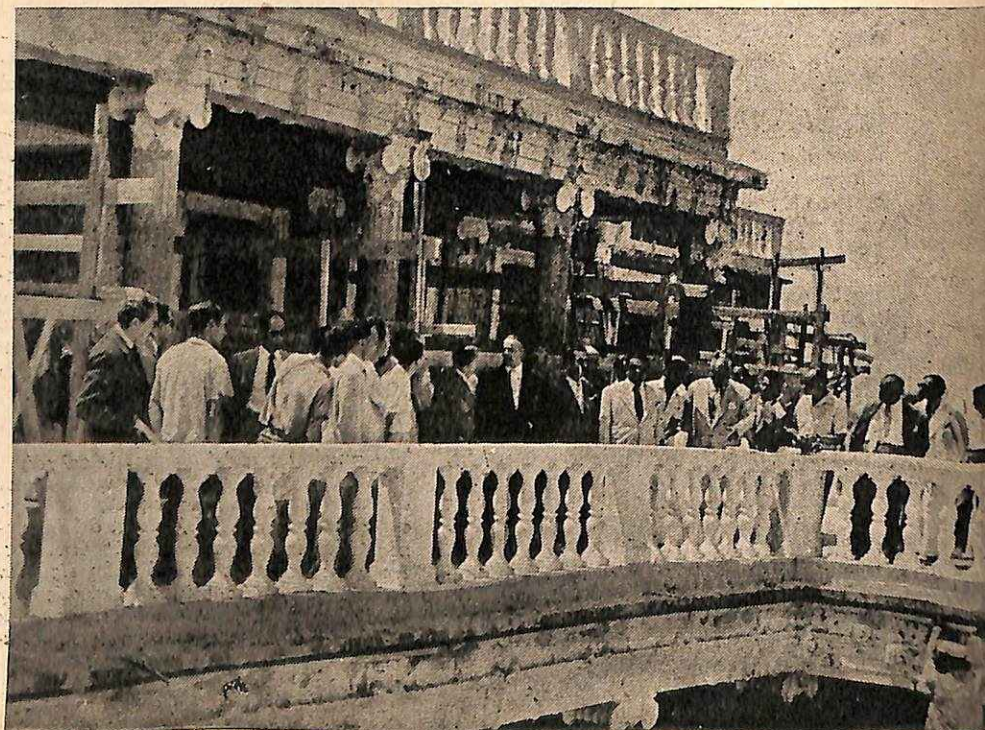
Ἐξετάζεται ἐπίσης ἡ δυνατότης ἀνεγέρσεως εἰς τὸν ὅριον ὅπου πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ τὸ μουσεῖον (μεταξὺ λεωφόρου Δεσπαιρῆ καὶ Στρατ.τῶν) καὶ ἄλλων κτιρίων παρεμφερῶν λειτουργιῶν. Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἔδόθη ἐντολὴ ὅπως διατεθῇ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν διὰ τὴν συνέχισιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν Πέλλαν τῶν διεξαγομένων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας. Ὡσαύτως ἀπεφάσισεν ὅπως διατεθῇ πίστωσις 16 ἑκατ. δραχμῶν εἰς τὴν Ἑταιρίαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν διαμορφώσεως τῆς προσόψεως τοῦ ἀνεγειρομένου κτιρίου τῆς καὶ διὰ τὴν θέσιν εἰς λειτουργίαν τὸ συντομώτερον τῆς αἰθούσης θεάτρου τοῦ κτιρίου.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔργων, ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἔδόθη ἐντολὴ ὅπως διενεργηθῇ συντόμως δημοπρασία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἤδη ἐκπονηθείσης μελέτης πρὸς ἐκσυγχρονισμόν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ἀεροδρομίου τῆς Μίκρας. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μελέτης ὑπολογίζεται εἰς 30 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐξ ἄλλου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐφετεινῆς 25τηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Διεθνέως Ἐκθέσεως διέθεσεν δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τοῦ πανηγυρικοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ἐπετείου.

Ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερον ὅλων, ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς προνοίας κρινόμενον, εἶναι τὸ ἀναγγελθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Καραμανλῆ ἔργον τῆς στεγαστικῆς 1200 οἰκονομικῶν παρατηρηματοῦχων τῶν συνοικισμῶν Θεσσαλονίκης. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐπέλεξεν δύο θέσεις διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων πολυκατοικιῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἀποκατασταθοῦν οἱ παρατηρηματοῦχοι.

Ἡ μὲν πρώτη εὐρίσκεται μετὰ τὰς ὑπάρχουσας ἐκεῖ ἐργατικὰς πολυκατοικίας καὶ δεξιὰ τῆς περιφερειακῆς τάφρου, ἡ δὲ δευτέρα εὐρίσκεται εἰς τὴν Νέαν (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 32)

Τὸ κλασσικὸν ρυθμὸν καλλιμάρμαρον Κυβερνείου ἀποτελεῖ ἕνα πραγματικὸν σπλάι τῆς πόλεως. Οἱ Θεσσαλονικεῖς παρηκολούθησαν με ἐνδιαφέρον τὴν πόδον τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐκφράζουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν διὰ τὸ ὅραϊον κτίριον.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπισκεφθεὶς τὰς περιοχὰς ὅπου πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ ἔργα ἐλαβε γνώσιν τῶν λεπτομερειῶν τῶν σχεδίων καὶ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῆς ἐντὸς τοῦ προβλεπόμενου χρόνου ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ενώ προσεγγίζει η ημέρα της διασκέψεως επί ανωτάτου επιπέδου, εντείνεται η εκάτερωθεν δραστηριότης πού αποσκοπεί αφ' ενός εις την διερεύνησιν των αδυνάτων σημείων και αφ' ετέρου εις τὸν τελικὸν καθορισμὸν τῶν ἀποφάσεων πού θὰ υποστηρίχθουν. Εἰς τὸν κύκλον τῆς δραστηριότητος αὐτῆς τοποθετεῖται τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Κροῦστσεφ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἡ μετάβασις τοῦ Γάλλου Προέδρου στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλλ εἰς τὸ Λονδίον.

Κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν σοβιετικῶν τάσεων ὑπῆρξε, κατὰ τὰς τελευταίας εβδομάδας, ἡ προπαρασκευὴ τῆς διασκέψεως ἐν πνεύματι πλήρους ἀπομονώσεως τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Αἱ ἀλλεπάλληλοι καταγγελίαι ἐναντίον τῆς Δυτ. Γερμανίας καὶ αἱ προσωπικαὶ ἀκόμη ἐπιθέσεις τοῦ κ. Κροῦστσεφ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου του εἰς τὴν Γαλλίαν μαρτυροῦν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις ἔχει ἀποδοῦναι εἰς ἀγῶνα ἐξ οὐ τῶ σέως τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας ὡς παράγοντος ἰσορροπίας εἰς τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην. Καὶ καὶ μὲν τὸ Γερμανικὸν καὶ εἰδικώτερον τὸ θέμα τοῦ Βερολίνου ἀποτελεῖ τὸ πλέον ἀκανθώδες πρόβλημα τῆς διασκέψεως κορυφῆς, ὥστε ἡ σοβιετικὴ διπλωματία νὰ ἐπιζητῇ κάποιαν ἀμβλυνσιν τῆς ὀξύτητος πρὸ τῆς συνόδου τῶν τεσσάρων, ἀλλὰ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ ἐπιδίωξις τῆς παντελοῦς ἐξουδετερώσεως τῆς Γερμανίας, ἀποδεικνύει ἔλλαξιμιν ρεαλισμοῦ.

ὑπὸ τὴν σοφὴν ἡγεσίαν τοῦ «Νέστορος τῆς Εὐρώπης», τοῦ Καγκελλarioύ Ἀντενάουερ, καὶ μὲ τὴν ἀμέριστον πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ μᾶλλον ὅ,τι σχεδὸν μόνον εἰς ἐδάφει ἀπέμεινε, κατ' ὁρθωσεν, εἰς βραχυτάτον διάστημα μετὰ τὸν πόλεμον, νὰ ἀνοικοδομηθῇ καὶ ν' ἀνασυνγκροτηθῇ τεχνικῶς καὶ βιομηχανικῶς, ὥστε κατέστη μία ἐκ τῶν ἰσχυρῶν χωρῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἡ εἰσδοχὴ τῆς εἰς τὸ ΝΑΤΟ τὸ 1957, ἀπέτελεσεν ἐνέργειαν ἀναγνωρίσεως τῆς ἀναγεννηθείσης Γερμανίας καὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ρόλου τῆς. Ἐν τούτοις, ἡ διχοτόμησις καὶ ἡ συνεχὴς σοβιετικὴ ἀπειλὴ ἐπὶ τοῦ Βερολίνου ἀποβαίνουν ἐφιδίλτης καὶ διὰ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν κυβερνήσιν καὶ διὰ τοὺς δυτικούς συμμάχους. Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις θὰ ἦτο ἐτοιμὴ νὰ προβῇ εἰς πολλὰς ὑποχωρήσεις καὶ μεγάλας θυσίας ἐὰν κατ' ὁρθωσεν ν' ἀποστερήσῃ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ἀπὸ τὰς συμμαχίας τῆς διὰ τὴν ἐπιτύχῃ τὴν διάβρωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστώτος τῆς καὶ τελικῶς τὴν ἀνευ ὄρων ὑποταγὴν τῆς εἰς τὴν ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς Ἀνατολικὴν Γερμανίαν.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς προσπάθειας τῆς αὐτῆς ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις μετέρχεται καθε μέσον κατασκευαστικῆς. Δὲν ἐπέρασεν οὔτε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ κ. Κροῦστσεφ, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς ἀνοικτὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Γερμανίας. Ἐκαμὲ τὸ πᾶν διὰ τὴν ἐπιτύχῃ τὴν διὰ βρωσιν τῆς γαλλογερμανικῆς φιλίας μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ ἐχῇ καὶ ἕνα ἀκόμη ἐκ τῶν τεσσάρων πρὸς τὸ μέγιστον κατὰ τὴν διάσκεψιν κορυφῆς. Εἶναι ὁμοῦ βέβαιον πλὴν ὅτι αἱ συνομιλίαι τοῦ κ. Κροῦστσεφ εἰς τὸ Παρίσι δὲν ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν, τὸ δὲ ἀνακοινωθὲν πού ἐξεδόθη μὲ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ρώσου Πρωθυπουργοῦ, ἀναγγέλλει τὴν συγκατάθεσιν τῆς διὰ τὴν παραχώρησιν βάσεων ἐφοδιασμοῦ καὶ ἐκγυμνάσεως εἰς τὰς γερμανικὰς δυνάμεις...

ὑπάρχον ἀναντιρρόπως πολλὰ διαφοραὶ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν συμμάχων. Καὶ ἀντιζηλῶν καὶ φιλοδοξῶν καὶ βλέψεις. Ὑφίσταται ἀκόμη καὶ διάστασις διὰ τὴν ἡγεσίαν εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην. Ὅλα ὁμοῦ αὐτὰ τὰ μειονεκτήματα δὲν φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου, νὰ θέσουν ἐν κινδύνῳ τὴν συνοχὴν τῶν κατὰ τὴν συνομιλίαν μετὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Ὅ,τι χωρίζει τοὺς συμμάχους θὰ παραμεινῇ καὶ θὰ προβληθῇ μόνον ὅ,τι τοὺς ἐνώνει. Καὶ τὸ γερμανικὸν θέμα εἰς τὸ σύνολόν του τοὺς ἐνώνει δι' ἕνα ἀπλόον λόγον: Ὅτι ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἐλευθερά καὶ δημοκρατικὴ χώρα, θὰ ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον στόχον καὶ τὴν πρῶτην ἀνασχετικὴν δύναμιν μιᾶς ἐνδεχομένης σοβιετικῆς ἐπιθέσεως. Καὶ ὁ Καγκελλarioύ Ἀντενάουερ πού γνωρίζει τὸν ρόλον αὐτὸν τῆς χώρας του, δὲν φαίνεται ν' ἀνησυχῇ ὑπερμέτρως διὰ τὴν στάσιν τῶν δυτικῶν συμμάχων κατὰ τὴν προσεχῇ διάσκεψιν κορυφῆς. Ἰδίως δὲν ἀνησυχεῖ μετὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψιν του εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Η ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ

Ἐπιβεβλημένη διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Οἰκονομίας εἶναι ἡ δημιουργία ἐλευθερὰς χρηματαγορᾶς. Τὰ δύο

προηγούμενα καὶ ἰδίᾳ τὸ τελευταῖον δύνανται τῆς ΔΕΗ ἐκαλύφθησαν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἰδιωτὰς μικροταμιεύας χωρὶς παρέμβασιν ἀσφαλιστικῶν ὁργανισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων. Ἀποδει-

κνύεται οὕτω ὅτι τὸ κοινὸν ἔχει ἀνακτήσει ἤδη τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα καὶ ὅτι ἀναζητεῖ ἐπωφελεῖς τοπθετήσεις. Ἡ συνεχιζομένη εἰσροὴ καταθέσεων εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ τὰ Ταμιευτήρια, παρὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους μειώσεις τῶν ἐπιτοκίων, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ λαϊκὴ ἀποταμίευσις, ὑπερικήσασα ἤδη τὴν δικαιολογημένην φοβίαν τῶν τελευταίων ἐτῶν, ὀδηγεῖται πρὸς τὰς ἐντόκους τοποθετήσεις. Εἶναι, ἴσως, καιρὸς νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ ἐκδοσις ὁμολογιακῶν δανείων καὶ ἀπὸ ἄλλας σοβαρὰς ἐπιχειρήσεις, ἐδραιωμένως εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Κοινοῦ. Ὁ ὑποβιβασμὸς τῶν ἐπιτοκίων εἰς τὰ φυσιολογικὰ τῶν ἐπίπεδα καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐπιτοκίων χορηγήσεων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν παρασχεθεῖσα εἰς τὰς ἐμπορικὰς Τραπεζὰς ἐλευθερίαν διὰ τὴν χορηγήσιν μεσοπροθέσεων δανείων, διευκολύνει καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τοὺς ἐπαγγελματίους βιοτέχνους. Τὸ σπουδαιότερον δὲ εἶναι ὅτι τὸ ἐθνικὸν χρήμα, μειώνει τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς καὶ συνεπῶς ὑποβιβάζει τὸν τιμάρθρον. Δεδομένου ὅτι μίᾳ ἀπὸ τὰς βασικὰς ἐπιδιώξεις τῆς κυβερνήσεως εἶναι ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ τιμάρθρου ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς, ἡ δημιουργία τῆς χρηματογορᾶς θὰ ἔλθῃ νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ὑπόβαθρον τῆς οἰκονομικῆς σταθερότητος.

ΕΝΑ ΧΡΕΙΣΜΑΤΑΤΟΝ ΕΡΓΟΝ

Χάρις εἰς τὴν προσωπικὴν παρέμβασιν τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ, ἡ πρωτοβουλία τῆς Κοινοῦ τῆς Ἐκδόσεως διὰ τὴν διανομὴν ὁδοῦ συνδεούσης μετὰ τὴν θάλασσαν, ἔλαβε σάρκα καὶ ὁστά. Ἡδὴ, ἡ ὁδὸς μέχρι τῆς Νέας Μάκρης, μήκους δέκα χιλιομέτρων, ἔχει διανοιγῇ, ἐξετελέσθησαν ὅλα τὰ τεχνικὰ ἔργα καὶ δὲν ἀπομένει παρὰ μόνον ἡ σκυρόστρωσις καὶ ὁ ἀσφαλτικὸς τάπης. Μὲ τὸν νέον αὐτὸν δρόμον, ἀποκτοῦν μίαν ἐυθείαν καὶ σύντομον διέξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ διέρχονται ἀπὸ τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν, οἱ κάτοικοι ὅλων τῶν βορείων προαστίων. Ἡ ὑπηρεσία ἡ ὁποία τοὺς προσεφέρθη εἶναι ἀσφαλὺς λίαν ἐξυπηρετικὴ τῆς ἀνάγκης ἐνὸς σημαντικοῦ ἀριθμοῦ κατοίκων τῶν προαστίων, οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴν καὶ ἐνῶ ὁ Βρεταννὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἀποικίων. κ. Εἰμερ φαίνεται ὡς νὰ ἐχῇ... μεταθέσει τὴν ἔδραν του εἰς τὴν Λευκωσίαν, οὐδὲν ὑπάρχει θετικὸν ἀποτέλεσμα. Εἶναι, βεβαίως, ἀκανθώδες τὸ θέμα τῆς ἐκτάσεως τῶν βρεταννικῶν στρατιωτικῶν βάσεων, ἀλλὰ τοῦτο οὐδόλως σημαίνει ὅτι αἱ συνομιλίαι ἐπιτρέπεται νὰ διακινῶνται. Ὑποχωρήσεις ἐσημειώθησαν καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς, ἀλλὰ, παρὰ ταῦτα, αἱ ἐκατέρωθεν ἀπόψεις δὲν κατωρθώθη νὰ πλησιάσουν ἀλλήλας. Τὸ γεγονός εἶναι ἐξαιρετικῶς λυπηρὸν καὶ περισσότερον ἐπικίνδυνον εἶναι ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος. Ὑποθέτομεν ὁμοῦς ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, ἀνὴρ σώφρων, εὐφυὴς καὶ ἱκανὸς ἔχει ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ στοιχεῖα πού συνθέτουν καὶ τὰς δυσχερεῖας καὶ τοὺς κινδύνους καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τελικῶς θὰ ἐρῇ τὸν τρόπον τῆς διαφυγῆς ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον. Διότι τὰ περὶ «παθητικῆς ἀντιστάσεως» ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν εἰς περίπτωσιν ναυαγίου τῶν διαπραγματεύσεων ἀποτελοῦν τὴν χειρότεραν λύσιν, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ προκρίνῃ τελικῶς ὁ

ΝΑ ΔΟΘΗ ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐθνικὸς Ὀργανισμὸς ἀπέστειλεν εὐχετήρια μνημόσυνα πρὸς πολλὰς χιλιάδας ἀποδήμων, ὅπως ἐπράξε καὶ κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς. Ἡ χειρονομία εἶναι συγκινητικὴ. Δεκάδες χιλιάδες ξενιτευμένων Ἑλλήνων πού ζοῦν μὲ τὴν ἀνάμνησιν καὶ τὴν νοσταλγίαν τῆς γενετῆρας τῶν, αἰσθάνονται ἀναμφιβόλως ζωηρὰν συγκίνησιν ὅταν λαμβάνουν τὸ μνημό-

ἀπὸ ἑνὸς Ἑθνικοῦ ὁργανισμοῦ, πού παρακολουθεῖ αὐτοὺς καὶ τὰ προβλήματα τῶν καὶ φροντίζει ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσῃ καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν. Εἶναι ἄξιον κάθε ἐπαίνου τὸ παράδειγμα τοῦ Ἑθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀποδήμων Ἑλλήνων, ὁ ὁποῖος ἐπεκτείνει ὅλον ἐν περισσώτερον τὴν εὐεργετικὴν δραστηριότητά του εἰς κάθε γωνίαν τῆς γῆς, φιλόξενο ἢ μὴ, ὅπου ζοῦν καὶ ἐργάζονται κάποτε μεγαλουργοῦντες καὶ ἄλλοτε φυτοζωοῦντες αἱ ἐκατοντάδες χιλιάδες τῶν ἐκπατρισθέντων Ἑλλήνων. Παρέχεται μάλιστα ἡ εὐκαιρία εἰς τὴν κυβερνήσιν καὶ τοὺς ἀρμοδίους νὰ προσέξουν περισσώτερον τὸν Ε.Ε.Ο. καὶ μελετήσουν τὴν ἀκαταπόνητον δραστηριότητά του, νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ πολύτιμον ὕλικόν πού ἔχει συγκεντρώσει ἐν σχέσει μὲ τὸν ἔξω Ἑλληνισμόν καὶ νὰ τὸν ἐνισχύσουν εἰς τὴν τόσον δυσχερεῖ, ἀλλὰ καὶ καὶ τόσον ἐθνικῶς χρήσιμον προσπάθειάν του.

ΤΡΙΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Ὁ Ἑθνικὸς Ὀργανισμὸς Ἀποδήμων Ἑλλήνων διὰ τὴν ἐπιβραβεύσιν διακεκριμένων πράξεων προσώπων εἶτε ἀνῆκουν εἰς τὴν πολιτικὴν, εἶτε ὑπηρετοῦν τὰς Τέχνας, τὰ Γράμματα ἢ τὴν ἐπιστήμην, πρόβη εἰς τὴν κοπὴν τριῶν μεταλλίων, χρυσοῦ, ἀργυροῦ καὶ χαλκίνο. Ὁ χρυσοῦς Σταυρὸς, συμφώνως πρὸς ληφθεῖσαν ἤδη ἀπόφασιν τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς, ἀπενεμήθη καὶ πρόκειται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς εἰδικὴν τελετὴν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Κωνστ. Καραμανλῆν διὰ τὸ ἐκδηλώσθαι ἤδη ἐμπράκτως ἐμδιαφέρον του ὑπὲρ τῶν ἀποδήμων.

«ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ»

Ἐπανελημμένως κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις τῆς Λευκωσίας ἔφθασαν εἰς αἰσιον τέρας. Αἱ διαπραγματεύσεις πού ἐπηκολούθησαν ἀπεγοήτευσαν τὴν ἑλληνικὴν Κοινὴν Γνώμην πού ἀνέμενεν ὅτι ἡ 19 Φεβρουαρίου θὰ ἦτο ἡ ἀμετάθετος ἡμερομηνία τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου. Ἡδὴ δὲ ὁλόκληρος μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴν καὶ ἐνῶ ὁ Βρεταννὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἀποικίων. κ. Εἰμερ φαίνεται ὡς νὰ ἐχῇ... μεταθέσει τὴν ἔδραν του εἰς τὴν Λευκωσίαν, οὐδὲν ὑπάρχει θετικὸν ἀποτέλεσμα. Εἶναι, βεβαίως, ἀκανθώδες τὸ θέμα τῆς ἐκτάσεως τῶν βρεταννικῶν στρατιωτικῶν βάσεων, ἀλλὰ τοῦτο οὐδόλως σημαίνει ὅτι αἱ συνομιλίαι ἐπιτρέπεται νὰ διακινῶνται. Ὑποχωρήσεις ἐσημειώθησαν καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς, ἀλλὰ, παρὰ ταῦτα, αἱ ἐκατέρωθεν ἀπόψεις δὲν κατωρθώθη νὰ πλησιάσουν ἀλλήλας. Τὸ γεγονός εἶναι ἐξαιρετικῶς λυπηρὸν καὶ περισσότερον ἐπικίνδυνον εἶναι ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος. Ὑποθέτομεν ὁμοῦς ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, ἀνὴρ σώφρων, εὐφυὴς καὶ ἱκανὸς ἔχει ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ στοιχεῖα πού συνθέτουν καὶ τὰς δυσχερεῖας καὶ τοὺς κινδύνους καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τελικῶς θὰ ἐρῇ τὸν τρόπον τῆς διαφυγῆς ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον. Διότι τὰ περὶ «παθητικῆς ἀντιστάσεως» ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν εἰς περίπτωσιν ναυαγίου τῶν διαπραγματεύσεων ἀποτελοῦν τὴν χειρότεραν λύσιν, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ προκρίνῃ τελικῶς ὁ

πρῶτος ἀγωνιστὴς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Η ΔΙΑΦΩΝΙΑ

Ἐκεῖνο ὁμοῦ πού δημιουργεῖ τὰς περισσότερας ἀνησυχίας εἶναι ἡ στάσις τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας δρος Κιουτσούκ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Τουρκοκυπρίων διεχώρισε τὰς εὐθύνas του ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ταχθεὶς ὑπὲρ τῆς παραχωρήσεως 100 τ. μιλίων εἰς τοὺς Βρεταννοὺς διὰ τὰς βάσεις τῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου, πρὺποθετεῖ πλήρη συμφωνίαν καὶ συνεργασίαν μεταξὺ τῶν δύο κοινοτήτων διὰ τὴν εὐδοκίμησιν. Μέχρι προχθὲς ὁ δρ. Κιουτσούκ ὑπεστήριξε καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τὰς ἀπόψεις τοῦ προέδρου Μακαρίου καὶ εἰς κάθε δυσχερῇ στιγμήν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τοὺς Ἀγγλοὺς, εὕρισκετο παρὰ τὸ πλευρόν του. Ἰδοὺ ὁμοῦς ὅτι ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, διαφωνῶν, διαχωρίζει τὰς εὐθύνas του. Ἄν δὲν εὐρεθῇ τρόπος ἀποκαταστάσεως τῆς συμφωνίας καὶ τῆς ἀρμονικῆς συνεργασίας τῶν δύο ἡγετῶν, θετικοὶ θὰ εἶναι οἱ κίνδυνοι νὰ καταρρεύσῃ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα. Ἀς ἐκφράσωμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ πράγματα δὲν θὰ φθάσουν μέχρις ἐκεῖ.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΚΟΝ

Ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι ὁ καπνὸς μας, τὸ κυριώτερον ἐξαγωγικὸν προϊόν τῆς χώρας μας, δοκιμάζεται ἀπὸ μίαν κρίσιν τῆς ὁποίας τὰ αἷτια εἶναι περισσότερον ἐξωγενῆ καὶ ὀλιγότερον ἐλάχιστα, ἐσωτερικῆς προελεύσεως. Πράγματι, τὰ ἀμερικανικὰ καπνὰ, ἐπωφελοῦμενα τῆς στοργῆς τῶν καπνιστῶν πρὸς τὰ «βιτζίνια» καὶ ἐπικουρούμενα ἀπὸ τὴν γενναίαν βοήθειαν τοῦ ἀμερικανικοῦ κράτους, ἐκτοπίζουν συστηματικῶς τὰ ἀνατολικά καπνὰ, δηλαδὴ τὰ ἑλληνικά. Πέρα τούτου ἡ Τουρκία, ὑποτιμήσασα τὸ νόμισμά της, προσπαθεῖ νὰ κατακτήσῃ ὑπὲρ τῶν τουρκικῶν καπνῶν τὸ μικρὸν περιθώριον τὸ ὁποῖον ἄφινον διὰ τὰ ἀνατολικά καπνὰ τὰ διαρκῶς καὶ περισσώτερον προωθούμενα εἰς τὴν ἀνατολίαν «βιτζίνια». Ἐν τούτοις καὶ ὑπὸ τὰς λίαν δυσμενεῖς αὐτὰς συνθήκας ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις, ἐξαντλεῖ τὰς δυνατότητας τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν. Πρὸς τοῦτο, ἐνὸς προβαίνει εἰς τὴν ἐξαγορὰν τῶν εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν ἀποθεμάτων, ἀνακουφίζουσα οὕτω αὐτοὺς, παραλλήλως ἐρχεται εἰς παντὸς εἶδους συνεννοήσεις διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν καπνῶν μας ἐναντι εἰσαγωγῆς ἀγαθῶν πάσης κατηγορίας. Καὶ μόνον καλῆς πίστεως κριταὶ εἶναι δυνατόν ν' ἀνηθοῦν εἰς τὴν κυβερνήσιν ὅχι μόνον τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρθὴν πρᾶξιν εἰς ἀντιμετώπισιν μιᾶς κρίσεως διὰ πρῶτην φορὰν σημειομένης εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ.

ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

Μέγας ἡγέρθη θόρυβος περὶ τὸ νομοσχέδιον ἐναντίον τῆς φοροδιαφυγῆς τὸ ὁποῖον, ἐν τούτοις κατηρτίσθη καὶ εἰσῆχθη πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν εἰς ἱκανοποίησιν πανδήμου αἰτήματος τῶν τιμῶν καὶ εἰλικρινῶς φορολογουμένων. Πόθεν, λοιπόν, ἡ ἀντίδρασις καὶ ἡ κατακραυγὴ; Πρῶτον ἀπὸ τοὺς ὄντως ἡγο-

μένους ἀπὸ τὸ μέτρον. Δεύτερον ἀπὸ τοὺς ἐλπίζοντας ὅτι παρείχετο μίᾳ καλῇ εὐκαιρίᾳ πρὸς εὐκόλυν κομματικὴν δημαγωγίαν. Καὶ τρίτον ἀπὸ τοὺς ἐπιτίστον καὶ ἀδαεῖς, τὰ αἰώνια καὶ εὐκόλα θύματα πάσης ἐκμεταλλεύσεως. Καὶ μόνον τῆς τρίτης κατηγορίας οἱ ἄνθρωποι ἐνδιαφέρονται. Διότι ὑπὲρ αὐτῶν ἀκριβῶς λαμβάνονται τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα, ὅταν ἀποδώσονται, θὰ ἐπιτρέψουν τὴν μείωσιν τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν, δηλαδὴ, τὴν ἐλάττωσιν ἀπὸ τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν. Αὐτοὶ πρέπει νὰ εἶναι βέβαιοι, ὅπως καὶ κάθε εἰλικρινῶς δηλῶν τὸ εἰσόδημά του, ὅτι ὅχι μόνον δὲν κινδυνεύουν, ἀλλὰ καὶ βοηθοῦνται συνάμα ἐκ τῶν μέτρων ἐναντίον τῶν φοροφυγάδων. Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἐρχεται τὸ γεγονός ὅτι, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, οἱ μὲν βορβοῦντες ἐσιώπησαν, ἀσκολοῦμενοι μὲ τὸ πῶς θὰ καταστρατηγήσουν καὶ τὰ νέα μέτρα. Τὰ δὲ «θύματα» ἂν καὶ ἐννοούμενα ἀπὸ τὸν νέον νόμον, οἱ στερηλατῆμα ἀπὸ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος φοροφυγάδας, ἔμειναν τὰ μόνον συνεχίζοντα τὸν θόρυβόν. Ἀλλὰ ἡ πραγματικότης ταχέστατα θὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλη παρὰ ὅτι ὁ ψηφισθεὶς νόμος ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη σημαντικὸν βῆμα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰς τὴν χώραν μας καὶ τῆς ἀποδόσεως φορολογικῆς δικαιοσύνης πρὸς τὸν πόσον ποδοῦν αἱ εὐρεταὶ μάζαι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

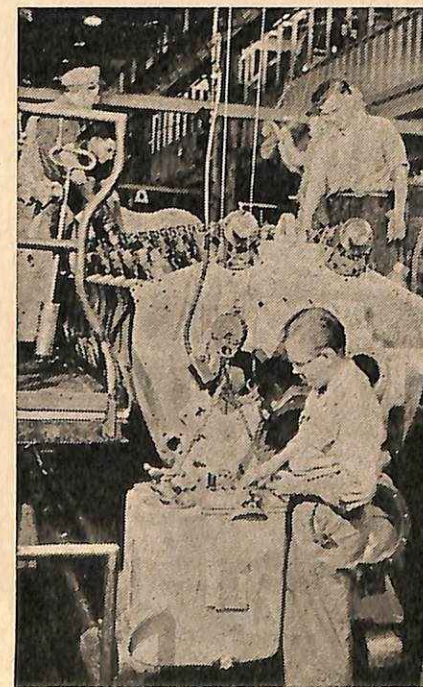
Ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς κυβερνήσεως κ. Κωνστ. Τσάτσος, ὁμιλῶν πρῶτον ἡμερῶν εἰς τὸ «Πρόπελλερ Κλάμπ» ἀνεφέρθη εἰς τὰ μέχρι σήμερον ἐκτελεσθέντα τουριστικὰ ἔργα καὶ εἰς τὰ προγραμματισθέντα καὶ ἐυρισκόμενα ὑπὸ ἐκτέλεσιν. Κατ' ἀπολόγους ἀντικειμενικὴν κρίσιν πρόκειται περὶ μιᾶς ἐντατικῆς προσπάθειας πού ἀποβλέπει εἰς πρῶτον μὲν στάδιον τὴν εἰσροὴν συναλλάγματος ἑκατὸν ἑκατ. δραχμῶν ἐτησίως ἀπὸ τὸν τουρισμόν, ἀργότερον δὲ—μετά—τινα ἐτη—τὴν διόγκωσιν τοῦ τουριστικοῦ ρεῦματος εἰς τὴν χώραν διὰ τὸν πολλαπλασιασμόν τοῦ τουριστικοῦ εἰσοδήματος. Οὐδεὶς βεβαίως, ἡμπορεῖ νὰ υποστηρίξῃ ὅτι ἡ χώρα ἀπέκτησεν ὅ,τι εἶναι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τουριστῶν ὅλων τῶν κατηγοριῶν. Ὑπάρχει ἀκόμη ἡ ἑλλειψὶς ξενοδοχείων, οἱ δρόμοι εἶναι ἀνεπαρκεῖς καὶ ἡ ψυχαγωγία τῶν ξένων σχεδὸν ἀνύπαρκτος. Ἔγιναν ὁμοῦς πάρα πολλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. Ἐγίναν ὅσα οὐτε κατὰ τὰ τελευταῖα πεντὰ ἔτη χρόνια. Στοιχειώδεις ἀνέσεις καὶ πολλὰ διευκολύνσεις παρέχονται εἰς τοὺς τουρίστας καὶ αὐτοὶ εἶναι ὁ λόγος τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ συναλλάγματος. Πέραν τούτου, ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκτελέσεως τῶν νέων ἔργων τοῦ τουρισμοῦ εἶναι γοργήτατος. Ὁρθῶς ἡ κυβερνήσις χαρακτηρίζει τὰς δαπάνας αὐτὰς ὡς ἀμέσως παραγωγικὰς καὶ δὲν κατέχεται ἀπὸ τὸ στενόκαρδον πνεῦμα τῆς φειδοῦς. Τὰ τουριστικὰ ἔργα εἶναι χρυσοὶ διὰ τὴν χώραν μας καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη θυσία γινομένη ὑπὲρ αὐτῶν εἶναι δικαιολογημένη.

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΥΡΙΣΚΟΥΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΛΗΣ ΤΩΝ, ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΤΟΥΣ ΒΑΒΕΠΟΥΝ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΑΝ ΑΥΤΙΧΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ

Κεφάλαιον καὶ ἐργάτης

Ὁ κ. Μίλτων Κ. Λάιτνερ, πρόεδρος διὰ τὸ 1959 τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων Νέας Ὑόρκης καὶ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς εταιρίας μηχανῶν Σίγγερ, ἐξεφώνησεν ἐσχάτως βαρυσήμαντον λόγον ἐν Νέα Ὑόρκη κατὰ τὸ 64ον ἐτήσιον συνέδριον τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων. Ὁ λόγος τοῦ κ. Λάιτνερ ἐπροκάλεσεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν διὰ τὰς φαινὰς ἰδέας ποὺ περιείχε καὶ ἔδωκε τελείως νέαν εἰκόνα περὶ τῆς «ἀμερικανικῆς ἀρχούσης τάξεως» ἀπὸ ὅ,τι ἐνομίζετο ὑπὸ πολλῶν μέχρι τοῦδε. Διότι, ὅπως διεπίστωσεν ὁ ὁμιλητής, οἱ Ἀμερικανοὶ βιομήχανοι συντονίζουν ἀπολύτως τοὺς παλμούς τῆς καρδιάς των μὲ ἐκείνους τοὺς λοιπὸν συντελεστῶν τῆς ἐν-μερίας τῆς χώρας των, ἥτοι τῶν ἐργαζομένων. Ἀπὸ τὸ κατωτέρω δημοσιεύμενον ἀπόσπασμα τοῦ λόγου τοῦ προέδρου τῶν Βιομηχάνων ἀποδεικνύεται ὅτι οὗτοι ἐπιθυμοῦν διακαῶς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ πρόοδον. Πρόκειται, μὲ ἄλλους λόγους περὶ ἐξαιρετικῶς προοδευτικῶν ἰδεῶν, ποὺ τιμοῦν τοὺς φορεῖς των.

Ἡ ἐργασία τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐργοστασίων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διευκολύνεται χάρις εἰς τὰς τεχνικὰς προόδους καὶ τελειοποιήσεις, ὥστε νὰ εἶναι πῶς εὐχάριστη καὶ πῶς ἀποδοτική.

τὰς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ἀτόμων ὡς πολιτῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς μας καὶ τὰς διαφόρους μορφὰς τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας μὲσω τῶν τυχόν συνηγοριῶν ἢ διαμαρτυριῶν. Ὡσαύτως, θὰ ἐπηρεάσῃ τὰς κατ' ἰδίαν ἐνεργείας μας ὡς ἀγοραστῶν, πωλητῶν, ἀποταμιευτῶν καὶ κεφαλαιούχων ἐπενδύσεων, καὶ θὰ ἐπιδρᾷ γενικώτερον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πεπρωμένων τῆς χώρας μας.

Δεύτερον: Πρέπει νὰ ἔχωμεν Εἰρήνην. Ἕνας εἰρηνικὸς καὶ εὐημερῶν κόσμος ἀποτελεῖ σκοπὸν, τὸν ὅποιον πρέπει νὰ

ἐπιδιώκωμεν, διότι ἡ μὴ ἐπίτευξις του θὰ προεκάλε, ἀναμφιβόλως, τὴν τραγικώτεραν συμφορὰν ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισις τῶν διεθνῶν πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων δύναται νὰ μᾶς διανοίξῃ ἀπεριόριστους ὁρίζοντας μορφωτικῆς ἀναπτύξεως καί, ἀμοιβαίως, ἐπωφελοῦς ἐπεκτάσεως τοῦ διεθνοῦς ἔμπορίου.

Τρίτον: Ἡ κοινωνικὴ πρόοδος εἰς τὴν χώραν μας ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν. Ἐνῶπιόν μας διανοίγεται ἡ προοπτικὴ διὰ μίαν καλὴν καὶ εὐχάριστον ζωὴν δι' ὅλους. Τὰ προβλήματα παραγωγῆς καὶ διανομῆς τῶν ἀγαθῶν εἶναι πολλὰ καὶ δυσχερῆ ὡς πρὸς τὴν λύσιν των. Ἐν μέρει τῆς ἀφθονίας ὑπάρχει εἰσέτι πενία. Ἐν μέρει τῆς ὑγείας καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν προόδων ὑπάρχει ἀκόμη ἀσθένεια σώματος καὶ πνεύματος.

Τέταρτον: Τελικῶς, ὅχι εἰς τὴν τελευταίαν σειρὰν ὑπὸ ἐποπὴν σημασίας, ἀντικρύζομεν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. Χωρὶς τὸν δυναμισμόν μιᾶς ἐπεκτεινόμενης Οἰκονομίας, ἡ ἐπίτευξις τῶν λοιπῶν τριῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν θὰ καθίστατο ἀπραγματοποίητος.

Ἀντιμετωπίζομεν τὴν πρόκλησιν μιᾶς νέας ἐποχῆς, τῆς δεκαετίας 1960-70. Ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι δυνατόν νὰ ἀποβῇ ἐπιτυχὴς ἢ θυελλώδης. Ἐνα πρᾶγμα εἶναι, πάντως, βέβαιον, ὅτι δηλαδὴ νέα προβλήματα—ἡ μᾶλλον νέαι φάσεις παλαιῶν προβλημάτων—θὰ ἀνακύβουν κατὰ τὴν ἀρξαμένην δεκαετίαν.

Ὁρεῖλομεν νὰ καταπολεμήσωμεν τὸν πληθωρισμόν, νὰ δημιουργήσωμεν περισσοτέρας εὐκαιρίας ἐργασίας δι' ὅλους καί, εἰς τὴν Τεχνικὴν, νὰ συνεχίσωμεν τὴν συνταρακτικὴν πρόοδον, ἀποφεύγοντες, ταυτοχρόνως, τὴν πρόκλησιν κοινωνικῶν ἀναταραχῶν καὶ κλονισμῶν.

Ἐν ὀλίγοις, ἔχομεν τὸ καθήκον νὰ τάζωμεν εἰς ἑαυτοὺς φιλοδόξους, ἀλλ' ἐφικτοὺς ἀντικειμενικῶς σκοπούς, ἢ ἐπίτευξις τῶν ὁποίων θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σταθερὰν καὶ μόνιμον οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ἐπ' ἀγαθῶ ὅλων.

Ἡ ἐφετεινὴ Διεθνὴς Ἡμέρα τῆς Γυναίκας, ἡ 8η Μαρτίου, παρέσχεν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς Σοβιετικοὺς νὰ δώσουν μεγάλην δημοσιότητα εἰς τὴν πρόοδον τῶν γυναικῶν ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

Τοῦτο δὲν ἦτο τυχαῖον διότι συνεπληρώθησαν ἀκριβῶς 50 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ καθιερώθη ἡ Ἡμέρα τῶν Γυναικῶν, ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Σοσιαλιστικὸν Συνέδριον Γυναικῶν τῆς Κοπεγχάγης. Ὁ Σοβιετικὸς Τύπος δὲν ἀντιμετωπίζει δυσκολίας εἰς τὸ νὰ παρουσιάσῃ γεγονότα καὶ ἀριθμοὺς διὰ νὰ ἀποδείξῃ τί ἐπέτυχον αἱ Σοβιετικαὶ γυναῖκες κατὰ τὰ τελευταῖα 42 ἔτη καὶ μέχρι ποίου σημείου ἐχειραφετήθησαν πολιτικῶς, οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς. Εἶναι δὲ ἀκόμη εὐκολώτερον νὰ ὁμιλῇ διὰ τὴν χειραφέτησιν τῶν γυναικῶν τῆς Ρωσίας σήμερον παρ' ὅ,τι ἦτο πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. Τότε τὸ ἀνώτατον πολιτικὸν σῶμα τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. τὸ Πρεζίντιουμ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, δὲν περιελάμβανεν οὔτε ἓν γυναικεῖον μέλος. Τώρα ὑπάρχει εἰς τὴν Σοβιετικὴν ἱεραρχίαν ἡ κ. Αἰκατερίνη Φούρτσεβα ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τὰ 115 ἑκατομμ. τῶν Σοβιετικῶν γυναικῶν ἢ τὰ 55% τοῦ Σοβιετικοῦ πληθυσμοῦ. Ἐνα ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῆς ἐποχῆς εἶναι ὅτι δίδεται πλέον διακεκριμένη θέσις εἰς τὰς συζύγους καὶ θυγατέρας τῶν Σοβιετικῶν ἡγετῶν. Δὲν κρατοῦνται τώρα εἰς τὸ περιθώριον, ὅπως συνέβαινε τὴν ἐποχὴν τοῦ Στάλιν, ἀλλὰ συμμετέχουν εἰς ἐπισήμους ἐκδηλώσεις καὶ ταξίδια. Ἐν τούτοις τοῦτο δὲν ὀφείλεται τόσο πολὺ εἰς τὰς φιλελευθέρους τάσεις ἐντὸς τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ὅσον εἰς τὴν συνεχῶς αὐξανόμενὴν ἐπίδρασιν τῶν διπλωματικῶν ἐθίμων τοῦ Δυτικοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας Σοβιετικῆς κοινωνίας.

Οἱ δύο σημαντικώτεροι ρόλοι

Θὰ ἦτο ὅμως παράλογον νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς τῶν Σοβιετῶν ἔχει λύσει τὸ πρόβλημα τῶν γυναικῶν. Οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν δὲν ἔχουν ἀκόμη σαφὴ ἀντίληψιν τοῦ ποίους πρέπει νὰ εἶναι ὁ ρόλος τῆς γυναίκας εἰς τὴν Σοσιαλιστικὴν ἢ Κομμουνιστικὴν κοινωνίαν. Ὑπάρχουν δύο ἀπόψεις. Ἡ πρώτη υποστηρίζει ὅτι ἡ γυναῖκα συμβάλει εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Κομμουνιστικῆς κοινωνίας μόνον ἐὰν ἐργάζεται προσωπικῶς εἰς ἓνα ἐργοστάσιον ἢ ἓνα κολλεκτιβιστικὸν ἀγρόκτημα ἢ εἰς ἓνα κρατικὸν ἴδρυμα. Ἀναμφιβόλως, αὕτη εἶναι ἡ ὀρθόδοξος ἀπόψις. Ὑπάρχει δὲ καὶ μία ἄλλη ἀπόψις ἡ ὁποία υποστηρίζει ὅτι ἡ γυναῖκα συμβάλλει σημαντικῶς εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἀκόμη καὶ ἐὰν εἶναι μόνον μία καλὴ σύζυγος καὶ περιορίζει τὰ κατήκοντά

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΝ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ «ΑΙΩΝΟΣ»

τῆς εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν τῆς καὶ εἰς τὸ νὰ βοηθῇ τὸν σύζυγόν τῆς εἰς τὸ σπιτί. Ἡ ἀπόψις αὕτη θεωρεῖται ἀκόμη ὡς αἰρετικὴ καὶ ὡς ἀσύμφωνος πρὸς τὴν κυρίαν γραμμὴν τῆς Κομμουνιστικῆς νοστορπίας καὶ οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς ὀρθοδόξου πολιτικῆς καταβάλλουν μεγάλα προσπαθεῖας διὰ νὰ τὴν καταπολεμήσουν

Οἱ συναισθηματισμοὶ παραμερίζονται

Συγχρόνως αἱ Σοβιετικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουν, καὶ πολὺ λογικά, ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι θεωρητικόν. Πολλαὶ γυναῖκες δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκλέξουν ἐὰν θὰ γίνουν νοικοκυραὶ ἢ ἐργάτριαι. Εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἐργάζωνται εἰς ἐργοστάσια διότι, ὅπως ἀκριβῶς μία διδασκάλισσα ἀπὸ τὸ Λένινγκραντ ἔγραφεν πρὸς τὴν «Ἰσβέστια», «εἰς μίαν μεγάλην οἰκογένειαν τὰ χρήματα ποὺ κερδίζει ἡ μητέρα παίζουν τὸν αὐτὸν ρόλον μὲ τὰ χρήματα ποὺ κερδίζει ὁ πατέρας». Ἐν τούτοις, ἡ ἴδια προτείνει δειλὰ μίαν συμβιβαστικὴν λύσιν: ἡ γυναῖκα μὲ τὰς βαρεῖας οἰκιακὰς ὑποχρεώσεις θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλαμβάνῃ ἐργασίαν μερικῆς ἀπασχολήσεως μόνον.

Ἐνα διάταγμα διὰ τὰ νόθα

Ἀκόμη καὶ αὕτη ἡ μᾶλλον μετριοπαθὴς πρότασις ἔτυχε ψυχρᾶς ὑποδοχής. Προεκάλεσε ἀλληλογραφίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐτονίζετο ὅτι ἡ μερικὴ ἀπασχόλησις τῶν γυναικῶν εἰς τὰ ἐργοστάσια πιθανόν νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς καὶ ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μελετηθῇ πρὸ τοῦ 1965, ἔτος λήξεως τοῦ παρόντος ἑπταετοῦς σχεδίου.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα πράγματα τὰ ὁποῖα ἀνησυχοῦν τὰς γυναῖκας τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα τουλάχιστον δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν οἰκονομικῶν σχεδίων. Ἐνα ἐξ αὐτῶν εἶναι τὸ περίφημον διάταγμα τοῦ Στάλιν τῆς 8ης Ἰουλίου 1944 τὸ ἀφορῶν τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸ διαζύγιον ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει εἰς τὴν Σοβιετικὴν νομοθεσίαν. Τελευταίως ἀπεκαλύφθη, ὅτι αἱ ἐφημερίδες τῶν γυναικῶν τῆς Ρωσίας «Κρέστγιάνκα» (ἡ χωρικὴ) καὶ «Ραμπότνιτσα» (ἡ ἐργάτρια) ἔλαβον πολλὰ γράμματα εἰς τὰ ὁποῖα διετυπώνοντο παράπονα σχετικῶς μὲ τὴν διακρίσιν ποὺ κάμει τὸ ἐν λόγω διάταγμα ὡς πρὸς τὰ νόθα τέκνα εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Τὰ γράμματα αὐτὰ ἐξέφραζον ἀγανάκτησιν διότι, συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, οἱ πατέρες οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχουν ἐναντι τῶν νόθων τέκνων των. Ὁλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν βᾶρος φέρει ἡ μητέρα, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ μίαν πηγὴν ἀγανακτήσεως. Ἡ νομοθεσία αὕτη ση-

Μία νεαρὰ Ρωσὶς ἐργάτρια οἰκοδομῶν διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἰσχύει καμμία ἐξαιρέσις ὡς πρὸς τοὺς ὅρους ἐργασίας ἐναντι τῶν ἀνδρῶν.

μαίνει ὅτι εἰς τὴν πρώτην Σοσιαλιστικὴν χώραν τοῦ κόσμου τὰ νόθα τέκνα φέρουν ἓνα στίγμα. Τὰ πιστοποιητικὰ των γεννήσεως εἶναι «ἐλλιπῆ» δεδομένου ὅτι ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς παραμένει κενή. Τὸ Σοβιετικὸν φιλολογικὸν περιοδικὸν «Ὀκτώβριος» ἀναφέρει εἰς τὸ τελευταῖον του τεύχος (Μάρτιος 1960) ὅτι τὸ διάταγμα περὶ οἰκογενείας τοῦ Στάλιν παρέβλεπεν τὴν Σοσιαλιστικὴν νομιμότητα καὶ ὅτι ἐμείωσεν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν Σοβιετικῶν γυναικῶν εἰς τὰ ὅμοια τῆς νεολαίας. Ἰσως ἡ κυβέρνησις ἐνέκρινε τὴν συζήτησιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, διότι ἐτοιμάζεται νὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ διάταγμα τοῦ Στάλιν, τὸ ὁποῖον τὴν ἐποχὴν τῆς δημοσιεύσεως του ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ τὸν ἐπίσημον Τύπον ὡς μία πρᾶξις σοφίας. Ὅπως δὲ ποτε ἡ διατύπωσις ὀρισμένων ἐκ τῶν παραπόνων τῶν γυναικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως δημοσίᾳ, ἀποτελεῖ ἓνα βῆμα πρὸς τὴν σωστὴν κατεύθυνσιν, ἀκόμη καὶ ἐὰν μᾶς κάμῃ νὰ προσέξωμεν τὸ γεγονός ὅτι ἡ χειραφέτησις των ὑπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν καθεστῶς δὲν εἶναι τόσο σημαντικὴ ὅσον οἱ Κομμουνισταὶ προπαγανδιστὰὶ θὰ ἠθέλουν νὰ μᾶς κάμουν νὰ πιστεύσωμεν.

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ

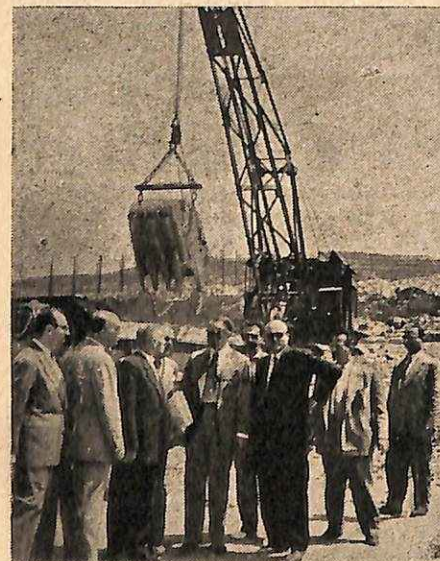
(Συνέχεια εκ της σελ. 27)

Τοποθέτησις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς πανεπιστημιουπόλεως ἢ ὁποῖα εὐρίσκεται τῶρα εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀποπερατώσεώς της

Κρήνην. Ἐξ αὐτῶν τῶν δύο, κατόπιν λεπτομερεστέρως ἐρευνῆς, θὰ κριθῇ ποία εἶναι καταλληλότερα διὰ τὴν ἀνέγερσιν. Ἡ νέα αὕτη πόλις θὰ περιλαμβάνῃ 1200 κατοικίας, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ δαπανηθῇ θὰ ἀνέρχεται εἰς 95 ἑκατομύρια δραχμᾶς.

Τοιοῦτοτρόπως διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκτελουμένων

Ὁ κ. Καραμανλῆς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Καντατζογλείου ἐθνικοῦ Σταδίου τῆς πόλεως τὸ ὁποῖον παραδίδεται εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

ἔργων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προγραμματισθέντων ἤδη νέων τοιοῦτων διατίθενται πιστώσεις συνολικοῦ ὕψους 500 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἡ Θεσσαλονικὴ μὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν θὰ καταστῇ ἀσφαλὲς μία πόλις ἐφάμιλλος τῶν καλλιτέρων συγχρόνων πόλεων. Αἱ φυσικαὶ τῆς καλλοναί, ἡ νευραλγικὴ τῆς θέσις μέσα εἰς τὸν ἑλληνικὸν χώρον, ἡ σημασία τῆς διὰ τὴν Οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ ἡ διαρκῶς αὐξανομένη κίνησις καὶ ξένῃ συμμετοχῇ εἰς τὴν Διεθνήν της Ἐκθεσιν, καθιστοῦν ἀπαραίτητον τὸν πλήρη ἐξοπλισμὸν τῆς πόλεως αὐτῆς μὲ ὅ,τι χρειάζεται μία μεγαλοπόλις. Ἡ κυβέρνησις διὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ ἐκτελοῦσα καὶ προγραμματίζουσα ἔργα διὰ τὴν Θεσσαλονικὴν δὲν παρεῖδε τὴν σημασίαν τῆς πόλεως αὐτῆς ὡς ἀναφέραμεν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συνέβη καὶ μὲ τὰς προηγηθείσας αὐτῆς.

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ

(Συνέχεια εκ της σελ. 13)

ὥστε νὰ μὴ προκαλῆται ζημία εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν λεωφορείων. Ὁ συναγωνισμὸς σιδηροδρόμου καὶ αὐτοκινήτου ἔχει ἐδῶ ἐμφανῆ τὰ ἀποτελέσματά του. Τὸ τραῖνο παρακολουθεῖται κατὰ πόδας καὶ τὰ δρομολόγια του καλύπτονται μὲ ἀνάλογα δρομολόγια λεωφορείων ὥστε νὰ μὴ δύναται τοῦτο νὰ καλύψῃ μίαν ὥραν τὴν ὁποίαν νὰ μὴν ἔχῃ τὸ λεωφορεῖον. Ὁ συναγωνισμὸς αὐτὸς ἡμπορεῖ νὰ εὐνοῇ τὸν ἰδιόκτητην τοῦ λεωφορείου ἀλλὰ δὲν διευκολύνει τὸν ἐπιβάτην, ὁ ὁποῖος θὰ εἶχε τὴν δικαίαν ἀξίωσιν νὰ ὑπάρχῃ λεωφορεῖον τὴν ὥραν ποὺ δὲν ὑπάρχει τὸ τραῖνο, ὥστε νὰ καλυφθοῦν αἱ νεκρά αὐταὶ ὥραι καὶ νὰ ἀποβῶν ἐκμεταλλεύσιμοι διὰ τὸν ἐπιβάτην. Οἱ συνδυασμοὶ αὐτοὶ ὑποτίθεται ὅτι ἀπασχολοῦν τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον καταρτίζει τοὺς πίνακας τῶν ὑποχρεωτικῶν δρομολογίων. Ἐν τούτοις εἰς τὴν πραγματικότητα τοῦτο δὲν φαίνεται νὰ ἀπασχολῇ τὸ ὑπουργεῖον διότι οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἀπόφασις ἔχει ἐκδοθῇ ἢ ὁποία νὰ τεῖνῃ εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν ὥρῶν κινήσεως τῶν ἐπιβατῶν. Τὰ προσφάτως ἀποφασισθέντα μέτρα διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν δύο αὐτῶν μεταφορικῶν μέσων ἀποβλέπουν κυρίως εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ θέματος ὡς πρὸς τὰ μεταφερόμενα ἔμπορεύματα (φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ ἔμπορικὰ ἀμαξοστοιχία). Καλὸν ὅμως θὰ ἦτο τὸ μέτρον αὐτὸ νὰ ἐισχύσῃ καὶ διὰ τοὺς ἐπιβάτας διὰ τοὺς λόγους ποὺ ἐξετέθησαν ἀνωτέρω.

Ἀντικατάστασις ὕλικου

Ἄ ἐπανελθωμεν εἰς τὰ λεωφορεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν. Ἐφ' ὅσον εἶναι φυσικὴ μία φθορὰ ἢ ὁποία τεχνικῶς δίδει ζωὴν 10 ἐτῶν περίπου εἰς τὰ καινούργια λεωφορεῖα, θὰ πρέπει μετὰ τὴν πάροδον τοῦ διαστήματος αὐτοῦ νὰ ἐπέρχεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν λεωφορείων. Μία ἀξιόλογος προσπάθεια γίνεται εἰς ὠρισμένα ΚΤΕΛ εἰς τὸν τοῖμα αὐτὸν. Τὸ 8ον ΚΤΕΛ Ἀττικῆς π.χ. ἀντικαθιστᾷ βαθμιαίως τὰ λεωφορεῖα του μὲ νέον τύπον τὰ ὁποῖα εἶναι πολλὴ καλὰ, χαρακτηριζόμενα ὡς «ἡμιποῦλμαν». Τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν ἔχουν τοποθετηθῇ εἰς τὴν γραμμὴν τῆς Ραφίνας ἢ ὁποία ἔχει μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν διότι ἐκτὸς τοῦ τοπικοῦ πληθυσμοῦ μετακινεῖται καὶ πολλὸς κόσμος πρὸς τὸν λιμένα τῆς Ραφίνας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξυπηρετεῖται διὰ δύο σκαφῶν ἡ Δυτ. Ἀνδρὸς. Τὰ λεωφορεῖα αὐτὰ ἐξυπηρετοῦν ἐπίσης τὸ Σούνιον, ἄλλην τουριστικὴν περιοχὴν, μέσῳ τοῦ νέου δρόμου ἡτοὶ διὰ τῆς Βαρκίζης καὶ Ἀναβύσου. Ὁ τύπος αὐτὸς τῶν λεωφορείων ἀποτελεῖ τὸν ἰδεωδέστερον τύπον διὰ τὴν ἀντικατάστασιν βαθμιαίως ὅλων τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων. Ἐκτὸς τῆς πολυτελοῦς ἐμφανισέως τῶν, τὰ λεωφορεῖα αὐτὰ ἀποτελοῦν μίαν σύγχρονον ἀντιμετώπισιν τῶν διὰ λεωφορείων μεταφορικῶν μᾶς ἀναγκῶν, διότι ἐπὶ πλέον πληροῦν τοὺς ὅρους ἐνὸς μακρινοῦ ταξιδίου, ἐνῶ δίδουν τὴν εἰκόνα μιᾶς πραγματικῶς ὁργανωμένης τουριστικῆς προσπαθείας, τὴν ὁποίαν τόσον προσέχουν οἱ ξένοι, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται εἰς μεγάλον ἀριθμὸν τὴν χώραν μας, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Τὸ κράτος πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ

Ποῖον εἶναι τὸ συμπέρασμα ὅσον ἀναλυτικῶς ἐξετέθησαν εἰς τὸ παρὸν σημείωμα; Οἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, ὅπως εἶναι τὰ διάφορα ΚΤΕΛ ἐκέρδιζαν σημαντικὸν ἀριθμὸν χρημάτων χωρὶς νὰ παρέχουν τὰς ἀναλόγους ὑπηρεσίας πρὸς τὸ κοινὸν (μεταφορικὸν ἔργον). Τὸ κράτος ἐζήτησε νὰ ληφθοῦν ὠρισμένα μέτρα περιστολῆς τῶν μεταφορικῶν δεινῶν. Οὕτω εἰς τὴν πρωτεύουσάν ἐδημιουργήθησαν οἱ συνεταίρισμοι τῶν ΚΤΕΛ μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ λεωφορεῖα καὶ νὰ ἰδρῶσιν σταθμοὺς ἐλέγχου καὶ διανυκτερεύσεως. Καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ σημεία ἐπροχώρησε ὁ ἰδιώτης ἐπιχειρηματίας ἀνευ οὐδεμιᾶς βοηθείας τοῦ κράτους καὶ ἐξετέλεσε λίαν ἀξιόλογον ἔργον, ὅπως εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ διαπιστώσῃ οἰοσδήποτε.

Σήμερον τὸ κράτος ἡμπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τοὺς αὐτοκινήτιστας εἰς τὸ ἔργον των, ἐνῶ ταυτοχρόνως θὰ ὁργανώσῃ τὴν συγκοινωνίαν διὰ τῶν λεωφορείων. Διατὶ νὰ ἀποκλειεῖται ἡ συνεργασία; Ἐὰν οἱ αὐτοκινήτισται ἔχουν μίαν δύναμιν σήμερον, τί κράτος εἶναι αὐτὸ ἐφ' ὅσον δὲν ἡμπορεῖ τὴν δύναμιν των αὐτὴν νὰ τὴν χρησιμοποίησῃ πρὸς τὸ καλὸν τοῦ τόπου καὶ ἐν περιπτώσει δυστροφίας, νὰ τὴν πατάξῃ;

Ι. Χ. ΚΟΛΙΑΤΣΟΣ

Τὰ αἵματ' ἡρώα γεγονότα τῆς Ν. Ἀφρικῆς ἀφύπνισαν τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον διὰ τὴν χώραν αὐτὴν τῶν 3 ἑκατομμυρίων λευκῶν καὶ 12 ἑκατομμυρίων Ἀφρικανῶν. Ἡ ἀπόπειρα τοῦ πρωθυπουργοῦ Χέντριχ Φέρβαιρντ, ὅπως ὑποχρεώσῃ τοὺς μαύρους νὰ φέρουν εἰδικὰ δελτία ταυτότητος, ἐξελήφθη ἐκ μέρους των ὡς προσπάθεια θρώσεως φυλετικοῦ φραγμοῦ μεταξὺ λευκῶν καὶ Ἀφρικανῶν, ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν καταστροφήν οἰασδήποτε κινήσεως πρὸς ἀνεξαρτησίαν. Κατωτέρω δημοσιεύομεν περιγραφὴν δύο Βρετανῶν ἀνταποκριτῶν, ποὺ παρέστησαν αὐτόπαι μάρτυρες τῶν πρώτων αἱματηρῶν σκηνῶν ποὺ ἐξετυλίχθησαν εἰς τὴν νοτιοαφρικανικὴν πόλιν τῆς Σάρπεβιλλ καὶ ποὺ ἀπετέλεσαν τὸ ἐνῆμα γενικωτέρων ταραχῶν εἰς τὴν Νοτιοαφρικανικὴν Ἐνωσιν.

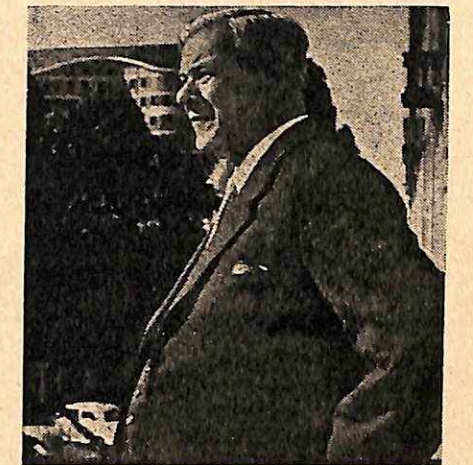
Η ΕΚΑΤΟΜΒΗ ΤΗΣ ΣΑΡΠΕΒΙΛΛ

Εἰσήλθαμε εἰς τὴν Σάπερβιλλ ἀκολουθοῦντες μίαν ἀστυνομικὴν περιπόλον καὶ ὅταν ἐφθάσαμε εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀφρικανικῆς αὐτῆς πόλεως ἐσυναντήσαμε τοὺς πρώτους μαύρους διαδηλωτὰς ποὺ ἐκραύγαζαν ρυθμικὰ τὸ παναφρικανικὸν σύνθημα «Ἴζεβε λέθου» (ἡ γῆ μας). Τὰ παιδιὰ κινούσαν λευκὰ μανδύλια εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαντοῦσαν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο. Ἡ ἐν γένει ἀτμόσφαιρα ἐθύμιζε περισσότερον τὴν ὁμαδικὴν ἐξοδο μιᾶς οἰασδήποτε Κυριακῆς, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὸ πρῶτο αὐτοκίνητο τῆς μηχανοκινήτου περιπόλου ἐπέβαινε ὁ ταγματάρχης Α.Τ.Τ. Σπένγκλερ, ἐπικεφαλῆς τῶν δυνάμεων ἀσφαλείας τῆς περιοχῆς καὶ ὅτι τὰ αὐτόματα τῶν ἀστυνομικῶν ἦσαν πλήρη σφαιρῶν. Μὲ ἄργον ρυθμὸν τὰ θεωρητικισμένα ὄχημα ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ προαύλιον τοῦ κεντρικοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος, ἐνῶ οἱ διαδηλωταὶ παρηκολούθουν τὰς κινήσεις των χωρὶς ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον. Ἐν τῷ μεταξύ τὰ πλήθη, εἰς τὰς ὁδοὺς, ἔχον πυκνώσει χωρὶς νὰ ἐκδηλώνουν ἑχθρικές διαθέσεις διὰ τὰς ἐνόπλους περιπόλους ποὺ ἀνέμενον εἰς τὰς παρόδους. Προσεπαθήσαμε νὰ εἰσελθωμε μὲ τὸ αὐτοκίνητό μας εἰς τὸ προαύλιο τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ ἀλλὰ δύο ἀστυνομικοὶ μᾶς ἐσημάδεψαν μὲ τὰ αὐτόματα των καὶ μᾶς διέταξαν νὰ ἀπομα-

κρυνθῶμεν ἀπὸ τὴν εἰσοδον. Ὁδηγήσαμε τὸ αὐτοκίνητο εἰς μίαν πλατεῖα εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν περίπου μέτρων ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν, καὶ παρακολουθοῦσαμε τοὺς διαδηλωτὰς ποὺ ἐπλησίαζαν. Ὑπελογίσαμε ὅτι ἦσαν περίπου 3.000 ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ ἐπαίζαν, ἐγελοῦσαν καὶ ἐφώναζαν. Σὲ λίγο ἐφθασαν πλησίον τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τότε ἠκούσθησαν μερικὲς γυναῖκες κραυγές, ἕνας πυροβολισμὸς καὶ ἀμέσως τὸ κροτάλιμα τῶν αὐτομάτων ὅπλων. Ἐνα πλῆθος γυναικῶν, μερικοὶ τῶν ὁποίων ἐγελοῦσαν, ἐπέρασε κοντὰ μας. Ἐνόμιζαν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἐβαλλαν μὲ ἀσφαῖρα πυρὰ διὰ νὰ διαλυθῇ ἡ διαδήλωσις. Μία γυναῖκα ἐκτυπήθη ἀπὸ σφαῖρα μερικὰ μέτρα ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητό μας καὶ ὁ σύνδοξ της προσεπάθησε νὰ τὴν ἀνασηκώσῃ, ἀλλ' ἀντελήφθη ὅτι ἦτο νεκρά. Ἐκατοντάδες παιδιὰ ἔτρεχαν, τρομαγμένα ἀπὸ τοὺς πυροβολισμούς. Διακρίναμε μερικά ποὺ εἶχαν καλύψει τὸ πίσω μέρος τῆς κεφαλῆς μὲ τὰ χεῖρα διὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὰς βολὰς τῶν αὐτομάτων.

Θεριστικὴ βολή

Οἱ πυροβολισμοὶ ἐσυνεχίζοντο καὶ ἐπέσαμε πρηνηδόν, παραπλευρῶς τοῦ αὐτοκινήτου, διὰ νὰ καλυφθῶμε. Γύρω μας ἤκούοντο αἱ οἰμωγαὶ τῶν τραυματιῶν καὶ αἱ κραυγαὶ ἀπελπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων. Ἐνας ἀστυνομικός, ἀναρριχηθεὶς εἰς τὴν σκεπτὴν μιᾶς οἰκίας,

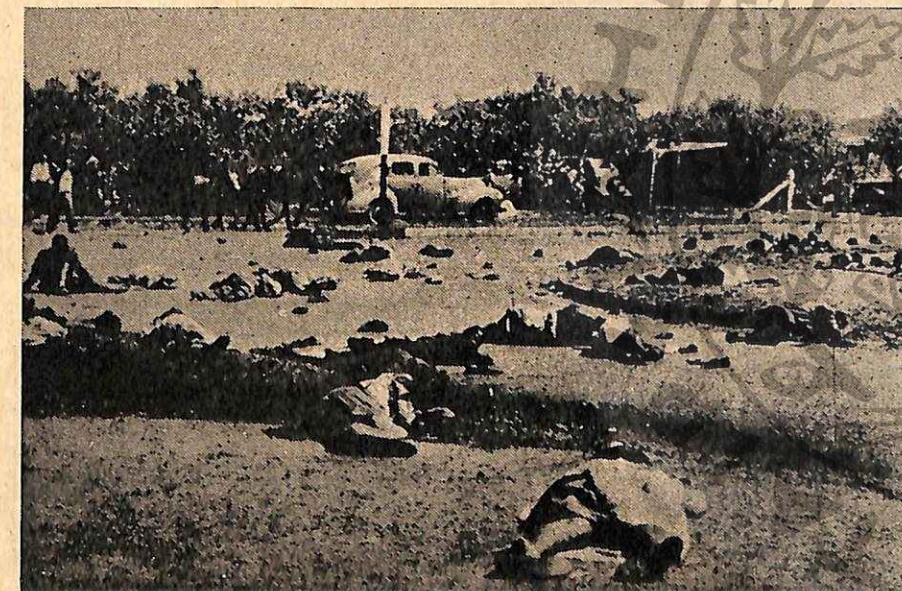
Ὁ ὑποστὰς ἀπόπειραν δολοφονίας πρωθυπουργοῦ τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως δόκτωρ Χέντριχ Φέρβαιρντ, 58 ἐτῶν, φανατικὸς ὁπαδὸς τῶν φυλετικῶν διακρίσεων

ἐβαλλε μὲ τὸ αὐτόματό του πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις κατὰ τῶν ἀόπλων διαδηλωτῶν. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ὁ χώρος τῆς πλατείας ποὺ εὐρίσκόμεθα, εἶχε καλυφθῇ μὲ τὰ σώματα τῶν φονευθέντων καὶ τῶν τραυματιῶν.

Προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις

Ὀλίγας ὥρας μετὰ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα, ἡ ἀστυνομία, προσπαθεῖσα νὰ δικαιολογήσῃ τὸν φόνον 56 καὶ τὸν τραυματισμὸν 200 καὶ πλέον Ἀφρικανῶν, ἰσχυρίσθη ὅτι ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ὅπλων κατὰ τοὺς πλήθους διότι ἐλιθοβολήθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ διότι ὑπῆρχον ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας τῶν διαδηλωτῶν. Ἡμεῖς, ὡς αὐτόπαι μάρτυρες τῶν σκηνῶν εἰς τὴν Σάπερβιλλ, δὲν διεπιστώσαμε τὴν ὑπαρξιν ὀπλισμένων Ἀφρικανῶν, οὔτε λιθοβολισμῶν ἀστυνομικῶν ὑπὸ τοῦ πλήθους. Τὴν ἀποψιν μας δὲ αὐτὴν τὴν ἐνισχύει τὸ γεγονός ὅτι ἐξητάσαμε λεπτομερῶς τὰς φωτογραφίας ποὺ ἐλάβαμε κατὰ τὰς στιγμὰς τοῦ πανικοῦ. Τὰ μόνα ἀντικείμενα ποὺ διακρίνονται εἰς τὰς φωτογραφίας αὐτὰς εἶναι ὑποδήματα, καπέλλα καὶ δύο ποδήλατα ποὺ ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῶν πανικοβλήτων Ἀφρικανῶν. Ἀντιθέτως δὲ πρὸς τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ἀστυνομίας, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κατὰ τὸ σημαντικὸν κρύπτεται ὁπισθεν τῆς ἐσκεμμένης ἐπιθέσεως κατὰ τῶν ἀόπλων αὐτῶν ἀτόμων, διότι διεπιστώσαμε, κυκλοφοροῦντες μεταξὺ τῶν διαδηλωτῶν, ὅτι, παρ' ὅλον ποὺ εἴμεθα λευκοί, οὐδεὶς μᾶς ἀπηύθυνε ὕβρεις καὶ οὐδεὶς ἀπεπειράθη νὰ μᾶς ἐκφοβίσῃ.

Ἡ πλατεῖα ἐγγὺς τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ δὴρξε τὸ σημεῖον τῆς σφαγῆς. Πεντήκοντα ἐξ νεκροὶ καὶ διακόσιοι τραυματῆαι ἀπὸ τὰς βολὰς τῶν αὐτομάτων.

ΠΟΙΑ ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΟΦΕΛΗ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΝΥΠΑΡΞΕΩΣ

**«Η «ειρηνική συνύπαρξις»
έχει έντελώς διαφορετικές έννοιες
διά την Σοβιετική Ένωσιν
και διά τον ελεύθερον κόσμον.
[Κατ' ἀρχήν φαίνεται ότι
τὰ πλεονεκτήματα
είναι ὑπὲρ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.
Ἐν τούτοις ὑπάρχει
και ἡ ἄλλη πλευρά
τοῦ νομίσματος.]**

Εν συνεχείᾳ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Κρούτσσεφ εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ ἐν ὧσιν τῆς ἐπερχομένης διασκέψεως κορυφῆς, πολλοὶ ἔχουν τὴν τάσιν νὰ νομίζουν ὅτι τὸ 1960 θὰ φέρῃ πραγματικὴν εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, ἐνῶ συνεχῶς ἀναπτύσσῃ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐναντὶ τῶν ἄλλων ἔθνων εἰς τὰ πυρηνικὰ ὅπλα καὶ τοὺς πυραύλους, ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις ἔχει ἐγκαταλείπει τὰς βιαίας ἀπειλὰς πρὸς τὸν ἐλεύθερον κόσμον καὶ μολονότι ἐξακολουθεῖ νὰ κατηγορῇ τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις διὰ παράτασιν τοῦ ψυχροῦ πολέμου, ἐξαλάρωσε τὰς ὡμὰς διπλωματικὰς πιέσεις καὶ ἔκαμε μίαν ἐπιδεικτικὴν χειρονομίαν καθολικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Συνεπῶς, ἐσημειώθη χαλάρωσις τῆς ἐντάσεως Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ πολλοὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας πιστεύουν ὅτι αἱ προοπτικαὶ ἐνισχύσεως τῆς εἰρήνης εἶναι τώρα καλυτέρα.

Τι σημαίνει «συνύπαρξις»

Εἶναι σημαντικὸν νὰ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι ἡ Μόσχα διεκδικεῖ τὴν τιμὴν τῆς χαλάρωσεως αὐτῆς. Ἡ Σοβιετικὴ θεωρία συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ Δύσις ἐστηρίζετο πάντοτε εἰς τὴν ἐνοπλίον ἰσχύν καὶ εἰς τὸν ψυχρὸν πόλεμον. Κατόπιν ἦλθεν ἡ ἐκσφενδύνησις τοῦ δορυφόρου εἰς τὴν σελήνην καὶ ἡ στρατηγικὴ τῆς Δύσεως εὐρέθη εἰς ἀδιέξοδον. Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν σημαντικωτάτην Σοβιετικὴν πρόοδον εἰς τοὺς πυραύλους, τὰ γεγονότα εἶναι πολὺ διαφορετικά. Αἱ ἀμερικανικαὶ καὶ βρεταννικαὶ δυνάμεις ἐφῆρμαν τὸν ἀφοπλισμὸν

μὲ ταχύν ρυθμὸν μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Ἡ Σοβιετικὴ Ἐνώσις δὲν ἠκολούθησεν τὸ παράδειγμα τῶν. Τὸ γεγονός αὐτό, μαζὶ μὲ τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Βερολίνου καὶ τὸν πόλεμον τῆς Κορέας, ὠδήγησεν εἰς τὸν δαπανηρὸν ἀγῶνα τῶν ἐξοπλισμῶν. Ὁ ψυχρὸς πόλεμος ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς Σοβιετικῆς ἐπεκτάσεως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην καὶ τῶν μεθόδων πολιτικῆς τοῦ Στάλιν. Σήμερον ὁ Κρούτσσεφ διεκδικεῖ τὴν τιμὴν βελτιώσεως τῶν σχέσεων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ περιφύμου του συνθήματος «ειρηνικὴ συνύπαρξις». Ἀλλὰ πρέπει οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως καὶ τῶν οὐδετέρων χωρῶν νὰ κατανοήσουν ἐπακριβῶς τί ἐννοοῦν οἱ Κομμουνισταὶ μὲ αὐτὴν τὴν φράσιν. Εἰς τὴν γενικὴν τῆς ἐννοίας σημαίνει ρύθμισιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Κομμουνιστικῶν καὶ μὴ χωρῶν μέχρις ὅτου ὁ Κομμουνισμὸς φθάσῃ εἰς τὴν πληρῆ ἱστορικὴν του ἀνάπτυξιν. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν Κομμουνιστῶν ἡγετῶν ἡ περίοδος αὕτη εἶναι μεταβατικὴ καὶ ὁδηγεῖ τελικῶς εἰς καθολικὸν θρίαμβον τοῦ Κομμουνισμοῦ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου αὐτῆς ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξις δύναται νὰ ὑφίσταται μόνον ἐντὸς ὁρισμένων ὁρίων. Σχεδὸν ὅλοι οἱ ἡγεταὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἔχουν ὑπογραμμίσαι δημοσίως τοὺς περιορισμοὺς αὐτοὺς. Εἰς τὴν «Πράβδα» τῆς 4 Ἀπριλίου 1958 ἀνεφέρετο δηλώσας τὸ Σπιλίωφ κατὰ τὴν ὁποίαν «ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξις σημαίνει σκληρὸν ἀγῶνα ὁλῶν τῶν φιλερηνικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων ἐναντίον τῶν δυνάμεων τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐπιθέσεως».

Ἡ ὁξύτης εἰς τὴν Ἀφρικὴν

Ἡ «Παγκόσμιος Μαρξιστικὴ Ἐπιθεώρησις» ἐπιβεβαιώνει ὅτι «δὲν ἀπέχει ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. θὰ ἔχῃ τὴν μικρότεραν ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ἐβδομάδα εἰς τὸν κόσμον καὶ ὁ Σοβιετικὸς λαὸς θὰ ἔχῃ τὸ ὑψηλότερον βιοτικὸν ἐπίπεδον». Τοῦτο, ἰσχυρίζεται τὸ ἄρθρον, θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν παγκόσμιον ἀποδοχὴν τοῦ Κομμουνιστικοῦ συστήματος. Ἐν τούτοις οἱ πράκτορες τοῦ Κρούτσσεφ ἀπασχολεῦνται πολὺ μὲ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις ἄλλων χωρῶν εἰς ἄλλας ἡπείρους ὅπως λ.χ. εἶναι ἡ Ἀσία καὶ ἡ Ἀφρική. Πρὸς τὸ παρὸν ἡ Ἀφρική εἶναι ἱσῶς ὁ κύριος στόχος τῆς Κομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ εἰς τὴν Μόσχαν, τὴν Πράγαν καὶ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Βουδαπέστη οἱ Ἀφρικανοὶ ἐκπαδεύονται εἰς τὴν Κομμουνιστικὴν τακτικὴν ἀκριβῶς ὅπως οἱ

Κινεζοὶ ἐξεπαιδεύθησαν ὡς ταραχοποιοὶ εἰς τὴν Μόσχαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀφρικήν, ἡ Μόσχα τὴν ἀντιμετωπίζει μὲ βραχύπνοα καὶ μακρόπνοα σχέδια. Πρὸς τὸ παρὸν ἐπιζητεῖ τὴν βίαν. Δὲν ἐπιθυμεῖ οἱ Ἀφρικανοὶ νὰ συμβιβασθῶν μὲ τοὺς Βρεταννοὺς ἢ μὲ οἰονδήποτε ἄλλον ἐκτὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. θὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς πῶς νὰ ἐλευθερωθῶν καὶ ὅταν ἐλευθερωθῶν, θὰ τοὺς χορηγῶν ὅλην τὴν βοήθειαν ποὺ χρειάζονται εἰς μηχανήματα, βιομηχανοποιημένα εἶδη καὶ ὅτι ἄλλο ἔχουν ἀνάγκην. Τὰ μακρὰς πνοῆς σχέδια περιλαμβάνουν σταθερὰν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας τῆς Ἀφρικῆς, τῆς τελευταίας ἡπείρου ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀκόμη πλήρως ἐκμεταλλευθῇ τοὺς πόρους τῆς.

Δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ

Συνεπῶς ἡ «εἰρηνικὴ συνύπαρξις» ἔχει δύο διαφορετικὰς ἐννοίας: μίαν διὰ τὰς μὴ Κομμουνιστικὰς χώρας, ἀπαγορεύουσα εἰς αὐτὰς νὰ ἐπιεμβαίνουσιν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἢ νὰ στέλουν ἔστω καὶ μίαν ἐφημερίδα εἰς τὰς περιοχὰς τῆς καὶ μίαν ἄλλην διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, ἐπιτρέπουσα εἰς αὐτὴν νὰ ἐπιεμβαίνῃ εἰς ὅλας τὰς μὴ Κομμουνιστικὰς χώρας καὶ νὰ διανέμῃ καὶ ἀκόμη νὰ δημοσιεύῃ τὴν προπαγάνδαν τῆς εἰς οἰανδήποτε χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει πλήρης ἐλευθερία γραπτῶν καὶ προφορικῶν λόγων. Ἐκ πρώτης ὄψεως θὰ ἐφαίνετο ὅτι ὅλα τὰ πλεονεκτήματα εἶναι ὑπὲρ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Ἀλλὰ ὅπου ὑπάρχει ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀσκεῖ βίαν, ὑπάρχει καὶ ἕνας ἄλλος ποὺ ἀνθίσταται, εἰς αὐτὴν καὶ αἱ χώραι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι, ὅπως λ.χ. ἡ Βιρμανία, ἐδοκίμασαν τὴν «λαβίδα» τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ διέφυγαν ἀπὸ αὐτὴν, δὲν εἶναι πιθανόν ὅτι θὰ παρασυρθεῖν διὰ δευτέραν φοράν.

Δ)σεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 Α.Ν. 1097

Κατοικία ἐκδότου: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ, Θεσσαλίας καὶ Ἀλσους, Ἐκάλη.

Κατοικία ὑπευθύνου συντάξεως: Β. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ἰσμήνης 38, Γλυφάδα.

Κατοικία προέστα, τυπογραφείου: Β. ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΦΡΟΥΤΩΝ

(Εἰδικὴ ἀνταπόκρισις)

Τελευταίως ἐγράφησαν εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον ἐμπεριστατωμένα καὶ ἀντικειμενικὰ ἄρθρα γύρω ἀπὸ τὸ δξύτατον θέμα τῶν ἐλληνικῶν ἐξαγωγῶν καὶ ἰδίως τῶν ἐλλεικτῶν νωπῶν προϊόντων τῆς χώρας μας εἰς τὰ ὁποῖα διευτυπώθησαν παρατηρήσεις καὶ ἀπόψεις. Ὁ Αἴων διὰ τῆς παρουσίας εἰδικῆς ἀνταποκρίσεως συνεργάτου του δίδει τὴν ἰδικὴν του γνώμην ἐπὶ τοῦ θέματος.

Υπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑποστηρίζεται ἡ ἀποψὶς ἀναθέσεως τῆς διακινήσεως μὲ ο.π.ω.λ.ε.α.κ. ὡς τῶν νωπῶν προϊόντων εἰς τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ εἰς τὴν νέαν ΑΓΡΕΞ, ἐνδεχομένως δὲ τὰ ὑπουργεῖα Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Συντονισμοῦ νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ψήφισιν καταρτισθέντος νομοσχεδίου καταργούντος τὴν δρώσαν ἐπιτυχῶς ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὸν ἐν λόγω ἐμπορικὸν τομέα.

Ἐν τῷ μεταξύ πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν ὑπουργείων ἐξεδηλώθη ζωηρὰ ἀντίδρασις ἐσχάτως ὑπὸ τῶν Ἐμπορικῶν Συλλόγων τῆς χώρας, συγκεκριμένως δὲ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Θεσσαλονίκης ὑπέβαλε πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Συντονισμοῦ λεπτομερῆστατον ὑπόμνημα ὅπου προτείνονται λύσεις τοῦ σοβαρωτάτου ἐθνικοῦ αὐτοῦ προβλήματος. Εἰς τὸ ὑπόμνημα ἀναφέρεται ἐπίσης τὸ καταπληκτικὸν ποσοστὸν τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἥτις ἔχει σήμερον εἰς χεῖρας τῆς τὸ 76% τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν φθαρτῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἐναντὶ τοῦ 24% τὸ ὅποιον κατέχουν ὁμοῦ ἡ τέως ΑΓΡΕΞ καὶ οἱ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοί.

Οὕτω ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ὕψος τῶν σημερινῶν ἐξαγωγῶν δύναται ν' αὐξηθῇ μόνον ἐὰν τὸ κράτος ὑποβοηθήσῃ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν αἶρον τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας διεξάγεται τὸ ἐμπόριον τῶν νωπῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Προβλήματα διακινήσεως

Ἐπὶ τοῦ δξύτατου αὐτοῦ προβλήματος, δηλονότι τῆς καλυτέρας ὁργανώσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου νωπῶν προϊόντων, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ διατυπώσωμεν ὁρισμένας πληροφορίες μας κατόπιν δεκαπενθημέρου ἐρευνῆς εἰς τὰ παραγωγικὰ κέντρα τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ περιοχὴ Ἐδέσσης, Ναούσης, Βεροίας καὶ Πέλλας ἔχουν τὴν μεγαλύτεραν παραγωγὴν νωπῶν προϊόντων, ὅπως τὰ παγκοσμίως γνωστὰ μῆλα τύπου Πέλλας καὶ τὰ ροδάκινα, οἱ κοινῶς λεγόμενοι γιανμάδες. Εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς γίνεται μεγάλη συγκέντρωσις τοιοῦτων καὶ ἄλλων καὶ ἄλλαι μὲν ποσότητες φορτώνονται ἐπ' αὐτοκινήτων

ψυγείων, ἄλλαι ἐπὶ βαγονίων-ψυγείων καὶ ἄλλαι μεταφέρονται εἰς τὰ ψυγεῖα Σκύδρας, Ἐδέσσης, Ναούσης, Βεροίας καὶ Θεσσαλονίκης, ἰδίως τὰ μῆλα, δοθέντος ὅτι τὴν ἐποχὴν τῆς συγκεντρώσεως, λόγῳ τῆς μεγάλης συγκεντρωμένης ποσότητος, δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἐξαγωγή, ἀφ' ἐνός διότι ἔχουν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην χαμηλὴν τιμὴν, ἀφ' ἑτέρου τὰ διαθέσιμα πρὸς ἐξαγωγὴν μεταφορικὰ μέσα εἶναι ἀνεπαρκῆ. Εἰς τὸ παρὸν θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν περίπτωσιν τῆς συγκεντρώσεως τῶν μῆλων, τῆς συσκευασίας αὐτῶν καὶ τῆς εἰς τὰ ψυγεῖα μεταφορᾶς τῶν.

Τελευταίως ἐγένοντο τρεῖς ἐξαγωγαὶ μῆλων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δύο πρὸς τὴν Ρωσίαν καὶ μία πρὸς τὴν Γαλλίαν. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εὐρίσκουμεν εἰς τὰς ἐν λόγω περιοχὰς ὅπου ἐγένετο ἡ παραλαβὴ, ἡ διάλογη καὶ συσκευασία αὐτῶν εἰς εἰδικὰ κιβώτια καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν ἐκ τῶν ψυγείων εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης. Τὴν μεγαλύτεραν ποσότητα παρέδιδε ὁ Γεωργικὸς Συνεταιρισμὸς Ἐδέσσης, ὅστις εἶχε συμβληθῇ μὲ ἕνα ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸν ποσότητα διακοσίων δεκαπέντε τόνων μῆλων διαφόρων Calibrage καὶ εἰς καλὴν ποιότητα. Δυστυχῶς δὲν ἡδυνήθη νὰ παραδώσῃ τὴν ποσότητα αὐτὴν διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τῶν γεωπόνων τῆς, οἱ ὁποῖοι ἐλέγχουν ἐντὸς τῶν ψυγείων τὴν ποιότητα τοῦ ἐξαγωγίμου προϊόντος, ἔκρινε καὶ πολὺ ὀρθῶς ποσότητα ἀνω τῶν 40 τόνων ὡς τε-

λείως ἀκατάλληλον πρὸς ἐξαγωγὴν. Τὰ μῆλα παρουσίαζαν κτυπήματα, λεκέδες, νυχιές, εἶχαν φύλλα εἰς τοὺς μίσχους, ἦσαν διαφορετικῶν διαστάσεων καὶ φυσικὰ θὰ ἐφθάναν εἰς τὸν προορισμὸν τῶν τελείως σεσηπότα.

Πρὸ ἡμερῶν ὁ ἐλεγχος τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ κιβωτίων μῆλων πρὸς ἐξαγωγὴν, ὅστις ἐγένετο εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Τελωνείου Θεσσαλονίκης, ἔκρινε ἀκατάλληλον πρὸς ἐξαγωγὴν ποσότητα ἀνω τῶν 60 τόνων, ἥτις καὶ ἐπεστράφη εἰς τὰ ψυγεῖα πρὸς μεγάλην διὰ τὸν ἐξαγωγέα ζημίαν. Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως αὐτῆς φρονούμεν ὅτι ὁ πλήρης καὶ ὁριστικὸς ἐλεγχος τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν προϊόντων δέον νὰ γίνεται εἰς τοὺς τοποὺς διαλογῆς καὶ συσκευασίας, παρουσίᾳ τῶν ἐντεταλμένων ὁργάνων τοῦ ὑπουργείου καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς προκυμαίας κατὰ τὴν φόρτωσιν, ἀφ' ἐνός πρὸς ἀποφυγὴν ἐξδόδων ἐπανασυσκευασίας τῶν κιβωτίων, ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἀποφυγὴν καθυστερήσεως καὶ ἀλλοιώσεως τοῦ προϊόντος.

Διὰ τὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ (συν)σμοῦ Ἐδέσσης, οὗτος παρὰ τὴν συμβατικὴν ὑποχρέωσιν ὅτι τὸ πρὸς ἐξαγωγὴν προϊόν δὲν θὰ εἶχε ἀνω τοῦ 5% ἀκατάλληλα μῆλα, κατὰ τὴν διαλογὴν καὶ τὸν ἐπισταμένον ἐλεγχον τῶν κρατικῶν γεωπόνων τὸ ποσοστὸν ἀκατάλληλων πρὸς ἐξαγωγὴν μῆλων ἔφθανεν 25-30%. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀνωμολίας αὐτῆς ὑπῆρξε ἡ ἐσπευσμένη ἀναζήτησις εἰς τὰ ψυγεῖα Ναούσης, Θεσσαλονίκης καὶ Κοζάνης ἀκόμη, τῆς ὑπολοίπου

Τὸ Μ/Σ «Μαρίκα», ἀπὸ πλέει ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ τὸ ἐξωτερικόν μὲ φορτίον μῆλων τύπου Πέλλας.

ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ

αναγκαιότητας ποσότητας, πράγμα που δεν έπετυχε, προς μεγάλην ζημίαν του εξαγωγέως, λόγω έλλειψης χρόνου, δοθέντος ότι το πλοίο ανέμενε προς φόρτωσιν εις Θεσσαλονίκην.

Όλοι αύται αι δαπάναι και καθυστερήσεις εκ της διαλογής και του έλέγχου του εξαγωγίμου προϊόντος θα ήδύναντο να αποφευχθούν και να αποφεύγονται εις το μέλλον εάν εφαρμόζοντο τὰ κατωτέρω κατά την γνώμην μας.

Πρώτον και βασικόν στοιχείον είναι η εκπαίδευσις υπό γεωπόνων όλων των εργατριών διαλογής και συσκευασίας. Αί άρισται εκ αυτών θα έχουν υπευθύνως τόν έλεγχον των άλλων εργατριών, αι όποιαι ασχολούνται με την διαλογήν και συσκευασίαν των φρούτων και φυσι-κά πάντοτε υπό την επίβλεψιν των γεωπόνων. Διότι δεν είναι το πέν η καλή ποιότης του εξαγωγίμου προϊόντος. Μέγιστον ρόλον θα διαδραματίσῃ η καλή συσκευασία αυτού, η στερεότης των κιβωτίων, αι διαφημιστικαί ετικέτται αι όποιαι επικολλώνται έξωθι αυτού κ.λ.π.

Κατά τήν εποχήν της συγκομιδής πρέπει να γίνεται η διαλογή του εξαγωγίμου προϊόντος εντός των κτημάτων, υπό την επίβλεψιν των γεωπόνων, εις ειδικά κιβώτια, τα όποια θα οδηγούνται εις ειδικούς θαλάμους των φυγείων δια την εν καιρώ εξαγωγήν των. Δεν πρέπει αι εργάτριαι κατά την εποχήν της συγκέντρώσεως η της μετέπειτα διαλογής να διατηρούν δυνχας που τραυματίζουν τα μήλα και δημιουργούν αιτίαν σήψεως.

Γνωρίζουν σήμερα καλώς, τόσον οι παραγωγοί και οι συνεταρισμοί όσον και οι γεωπόνοι του κράτους, δια ποίον είδος και ποίαν διάμετρον μήλων ενδιαφέρονται εις το εξωτερικόν. Ός εκ τούτου θα επιτυγχάνεται απ' άρχής η διαλογή και συσκευασία του προς εξαγωγήν προϊόντος και θ' αποφεύγονται δαπάναι επιπρόσθετοι και καθυστερήσεις.

Ουσιώδεις παρατηρήσεις

Ο έλεγχος της καλής λειτουργίας των φυγείων πρέπει να είναι αυστηρότατος και αι επιβαλλόμεναι εις αυτάς θερμοκρασίαι να τηρούνται υποδειγματικώς. Δεν νοείται επίσης να υπάρχουν εντός των κιβωτίων των προς εξαγωγήν μήλων άκατάλληλα τσιούτα, τα όποια προσβάλλουν και τα εις καλήν κατάστασιν εύρισκόμενα με αποτέλεσμα, κατά την διαλογήν προς εξαγωγήν, να αποβάλεται το 25-30% εκ αυτών ως άκατάλληλα.

Ο εξαγωγέως, ο όποιος αγωνίζεται να εξεύρη τόν αγοραστήν των ελληνικών νωπών προϊόντων πρέπει εντός όλίγου χρόνου, αφού επισκεφθῇ τους τόπους παραγωγής, να γνωρίξῃ εις ποία φυγεία θα εξεύρη εις καλήν κατάστασιν εξαγωγίμον προϊόν, ώστε εις πρώτον έλεγχον 50-100 κιβωτίων να είναι εις θέσιν να υπολογισθῇ το ποσοστόν των τυχόν άκαταλλήλων η προσβληθέντων και αναλόγως να ρυθμισθῇ τήν τιμήν προσφοράς

δια την αγοράν των μήλων από τους παραγωγούς η τους Συν/σμούς και τήν τιμήν πωλήσεως εις το εξωτερικόν, δοθέντος ότι οι έμποροι του εξωτερικού δεν δέχονται πέραν του 5% άκατάλληλα. Ούτω η συναλλαγή θα είναι ταχεία, η συσκευασία εις ειδικά κιβώτια εξαγωγής ολιγόχρονος και η φόρτωσις και άποστολή άνευ περιπετειών.

Επίσης, θα πρέπει ν' αυξηθῇ ο αριθμός των γεωπόνων εις τους τόπους παραγωγής φρούτων, διότι δεν είναι δυνατόν να παραμένουν ούτοι εις τους θαλάμους συσκευασίας των φυγείων τόν έλεγχον των φρούτων ήμέραν και νύχτα, παραλλήλως με το άλλο έργον των της επίσκεψως των κτημάτων, καθοδηγούντες τους αγρότας επί διαφόρων ζητημάτων. Διά τελευταίας μάλιστα διαταγής άπηγορεύθη η μεταφορά μήλων εκ των φυγείων κατά την διάρκεια θερμών ημερών προς άποφυγήν αλλοιώσεως του προϊόντος εκ της άλλας της θερμοκρασίας και ούτω η εργασία του έλέγχου υπό των γεωπόνων λαμβάνει χώραν και κατά την διάρκεια της νυκτός.

Ανάγκη προγράμματος

Κατόπιν του τρομερού συναγωνισμού τόν όποιον αντιμετώπιζει το ελληνικόν νωπών προϊόν εις τās Κεντρικάς και Βορείους αγοράς της Εύρώπης επιβάλλεται μία σθεναρά αντιμετώπισις ύφ' όλων των άρμοδίων παραγόντων, οίτινες, συνερχόμενοι εις ειδικήν προς τούτο σύσκεψιν, να χαράξουν όριστικόν πρόγραμμα δια την επιτυχίαν του ελληνικού προϊόντος εις τās ξένας αγοράς και το όποιον πρόγραμμα θα πρέπει να εφαρμοσθῇ μετά σχολαστικότητος από του τελευταίου παραγωγού και εργατριάς έως και τόν μεγαλύτερον εξαγωγικόν οίκον η οργανισμόν. Και είμεθα βέβαιοι ότι το ελληνικόν νωπών προϊόν, το ωραιότερον και ευγεστότερον, θα καταλάβη τήν πρέπουσαν θέσιν εις την διεθνή αγοράν, ανεξαρτήτως των μικροσφαλμάτων και των επιπολαιότητων του παρελθόντος.

Δεν πρέπει βεβαίως να λησμονώμεν ότι, παρ' όλας τās δυσκολίας και τās αντιξοότητες, αι εξαγωγαί συνεχώς αυξάνουν και θα αυξηθούν ακόμα περισσότερο με τα άνεγειρόμενα σήμερα εις τήν Σκύδραν και άλλαχου μεγαλοπρεπέστατα φυγεία, την αύξησιν του αριθμού των βαγονίων-φυγείων, ως και των φυγείων-αυτοκινήτων υπό της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Αυτά όλα θα είναι προς μέγα καλόν της φήμης της χώρας μας, του παραγωγού και του εξαγωγέως που τόσας προσπάθειας καταβάλλει επί ζημιά πολλής φορές του ίδιου δια να τοποθετήσῃ, δια να μη είπωμεν να επιβάλῃ, τα ελληνικά φρούτα εις την εύρωπαϊκήν και παγκόσμιον αγοράν.

Κ. Γ.

Εις τās Ἀθήνας

58 κράτη μετέχουν

της συνόδου

διακοινοβουλευτικής

ένώσεως

Τήν 18ην τρεχ. ήρχισαν αι εργασίαι του συνελλόντος έφέτος εις Ἀθήνας Συμβουλίου της Διακοινοβουλευτικής Ένώσεως. Προς τόν σκοπόν αυτόν απήλθον εις τήν χώραν 300 διεθνείς πολιτικά προσωπικό-τητες, ως αντιπρόσωποι 58 κρατών που μετέχουν του διεθνούς αυτού συνεδρίου. Η σύνοδος αυτή σκοπόν έχει να προπαρασκευάσῃ το έργον της Γενικής Συνελεύσεως των μελών του Παγκοσμίου Διακοινοβουλευτικού Όργανισμού, που θα συνέλθῃ τόν προσηχῇ Σεπτέμβριον εις το Τύκιο.

Ο μεγάλος αυτός αριθμός αντιπροσώπων προδικάζει τήν επιτυχίαν τήν όποιαν θα σημειώσῃ η εις τās Ἀθήνας σύνοδος του Συμβουλίου και τήν προβολήν της Ἑλλάδος διεθνώς, μέσω των προσωπικοτήτων που θα μετασχουν των εργασιών και των μεγάλων δημοσιογραφικών πρακτορείων και των ανταποκριτών του ξένου Τύπου. Δέον να σημειωθῇ ότι κατά τήν περυσινήν σύνοδον εις Νίκαιαν συνεκεντρώθησαν μόνον 60 βουλευται και 15 γενικοί γραμματεῖς κοινοβουλίων.

Βασικωτέρα άποστολή του παγκοσμίου Διακοινοβουλευτικού Όργανισμού είναι, ως γνωστόν, η διάδοσις των αρχών της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και η σύσφιξις των σχέσεων μεταξύ των μετεχουσών χωρών.

Αι επιτροπαί αι όποιαι εξετάζουν τα διάφορα επί μέρους θέματα συνεδριάζουν εις τās εν τη Βουλῇ αἰθούσας των κομμάτων η δε ολομέλεια συνέρχεται εις τήν αίθουσαν της Γερουσίας η όποια υπέστη τās άπαραιτήτους επισκευάς.

Τήν ελληνικήν κοινοβουλευτικήν αντιπροσωπευτικήν ομάδα—υπό τήν προεδρίαν του Προέδρου της Βουλής κ. Ροδοπούλου—άποτελουν: η Κα Αίνα Τσαλδάρη (άντιπρόεδρος) και οι κ.κ. Γ. Πλατής, Γ. Μαύρος (μέλη του Συμβουλίου) καθώς και οι κ.κ. Κ. Ἀποσκίτης, Γ. Λύχνος, Δ. Βρανόπουλος, Κ. Μαρής, Π. Γαρουφαλιάς, Κων. Ράλλης, Στ. Μερκούρης, Κ. Πυρομάγλου, Ἀχ. Γεροκωστόπουλος, Ε. Σαββόπουλος, Π. Γυόκας, Ἀρ. Καλατζάκος, Λεων. Μπουρνιάς, Κ. Δεσποτόπουλος, Ι. Εύαγγελίδης, Η. Ἡλιοῦ και Σ. Μακρόπουλος. Γενικός γραμματεὺς της ομάδος είναι ο γενικός γραμματεὺς και γενικός διευθυντὴς των νομοθετικῶν και νομοπαρασκευαστικῶν εργασιῶν της Βουλής κ. Θ. Βοζίκης.

Ἡ Ἑκάλη συνδέεται με τήν θάλασσαν

Ἡ διάνοιξις μιᾶς οδοῦ η όποια θα συνέδεε τὰ βορειοανατολικά προάστια της πρωτευούσης με τήν Νέαν Μάκρην και κυρίως με τήν θάλασσαν της περιοχῆς εκείνης, άπετέλει από πολλών ετών το όνειρο των κατοίκων των προαστίων αυτών. Αι ενέργειαι, η δραστηριότης και το ενδιαφέρον το όποιον επέδειξεν η κοινότης Ἑκάλης δια του προέδρου αυτής και διευθυντού του «Αἰώνος» κ. Ὁθωνος Λέφα — Τετενέ συνετέλεσαν ώστε το όνειρον αυτό να καταστῇ πλέον πραγματικότης.

Ἡ δὴ η δὸς η όποια θα συνέδεεν τήν Ἑκάλην με τήν Νέαν Μάκρην μέσω Διουνύσου είναι έτοιμή και δεν άπομένει παρά η επίστρωσις της δι' ασφαλτικού τάπητος. Πρόκειται δια μίαν ειδυλλιακήν οδόν συνολικού μήκους από Ἑκάλην εις Νέαν Μάκρην 18.200 μέτρων και με περιθώριον μέσου πλάτους ασφαλτικού τάπητος 10 μέτρων.

Ἡ ως άνω οδὸς Νέας Μάκρης-Διουνύσου Ἑκάλης, όπως έπαινομάσθη, διέρχεται καθ' όλον το μήκος της από πυκνόν δάσος πύκων τα όποια καλύπτουν τήν ανατολικήν και βορειοανατολικήν πλευράν της Πεντέλης. Ἐτσι η διαδρομή γίνεται εξαιρετικά εύχάριστος και συνδυαζόμενη με τήν εν μέσω πύκων διερχόμενη οδόν Κηφισίας-Ἑκάλης-Δροσιάς Διουνύσου θα άποτελέσῃ ιδανικήν διαδρομήν προς Νέαν Μάκρην—Μαραθώνα όπου ως γνωστόν υπάρχει μία οργιάζουσα βλάστησις πύκων που εκτείνεται μέχρι της Ιδεώδους άμμουδιάς του Ἀγ. Ἀνδρέα και της περιοχῆς Ἐσκοινιάς.

Ἡ τουριστική της σημασία

Ακριβώς διότι συγκεντρώνει όλα αυτά τα πλεονεκτήματα, αλλά και διότι συντομέει κατά 25 λόκληρα χιλιόμετρα τήν διαδρομήν προς Νέαν Μάκρην τών βορειοανατολικῶν προαστίων της πρωτευούσης, τα όποια εχρησιμοποιούν το παλαιόν οδικόν δίκτυον μέσω Χαλανδρίου, άποτελεῖ έργον εξαιρετικής σημασίας το όποιον θα έδει να έχῃ πρό πολυό συντελεσθῇ. Ἡ διέξοδος αυτή δια τα ως άνω προάστια, ήτο απόλύτως αναγκαία και επιβεβλημένη.

Οι κάτοικοι των δια να δυνηθῶν να κάνουν τα θαλάσσια λουτρά των κατά το θέρος ήσαν υποχρεωμένοι να κατέρχωνται εις το Φάληρον, Γλυφάδαν, Βουλιαγμένην η να στρέφοντα προς Λοῦτσαν, Ραφίαν, Νέαν Μάκρην μέσω Χαλανδρίου, καταπανούμενοι εις μακροτάτας και δαπανηράς διαδρομάς. Ἡ δὴ δια της νέας διανοιγέσης οδοῦ θα δύνανται εντός χρονικοῦ διαστήματος, είκοσι, τριάντα λεπτῶν της ώρας το άργότερον να εύρισκωνται εις μίαν θαυμασίαν άκτήν μέσω μιᾶς εύχαρίστου και εξαιρετικῶς μικρᾶς διαδρομῆς.

Ἀλλά πέραν αυτής της σπουδαιοτάτης εξυπηρετήσεως των κατοίκων Κηφισίας, Ἐρυθραίας, Ἑκάλης, Δροσιάς, Μπογιατίου και Διουνύσου θα προστεθῇ και μία ακόμη ωφέλεια. Αὕτη θα έγκειται εις τήν άποσυμφορήσιν της κυκλοφορίας, δεδομένου ότι όλα τα αυτοκίνητα τών ως άνω περιοχῶν θα διέρχωνται δια της νέας οδοῦ και δεν θα χρησιμοποιούν δια τους ίδιους λόγους τās οδοὺς του κέντρου τών

Ἀθηνῶν. Ἡ ωφέλεια αὕτη προσλαμβάνει ιδιαίτεραν σημασίαν δεδομένης της κυκλοφοριακῆς συμφορήσεως η όποια επικρατεῖ τās γραμμάς Ἀθηνῶν, Φαλήρου, Βουλιαγμένης κατά τους θερινούς μήνας.

Περὶ τήν διάνοιξιν

Ἀλλά αξίζει να αναφερθῶμεν δι' ολίγων εις το ιστορικόν της διανοίξεως. Ἡ μελέτη της διανοίξεως είχε γίνει από το 1954 υπό των ελληνικῶν υπηρεσιῶν του Ἑλληνικοῦ Όργανισμοῦ Τουρισμοῦ. Ὁ Τουρισμός όμως φαίνεται ότι ήδιαφόρησε δια τήν διάνοιξιν της οδοῦ αυτής με αποτέλεσμα να καθυστερήσῃ αὕτη επί πενταετίαν. Καί ίσως ο χρόνος να ήτο ακόμη μακρότερος εάν δεν έμεσολάβει η κοινότης Ἑκάλης. Πράγματι δια των ενεργειῶν της ανέλαβε τήν διάνοιξιν της ο στρατός και συγκεκριμένως η 745 βάσις Μηχανικοῦ του στρατοῦ. Αι εργασίαι της διανοίξεως ήρχισαν τόν Ἀπρίλιον του 1959, έπερατώθησαν δε έντελῶς εις τās 15 Ἀπριλίου αὐτοῦ του έτους. Το μηχανικόν της 745 υπό τās διαταγὰς του επιβλέποντος μηχανικοῦ ύπολοχαγοῦ Β. Δημακοπούλου χωρισθὲν εις δύο συνεργεία, το ένα εργαζόμενον από Διουνύσου και το άλλο από Νέαν Μάκρην έπεράτωσαν το έργον με ώρισμένα μόνον διακοπὰς λόγω κακῶν καιρικῶν συνθηκῶν του χειμῶνος.

Σημειωτέον ότι το ήμισυ της άποστάσεως ήτο βραχώδης περιοχή και συντητήθησαν σοβαρώτατα δυσχερείαι. Οι έκβραχισμοί οι όποιοι έγένοντο καθ' όλον το μήκος της διαδρομῆς ανέρχονται εις 76.400 κυβικά μέτρα. Επίσης ο όγκος των έκχωμάτων ανήλθεν εις 137.800 κυβικά και αι επιχωματώσεις ανήλθον εις 150.000 κυβ. μέτρα.

Ἡ χάραξις της οδοῦ είναι ίκανοποιητική. Αι άκτινες καμπυλότητος αὕτης είναι αρκετά μεγάλα και μόνον εις ώρισμένα σημεία αναγκαστικῶς παρουσιάζει μίαν έλαχίστην καμπυλότητα. Ἡ δὸς καθ' όλον το μήκος της έμφανίζει δύο μόνον ανακάμπτοντας έλιγμούς. Τήν ὅλην προσπάθειαν περαιώσεως του έργου υπό του Μηχανικοῦ ένισχυσε μόνον η κοινότης Ἑκάλης διαθέσασα μέχρι στιγμῆς το ποσόν των 535.000 δραχμῶν δι' άναπόφευκτα έξοδα.

Ἡ δὴ δύνανται πλέον τώρα να διέρχωνται εκείθεν τροχοφόρα παντός τύπου, παρ' ότι βέβαια προσωρινῶς δεν υπάρχει ο ασφαλτικός τάπης, αλλά μόνον χωμάτινος έπίστρωσις. Ἡ πρωτοβουλία της κοινότητος Ἑκάλης και αι ενέργειαι ιδιαίτερως του προέδρου αὕτης κ. Τετενέ, έδωσαν ένα λαμπρόν έργον εξαιρετικῆς σημασίας δια τὰ βορειοανατολικά προάστια της πρωτευούσης.

Ὁ Βασιλεὺς Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῶν Ἑλλήνων Θεολόγων

Εἰς έκτακτον σύσκεψιν του νεοεκλεγέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου της Ἑνώσεως Ἑλλήνων Θεολόγων, παρισταμένου και του Γενικοῦ Γραμματέως του ύπουργείου Παιδείας κ. Νικολάου Καρμίρη άπεφασίσθη όπως ανακηρυχθῇ η Α.Μ. ο Βασιλεὺς Παῦλος Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῶν Ἑλλήνων Θεολόγων.

Ἡ πρότασις ελήφθη παμψηφεί υπό του Διοικητικοῦ Συμβουλίου της Ἑνώσεως. Ἀκολουθῶς ὡμίλησεν ο κ. Καρμίρης με θέμα: «Ἡ Ὁρθοδοξία και ο κόσμος». Ὁ Βασιλεὺς Παῦλος, εἶπεν μεταξύ άλλων ο κ. Καρμίρης, άποτελεῖ πρότυπον βαθέως θρησκευομένης προσωπικότητος. Εἰς το σημείον αὐτό συνεχίζει τήν αρχαιοτάτην παράδοσιν τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων, προστατών της πίστewς του Γένους.

Μία μεγαλειώδης ζεύξις, συνέχισεν ο κ. Καρμίρης, είναι το συγκλονιστικώτερον κεφάλαιον της ιστορίας του πνεύματος: Πρόκειται περί της συναντήσεως του Εὐαγγελικοῦ Κηρύγματος και της ελληνικῆς σκέψεως, συναντήσεως πραγματοποιηθείσης επί του αὐτοῦ γεωγραφικοῦ χώρου, ένθα ο Ἑλληνισμός ανέπτυξε τὰ μεγάλα του ιστορικά και πολιτιστικά κατορθώματα. Διά της Ὁρθοδοξίας εἰσῆλθεν ο Ἑλληνισμός εις τήν ὥραν μιᾶς νέας παγκοσμίου άποστολῆς—μετά τήν σιωπήν των ρωμαϊκῶν αἰώνων. Ὁ λαὸς ο όποιος εἰδίδασκε τήν Δύσιν να σκέπτεται, ο ίδιος εἰδίδασκε τήν Ἀνατολήν να προσερχεται. Ἐάν εις τήν ελληνικήν αρχαιότητα οφείλει ο κόσμος τήν υψηλότεραν σκέψιν, εις το ελληνικόν Βυζάντιον οφείλει τήν βαθύτεραν προσευχήν. Διά τήν σημερινήν εποχήν, αμφοτέρα άποκτοῦν άνυπολόγιστον σημασίαν. Ἡ ελληνική Νεολαία και οι διδάσκαλοί της, κατέληξεν ο κ. Καρμίρης, ύπερηφάνως διαπιστώνουν εις το πρόσωπον του Βασιλέως Παύλου τόσον υποδειγματικῶς έκφραζομένην τήν μοναδικήν αὕτην κληρονομίαν».

Ἡ ὀνομασία τοῦ Πάσχα προήλθε ἀπὸ τὸ ἐβραϊκὸν Πεσάχ, ποὺ σημαίνει διάβασις, εἰς ἀνάμνησιν τῆς διελυσέως τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ ἀπελευθερώσεώς των ἀπὸ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ δουλείαν των. Τὸ Χριστιανικὸν Πάσχα εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδόξιας, τελουμένη εἰς ἀνάμνησιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος. Εἶναι ἐορτὴ κατ' ἐξοχὴν χαρμόσυνη καὶ συνοδεύεται ἀπὸ εὐωχίας, ὅστερα ἀπὸ μακρὰν νηστείας. Διετηρήθη ἡ ὀνομασία Πάσχα, διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, συνέπεσε μὲ τὸ ἐβραϊκὸν Πάσχα.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΕΘΙΜΑ

Κατὰ τοὺς Εὐαγγελιστάς, ὁ Ἰησοῦς ἐσταυρώθη τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Νισάν πρὸ τὴν 15ην. Ὁ Ἰωάννης ἀναφέρει, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐμαρτύρησε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τὴν 14ην τοῦ Νισάν, ἀλλ' οἱ ἄλλοι τρεῖς τὴν 15ην καὶ ἀφοῦ ἐώρτασε μετὰ τῶν μαθητῶν του τὸ ἐβραϊκὸν Πάσχα. Ἐπειδὴ ἡ δύσις τοῦ ἡλίου κατὰ τοὺς Ἑβραίους, ἐσήμαινε τὴν ἀρχὴν τῆς ἄλλης ἡμέρας, ἡ σταύρωσις ἔλαβε χώραν μετὰ τὸ Πάσχα ποὺ ἐωρτάσθη τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Νισάν, δηλαδὴ τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν καὶ διαρκούσης τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ τὸν ἐβραϊκὸν νόμον, ἀπηγορεύετο κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅχι μόνον ἡ σταύρωσις, ἀλλὰ καὶ ἡ σύλληψις παντὸς ἀνθρώπου. Οἱ Διαμαρτυρόμενοι ὑποστηρίζουν ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ σταύρωσις ἐγένετο τὴν 16ην τοῦ Νισάν καὶ ὅχι τὴν 14ην κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων, δηλαδὴ τοῦ Πάσχα.

Τὸ Πάσχα καὶ ἡ Ἐκκλησία μας

Ἡ ἐκκλησία μας ἀπὸ τῆς χειραφετήσεώς της εἰς αὐτοκέφαλον, ἀκολούθησε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, συμφώνως μὲ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, καὶ ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, διότι θρησκευτικοὶ καὶ ἔθνικοι λόγοι ἐπιβάλλουν τὸν ταυτόχρονον ἐορτασμὸν τοῦ Πάσχα ὑφ' ὄλυν τῶν Ὁρθοδόξων. Ἡ ἐορτὴ τοῦ Πάσχα στήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησίαν εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης, προηγεῖται δὲ αὐτῆς 50θήμερος νηστεία καὶ συμπίπτει μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀνοιξέως.

Ἀνὰ τοὺς αἰῶνες

Κατὰ τοὺς παλαιότερους Χριστιανικοὺς χρόνους, τὸ Πάσχα δὲν ἐωρτάζετο κατὰ τὴν ἰδίαν χρονικὴν περίοδον. Ἄλλοτε ἐωρτάζετο μαζί με τοὺς Ἰουδαίους, ἄλλοτε τὴν 25ην Μαρτίου, ἄλλοτε τὸ θέρος, καὶ ἐνίοτε τὸν χειμῶνα. Τὴν ἀκαταστασίαν αὐτὴν ἐκάνονισεν διὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκληθείσης Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος. Σὲ πολλὰ μέρη τῆς Πατρίδος μας, τὸ Πάσχα ἐωρτάζετο τὴν χαρὰν γὴν τῆς Κυριακῆς καὶ οἱ Χριστιανοὶ δὲν πῆγαιναν τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου νὰ ἐκκλησιασθοῦν γιὰ τὴν Ἀνάστασιν. Ἀπὸ αἰώνων ὁμως, ἐπεκράτησε νὰ γίνεταί ἡ

Ἀνάστασις τὸ μεσονύκτιον τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν.

Βυζαντινὰ ἔθιμα

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴν, ἔθεωρετο πρέπον οἱ Χριστιανοὶ σὲ ἐπίσημες ἐορτὲς καὶ ἰδίως τὸ Πάσχα, νὰ ἐνδύνωνται μὲ καθαρά φορέματα καὶ νὰ λαμπροφορῶν. Στὴν Κρήτῃ «λαμπρογαϊνιάζω» σημαίνει φορῶ καινούργια ἐνδύματα στὴς ἐορτὲς τοῦ Πάσχα, καὶ στὸ Καστελλόριζο «Πασκαλιάτικο» λέγουν τὸ καινούργιο φόρεμα, καὶ τὸ πρωτοφορῶν κυρίως τὸ Πάσχα. Ὁ Πτωχοπρόδρομος ἀναφέρει στὰ ποιήματά του, τὴν ἀγανάκτησιν τῆς γυναίκας του, ποὺ δὲν εἶχε καινούργιο φόρεμα νὰ φορέσῃ τὸ Πάσχα καὶ λέγει: Ποῖον ἱμάτιν μ' ἔρραγες; ποῖον δῖμιτον μ' ἐποίησες;

Καὶ ποῖαν γυρὶν μ' ἐφόρεσες; Οὐκ οἶδα Πασχαλίαν.

Ὅταν ἐτελείωνε ἡ θεία λειτουργία τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς, συνήθιζαν οἱ Χριστιανοὶ νὰ συμποσιάζουν στὸν περίβολο τῆς ἐκκλησίας, ψάλλοντες ἀρνιά. Συγχρόνως ἐψέλναν μὲ συνοδείαν μουσικῶν ὁργάνων διάφορα ἄσματα, ἐχόρευαν καὶ παρακολουθοῦσαν θεατρικὲς παραστάσεις ποντομίας καὶ ταχυδακτυλουργῶν, θαυματοποιῶν, ὅπως τοὺς ἔλεγαν. Κατὰ τὸ Πάσχα οἱ Χριστιανοὶ ἡσπάζοντο ἀλλήλους καὶ ὁ Θεόδωρος ὁ Πρόδρομος ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, ἔγραφαν ποιήματα «εἰς τὸν κατὰ τὸ Πάσχα γενόμενον ἄσπασμόν». Τὸ Πάσχα ἐωρτάζετο ὅλην τὴν ἐβδομάδα καὶ ἔλεγτο «ὄγδοα». Τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα (τῆς Γαλιλαίας), γίνετο τὸ «Καλημέριν» τῶν δημάρχων τῶν Βενέτων καὶ τῶν Πρασίνων. Αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐπῆγαιναν οἱ δημόται μὲ τὸ ἀρμόνιον, εἰς τὸ προαύλιον τῆς κατοικίας τῶν δημάρχων, ποὺ τοὺς ὑπεδέχοντο ἐφιπποὶ καὶ μὲ ἐπίσημον στολήν. Ἐπίσης ἀπελύοντο ἀπὸ τῆς φυλακῆς οἱ δι' ἐλαφρά παραπτώματα κρατούμενοι. Τὴν Πέμπτην τοῦ Πάσχα, προσεκαλεῖτο στὰ ἀνάκτορα ὁ Πατριάρχης καὶ τοὺς Μητροπολίτας καὶ τοὺς ἡγουμένους δώδεκα μονῶν καὶ συνέτρωναν μὲ τὸν αὐτοκράτορα στὸ Χρυσοτρίκλιον. Ὁ Μητροπολίτης Ναυπλίου, ὁ Ἰωάννης Ἀπόκαυκος, ἀναφέρει εἰς ἐπιστολὴν του κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα, τὸ ἔθιμον νὰ τσουγκρίζουν αὐγά κατὰ τὸ Πάσχα.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν αὐτοκρατόρων

Στὴς μεγάλες θρησκευτικὲς ἐορτὲς ὅπως τὸ Πάσχα, συμμετείχον καὶ οἱ αὐτοκρά-

τορες διὰ τῆς «βασιλικῆς προόδου» ἢ «προκένσου» καὶ μετέβαινον ἐν πομπῇ, νὰ προσκυνήσουν στὴς ἐκκλησίας. Κατὰ τὴν «πρόδον» ὁ αὐτοκράτωρ φορεῖσε τὸ βαρύτιμον στέμμα καὶ μὲ συνοδείαν τῆς αὐλῆς, τῶν στρατηγῶν, τῶν πατρικίων καὶ συγκλητικῶν, διήρχετο διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Πόλεως, ποὺ ἦσαν στρωμένες μὲ κλάδους δάφνης, μυρσίνης καὶ δενδρολιβάνου καὶ ὁ λαὸς ἐπευφήμει, ἐνῶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δήμων ἐψέλναν διαφόρους ὕμνους. Ἡ λαμπροτέρα ἱερουργία τοῦ Πάσχα γίνετο εἰς τὸν περικολῆ καὶ παμμέγιστον ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας, μὲ τὴν συμμετοχὴν 80 πρεσβυτέρων, 150 διακόνων, 70 ὑπεδιακόνων, 40 διακονιστῶν, 25 ψαλτῶν, 160 ἀναγνώστῶν καὶ 74 θυρωρῶν, δηλαδὴ 600 προσώπων, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Πατριάρχην. Κάθε Μέγα Σάββατον ἔστελνε ὁ αὐτοκράτωρ στὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Σοφίας 100 λύτρες χρυσοῦ καὶ βραδύτερον 180 λύτρες. Ὁ Ἰσαπόστολος αὐτοκράτωρ, εἰσῆρχετο εἰς τὸ ἀγλαῖσμα αὐτὸ τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὸν Πατριάρχην καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς ὀφικιάλους ἐκάθητο εἰς τὸν θρόνον του. Ἐκεῖ ἐτελείτο ἡ δοξολογία ἐν μέσῳ τῆς ἐκπύλου ψαλμωδίας καλιφῶνων ψαλτῶν, τῶν ἀπειροπληθῶν κηρίων, τῆς εὐωδίας τοῦ θυμιάματος, τῶν λαμπρῶν πολυτελεσμάτων σκευῶν, καὶ ἐπαρουσίαζε κατὰ τὸ ἀσύληπτον ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φαντασίας, προκαλεῖσα τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰς οὐρανομήκεις ἐπευφημίας.

Στὴν ἐποχὴν μας

Πολλὰ ἦσαν καὶ εἶναι τὰ ἔθιμα ποὺ συνήθιζαν στὴν ἐορτὴ τοῦ Πάσχα, εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πατρίδος μας. Ἡ παρακολούθησις τῶν Ἀγίων Παθῶν στὴς ἐκκλησίας, οἱ προετοιμασίαι γιὰ τὴν μεγάλη ἐορτὴ, τὰ πασχαλινὰ κουλούρια, τὰ λαμπρόψωμα, ἡ βαφὴ τῶν αὐγῶν καὶ ἄλλα. Σὲ παλαιότερα χρόνια, ἐσυνήθιζοντο πυροτεχνήματα καὶ πυρροβελισμοί, καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα καὶ ἰδίως στὴν Δυτικὴ Πελοπόννησον, τὴν Δυτικὴν Στερεὰ καὶ τὰ Ἐπτάνησα. Τὸ ἔθιμο αὐτό, μὲ τὰ πολλὰ ἐπικίνδυνα πυροτεχνήματα καὶ τοὺς πυρροβελισμοὺς, κατηργήθη πλέον καὶ μόνον ἀκίνδυνα πυροτεχνήματα ἐπιτρέπονται. Σὲ μερικὲς ἐπαρχίαι διατηρεῖν ἀκόμη ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ παλὰ ἔθιμα καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα. Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, γίνονται ὑπαίθρια συμπόσια μὲ πυρροβολισμοὺς, χοροὺς καὶ ἀγῶνες.

Γ. Α. Π.

Ἐορτάζομεν τὴν 134ην ἐπέτειον

τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου

καὶ ἀποδίδομεν

τὸν εὐγνώμονα φόρον

πρὸς τοὺς ἀγωνισθέντας καὶ πεσόντας

ὑπὲρ Ἑλευθερίας Ἑλλήνας καὶ Φιλέλληντας

ἀπὸ τοῦ 1821 - 1826

διότι ἀναγνωρίζομεν ὑπερηφάνως ὅτι ἡ Ἐξοδος

ἦτο ἡ κορυφαία στιγμή τῆς δόξης

διὰ τὴν Ἱερὰν Πόλιν

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ “ΦΡΑΧΤΗ,”

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Δημάρχου Μεσολογγίου, πρ. ὑπουργοῦ

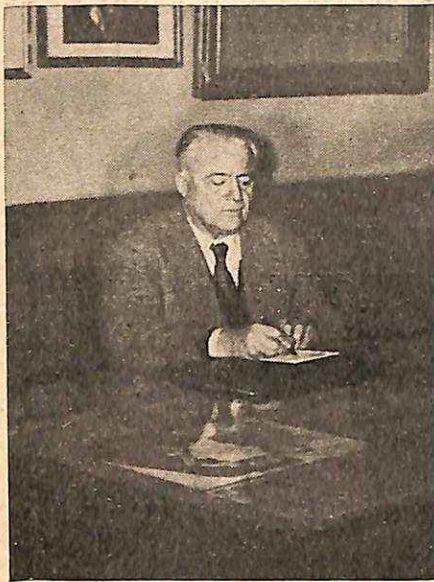
Ἡ Ἐξοδος θὰ ἀνακύπτῃ πάντοτε, συνυφασμένη μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλευθερίας. Αὐτὴ θὰ τρέφῃ, ἔσαι, τὴν ἱστορικὴν μνήμην, ἡ ὁποία κάθε φορὰν ποὺ ἐπιστρέφει ἐκεῖ, θὰ συλλαμβάνῃ τὸ μέγα γεγονός, μὲ τὰς πραγματικὰς του διαστάσεις. Καὶ εἶναι κολοσσιαία αὐταὶ αἱ διαστάσεις, ὅπως πρὸς βάλονται μὲ τὴν, συνεχῶς, εὐρυνόμενην προοπτικὴν τοῦ χρόνου. Διότι τὸ μεγαλειῶδες δραματικὸν πυροτέχνημα, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν νύκτα «ποῦν τρέμει ὁ λογισμὸς» ἦτο φιλοτεχνημένον μὲ τὸ ὑλικὸν ἐκεῖνο, μὲ τὸ ὁποῖον καὶ μόνον δικαιώνεται τὸ νόημα τῆς ἀνθρωπίνης ἀποστολῆς καὶ προσδιορίζεται τὸ ἡθικὸν δικαίωμα τῶν Λαῶν, νὰ προβαδίζουσιν εἰς τὸν στίβον τῆς ἱστορίας. Ἀντιπροσωπεύει κατ' ἀρχὴν τὴν πελωρίαν ἀπόφασιν τῆς θυσίας. Τῆς ἡλελημένης, τῆς ἐσκεμμένης ὁμαδικῆς θυσίας. Τὰ άτομα συχνὰ ἀναζητοῦν τὸν θάνατον ὡς λυτρωτὴν. Ὁμαδικὴ ὁμως ἀποδοχὴ του, ὡς δημιουργοῦ ζωῆς, εἶναι σπανιωτάτη. Καὶ τὸ Μεσολόγγι ἔζησε διὰ τοῦ θανάτου του. Γνωρίζομεν τὴν ἐνδεχομένην ἐνστάσιν. Ἰσως εἴπουν, ὅτι οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ «φράκτη» δὲν ἠδύναντο νὰ πράξουν ἄλλως καὶ δὴ εἰς τὴν τραγικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον περιαχθῇ. Θὰ ἦτο ὁμως πλάνη. Διότι εἶχον ἐπανειλημμένας προτάσεις συνθηκολογήσεως. Καὶ ἠδύναντο νὰ τὰς χρησιμοποιοῦσαν. Ἐν τούτοις δὲν τὸ κατεδέχθησαν. Αἱ χεῖραι των ἦσαν χεῖρες «γυμνῶν, ξεσκαρκωμένων σκελέρων». Καὶ ὁμως αἱ χεῖρες αὐταὶ εὗρισκαν ὅλην τὴν δύναμιν, ποὺ ἐχρειάζετο, διὰ νὰ κρατῶν «τὰ κλειδιά στὴς μπέτσες τῶν κανονίων». Καὶ ἀργότερα διὰ νὰ ἀνάψουν τὴν πυρίτιδα καὶ νὰ τὴν μετατρέψουν εἰς ἐκείνους τὸν ἐκτυφλωτικὸν χείμαρρον, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος εἶδε τὴν Εἰμαρμένην του, οἱ ἀγωνισταὶ τῆς Ἑλευθερίας τὸν τελικὸν των θρίαμβον, ἡ διστάζουσα καὶ ἀτολήμῃ Εὐρώπῃ τὴν μορφήν της καὶ νὰ ἐντραπῇ. Ὅχι, ἡ Ἐξοδος δὲν ἦτο ἡ ἀπεγνωσμένη φυγὴ. Ἦτο ἡ συνειδητὴ συγκατάθεσις,

Τὸ “ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΑΝΑΤΟΥ,”

Τὸ Μεσολόγγι διήρχετο τὰ τελευταῖα του εἰκοσιτετράωρα. Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ἀγωνίας εἶχε καταστῇ βαρυτέρα. Κατάβλησις ἐκυριάρχει παντὸς. Τὴν 6ην Ἀπριλίου εἶχε καταστῇ φανερόν, πλέον ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἐξώθεν ἐνισχύσεως ἐξέλιπε. Καὶ κατόπιν συσκέψεως τῶν: Παπαδιαμαντοπούλου, Ραζηκότσικα καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἰωσήφ, ἀπεφασίσθη ὅπως συνέλθουν εἰς συμβούλιον οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ πρόκριτοι. Ὡς τόπος ὠρίσθη ὁ πρὸ τοῦ ναυδρίου τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς χώρος. Πράγματι ἡ σύσκεψις συνεκροτήθη μετ' ὀλίγην ὥραν. Προήδρευεν αὐτῆς ὁ Ἐπίσκοπος Ρωγῶν Ἰωσήφ καὶ ἐκτὸς τοῦ ἐναπομείναντος ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου, μετέσχον οἱ Ι. Μάγερ, Π. Παλαμάς, Χρῆστος Καψάλης, οἱ στρατηγοὶ Ἀθανάσιος Ραζηκότσικας, Νότης Μπότσαρης, Δημήτρ. Μακρῆς, Κίτσος Τζαβέλλας, Γεώργ. Κίτσου, Νικ. Στουρνάρας, Δ. Κουτογιάννης, Κώστας Βλαχόπουλος, →

Ἡ ἀφιξὶς τοῦ Λόρδου Βύρωνος εἰς τὸ Μεσολόγγι. (Πίναξ Βουζιάκη εἰς τὴν Παναγοθήκην τοῦ Δημαρχείου Μεσολογγίου)

Ο Δήμαρχος Μεσολογγίου και πρώην υπουργός κ. Χρ. Εγγυγελάτος εις τὸ γραφεῖον του τοῦ Δημαρχείου Μεσολογγίου

Δ. Γεροθανάσης, Δ. Σιαδήμας, ὁ φρούραρχος Μήτρος Δελγιγιώργης, οἱ ὑποσωματάρχαι ἡ ἀντιστράτηγοι Γιαννάκης, Ραζγκώτσικας, Παναγιώτης Σωτηρόπουλος, Γεώργιος Τζαβέλλας, Ζάχος Μήλιος, Β. Χασάπης, Κωνστ. Τσιριγώτης, Ἀθαν. Κουτσονίκας, Γιώτης Γκιώνης καὶ Νικόλας Καραμήτσος. Γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου ὁ Νικόλαος Κασομούλης.

Τὸ συμβούλιον ἦτο ὄντως, δραματικόν. Συμβούλιον θανάτου. Οὐδενὸς διέφυγε τὴν προσοχὴν, ὅτι ἡ ἀντοχὴ τοῦ Μεσολογγίου εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἔσχατον ὄριόν της. Καὶ οἱ ἡμίθεοι κάποτε αἰσθάνονται, ὅτι ἔρχεται ἡ στιγμή τῆς τελικῆς τοποθετήσεώς των ἀπέναντι τοῦ πεπρωμένου, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, διεγράφετο ἀδυσώπητον. Οὕτω ἡ τύχη τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἡ δόξα του, τὸ μεγαλεῖον καὶ ὁ αἰώνιος θρύλος του, ἡ τραγικὴ ἐπισφράγις τοῦ ἔπους του, ἐκρίθησαν, ὀριστικῶς, εἰς ἐκεῖνο τὸ συμβούλιον. Ἀπεφασίσθη ἡ καθαρσις τοῦ δράματος, ἡ λύσις τῆς τραγωδίας. Ἡ φρουρὰ θὰ ἐξήρχετο μέσῳ τῶν ἐχθρικών στρατευμάτων. Καί, παραλλήλως, ἀπεφασίσθη νὰ σταλοὺν ἀμέσως οἱ ἀγγελιοφόροι Πάνος Λαδιάς καὶ Κωνσταντίνος Κανάτας εἰς Δερβέκισταν, διὰ νὰ εἰδοποιήσουν τὸν ἐκεῖ εὐρισκόμενον Γεώργιον Καραϊσκάκην, νὰ εὐρίσκειται τὴν νύκτα τοῦ Λαζάρου πρὸς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων μετὰ τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν Μορὴν τοῦ Ἁγίου Συμεῶνος, διὰ νὰ τοὺς ἐνισχύσῃ, κατὰ τὴν στιγμήν της Ἐξόδου.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΓΕΡ

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν μετὰ τὸ συμβούλιον ἀπηύθυνεν ὁ Μάγερ πρὸς τὸν Ἀγγλὸν Συνταγματάρχην Στάνχοπ καὶ τὴν παρέδωσε εἰς τὸν Κανάταν, ἵνα μέσῳ τοῦ Καραϊσκάκη τὴν διαβιβάσῃ εἰς τὸν προορισμὸν της: «Κατηντήσαμεν εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, ὥστε νὰ τρεφώμεθα ἀπὸ τὰ πλὴν ἀκάθαρτα ζῶα. Ὑποφέρομεν φρικτὰ ἀπὸ πείναν καὶ ἀπὸ δίψαν. Προσεβλήθημεν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας. Χίλιοι ἐπτακόσιοι τεσσαράκοντα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας ἔχουν ἤδη ἀποθάνει. Περισσότεροι ἀπὸ 100.000 βόμβαι ριφθεῖσαι ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, κατέστρεψαν τοὺς προμαχῶνας καὶ τὰ οἰκήματά μας. Τὸ ψῦχος μᾶς βασανίζει, ἐνεκα τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως ξύλων. Μὲ ὅλας τὰς στερήσεις ταύτας εἶναι ἀξιοθαύμαστον θέαμα νὰ βλέπῃ κανεὶς τὸ θάρρος καὶ τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τῆς φρουρᾶς μας. Εἰς ὀλίγας ἡμέρας ὅλοι αὐτοὶ οἱ γενναῖοι θὰ εἶναι σκιαὶ μόνον ἀγγέλων, μάρτυρες ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀδαιοφορίας τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου, δι' ὑπόθεσιν ἣτις ἦτο δική του. Ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν ἀνδρείων μας σᾶς ἀναγγέλλω τὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, μετ' ὅρκου ληφθεῖσαν ἀπόφασίν μας νὰ ὑπερασπίσωμεν σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ ἔδαφος τοῦ Μεσολογγίου καὶ νὰ συνταφιασθῶμεν, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως, παρὰ νὰ ἀκούσωμεν πρότασιν τινὰ περὶ παραδόσεως. Ζῶμεν τὰς τελευταίας στιγμὰς μας. Ἡ ἱστορία θέλει μᾶς δικαιώσῃ καὶ οἱ μεταγενέστεροι θὰ θρηνησούν τὴν συμφορὰν μας. Ἐμὲ καθιστᾷ ὑπερήφανοι ἡ σκέψις, ὅτι τὸ αἷμα ἐνὸς Ἑλβετοῦ, ἐνὸς ἀπογόνου τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου μέλλει νὰ συμμιχθῇ μετὰ τὸ αἷμα τῶν ἡρώων τῆς Ἐλευθερίας».

Ἡ εἰκὼν, πράγματι ἔχει συμπυκνωμένον ὅλον τὸ ἱστορικόν

βάρος τῆς περιστάσεως. Δίλημμα διὰ τοὺς ὑπερασπισταὺς δὲν ὑπῆρχεν. Ὅπως οὐδέποτε ὑφίσταται διὰ τοὺς Ἕλληνας, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ Ἐλευθερίας καὶ παραδόσεως. Θὰ συνταφιασθοῦν ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ἀλλὰ οὐδὲ κανὶν νὰ ἀκούσουν θέλουν πρότασιν περὶ παραδόσεως. Θὰ ἀποθάνουν, ἀλλὰ δὲν θὰ δουλωθοῦν. Θὰ περάσουν εἰς τὴν ἱστορίαν ὄρθιοι, ἄτρμοι καὶ ὑπερήφανοι ἀκριβῶς ὅπως ἐπολέμησαν. Καὶ δὲν ἐλπίζουν πλέον, παρὰ εἰς τὴν δικαίωσιν τῆς ἱστορίας.

Αἱ προετοιμασίαι ὠλοκληρώθησαν. Ἡ τελευταία νύξ ἤρχετο. Αἱ σκιαὶ ὅμως ποὺ βραδέως ἐτύλισαν τὴν πόλιν, εἶχαν κατὰ παράξενον. Ὡμοιάζαν μετὰ πέπλους, ποὺ ἐπιπτον ἐπαλλήλως φέροντες ἐφιάλτην καὶ θαυμάσιον ὄνειρον μαζί. Ὅσαι τῶν γυναικῶν δὲν ἤθελαν νὰ ἀποχωρισθοῦν τῶν συζύγων, ἀδελφῶν καὶ πατέρων ἐφόρουσαν φούστανέλλαν καὶ ὠπλιζόντο μετὰ γιανταγάνια καὶ καριοφύλια. Μὲ σπαραγμὸν ἠσπάζεσθαι, διὰ τελευταίαν φορὰν, τοὺς ἰδιούς των, ποὺ θὰ ἔμεναν ἐκεῖ μάρτυρες τῆς θυσίας, αἰώνιοι φύλακες τῆς γενναιότητος καὶ τῆς ἐξάρσεως. Ὑπὸ τὸν ἀδιάσπαστον κανονιοβολισμὸν τῶν Τουρκοαγυπτίων αἱ σκιαὶ τῶν προμάχων—διότι σκιαὶ εἶχον καταντήσῃ ἐκ τῆς τρομερᾶς δοκιμασίας—ἐλάμβανον τὰ τελευταία μέτρα. Κατὰ τὰς πρώτας ἐσπερινὰς ὥρας ἀπέπλεον, διὰ τὸν ὑπὸ ἀγγλικὴν προστασίαν Κάλαμον καὶ τὰ τελευταία πλοῖαρία μετὰ γυναικῶν καὶ παιδῶν. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ υἱὸς τοῦ γέροντος Χρήστου Καψάλη, τὸν ὁποῖον οὗτος ἀπεχωρίσθη μετὰ εὐψυχίαν, ἡ ὁποία μετὰ τὸν ἐτόνωνσεν ὅλους τοὺς φεύγοντας.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μεσολογγιτῶν στρατηγὸς Ἀθανάσιος Ραζγκώτσικας, ἡ ψυχὴ τοῦ ὑστάτου ἀγῶνος, παρέσχε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν διευκρινίσεις ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ σχεδίου. Προσπαθὼν νὰ προλάβῃ οἰανδήποτε περιπτύξιν συγχύσεως ἐπέμεινεν ἰδιαίτερος εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὸ σύνθημα, τόνισας ὅτι τὸ μὲν «Καστρινὸς» ἦτο διὰ τοὺς Μεσολογγίτας, τὸ δὲ «Λογκίσος» διὰ τοὺς ἀνδρας τοῦ Καραϊσκάκη, οἱ ὁποῖοι θὰ εὐρίσκοντο εἰς τὸν Ἅγιον Συμεῶνα.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Ὡς, ἀντιθέτως, πρὸς ὅ,τι ἐπίστευον εὐλόγως οἱ ἐτοιμαζόμενοι διὰ τὴν Ἐξόδον, ὁ ἱμνητὴρ κάθε ἄλλο παρὰ ἐν ἀγνοίᾳ ἐτέλει τῆς μεγάλης ἀποφασέως των. Προδότης ξένος πρὸς τὸ ἔθνος μας, ξένος πρὸς τὴν γλῶσσαν, ξένος πρὸς τὴν καρδίαν καὶ τὸν ἑλθόντων αἷμα, Βούλγαρος, ὠλισθήσας εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. Εἶχεν οὗτος συλληφθῇ αἰχμάλωτος εἰς μίαν τῶν ἐξορμήσεων τῆς φρουρᾶς κατὰ τὸ παρελθόν καὶ ἐπωφελέθη τῶν συνηκῶν, ποὺ δημιουργοῦνται εἰς παρομοίας περιστάσεις, διὰ νὰ διαφύγῃ. Ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν ἱμνητὴρ τὰ ἐπικείμενα καί, ὡς ἦτο ἐπόμενο, αὐτὸς εἶχε λάβει ἀμέσως μέτρα, διὰ νὰ ἀναγκαιωθῇ ἡ Ἐξοδος καὶ νὰ συλληφθοῦν οἱ ἥρωες τὴν ὥραν ποὺ θὰ ἐξήρχοντο. Ὑπελόγισε δὲ ὀρθῶς, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ διέλθουν οἱ Μεσολογγίται διὰ μέσου τῶν φαλάγγων τῶν Τουρκοαγυπτίων, οἱ ὁποῖοι εἶχον σχηματίσει ἀσφυκτικὸν περὶ τὸν ἐνδοξον «φράχτην» φλοῖον. Ἡ δημῶδης ποιήσις δίδει τὴν εἰκὼν:

Χιλιάδες Τούρκοι ζώνουνε τὸ ἔρμιο Μεσολόγγι
Κί' ὡς τώρα ἀκόμη τραγουδοῦν οἱ παῖνοί του λόγγι
«Παράδωσέ μας τὰ κλειδιά γίνον δικό μας πάλι»
κί' ἐκεῖνο λέει: Τάδωκα στὰ χεῖρα τοῦ Καψάλη
Χιλιάδες Τούρκοι ζώνουνε τὸ κάστρο ἕνα μῆνα
Κί' αὐτὸ παλαίβει ἀδιάκοπα μ' ἀρρώστεια καὶ μετὰ πείνα
Ὁλόρθο πάντα στέκεται, ποτὲ δὲν γονατίζει.
Ναί. Τρεῖς φορὲς στὰ τεῖχη του ὄρουσιν οἱ Μουσουλμᾶνοι
μὰ τρεῖς φορὲς τοὺς ἐδιώξε φωτιά καὶ γιανταγάνι.
Μὰ ἦταν, ἦταν ψηλὰ στὸν οὐρανὸ γράμμονο
τὸ Μεσολόγγι μιά φορὰ νὰ πᾶσιν τιμημένο
Ἀ τὴν πανώρια Λευτεριά κανέναν μὴ ξεχάσῃ
πὼς ἀκριβὰ οἱ πατέρες μας τὴν ἔχουν ἀγοράσει.

Καὶ ἡ τελευταία νύξ προχωρεῖ. Ὅ,τι δὲν ἐπέτυχον ὁλόκληρα χρόνια αἱ στρατιάι τοῦ Ὁμέρ, τοῦ Γιουσούφ, τοῦ Κιουταχῆ, τοῦ ἱμνητῆ μετὰ ἀγῶνας λυσσώδεις, οἱ ὁποῖοι ἐστοίχισαν χιλιάδας νεκρῶν καὶ κολοσσιαίας ὑλικᾶς καταστροφᾶς, τὸ κατ' ὀρθὴν ἡ προδοσία καὶ ἡ ἐγκατάλειψις, διότι ἂν δὲν ἐπροδίδετο τὸ σχέδιον ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου αἰχμάλωτου, θὰ ὑφίσταντο αἰφνιδισμὸν αἱ δυνάμεις τῶν Τουρκοαγυπτίων καὶ πιθανώτατον ἦτο νὰ ἐσημειούτο νίκη, ὡς ἐκείνη τῶν Χριστουγέννων τοῦ 1822. Καὶ διότι ἂν τὸ Μεσολόγγι δὲν ἐγκατελείπετο ἀβοήθητο εἰς τὴν τύχην του, ἀσφαλῶς θὰ ἦδυνάτο νὰ ἀντιμετωπίσῃ, νικηφόρως, τὴν κατάστασιν καὶ ἀσφαλῶς τὸ κέρδος θὰ ἦτο γενικωτέρας σημασίας διὰ τὴν ἐκβασιν τοῦ ἀγῶνος. Καὶ τὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 44)

Ἡ παρούσα στήλη τοῦ Αἰῶνος ἀσχολεῖται ἀποκλειστικὰ μετὰ τὰς καλλιτεχνικὰς, μορφωτικὰς καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις τοῦ μηνός.

Ὁ κόσμος τῆς τέχνης

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

σταυτόπουλος, Α. Προύσαλης καὶ ὁ Π. Φυσσοῦν.

Τὸ γεμᾶτο ἀπὸ ὁμορφιά καὶ ποιήσεως ἔργο αὐτὸ τοῦ Κασόνα ποὺ ἀνεβάστηκε σὲ ἀρκετὰς χώρες καὶ πάντα μετὰ ἐπιτυχίαν, παίζεται στὸ «Νέο Θέατρο» ἀπὸ τὸν περασμένο Δεκέμβριον καὶ ὑπάρχει προοπτικὴ νὰ συνεχιστῇ καὶ τὸ καλοκαίρι. Εἶναι λοιπὸν δίκαιη ἡ κριτικὴ τοῦ Rosso di Son Secondo στὸ «Giornale d'Italia»

• ΘΕΑΤΡΟ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ θὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐβδομάδα μετὰ τὸ Πάσχα, τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον» μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῶν διενθῶν συνεδρίων ποὺ συνέρχονται στὰς Ἀθήνας.

Ἐξ ἄλλου, ὁρίσθηκε τὸ πρόγραμμα γιὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐπιδείξεως ὡς ἑξῆς: 19 Ἰουνίου: «Φοίνισσες». 25 Ἰουνίου: «Οἰδίποδος Τύραννος». 26 Ἰουνίου: «Ἡρακλῆς μανόμενος». 2 Ἰουλίου: «Φοίνισσες». 3 Ἰουλίου: «Ἐκάβη». 9 Ἰουλίου: «Ἡρακλῆς» καὶ 10 Ἰουλίου: «Δύσκολος» καὶ «Ἀχαρνῆς».

Ο ΘΙΑΣΟΣ Δ. ΜΥΡΑΤ συνεχίζει στὸ θέατρο «Διὰ νὰ» τὸ ἔργο τοῦ Ἀγγλοῦ ἡθοιοῦ καὶ συγγραφέα Ἐμλιν Γουίλλιαμς «Τὸ φῶς τῆς καρδίας». Στὸ ἔργο αὐτό, ποὺ ἀνεβάστηκε σὲ μετάφραση Ν. Ζουμπουλάκη, σκηνοθεσία Δ. Μυράτ καὶ σκηνικὰ τοῦ Γ. Ἀνεμογιάννη, λαμβάνουν μέρος ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Δ. Μυράτ καὶ τὴν Β. Ζουμπουλάκη καὶ οἱ Σαπφὼ Νουτάρ, Ἀλίκη Γεωργούλη, Ἄννα Παῦτατζη, Γ. Ἀργυρῆς, Β. Ἀνδρονίδης καὶ ὁ Ἀλ. Ἀλεξανδράκης.

Εἶναι τὸ δράμα ἐνὸς τσακισμένου ἀπὸ τὸ πιστὸ ἡθοιοῦ καὶ ἡ θυσία τῆς κόρης του στὴν προσπάθειά της νὰ τὸν ὁδηγήσῃ στὸ δρόμο τοῦ γνῆριμοῦ στὸν ἀνθρώπο καὶ στὸν καλλιτέχνη, μιά καὶ ὁ ἴδιος καταστρέφει τὴν εὐκαιρίαν ποὺ τοῦ δίνεται νὰ ξανὰβρῃ τὸ χαμένο του ἐαυτό.

Ἔτσι ὁ συγγραφέας μαζί καὶ ἡθοιοὶς Ε. Γουίλλιαμς, φωτίζοντας μετὰ «τὸ φῶς τῆς καρδίας» καὶ τὰς δυὸ πτυχὲς τῆς ζωῆς ἐνὸς ἀνθρώπου, δίνει στὸ ἔργο ποὺ μετὰ φροντίδα ἀνέβασε ὁ Δ. Μυράτ, καθολικώτερη σημασίαν ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συγκινηθῇ τὸ θεατὴ γιὰ τὸ δράμα ἐνὸς μεγάλου καλλιτέχνη ποὺ τὸ πάθος του, γίνεται ἡ καταστροφή του.

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΑΤΡΟ συνεχίζει μετὰ ἐπιτυχίαν τὸ ἔργο τοῦ Ἀλ. Κασόνα «Τὰ δέντρα πεθαίνουν ὄρθια» ποὺ μετὰ τὸ Πάσχα θὰ γιορτασθῇ ἡ 200ῃ παράστασίς του. Στὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ Κασόνα, σὲ μετάφραση τῆς Ἰουλίας Ἰατρίδη, σκηνοθεσία Β. Διαμαντόπουλου καὶ σκηνικὰ Ε. Ὀλυμπίου, λαμβάνουν μέρος ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Μαρία Ἀλκαίου καὶ τὸν Β. Διαμαντόπουλο, καὶ οἱ Μαρία Κωσταντάρου, Μαρία Ζαφειράκη, Ξένια Καλογεροπούλου, Χάνα Χαΐμ, Μάρω Βουτσέλλα, Γ. Δήμος, Κ. Πίτσιος, Γ. Μιχαλόπουλος, Σ. Κων-

Ὁ Ἀλ. Κασόνα

τῆς Ρώμης πὼς «οἱ σκηνὲς τοῦ ἔργου, πότε χιονομοιστικές, πότε παθητικές, ποὺ ἐναλλάσσονται μετὰ τέλεια αἰσθησὴ τοῦ μέτρου, κί' ὁ διάλογος, ὁ πάντοτε πυκνὸς καὶ ὁλοδράση, ἀποτελοῦν ἕνα ἀληθινὰ συγκινητικὸ ἔργο».

• ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἡ Μαρία Κάλας, τὸν ἐρχόμενο Αὐγουστο, θὰ τραγουδήσῃ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν «Μήδεια» τοῦ Κεραυμπίνη, καὶ τὴν «Νόρμα» τοῦ Μπελλίνι, στὸ θέατρο τῆς Ἐπιδάουρου.

Αἰθουσα Παρασσοῦ

Μουσικὴ συναυλία τῆς «Εὐνώσεως Φιλομουσῶν Ἑλλάδος» στὶς 22 Ἀπριλίου ὥρα 8.15 μ.μ.

Ἡ δημοτικὴ χορωδία Λαμίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Α. Αἰνιᾶν στὶς 23 Ἀπριλίου ὥρα 8.45 μ.μ.

Κεφαλονίτικη καντάδα καὶ χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Ἀλεφαροῦ στὶς 24 Ἀπριλίου, ὥρα 8 μ.μ.

Ρεσιτάλ τραγουδιοῦ τοῦ τυφλοῦ βαρυτόνου κ. Θ. Μουτῆ στὶς 25 Ἀπριλίου ὥρα 9.30 μ.μ.

Ρεσιτάλ τραγουδιοῦ Κας Ἀλεξίου, στὶς 26 Ἀπριλίου ὥρα 9.15 μ.μ.

Ρεσιτάλ βιολιοῦ τοῦ Κ. Πολίτη (Ρ.Ι.Α.) στὶς 25 Ἀπριλίου ὥρα 9.30 μ.μ.

Ρεσιτάλ τοῦ μουσικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν στὶς 28 Ἀπριλίου, ὥρα 9.30 μ.μ.

Ρεσιτάλ τραγουδιοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Σωφρονιάδου στὶς 29 Ἀπριλίου ὥρα 8.30 μ.μ.

Μαθητικὴ συναυλία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου στὶς 30 Ἀπριλίου, ὥρα 6.30 μ.μ.

Ἐπίδειξη τραγουδιοῦ, τάξεως καθηγητοῦ Ἑθνικοῦ Ὁδείου κ. Γκαστὸν Ντεπόλα στὶς 2 Μαΐου, ὥρα 6 μ.μ.

Μαθητικὴ συναυλία κιθάρας τῆς τάξεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου κ. Γ. Μηλιαρέση στὶς 4 Μαΐου, ὥρα 9.15 μ.μ.

Μαθητικὴ συναυλία πιάνου τῆς τάξεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου κ. Γ. Μουρατίση στὶς 5 Μαΐου, ὥρα 8.30 μ.μ.

Ρεσιτάλ πιάνου δίδος Λέας Κοτσάμπαση στὶς 6 Μαΐου, ὥρα 8.45 μ.μ.

Ἐπίδειξις τάξεως πιάνου τῆς δ. Ἰόλης Μπουκουβάλα τοῦ Ἑθνικοῦ Ὁδείου, στὶς 7 Μαΐου ὥρα 6 μ.μ.

Ἀμερικανικὴ Βιβλιοθήκη

Κοντσέρτα μουσικῆς ἀπὸ δίσκους, ἐνδεικτικὰ τῆς ἀμερικανικῆς μουσικῆς ἀπὸ τὸ 1780 μέχρι σήμερα, κάθε Τετάρτη στὶς 7 μ.μ.

• ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Βρεταννικὸν Συμβούλιον

(Πλ. Φιλικῆς Ἑταιρίας)

Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς St. Paul τοῦ Λονδίνου κ. Α. Ν. Γίλλες: «Κλασικὲς σπουδὲς σὲ μιά ἐπιστημονικὴ ἐποχὴ» στὶς 26 Ἀπριλίου ὥρα 7 μ.μ.

Αἰθουσα Παρασσοῦ

Ὁ δικηγόρος κ. Πέτρος Ζήσης: «Τὸ δικαστικὸν πρόβλημα». Ἡ διάλεξις ὁργανοῦται ὑπὸ τῆς «Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σπουδῶν», στὶς 21 Ἀπριλίου, ὥρα 7.30 μ.μ.

Ὁ Νομάρχης Φθιώτιδος κ. Δημοσθένης Γούλας: «Ζαχαρίας Παπαντωνίου», στὶς 25 Ἀπριλίου, ὥρα 7.30 μ.μ.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ι. Πατρικίος: «Τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα τῆς μεταναστεύσεως», στὶς 26 Ἀπριλίου, ὥρα 7.30 μ.μ.

→

μ.μ. 'Η διάλεξις οργανούται υπό της «Πανελληνίου Ένώσεως Ψυχικής Υγείας».

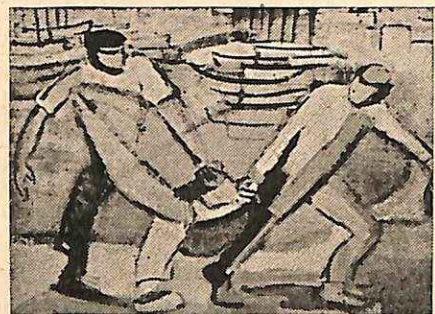
Ο 'Ινδός καθηγητής της Φιλολογίας κ. Swami Ghanavanda στις 29 'Απριλίου, ώρα 7 μ.μ.

Ο δικηγόρος κ. 'Αγγελος 'Αγαπητός: «Τὰ συμπεράσματα εκ της όλης σειράς τών διαλέξεων της 'Εταιρίας 'Ελληνικών Σπουδών» στις 28 'Απριλίου, ώρα 7.30 μ.μ.

Ο πρόεδρος του 'Ιδρύματος Προστασίας Χανσενικών «'Η Θεία Χάρις» κ. 'Αθ. Μαντέλος: «Τὰ συμπεράσματα τών διαλέξεων» πάνω στα προβλήματα τών χανσενικών, στις 3 Μαΐου ώρα 7.30 μ.μ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ U.S.I.S. Πανεπιστημίου 9. 'Εκθέτει από 4-14 'Απριλίου έργα ζωγραφικής (ελαιογραφίες και μικτής τεχνο-

Ψαράδες (Καστέλλα). 'Ελαιογραφία της κ. Τατιάνας Μάκ Κίννεϋ.

τροπίας) ή κ. Τατιάνα Μάκ Κίννεϋ, με θέματα κυρίως από την 'Ελλάδα.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΖΥΓΟΥ Βουκουρεστίου 1. Ο χαράκτης Τάσος από 20 'Απριλίου έως 10 Μαΐου έργα χαρακτικής και εικονογραφήσεως πολυτελών εκδόσεων σαν «Τὰ 'Αργοναυτικά».

ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ. Βαλαωρίτου 9α. Συνεχίζεται η έκθεση χαλκογραφιών με σχέδια τών δασκάλων της 'Αναγεννήσεως (Ραφαήλ, Ντά Βίντσι κλπ.) από τη συλλογή του Μουσείου Ουφίτζι της Φλωρεντίας.

ΦΑΡΜΟΣ. 'Ηρακλείου 21. Ομαδική έκθεση τών Δ. Γουναρίδη, Α. Κανακάκη, Ι. Κολέφα, Δ. Μουζάκη κ.ά.

ΓΚΑΛΕΡΙ ΣΑΡΛΑ. Κολοκοτρώνη 9. 'Εκθέτει έργα της ή Γαλλίς ζωγράφος Κλωντί Μάρξ.

ΑΙΘΟΥΣΑ οδού Σταδίου 48, 1ος όροφος. 'Εκθέτει έργα του ό ζωγράφος Βασίλης Τερζής.

ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

'Επί τη συμπληρώσει δεκαετίας από της ίδρύσεως του «Κλάμπ Μαντιτερανέ» τὰ «Λαϊκά Μπαλλέτα» της Ντόρας Στρά-

του θά εμφανισθούν εις τρεις παραστάσεις στο «Θέτρον τών 'Εθνών» (27, 28 και 29 'Απριλίου) στο Παρίσι. Οι εισπράξεις θά διατεθούν υπέρ κοινωφελών σκοπών της Βασιλίσσης. 'Επίσης, τὰ «λαϊκά μπαλλέτα» θά δώσουν παράσταση εις τὰς Βρυξελλάς (30 'Απριλίου) και εις την Γενεύην (4 Μαΐου).

Στην αθήνα του Γαλλικού 'Ινστιτούτου 'Αθηνών από 19 'Απριλίου μέχρι 3 Μαΐου, έκθεση γαλλικών βιβλίων. Θά έκτεθούν άνω τών 3.500 τόμων βιβλίων, 500 περιοδικά ως και εκδόσεις πολυτελείας. 'Η έκθεση τελεί υπό την προστασίαν του ύπουργού Παιδείας και του Γάλλου έν 'Αθήναις Πρεσβευτού.

Στις 18 'Απριλίου υπό την προστασίαν τών ύπουργών Παιδείας και Δικαιοσύνης κ.κ. Βογιατζή και Καλλιά, οργανούται «'Εκθεσις του Εύβοϊκού Βιβλίου και 'Εντύπου» εις την Δημοτικήν Βιβλιοθήκην Χαλκίδος, με σχετικές όμιλίας τών κ.κ. Φουσάρα και Γκίκα.

Στην Αίθουσα του Παρνασσού στις 3 Μαΐου, ώρα 9.30 μ.μ. όρση της «'Εθνικής 'Εταιρίας Κοινωνικής 'Αλληλεγγύης».

Στην Αίθουσα του Παρνασσού, στις 8 Μαΐου, ώρα 6.30 μ.μ. όρση της παγκοσμίου όρσης της «'Ημέρας της Μητέρας».

Στο θέατρο «Διονύσια» στις 26 'Απριλίου πρώτη παράσταση του συγκροτήματος τών «Μαριονεττών του Σάλτσμπουργκ» που προσεκήληθ στην 'Αθήνα από το «Πρακτορείο Αναπτύξεως Διεθνών Καλλιτεχνικών Σχέσεων» (Ρ.Ι.Α.)

Στο Βρετανικό Συμβούλιο στις 28 'Απριλίου, ώρα 7 μ.μ. προβολή τριών αγγλικών φίλμς: «Οι τρεις έποχές», «'Η δόξα που ήταν η 'Ελλάδα» (με σχόλια του Compton Mockenzie και η «'Εποχή της Νίκης».

Στο θέατρο Κοτοπούλη, στις 24 'Απριλίου ώρα 11 π.μ. επανάληψις της χορευτικής παραστάσεως Ζουζούς Γαζή, Λένας Ζαμπούρα και Μαρίας Χόρς που είχε δοθή πρό ήμερών για τὰ 30 χρόνια της Σχολής Πράτσικα. 'Η παράσταση αυτή διδεται με μειωμένο εισιτήριο (20, 10 και 5 δρχ.) για να την παρακολουθήσουν οι φοιτητά και μαθητά.

Στην Αίθουσα της 'Αμερικανικής Βιβλιοθήκης κάθε Τρίτη και Παρασκευή στις 10.15—11.30 π.μ. κινηματογραφική προβολή με φίλμς ντοκιμανταίρ και έπικάϊρων άπ' όλον τον κόσμο.

ΒΙΒΛΙΑ

«ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΙ ΚΑΙ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ» του Χ. Ν. Κουλούρη—Κριτικά δοκίμια.

Ο γνωστός ποιητής κ. Χ. Κουλούρης σε μία φροντισμένη έκδοση μάς δίνει μία σειρά από κριτικά δοκίμια στο έργο «άλησμονήτων και λησμονημένων» ποιητών μας, με παράθεση ένδεικτικών στίχων τους.

'Η έργασία του συγγραφέα είναι ένα σημαντικό βοήθημα στον αναγνώστη που θέλει να γνωρίση καλύτερα και ν' άκούση ξανά πολλών ποιητών μας τις λησμονημένες φωνές. ('Εκδοση «Δίφρος», σελίδες 204, 'Αθήνα 1960).

«ΑΓΡΙΟΧΕΙΜΩΝΟ» του Ν. Παπαδημητρίου, μυθιστόρημα.

Ο ποιητής της «'Ιονίας» μάς δίνει το πρώτο του μυθιστόρημα με το γνώριμο εύαισθητο και ποιητικό ύφος που δια-

κρίνεται και στο «'Αγριοχείμωνο». Οι άποδημίς και οι σύντομες στιγμές ζωής που δεν θά ξαναγυρίσουν, μαζί με τη μοναξιά τών ανθρώπων και τη μοίρα τους, χαρίζουν στο μυθιστόρημα του κ. Παπαδημητρίου πολλές σελίδες που γοητεύουν και συγκινούν και που, παρ' όλη τη μεγαλοχολία τους, ξαναφέρνουν αίσιοδόξο μήνυμα: «Σε λίγο ή άνοιξη θά κατέβαινε άπ' τὰ βουνά και θά κρέμαγε στα δέντρα τη λουλουδένια φορεσιά της. Λίγα κυκλάμινια θά έφταναν ίσως για ν' άπαλύνουν και το θάνατο». (Σελίδες 141, Πάτρα 1959).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μας άπεστάλησαν:

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«Τὰ Νέα Οικονομικά» 'Αθήναι. 'Αριθ. 46, 47
«'Αθηναϊκός Τύπος» 'Αθήναι. 'Αριθ. 7
«Ο Φορολογούμενος» 'Αθήναι. 'Αριθ. 23
«Οικονομικός Χρόνος» 'Αθήναι. 'Αριθ. 256, 257
«'Η 'Εφημερίς τών 'Ανουνύμων 'Εταιριών» 'Αθήναι. 'Αριθ. 427—430
«Ναυτιλιακή Ναυτεργατική» 'Αθήναι. 'Αριθ. 160, 161, 162
«'Εφημερίς τών Αυτοκινητιστών» 'Αθήναι 'Αριθ. 665, 666
«Το Περιστέρι» 'Αριθ. 262
«Λευκαδίτικα» 'Αθήναι. 'Αριθ. 18, 19—20
«'Η Φωνή τών 'Αποδημόνων» 'Αθήναι. 'Αριθ. 20
«Ο 'Εξω 'Ελληνισμός» 'Αθήναι. 'Αριθ. 299
«'Η Κεφαλληνία» 'Αθήναι. 'Αριθ. 23
«'Η Φωνή τών Φιλιατών» Φιλιατά. 'Αριθ. 11
«Θεσπρωτικός 'Αγών» 'Ηγουμένισσα. 'Αριθ. 53, 54, 55
«Ο Ταχυδρόμος της Λακωνίας» Σπάρτη. 'Αριθ. 99
«Κήρυξ» Παρίσι. 'Αριθ. 1067.
«'Ελληνικός Τύπος» Σικάγο. 'Αριθ. 14, 15, 16
«Σουδανικά Νέα» Χαρτούμ. 'Αριθ. 879, 881, 882

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«'Ελληνικά Θέματα» 'Αθήναι. 'Αριθ. 49
«'Ιλιός» 'Αθήναι. 'Αριθ. 17
«Τουριστική Κρήτη» 'Αθήναι 'Αριθ. 6
«Ο Φανός της Κεφαλονιάς» 'Αργοςστόλι. 'Αριθ. 30, 31
«Κνωσός» 'Αθήναι. 'Αριθ. 28, 29
«'Ηχώ τών Θαλασσών» Πειραιεύς. 'Αριθ. 252, 253, 254
«Ξένια» 'Αθήναι. 'Αριθ. 19
«Δημοσιότης και Προβολή» 'Αθήναι 'Αριθ. 14.
«'Εθνική 'Ανασυγκρότησις» 'Αθήναι. 'Αριθ. 112, 113
«Παραγωγικότης» 'Αθήναι. 'Αριθ. 44
«Βιοτεχνικοί—'Επαγγελματικοί 'Ορίζοντες» 'Αθήναι. 'Αριθ. 21

Παρά το γεγονός ότι η άπόδοσις τών μέτρων αυτών εμφανίζεται μακροχρόνιος, το ύπουργείον ύπολογίζει ότι δια της αύξήσεως τών εξεταστικών περιόδων είναι δυνατόν έντός του 1960 να λάβουν διπλώματα 700 περίπου πλοίαρχοι Γ' τάξεως, 700 μηχανικοί Γ' τάξεως και 100 ραδιοηλεγραφεύται. 'Επίσης ύπολογίζεται ότι θά λάβουν προαγωγικά διπλώματα 400 περίπου πλοίαρχοι Α' και Β' τάξεως και 400 μηχανικοί έπίσης Α' και Β' τάξεως.

Διά τών μέτρων αυτών ύπάρχει ή βέβαιος έλπις ότι θά καταστή δυνατή ή αντιμετώπισις του προβλήματος της έλλείψεως πληρωμάτων, κατά τοιούτον τρόπον ώστε να μή ύφίσταται περίττωσις άνασχέσεως του ρεύματος τών τιθεμένων υπό έλληνικήν σημαίαν σκαφών, που έχει μεγάλην σημασίαν δια την ναυτικήν Οικονομίαν μας.

Τὰ πορθημεία
Η δρομολόγησις πορθημείων εις διάφορα σημεία της χώρας συνεχίζεται, παρέχουσα ούτω θετικήν υπηρεσίαν εις την συντόμεισιν και άπλουστευσιν τών ταξιδίων εις τὰς έλληνικάς νήσους. Ούτω ο ύπουργός της Ναυτιλίας κ. 'Ανδριανόπουλος υπέγραψε άπόφασιν δια της όποίας ένεκρίθη ή δρομολόγησις του πορθημείου «Ζάκυνθος II» εις την γραμμήν Ζάκυνθος—Κυλλήνης. Το πορθημείον θά έκτελή την διαδρομήν εις διά-

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Το ύπουργείον Ναυτιλίας υπέβαλε εις το ΝΑΤ νέον τύπον συμβάσεως, τόν όποιον θά ύπογράφουν οι εκπρόσωποι τών άσφαλιζόντων εις το Ταμείον τα πληρωμάτα έλληνικής ιδιοκτησίας πλοίων υπό ξένας σημαίας.

'Η νέα σύμβασις προβλέπει ότι έντός τριμήνου το άργότερον από της ύπογραφής της, αί έφοπλιστικά έταιρία ύποχρεούνται να καταβάλουν εις το ΝΑΤ τὰς εισφοράς πλοιοκτητών και ναυτεργατών. 'Εάν δέν συμμορφωθούν προς τόν όρον αυτόν έντός του άνω χρονικού διαστήματος, ή σύμβασις θεωρείται λελυμένη ύπαιτιότητι του πλοιοκτητού. 'Επιπροσθέτως δι' έκαστον πλοϊον συμβαλλόμενον με το ΝΑΤ, ο πλοιοκτήτης θά καταβάλη 6 λίρας υπέρ της ναυτικής εκπαίδευσως.

Σημειώνεται ότι τα πλοία τα όποια συνδέονται δια συμβάσεων άσφαλείας τών πληρωμάτων των μετά του ΝΑΤ άνέχονται εις 671, συνολικής χωρητικότητος 6.753.922 τόννων. 'Υπάρχουν όμως 300 ποντοπόρα σκάφη έλληνικών συμφερόντων, με έλληνικά πληρώματα, δια τα όποια δέν ύφίσταται σύμβασις με το ΝΑΤ. 'Η προσπάθεια του ύπουργείου Ναυτιλίας τείνει άκριβώς εις την προσέλκυσιν τών έφοπλιστικών έταιριών ώστε να ύπογράψουν και αύται συμβάσεις άσφαλίσεως τών έλληνικών πληρωμάτων των.

Η ναυτική εκπαίδευσις

Η συνεχής και αύξανόμενη τάσις ύψώσεως της έλληνικής σημαίας εις σκάφη τα όποια μέχρι τούδε ήσαν μεν έλληνικής ιδιοκτησίας αλλά εκινούντο υπό ξένας σημαίας, έδημιούργησε πρόβλημα πληρωμάτων, δεδομένου ότι το ύφιστάμενον έμψυχον ύλικόν είναι άνεπαρκές ίδίως όσον άφορά τούς αξιωματικούς. Κατόπιν αυτού ή 'Ενωμένης 'Εφοπλιστών άπήυθυσε έγγραφον προς το ύπουργείον Ναυτιλίας δια του όποιου εξητείτο ή συμπαράστασις του εις το σοβαρόν αυτό θέμα. 'Ηδη το ύπουργείον, μετά από μελέτην του όλου θέματος, κατέληξεν εις την άπόφασιν όπως έφαρμογή δια της νομοθετικής όδοις τα άκόλουθα μέτρα δια την αύξσιν τών στελεχών του έμπορικού ναυτικού: 1. Ταχείαν νομοθετικήν ρύθμισιν του θέματος του ύπολογισμού κατά τα 2/3 μόνον της ύπηρεσίας τών πληρωμάτων επί πλοίων υπό ξένας σημαίας. 2. Την καθιέρωσιν περισσότερών εξεταστικών περιόδων δια την άπόκτησιν διπλωμάτων πλοίαρχου και μηχανικού. 3. Προσπάθεια προσελκύσεως, ένός μέρους τών άποφοιτώντων κατ' έτος από τα γυμνάσια, εις το ναυτικόν έπάγγελμα. 4. Την αύξσιν της άπόδοσεως τών Δημοσίων Σχολών 'Εμπορικού Ναυτικού δια της αύξσεως τών τιμημάτων τα όποια λειτουργούν εις αύτάς. 5. 'Επέκτασις της μηνιαίας εισφοράς υπέρ της ναυτικής εκπαίδευσως έκτός τών έλληνικών πλοίων και εις τα υπό ξένην σημαίαν πλοία τα ήσφαλισμένα εις το ΝΑΤ.

Παρά το γεγονός ότι η άπόδοσις τών μέτρων αυτών εμφανίζεται μακροχρόνιος, το ύπουργείον ύπολογίζει ότι δια της αύξήσεως τών εξεταστικών περιόδων είναι δυνατόν έντός του 1960 να λάβουν διπλώματα 700 περίπου πλοίαρχοι Γ' τάξεως, 700 μηχανικοί Γ' τάξεως και 100 ραδιοηλεγραφεύται. 'Επίσης ύπολογίζεται ότι θά λάβουν προαγωγικά διπλώματα 400 περίπου πλοίαρχοι Α' και Β' τάξεως και 400 μηχανικοί έπίσης Α' και Β' τάξεως.

Διά τών μέτρων αυτών ύπάρχει ή βέβαιος έλπις ότι θά καταστή δυνατή ή αντιμετώπισις του προβλήματος της έλλείψεως πληρωμάτων, κατά τοιούτον τρόπον ώστε να μή ύφίσταται περίττωσις άνασχέσεως του ρεύματος τών τιθεμένων υπό έλληνικήν σημαίαν σκαφών, που έχει μεγάλην σημασίαν δια την ναυτικήν Οικονομίαν μας.

Τὰ πορθημεία

Η δρομολόγησις πορθημείων εις διάφορα σημεία της χώρας συνεχίζεται, παρέχουσα ούτω θετικήν υπηρεσίαν εις την συντόμεισιν και άπλουστευσιν τών ταξιδίων εις τὰς έλληνικάς νήσους. Ούτω ο ύπουργός της Ναυτιλίας κ. 'Ανδριανόπουλος υπέγραψε άπόφασιν δια της όποίας ένεκρίθη ή δρομολόγησις του πορθημείου «Ζάκυνθος II» εις την γραμμήν Ζάκυνθος—Κυλλήνης. Το πορθημείον θά έκτελή την διαδρομήν εις διά-

στημα δύο όρών, ένω συνολικώς ο χρόνος ταξιδίου από Πειραιά εις Ζάκυνθον συντομεύεται εις 7 μόνον ώρας.

'Ες άλλον το πορθημείον «Κέρκυρα» επανέλαβε τὰ δρομολόγια του εις την γραμμήν Κέρκυρα—'Ηγουμένισσα. 'Από της 21ης Μαρτίου ήρχισε έκτελούν τακτικώς δρομολόγια και το πορθημείον «Εύβοϊκός» εις την γραμμήν Αίγιου—'Ιτέας—Γαλαξειδίου.

'Εν τώ μεταξύ του Συμβούλιον 'Επικρατείας ήκύρωσε την άπόφασιν του ΕΟΤ δια της όποίας το πορθημείον «'Ελλάδος—'Ιταλίας (Μπριντζι—Κέρκυρα—'Ηγουμένισσα) θά προσήγγιζε εις της έβδομάδος και εις τὰς Πάτρας. 'Η άπόφασις του ΕΟΤ ήκυρώθη κατόπιν προσφυγής την όποίαν έκαμαν οι ένδιαφερόμενοι έφοπλιστάι διότι ή προσέγγισις του πορθημείου και εις τὰς Πάτρας τούς έξημίανε. Το Συμβούλιον 'Επικρατείας έδέχθη την προσφυγήν διότι εις την διακήρυξιν του διαγωνισμού δια την άνάδειξιν άναδόχου εκμεταλλεύσεως του πορθημείου άνεφέρτετο ότι τούτο θά έξέτειλε μόνον το δρομολόγιον Μπριντζι—'Ηγουμένισσας και έπομένως δέν έπετρέπετο ή επέκτασις του δρομολογίου του. Ούτω το πορθημείον «'Εγνατία» το όποιον πρόκειται να άρχισή τὰ δρομολόγια του εις την γραμμήν αυτήν από της 1ης Αυγούστου 1960, δέν πρόκειται να προσεγγίξη εις Πάτρας, αλλά θά έξυτηρηθή άποκλειστικώς την γραμμήν 'Ηγουμένισσας—Κέρκυρας—Μπριντζι, έκτός έν το κράτος επέμβη και ρυθμίση άλλως το θέμα.

Εναρξίς ναυπηγήσεως

Παρουσία του προέδρου της κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλή, τών ύπουργών 'Εμπορικής Ναυτιλίας, Βιομηχανίας, Παιδείας κ.κ. Γ. 'Ανδριανόπουλου, Ν. Μάρτη και Γ. Βογιατζή, του ύφυπουργού 'Εσωτερικών κ. Ε. Καλατζή, του προέδρου του ΟΛΠ κ. Π. 'Αθανασιάδη, του διοικητού της 'Εθνικής Τραπεζής κ. Δ. Χέλην και πολλών άλλων έπισήμων έγένετο την πρωίαν της Κυριακής 27ης Μαρτίου εις τὰ 'Ελληνικά Ναυπηγεία εις τών Σκαρμαγκά, ή τοποθέτησις της τρίτης πύλης του πρώτου μεγάλου έμπορικού πλοίου που ναυπηγείται εις την χώραν μας. Πρόκειται περί δεξαμενοπλοίου 25.000 τόννων, το όποιον κατασκευάζεται δια λογαριασμόν τών έπιχειρήσεων του κ. Νιόφρου. Το υπό ναυπηγήσιν δεξαμενόπλοιον θά καθέλκυθη έντός του έτους και θά έκτελέση τὰς δοκιμαίας του την άνοιξιν του 1961. Δια την κατασκευήν του θά απαιτηθούν 150.000 ήμερομισθίων και 7.000 τόννων χάλυβος. 'Η κ. 'Αμαλία Καραμανλή έτοποθέτησε το πρώτον έλασμα εις την υπό κατασκευήν τρίπύλην.

Νέα ύπερωκεάνειος γραμμή

Εγνώσθη ότι ο οίκος Χανδρή, μετά της σημερινέως επιτυχίας της γραμμής 'Ελλάδος—Αυστραλίας, ζητεί δεκαετίς προνόμιον δια την εκμετάλλευσιν νέας γραμμής ή όποία θά έξυτηρηθή δια σκάφους παρομοίους προς το ύπερωκεάνειον «'Ελπίς». 'Η νέα γραμμή θά έχη άφετηρίαν τόν λιμένα του Πειραιώς και ως τέμα τούς λιμένες του Κόντινεντ. Αί ένδιάμεσοι προσεγγίσεις θά είναι οι λιμένες της 'Ανατολικής 'Αφρικής, της Αυστραλίας, της Νέας Ζηλανδίας και έπιστροφή δια τών λιμένων της Δυτικής 'Αφρικής, Λονδίνου, Κόντινεντ, Πειραιώς. 'Εάν τελικώς πραγματοποιηθή ή λειτουργία της γραμμής αυτής, αυτή μετά της γραμμής 'Ελλάδος—Αυστραλίας θά άποτελέση δίκτυον ύπερωκεάνειων συγκοινωνιών αι όποιαι έκτός τών άλλων θά συμβάλουν εις την ανάπτυξιν της Οικονομίας της χώρας μας. Οι άδελφοί Χανδρή ήήτησαν από το ύπουργείον Ναυτιλίας έξάμνηνον προθεσίαν δια να προβούν εις την άγοράν του νέου ύπερωκεάνειου και εις την όργάνωσιν της γραμμής.

Τουριστικά σκάφη

Ο πρόεδρος της κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλής έπέσπευθη την 3ην 'Απριλίου το νέου τουριστικού σκάφος της εταιρίας «Σάν Λάιν», «Στέλλα Μάρις», του όποιου την εκμετάλλευσιν άνέλαβεν ή εταιρία «'Εθνική 'Ελληνική Γραμμή 'Αμερικής». Τα έγκαίνια του σκάφους έγένοντο την 6ην 'Απριλίου. Τα «Στέλλα Μάρις» είναι χω-

ρητικότητος 2.000 τόννων και άδελφόν σκάφος του της θαλαμηγού «Χριστίνα» του κ. Α. 'Ωνάση. Διαθέτει πολυτελείς χώρους, εύρύτατα καταστρώματα, ποίνα, κινηματογράφον κλπ. Το σκάφος έχει εις τὰ ύψαλα περυγία τα όποια τού εξασφαλίζουν σταθερότητα πλεύσεως διότι έξουδετερώνεται ο κλυδωνισμός του. Το «Στέλλα Μάρις» θά έκτελή έβδομαδιαίας έκδρομής και περιηγήσεις με προσεγγίσεις εις τούς λιμένες 'Ηρακλείου, Ρόδου, Κουσάντασι (προς έπίσκεψιν της 'Εφύσσου), Κωνσταντινουπόλεως, Μυκόνου, Δήλου.

'Ες άλλον από της Δευτέρας 28ης Μαρτίου ήρχισε τούς περιηγητικούς πλάς του το τουριστικόν άτμόπλοιον «Αίγαιος» τών άδελφών Κυπάλλδου. 'Η διάρκεια έκάστου περιηγητικού κύκλου θά είναι έπταήμερος και θά περιλαμβάνη προσεγγίσεις εις τούς λιμένες Χανίων, Ρόδου, Κω, 'Αλικαρνασσού, Πάτμου, Δήλου, Μυκόνου, Σαντορίνης, Πάρου με έπιστροφήν εις την Πειραιά. Οι περιηγητικοί πλάς του άτμόπλοίου «Αίγαιος» θά συνεχισθούν μέχρι του Νοεμβρίου όποτε άρχίζει και μειούται ή τουριστική κίνησις.

Νέα διοικήσις της Ε.Ε.Ε.

Κατά τὰς άρχαιερείας δια την άνάδειξιν νέας διοικήσεως της «'Ενώσεως 'Ελλήνων 'Εφοπλιστών» ('Αθηνών) εξέλεγαν κατ' άλφαριθμητικήν σειράν: Σ. 'Ανδρέαδης, Γ. Βεργυτής, Π. Γιαννουλάτος, Α. Γράτσος, Α. Δημάδης, Γ. Σ. 'Εμπερίκος, Π. Καλλιμανόπουλος, Ε. Κουλουκογιάννης, Α. Λαϊμός, Γ. Χ. Λαϊμός, Κ. Λαϊμός, Σ. Λιβανός, Π. Λυκαρδόπουλος, Ι. Κ. Λύρας, Σ. Νιάρχος, Α. Νομικός, Μ. Πνευματικός, Π. Πατέρας, Π. Πρωτοπαππής, Β. Ροσσάλωμος, Δ. Χανδρή και Ι. Κ. Χατζηπατέρας.

Εις τόν 'Αργοσαρωνικόν

Ο ύπουργός της Ναυτιλίας εξέδωσε διαταγήν προς τὰς λιμενικάς άρχάς δια της όποίας έντέλλεται την λήψιν σειράς μέτρων προς εξασφάλισιν της κανονικής διακινήσεως τών έπιβατών εις την γραμμήν του 'Αργοσαρωνικού κατά τὰς έορτάς και τὰ Σαββατοκύριακα. Δια την έπίτευξιν του σκοπού αυτού οι έκτελούντες ύπηρεσίαν αξιωματικοί του λιμενικού σώματος κατά τὰς Κυριακάς και έορτάς όφείλουν να παρακολουθούν και να τελούν έν γνώσει του άριθμού τών έπιβασιθέντων έφ' ένός έκάστου πλοίου κατά την άναχώρησιν του εκ τού λιμένος Πειραιώς. Παραλλήλως θά εύρίσκονται εις έπικοινωνίαν μετά τών λιμενικών άρχών του 'Αργοσαρωνικού δια να πληροφορούνται έγκαίρως τόν άριθμόν τών εις έκαστον λιμένα της γραμμής άποβιβασθέντων ως και τόν άριθμόν τών εκείθεν κατά πλοϊον άναχωρούντων δια να έπιστρέψουν εις τόν Πειραιά έπιβατών, τὰς άπογευματινάς ώρας Κυριακής ή έορτής.

Το Κεντρικόν Λιμεναρχείον Πειραιώς και αι λιμενικά άρχαι τών 'Αργοσαρωνικού έντέλλονται όπως τελούν έν έπαφή μετά τού αξιωματικού ύπηρεσίας του ύπουργείου Ναυτιλίας, κατά τὰ Σαββατοκύριακα και τὰς έορτάς, γνωρίζουσαι δια σήματος, εύθύς μεθ' έκαστον κατάπλοιν ή άπόπλοιν και τόν άριθμόν άποεπιβασιθέντων εις τόν λιμένα των, ως και τὰς παρούσας ένέκαστοτε έκτάκτους άνάγκας.

Ο έλλ. έμπορικός στόλος

Εκ του ύπουργείου Ναυτιλίας άνεκοινώθη ότι ή δύναμις του υπό έλληνικήν σημαίαν έμπορικού στόλου άύξηθε την 31ην Μαρτίου έ.ε. εις 733 πλοία συνολικής χωρητικότητος 4.567.805 τόννων. 'Ες άλλον έντός του πρώτου τριμήνου του τρέχοντος έτους ενεγράφησαν εις τὰ έλληνικά νηολόγια πλοία συνολικής χωρητικότητος 675.413 τόννων. Κατόπιν τούτου ο έλληνικός έμπορικός στόλος κατέλαβε την 8ην θέση έμπροσθεν του Παναμά, της Γερμανίας και της 'Ιταλίας. Εις το ύπουργείον Ναυτιλίας υπεβλήθησαν αίτήσεις δια την έγγραφην εις τὰ έλληνικά νηολόγια με ταυπηγούμενων έσείει εις την 'Απωάνια μεταλλοφόρων φορτηγών τελευταίον τύπου «Αίτωλίας» και «Μεσσηνίας» τών 13.200 τόννων. 'Επίσης υπεβλήθησαν αίτήσεις δια τὰ φορτηγά «Νόρας» κ.ο.χ. 7.257, ναυπηγήσεως 1957 και «Αίτωλα» κ.ο.χ. 13.200, ναυπηγούμενων.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

(Συνέχεια από σελ. 25)

γώνα της επιβιώσεώς σας και να είμεθα υπερήφανοι διά τὰ ξηνητεμένα ἀδελφία μας. Δύνασθε νὰ μᾶς γράψετε ἐλευθέρως εἰς τὴν διεύθυνσίν μας ἀλλὰ σαφῶς, συγκεκριμένως καὶ μὲ πλήρη τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα διὰ πᾶν ζήτημα ὑπερ σᾶς ἀφορᾷ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ Πρόεδρος

ΔΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ Ο. Ἐφοπλιστὴς-Σύμβουλος Κτηματικῆς Τραπεζῆς.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ Α. Τ. Ὑπουργὸς-Βουλευτῆς.

Τὰ Μέλη

ΤΣΑΤΣΟΣ Κ. Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου.

ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Ὑπουργὸς Ναυτιλίας, τ. Δήμαρχος Πειραιῶς.

ΧΡΥΣΙΚΟΣ Ι. Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΚΑΒΑΖΑΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΜΕΓΑΣ Γ. Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΑΙΔΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΧΡΗΣΤΕΑΣ Α. Στρατηγὸς ἐ.ἀ.

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Ι. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐ.ἀ.

ΑΡΛΙΩΤΗΣ ΚΑΡ. Διοικητῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς (Ἐπίτ. Σύμβουλος Ε.Ε.Ο.).

ΧΑΤΖΗΣ Δ. Πρόεδρος Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

ΚΑΡΥΔΗΣ ΓΡ., Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος.

ΑΤΣΑΒΕΣ Α., Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς Σχολῶν Ἀλλοδαπῆς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ι. Ὑποδ.) τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς Ἑλλάδος, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου

ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΕΥΑΓ., Γεν. Δ/τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

ΣΟΛΩΜΟΝΙΑΔΗΣ ΧΡ., τ. Ὑπουργὸς, Γεν. Δ/τῆς Ο.Δ.Ε.Π.

ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ., Ἐπίτ. Πρόεδρος Πανελληνίου Ἐνώσ. Βιομηχάνων Κλωστοῦφαντουργῶν.

ΚΟΛΛΙΑΣ Β., Πρόεδρος Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ι., Δημοσιογράφος.

ΤΥΠΑΛΑΟΣ Σ., Πρόεδρος Ἐνώσεως Ἐφοπλιστῶν Ἀκτοπλοίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΕΥΑΓ., Σμύναρχος ἐ.ἀ.

ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ Π., Δικηγόρος, Ἐπιθεωρητῆς Δ/σεως.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Ν., Δικηγόρος.

ΦΛΕΓΚΑΣ, Καπνοβιομήχανος.

ΠΑΠΑΔΑΤΗΣ ΑΡ., Δικηγόρος, Πρόεδρος τῶν ἀπανταχού ἐξ Ἀν. Ρωμυλίας Ἑλλήνων.

ΔΑΛΚΑΦΟΥΚΗΣ ΑΘΑΝ., Ἀξιωματικὸς πολεμικῆς διαθεσιμότητος.

ΚΩΝΣΤΑΣ Η., Τμηματάρχης Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

1934

1959

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Συμπληρώσαμε αἰσιῶς τέταρτον αἰῶνος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τῆς κοινωνικῆς τοῦ τόπου προόδου, ἥδη, ἡ «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ», ἔτι ἀκμαιότερα, μὲ κύρος καὶ διεθνή ἀπήχνησιν, χωρεῖ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς, ὡς δημοσιονομικοῦ, τεχνολογικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ περιοδικοῦ.

Ἀνεξάρτητον ὄργανον γνώμης, προβάλλει, ἐρευνᾷ καὶ διαφωτίζει τὰς ἐκδηλώσεις, τὰ προβλήματα καὶ τὰ ἐπιτεύγματα πάσης πλουτοπαραγωγικῆς δραστηριότητος καί, ἐν γένει, τὰς ἐκφράσεις τοῦ οἰκονομικοῦ μας βίου:

ΚΡΑΤΟΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ - ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΙΑ - ΓΕΩΡΓΙΑ - ΝΑΥΤΙΛΙΑ - ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ - ΤΡΑΠΕΖΑΙ - ΕΜΠΟΡΙΟΝ - ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΡΓΑΣΙΑ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ - ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ.

Μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ καὶ ὡς αὐτοτελὲς παράρτημα αὐτοῦ, δωρεάν διὰ τοὺς συνδρομητὰς του, κυκλοφορεῖ τὸ

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ-ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ 5

ΤΗΛ. 71.109 - 72.390 - 74.678

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ «ΦΡΑΧΤΗ»

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 40)

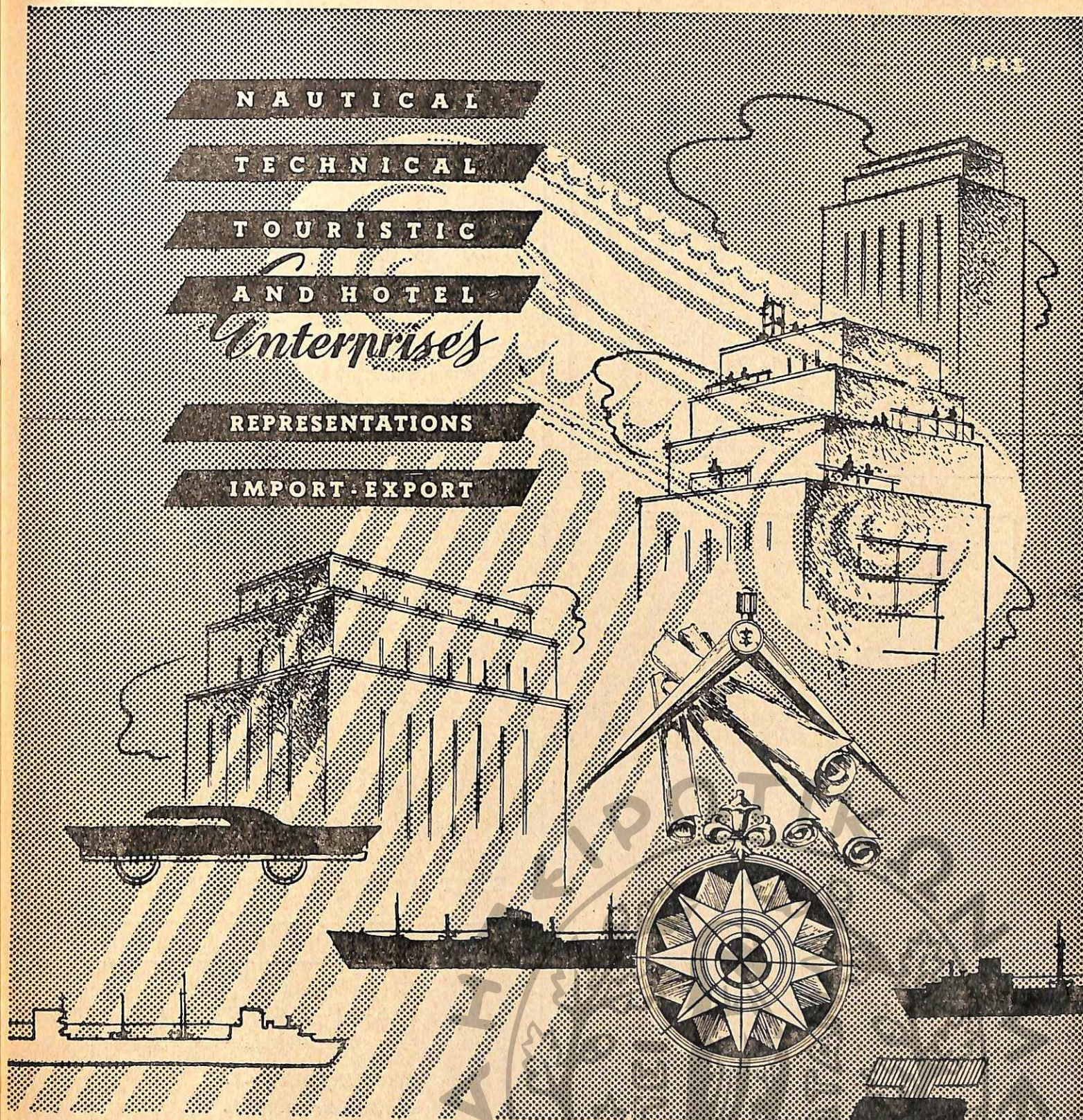
φοβερά δεινά, τὰ ὁποῖα ἠκολούθησαν, θὰ ἀπετρέποντο καὶ ἐπιστεφίς τῆς τελικῆς νίκης θὰ καθίστατο δυνατὴ.

Τὸ δράμα τῆς ἐξόδου ἐκλείσει μὲ τὰς ἀνατινάξεις τοῦ Χρήστου Καψάλη εἰς τὸ σπίτι του καὶ τοῦ Δεσπότη Ἰωσήφ Ρωγῶν εἰς τὸν Ἀνεμόμυλον. Καὶ ἡ ἔξοδος δὲν ἦλθεν ὡς ὑστατος σπασμὸς ἐνὸς τρομεροῦ ἀγῶνος, ἀλλ' ἡ γενναία διαμαρτυρία πρὸς τὴν Μοῖραν, ὡς σκίρτημα ἐπισφραγίζον τὴν ἀπόφασιν τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου. Πέραν καὶ ἀσχετῶς αὐτῶν ἦλθεν ὡς ἐπιταγὴ ἀνάγκης, ὡς ἀνταπόκρισις εἰς κέλευσμα ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ μόνον ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ γνωρίζει νὰ συλλαμβάνῃ καὶ νὰ μεταπλάτῃ εἰς νόμους ἀρετῆς, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ μόνον τὸ ἀνένδοτον πάθος διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἡμπορεῖ νὰ δέχεται ὡς λυτρωτικὸν μήνυμα, προσωρισμένον νὰ γονιμοποιῇ τὴν προσφορὰν τοῦ αἵματος. Ἐσωρεύθησαν τότε ὅλα εἰς τὴν τέφραν. Ἐκαλύφθησαν κάτω ἀπὸ τὸ σάβανον τῆς φωτιᾶς. Ἐτάφησαν μέσα εἰς τὰ ἐρείπια. Ἀλλὰ δὲν εἶχον παραδοθῇ. Δὲν εἶχον δοθῇ ὡς ἀντάλλαγμα κάποιας ταπεινωμένης ζωῆς. Καὶ ἐπάνω εἰς τὸν πελώριον τάφον ἔμεινε τὸ πνεῦμα, ἔμεινε ζωντανὸν τὸ νόημα, ἔμεινε ὀρθία ἡ φλόγα τῆς ἀληθείας. Ἐμείνεν τὸ Μεσολόγγι ὡς σύμβολον, τυλιγμένον μέσα εἰς τὸν θρύλον τῆς μεγαλυτέρας ἀνθρωπίνης ὁμορφίᾶς.

ΧΡ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ὁ Κρίκος

Τὴν εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν Συλλόγων, Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, εἰσφορῶν Συλλόγων Γονέων καὶ Ἐξωραϊστικῶν Σωματείων, ἐνοικίων, διδάκτρων, δόσεων, ἐμπόρων καὶ πάσης φύσεως δ-φειλῶν πρὸς ἱατροὺς, κλινικάς, ἐπαγγελματίας κ.λ.π. διενεργεῖ ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους ὁ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ «Ὁ Κρίκος» τοῦ ὁποῖου Διευθυντῆς εἶναι ὁ τ. Ἀνώτερος Λειτουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. ΚΩΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γραφ. ὁδὸς Ἀκαδημίας 98, ΝΕΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ, τηλ. 622.094.

NAUTICAL ENTERPRISES:

SHIPOWNING AND MANAGING
TECHNICAL WORKS AND CONSTRUCTIONS:

ERECTION OF BLOCKS OF BUILDINGS - BLOCKS
OF FLATS - OFFICES AND SHOPS BUILDINGS

TOURISTIC ORGANIZATION:

HOTEL ENTERPRISES - ORGANIZATION, UNDERTAKING,
CARRYING OUT & MANAGING OF TOURISTIC WORKS

REPRESENTATIVES OF FIRMS ABROAD

IMPORT-EXPORT

WORLD OVER AGENTS NETWORK

OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE: ATHENS

34, UNIVERSITY AVE. & 1-7 HIPPOCRATES STR.

PHONES: 614.885, 614.886

CABLES: TETENESOTO - ATHENS

ΓΚΙΚΑΣ - ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ
ΤΖΑΜΙΑ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ

Όδος Βύσσης 20 - Αθήναι
 Τηλέφωνον 29.353

Κοινοί	Ευρωπαϊκά
Ήμικρύσταλλα	Έγχρωμα
Διαμαντέ	Οπαλίνες
Χρωματιστοί	Οπαζίτ
Μάτ	Άρμέ
Securite	κ.λ.π.
Κρύσταλλα	

Υαλοπίνακες

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Σ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ

Πανεπιστημίου 34 (Μέγαρον Παλλάδος)
 Τηλέφ. 615-768

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

Όδος Σεργίων αριθ. 6
 ΑΝΩ ΔΑΦΝΗ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
Κ. ΓΙΑΚΑΛΟΥ - Θ. ΒΑΡΔΙΔΗ - Δ. ΚΟΥΛΑΡΜΑΝΗ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9—Τηλ. 26-905—ΑΘΗΝΑΙ

ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
ΠΛΑΣΤΙΚΑ
ΕΡΓΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΙΣΜΗΝΗ ΦΑΤΣΕΑ

DECORATRICE D. P. L.
 Parsons School of Design N. Y.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑΙ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

Λευκωσίας 26 — Τηλέφ. 874-717
 ΑΘΗΝΑΙ

ΙΡΙΣ

- ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
- ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
- ΤΑΞΕΙΔΙΑ - ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
 ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ
 ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ Δ/ΣΙΣ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34-ΤΗΛ. 614885-614886
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΜΕΛΕΤΩΝ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 25.445
 ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΕΤΕΝΕΣ ΟΤΟ ΑΘΗΝΑΣ
 ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

**ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗ

ΚΑ·Ι·ΡΗ 6 — ΤΗΛ. 25-494

ΕΛΑΙΟΒΑΦΑΙ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΑΝΟΣ

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 29-201

**ΜΕΓΑΡΟΝ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6**

Καταστήματα
καὶ Γραφεῖα
ἐξόχου κατασκευῆς
καὶ πολυτελοῦς
ἐμφανίσεως

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

εἰς τὸ ἀνεχειρόμενον

ΜΕΓΑΡΟΝ

Τὸ πλέον Κεντρικὸν καὶ Ἐμπορικὸν
σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Εὐρυτάτη
καὶ πολυτελεστάτη ΣΤΟΑ τοῦ
ΜΕΓΑΡΟΥ συνδέει τοῦτο μετὰ
τῶν ὁδῶν Σταδίου - Δραγατσανίου
(πλατεῖα Κλαυθμῶνος)

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ

ΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ

34 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7 ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΗΛΕΦ. 614.885 - 614-886

GEORGE A. CALLITSIS SUCCSR.

SUCCESSOR A. C. CALLITSIS

SHIP & LINER AGENTS-SHIPBROKERS-FORWARDERS-SHIP'S CHANDLERS

BRANCHES AND AGENCIES IN ALL PORTS OF GREECE

CABLES: CALCE - PIRAEUS - CODES: ALL IN NSF

TELEPHONES: 43.267, 41.576 - A.O.H. 817.106

YANNOULATOS BLDG. 6. ASTIGGOS STREET

PIRAEUS

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΑΒΕΤ ΧΑΤΣΑΤΟΥΡΙΑΝ

ΟΔΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΝΤΟΥ 23

Τελέφ. 90-761

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Α. ΚΟΥΤΡΑΚΗΣ

&

Λ. ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ

ΟΔΟΣ ΑΝΤΙΟΠΗΣ 1 (ΒΥΡΩΝ)

ΤΗΛ. 71.505

Ἀναλαμβάνομεν πάσης φύσεως
ξύλουργικὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας
ὡς ἐπίσης καὶ τοιαύτας γενικῶν
ἐπιπλώσεων

✧ ✱ ✧
**Ὑδραυλικάι
Ἐγκαταστάσεις**

**Κεντρικάι
Θερμάνσεις**

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34

Τηλ. 616-951

✧ ✱ ✧
**Ἐργοστάσιον
Μεταλλικῶν Κατασκευῶν**

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΜΕΛΑ

Γέφυραι - Γερανογέφυραι - Ὑπόστεγα

καὶ πάσης φύσεως

σιδηρουργικαὶ ἐργασίαι

ΟΔΟΣ ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 137

Τηλέφ. 529-647

№ 1

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 53 - Τηλ. 526.660

MAISON

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

№ 3

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 117

ΛΑΜΠΗΣ Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΜΨΗ ΕΠΙΠΛΩΣΙΣ
ΜΟΝΤΕΡΝΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΕΜΜ. ΒΑΡΔΙΔΗΣ

PEINTRE-DECORATEUR D.P.L.

ET ENTREPRENEUR DES

PEINTURES

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9 - ΤΗΛ. 26.905

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΓΑΪΤΑΝΟΥ

Πατησίων 15α

Τηλέφ. 521.105

Έκτελούνται καλλιτεχνικαί

έμφανίσεις - μεγεθύνσεις

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΙΩΡΗΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ 6-ΝΙΚΑΙΑ

ΤΗΛΕΦ. 581-319

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ "ΑΙΩΝΟΣ",

Έν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας, συνδρομητὰς καὶ μὴ τοῦ περιοδικοῦ μας, οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν τὴν βιβλιοδεσίαν εἰς ἐνιαῖον τόμον τῶν εἰς χεῖρας των τευχῶν τοῦ ἔτους 1959, προέβημεν εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας μετὰ πεπειραμένου καὶ ἐκλεκτοῦ βιβλιοδέτου, ὅστις καὶ ἀπεδέχθη τὰς κατωτέρω εἰδικῶς δι' ἡμᾶς μειωμένας τιμὰς :

1) Δερματόδετος βιβλιοδεσία δρχ. 35.

2) Πανόδετος βιβλιοδεσία δρχ. 25.

Εἰς τὰ γραφεῖα μας δύνασθε νὰ προσκομίσητε καὶ εἰς τὰς ὥρας 9-2 π.μ. καὶ 5-8 μ.μ. τὰ εἰς χεῖρας σας τεύχη τοῦ «Αἰῶνος», ὡς ἐπίσης καὶ νὰ ἐπιλέξητε τὸν τύπον βιβλιοδεσίας ἐκ τῶν ἐν τοῖς γραφείοις μας ἐπιδεικνυομένων δειγμάτων.

(Έκ τῆς Διαχειρίσεως)

ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

(Προελθοῦσα ἐκ συγχωνεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Καταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς Λτδ, ἰδρυθείσης τῷ 1839, καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Α.Ε. ἰδρυθείσης τῷ 1905).

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΙΟΝΡΟΠΒΑΝΚ,,

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντής:

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Ὁδὸς Περμαζόγλου 18

Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου 45

7 Ὑποκαταστήματα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν

2 » ἐν Πειραιεῖ

29 Ὑποκαταστήματα εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριος Μέτοχος :

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

*

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ. — ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

*

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΙΟΝΙΚΗΣ & ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ

THE COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST, LTD LONDON

Ἡ συγχρονισμένη Τράπεζα